

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O BANČNIŠTVU (ZBAN-2B)

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Slovenski pravni okvir in splošno o ureditvi

V Republiki Sloveniji ureja področje bančništva Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUJSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2), ki je v nacionalno zakonodajo prenesel naslednje štiri direktive:

- Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 338; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
- Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173, z dne 12. junija 2014, str. 190);
- Direktivo Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. decembra 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. avgusta 2006, str. 1);
- Direktivo Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. februarja 1989, str. 40).

ZBan-2 ureja naslednja področja:

- pogoje za ustanovitev, poslovanje in redno prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji;
- pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije;
- pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti
- ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

1.2 Finančne krize in odziv Evropske unije

Finančne krize, zlasti kadar gre za bančni sektor, lahko povzročijo velike stroške, tako z vidika neposrednih fiskalnih stroškov kot s tem povezanih stroškov za realno gospodarstvo. Primer tega je bila finančna kriza 2007–2008. Med letoma 2008 in 2014 so vlade EU za reševanje finančnega sektorja porabile skoraj 2 bilijona EUR državne pomoči (znesek, ki je enak skoraj 14% BDP EU 2014). Velike so bile tudi izgube gospodarske aktivnosti zaradi krize. Nekatere ocene kažejo, da lahko sedanja vrednost kumulativnih izgub v celotni EU znaša 50–100% letnega BDP EU pred krizo (približno 6–12,5 bilijona EUR), če ne celo več.

Kot odgovor na preteklo krizo je EU izvedla temeljito reformo regulativnega okvira za finančne storitve, da bi povečala odpornost med drugim tudi kreditnih institucij EU in s tem povečala finančno stabilnost EU. Evropska komisija se je tako med drugim v svojem sporočilu z dne 24. 11. 2015 zavezala, da bo predložila zakonodajne predloge na podlagi mednarodnih sporazumov, da bi odpravila ugotovljene slabosti v obstoječem bonitetnem okviru. Ta zaveza je bila del paketa ukrepov za zmanjšanje tveganj, katerih cilj je bil doseganje nadaljnjega napredka pri dokončanju bančne unije.

Na tej osnovi je 23. 11. 2016 objavila predlog regulatornih sprememb, katerih cilj je dokončati regulativni program za obdobje po krizi v obdobju 2007 in 2008, pri čemer bi poskrbeli, da regulativni okvir obravnava vse preostale izzive v zvezi s finančno stabilnostjo, hkrati pa zagotavlja, da bodo lahko banke še naprej podpirale realni sektor gospodarstva. Namen regulatornih sprememb je nadaljnje zmanjševanje tveganj v bančnem sektorju in potencialno obremenjevanje državne pomoči in posledično denarja davkoplačevalcev v primeru krize. Velja tudi izpostaviti, da so navedene reforme skladne s standardi, dogovorjenimi z mednarodnimi partnerji na G20.

Evropska komisija je v letu 2016 pripravila tudi oceno učinka¹ v zvezi s regulatornimi spremembami ter med drugim identificirala naslednje težave: tveganje prevelikega zanašanja na kratkoročno grosistično financiranje za financiranje dolgoročnih dejavnosti, tveganje prevelikega finančnega vzvoda institucij, neoptimalne kapitalske zahteve za izpostavljenosti do MSP, nevarnost neurejenega propada sistemsko pomembnih institucij, možnost propadov zaradi nezadostnih kapitalskih zahtev za institucije in nezadostna usklajenost nekaterih določb o reševanju.

Banke imajo osrednjo vlogo pri financiranju gospodarstva in spodbujanju rasti ter zaposlovanja. So ključni vir financiranja za gospodinjstva in podjetja. EU si je zaradi finančne krize prizadevala za ambiciozno reformo finančnega regulativnega sistema, da bi ponovno vzpostavila finančno stabilnost in povrnila tržno zaupanje. Evropska komisija želi s svojimi zakonodajnimi iniciativami dokončati program reform, in sicer z ureditvijo nekaterih še neobravnavanih področij, ki so bistvena za nadaljnjo krepitev odpornosti bank na morebitne pretese.

1.3 Pomanjkljivosti ureditve in potrebne spremembe

'Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala' (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 253–295; v nadaljnjem besedilu: Direktiva (EU) 2019/878) je bila sprejeta kot eden izmed številnih odgovorov, torej poleg ostalih ukrepov, na izkušnje preteklih kriz. Skupaj z ostalimi ukrepi, med drugim že neposredno veljavno uredbo 'Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotni stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 bo prispevala k okrepitvi finančnega sistema EU in

¹ Ocena učinka o predlogih za spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja, Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, Direktive 2014/59/EU o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje

omogočila, da bodo institucije odpornejše na morebitne prihodnje pretrese. V nadaljevanju je povzeta problematika, ki se rešuje s predlogom direktive.

1.3.1. Finančni holdingi in mešani finančni holdingi

Finančni holdingi in mešani finančni holdingi so lahko nadrejene osebe bančnih skupin, pri čemer se zahteva uporaba bonitetnih zahtev na podlagi konsolidiranega položaja teh holdingov. Ker institucije, ki jih obvladujejo taki holdingi, ne morejo vedno zagotoviti skladnosti z zahtevami na konsolidirani podlagi v celotni skupini, je treba nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge neposredno vključiti v obseg nadzorniških pooblastil na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, da se zagotovi skladnost na konsolidirani podlagi. Zato bi bilo treba za nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge določiti poseben postopek odobritve in neposredna nadzorniška pooblastila nad njimi, da bi tako zagotovili, da so lahko ti holdingi neposredno odgovorni za zagotavljanje skladnosti s konsolidiranimi bonitetnimi zahtevami, ne da bi pri tem zanje veljale dodatne bonitetne zahteve na posamični podlagi.

Odobritev in nadzor nekaterih finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov skupinam ne bi smela preprečiti, da po lastni presoji odločijo o posebnih notranjih ureditvah in razdelitvi nalog znotraj skupine, da bi zagotovile skladnost s konsolidiranimi zahtevami, prav tako pa ne bi smela preprečiti neposrednega nadzora nad tistimi institucijami znotraj skupine, ki zagotavljajo skladnost z bonitetnimi zahtevami na konsolidirani podlagi.

Finančni holding ali mešani finančni holding, ki je bil ustanovljen z namenom udeležbe v družbah, bi bil lahko v posebnih okoliščinah izvzet iz odobritve. Čeprav bi izvzeti finančni holding ali mešani finančni holding lahko sprejemal odločitve v okviru svojega običajnega poslovanja, pa ne bi smel sprejemati upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki bi vplivale na skupino ali podrejene družbe v skupini, ki so institucije ali finančne institucije. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju skladnosti z navedeno zahtevo upoštevati relevantne zahteve na podlagi prava gospodarskih družb, ki velja za finančni holding ali mešani finančni holding.

Konsolidacijskemu nadzorniku se zaupajo glavne odgovornosti v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi. Zato mora konsolidacijski nadzornik ustrezno sodelovati pri odobritvi in nadzoru finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov. Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, bi bilo treba odobritev podeliti na podlagi skupne odločitve obeh organov.

1.3.2. Prepoznavanje majhnih institucij

Poročilo Komisije z dne 28. julija 2016 o oceni pravil o prejemkih v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013 je pokazalo, da so za majhne institucije nekatera načela, določena v Direktivi 2013/36/EU, in sicer zahteve o odlogu in izplačilu v instrumentih, preveč obremenjujoča in niso sorazmerna z njihovimi bonitetnimi koristmi. Podobno je bilo v njem ugotovljeno, da stroški uporabe teh zahtev presegajo njihove bonitetne koristi v primeru zaposlenih z nizkimi variabilnimi prejemki, saj takšne ravni variabilnih prejemkov ustvarijo le malo ali nič spodbud za zaposlene za prevzemanje prekomernih tveganj. Posledično bi bilo treba na splošno od vseh institucij zahtevati, da uporabljajo vsa načela za vse zaposlene, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, je treba majhne institucije ter zaposlene z nizkimi ravnmi variabilnih prejemkov izvzeti iz načel glede odloga in izplačila v instrumentih iz Direktive 2013/36/EU.

Potrebna so jasna, dosledna in harmonizirana merila za prepoznavanje takšnih majhnih institucij ter nizkih ravni variabilnih prejemkov, da se zagotovi nadzorniško zblíževanje ter spodbujajo enaki konkurenčni pogoji za institucije in ustrezna zaščita za vlagatelje, investitorje in potrošnike v Uniji.

1.3.3. Prejemki

Načelo enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske je določeno v členu 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Navedeno načelo morajo institucije dosledno uporabljati. Zato bi morale izvajati politiko prejemkov, nevtrarno glede na spol.

Namen zahtev glede prejemkov je spodbujati preudarno in učinkovito upravljanje tveganj institucij z usklajevanjem dolgoročnih interesov institucij in njihovih zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije. Istočasno bi lahko za podrejene družbe, ki niso institucije in se zato zanje Direktiva 2013/36/EU ne uporablja na posamični podlagi, veljale druge zahteve glede prejemkov na podlagi ustreznih sektorskih pravnih aktov, ki bi morali imeti prednost. Zato se zahteve glede prejemkov za takšne podrejene družbe praviloma ne bi smele uporabljati na konsolidirani podlagi. Kljub temu bi se zahteve glede prejemkov z namenom preprečevanja morebitne arbitraže morale uporabljati na konsolidirani podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, ki opravljajo posebne storitve, kot je upravljanje sredstev ali portfeljev oziroma izvajanje naročil, pri čemer so ti zaposleni pooblaščen, ne glede na obliko tovrstnega pooblastila, za opravljanje poklicnih dejavnosti, na podlagi katerih se uvrščajo med „prevzemnike pomembnega tveganja“ na ravni bančne skupine. Takšna pooblastila bi morala vključevati ureditve prenosa pooblastil ali oddajanja v zunanje izvajanje, ki jih skleneta podrejena družba, ki zaposluje osebe, in druga institucija iz iste skupine.

Direktiva 2013/36/EU zahteva, da je znaten delež, v vsakem primeru najmanj 50 % vsakega variabilnega prejemka, sestavljen iz uravnoteženega deleža delnic ali enakovrednih lastniških deležev, odvisno od pravne strukture zadevne institucije, ali z delnicami povezanih instrumentov oziroma enakovrednih nadenarnih instrumentov, kadar gre za institucije, ki niso uvrščene na borzo, in, kjer je to mogoče, alternativnih instrumentov temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo določene pogoje. To načelo omejuje uporabo z delnicami povezanih instrumentov na institucije, ki niso uvrščene na borzi, in zahteva, da institucije, ki so uvrščene na borzi, uporabljajo delnice. Evropska komisija je ugotovila, da lahko uporaba delnic vodi do precejšnje administrativne obremenitve in stroškov za institucije, ki so uvrščene na borzi. Istočasno je mogoče doseči enakovredne bonitetne koristi s tem, da se institucijam, ki so uvrščene na borzi, dovoli, da uporabljajo z delnicami povezane instrumente, ki sledijo vrednosti delnic. Možnost uporabe z delnicami povezanih instrumentov bi bilo zato treba razširiti na institucije, ki so uvrščene na borzi.

1.3.4. Nadzorniški pregled in ovrednotenje

Pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju bi bilo treba upoštevati velikost, strukturo in notranjo organiziranost institucij ter naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti. Kadar imajo različne institucije podobne profile tveganosti, na primer zato, ker imajo podobne poslovne modele ali geografsko lokacijo izpostavljenosti ali pa pripadajo isti institucionalni shemi za zaščito vlog, bi bilo treba pristojnim organom omogočiti, da metodologije procesa pregledovanja in ovrednotenja prilagodijo tako, da se zajamejo skupne značilnosti in tveganja institucij s takšnim enakim profilom tveganosti. Vendar pa takšna prilagoditev pristojnim organom ne bi smela onemogočiti, da ustrezno upoštevajo specifična tveganja, s katerimi se soočajo posamezne institucije, niti ne bi smela spremeniti specifične narave ukrepov, ki so naloženi posamezni instituciji.

1.3.5. Dodatne kapitalske zahteve

Dodatna kapitalska zahteva, ki jo naložijo pristojni organi, je pomemben gonilni dejavnik skupne ravni kapitala institucije in je pomembna za udeležence na trgu, saj raven naložene dodatne kapitalske zahteve vpliva na sprožilno točko za omejitve izplačil dividend, izplačila bonusov in plačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala. Jasno bi bilo treba opredeliti pogoje, po katerih bi bilo treba naložiti dodatno kapitalsko zahtevo, da bi zagotovili dosledno uporabo pravil v vseh državah članicah in ustrezno delovanje notranjega trga.

Dodatna kapitalska zahteva, ki jo naložijo pristojni organi, bi morala biti določena glede na specifični položaj institucije in ustrezno utemeljena. Dodatne kapitalske zahteve se lahko naložijo za obravnavanje tveganj ali elementov tveganj, ki so izrecno izključeni iz kapitalskih zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma niso izrecno zajeti s temi zahtevami, a samo v obsegu, ki šteje za potrebnega glede na specifični položaj institucije. Te zahteve bi morale biti uvrščene v ustreznem vrstnem redu kapitalskih zahtev nad relevantne minimalne kapitalske zahteve in pod zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kakor je ustrezno. Narava dodatnih kapitalskih zahtev, specifična za posamezno institucijo, bi morala preprečiti njihovo uporabo kot orodje za obravnavanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja. Vendar pa to pristojnim organom ne bi smelo preprečiti, da med drugim tudi z dodatnimi kapitalskimi zahtevami obravnavajo tveganja, s katerimi se posamezne institucije soočajo zaradi svojih dejavnosti, vključno s tistimi, ki odražajo vpliv nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne institucije.

1.3.6. Količnik finančnega vzvoda

Zahteva glede količnika finančnega vzvoda je vzporedna kapitalskim zahtevam, ki temeljijo na tveganju. Zato bi bilo treba vse dodatne kapitalske zahteve, ki jih naložijo pristojni organi za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, dodati k zahtevi glede minimalnega količnika finančnega vzvoda in ne k minimalni kapitalski zahtevi, ki temelji na tveganju. Poleg tega bi institucije morale imeti tudi možnost, da uporabijo navadni lastniški temeljni kapital, ki ga uporabijo za izpolnjevanje zahteve v zvezi s finančnim vzvodom, za izpolnitev svojih kapitalskih zahtev, ki temeljijo na tveganju, vključno z zahtevo po skupnem blažilniku.

1.3.7. Prilagoditev zneska kapitala

Pristojni organi bi morali imeti možnost, da instituciji v obliki napotka sporočijo vsakršno prilagoditev zneska kapitala, ki presega relevantne minimalne kapitalske zahteve, relevantne dodatne kapitalske zahteve in, če je to ustrezno, zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, ki ga pričakujejo od institucij, da bi se lahko soočila s prihodnjimi stresnimi scenariji. Ker tak napotek predstavlja kapitalski cilj, bi se moralo šteti, da je uvrščen nad relevantnimi minimalnimi kapitalskimi zahtevami, relevantno dodatno kapitalsko zahtevo ter zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kot je ustrezno. Neizpolnjevanje tega cilja ne bi smelo sprožiti omejitev razdelitev. Kadar institucija večkrat zapored ne izpolni kapitalskega cilja, bi moral biti pristojni organ pooblaščen, da sprejme nadzorniške ukrepe in po potrebi naloži dodatne kapitalske zahteve.

1.3.8. Obrestno tveganje

Določbe Direktive 2013/36/EU o obrestnem tveganju, ki izhaja iz dejavnosti v netrgovalni knjigi, so povezane z zadevnimi določbami Uredbe (EU) št. 575/2013, ki za institucije zahtevajo daljše obdobje izvajanja. Za usklajevanje uporabe določb o obrestnem tveganju, ki izhaja iz dejavnosti v netrgovalni knjigi, bi se morale določbe, ki so potrebne za izpolnjevanje zadevnih določb te direktive, uporabljati od istega datuma kot zadevne določbe Uredbe (EU) št. 575/2013.

1.3.9. Blažilniki

Za zagotovitev, da proticiklični kapitalski blažilniki ustrezno odražajo tveganje prekomerne kreditne rasti v bančnem sektorju, bi morale institucije izračunati njim lastne blažilnike kot tehtano povprečje stopenj proticikličnih blažilnikov, ki se uporabljajo za države, v katerih imajo kreditno izpostavljenost. Vsaka država članica bi zato morala imenovati organ, odgovoren za določitev stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti v zadevni državi članici. Ta stopnja blažilnika bi morala upoštevati ravni kreditne rasti in spremembe količnika med krediti in bruto domačim proizvodom (BDP) v tej državi članici ter vse druge spremenljivke, ki so povezane s tveganji za stabilnost finančnega sistema.

Države članice bi morale imeti možnost, da od nekaterih institucij poleg varovalnega kapitalskega blažilnika in proticikličnega kapitalskega blažilnika zahtevajo tudi vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj, da bi preprečile in zmanjšale makrobonitetna ali sistemska tveganja, ki niso zajeta z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU, in sicer v smislu tveganj motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj bi se morala uporabljati za vse izpostavljenosti ali podskupino izpostavljenosti ter za vse institucije ali za eno ali več podskupin teh institucij, kadar te institucije opravljajo poslovne dejavnosti s podobnimi profili tveganosti.

Pri tem je pomembno, da se izboljša mehanizem usklajevanja med organi, zagotovi jasna razmejitev odgovornosti, poenostavi aktiviranje instrumentov makrobonitetne politike ter razširi nabor makrobonitetnih instrumentov, da bodo organi lahko pravočasno in učinkovito odpravili sistemska tveganja.

Pristojnim ali imenovanim organom bi bilo treba omogočiti, da določijo raven ali ravni uporabe blažilnika za druge sistemske pomembne institucije (DSPI) na podlagi narave in porazdelitve tveganj, ki so povezani s strukturo skupine. V nekaterih okoliščinah bi lahko bilo ustrezno, da pristojni ali imenovani organ uvede blažilnik za DSPI samo na ravni, ki je pod najvišjo ravno konsolidacije.

V skladu z metodologijo za ocenjevanje za globalne sistemsko pomembne institucije, ki jo je objavil Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS), so terjatve in obveznosti institucije, ki spadajo v pristojnost druge države, kazalniki njenega globalnega sistemkega pomena in učinka, ki bi ga njen propad lahko imel na globalni finančni sistem. Ti kazalniki odražajo specifične pomisleke, na primer o tem, da je težje usklajevati reševanje institucij z znatnimi čezmejnimi dejavnostmi. Napredek na področju skupnega pristopa k reševanju, ki izhaja iz okrepitve enotnih pravil in vzpostavitve enotnega mehanizma za reševanje, je znatno izboljšal zmožnost za urejeno reševanje čezmejnih skupin v bančni uniji. Zato bi bilo treba, brez poseganja v zmožnost pristojnih ali imenovanih organov za izvajanje njihove nadzorniške presoje, izračunati alternativne ocene, ki bi odražale ta napredek, pristojni ali imenovani organi pa bi te ocene morali upoštevati pri ocenjevanju sistemkega pomena kreditnih institucij, ne da bi vplivali na podatke, predložene BCBS za določitev mednarodnih imenovalcev.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Osnovni cilj predloga zakona je prenos 'Direktive (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala'.

Namen te direktive je obravnavati vprašanja, ki so se pojavila v zvezi z določbami 'Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij', za katere se je izkazalo, da niso dovolj jasne, in so se zato različno razlagale ali za katere je bilo ugotovljeno, da so preveč obremenjujoče za nekatere institucije. Vsebuje tudi prilagoditve Direktive 2013/36/EU, ki so potrebne bodisi po sprejetju drugih ustreznih pravnih aktov Unije bodisi zaradi vzporedno predlaganih sprememb 'Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja'. Nenazadnje se s predlaganimi spremembami sedanji regulativni okvir bolje usklajuje z mednarodnim razvojem ter tako spodbuja skladnost in primerljivost med jurisdikcijami.

Poleg ciljev, povezanih s prenosom Direktive (EU) 2019/878, so v predlogu zakona vključeni tudi predlogi sprememb, ki bodo pomembno prispevale k večji učinkovitosti bonitetnega nadzora v praksi.

2.2 Načela

V okviru predloga zakona so upoštevana naslednja načela:

- načelo varnega, skrbnega in preglednega poslovanja bank, saj morajo banke z ustreznimi ukrepi učinkovito upravljati tveganja, ki so jim ali bi jim lahko bile pri svojem poslovanju izpostavljene in vzpostaviti ustrezen korporacijski ustroj;
- načelo učinkovitega poslovanja bank, saj morajo banke pravila o upravljanju tveganj uresničevati sorazmerno značilnostim, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravljajo;
- načelo skrbnega in učinkovitega nadzora, saj mora za to, da banke poslujejo v skladu s pravili upravljanja tveganj in drugimi pravili varnega in skrbnega poslovanja, nad bankami opravljati nadzor ustrezen nadzorni organ, ki mu zakon daje možnosti za izrekanje ukrepov nadzora, s katerim se lahko učinkovito doseže namen nadzora;
- načelo uskladitve s pravnim redom EU, saj se s predlogom zakona pravni red Republike Slovenije usklajuje s pravnim redom Evropske unije;
- načelo sorazmernih in odvračilnih sankcij, saj se nepravilnosti sankcionirajo strogo, kar zagotavlja skladnost poslovanja banke s pravili in zaščito uporabnikov bančnih storitev ter zagotovitev varnosti, stabilnosti in celovitosti bančnih trgov;

- načelo pravne jasnosti, saj predlog zakona uresničuje načelo pravne jasnosti z jasno določenimi in razumljivimi določbami, ki prenašajo predpis Evropske unije v slovensko zakonodajo in omogočajo izvajanje določb evropske zakonodaje v državi.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Poglavitne rešitve, ki jih zajema predlog zakona, so povzete v treh vsebinskih sklopih.

Rešitve v okviru implementacije Direktive (EU) 2019/878 so naslednje:

- v zvezi s podružnicami iz tretjih držav se podrobneje določa sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav in poročanje s strani podružnic;
- Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije med drugim tudi obveščevalnim enotam in mednarodnim organom;
- uvaja se vmesno EU nadrejeno osebo, katero morajo imeti dve ali več institucij s sedežem v EU, ki so del iste skupine iz tretje države, če je vsaj ena izmed teh institucij banka in katere kupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji presega 40 milijard eurov;
- uvaja se postopek odobritve finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga;
- v zvezi s prejemki se določa, da mora biti politika v zvezi s tem nevtralna glede na spol. V zvezi s politiko prejemkov se med drugim določa tudi sestava variabilnega dela, ki mora sestavljen iz uravnoteženega deleža delnic ali enakovrednih lastniških deležev;
- opredeljuje se majhno in nekompleksno banko, katero opredeli z odločbo Banka Slovenije, če izpolnjuje vse pogoje iz Uredbe (EU) št. 535/2013;
- uvaja se dodatne kapitalske zahteve, katere lahko Banka Slovenije naloži dodatno za pokrivanje tveganj, ki jih ima posamezna banka zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne banke;
- uvaja se zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda;
- določajo se dodatne obveznosti glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala, ki mora po novem upoštevati tudi nadzorniške stresne teste;
- podrobneje se določa uporaba različnih blažilnikov za potrebe kapitalskih zahtev (prociklični, GSPB, DSPP, sistemskih tveganj, skupni ipd.). Med drugim se opredeljuje način izračuna sistemskih tveganj;
- podrobneje se opredeljuje obravnavno tveganj spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige.

Rešitve, ki bodo pomembno prispevale k večji učinkovitosti bonitetnega nadzora v praksi so naslednje:

- zvezi s pridobitvijo pridobitev kvalificiranega deleža se člani spreminjajo na način »odobritve« namesto dovoljenja. Izdaja dovoljenja za imetnike kvalificiranih deležev v praksi zaradi izključne pristojnosti ECB za ocenjevanje primernosti teh predstavlja nemalo težav, zlasti v primeru vprašanja odvzema dovoljenja. Banka Slovenije lahko obenem neupravičenemu imetniku kvalificiranega deleža naloži periodično plačilo denarnega zneska, če le-ta kvalificiranega deleža ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi deleža;
- ukinja se dodatni revizijski pregled in dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki, ki sta bila podrobneje opredeljena s podzakonskim predpisom;

- banka mora ob ustanovitvi poleg ustanovnega kapitala zagotavljati tudi dodaten kapital za ustrezno obvladovanje tveganj, ki izhajajo iz poslovnega načrta;
- določa se pravna podlaga za t.i. nadzorniški dialog. Banka lahko na tej osnovi z uporabo nadzorniškega pisma pisno obvesti subjekt nadzora o ugotovitvah pri opravljanju nadzora in o sprejetju ustreznih sprememb;
- letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem bank se zaradi racionalizacije poslovanja namesto v dveh plača v enem obroku.

Rešitve, ki so povezane z zagotavljanjem večje učinkovitosti postopka oziroma odpravo nedoslednosti in pomanjkljivosti zakona, ki so se pokazale v praksi:

- Banka Slovenije lahko izda odločbo o začetku postopka za prisilno prodajo delnic, če neposredni neupravičeni imetnik v roku ne odsvoji kvalificiranega deleža;
- Banka Slovenije lahko v določenih primerih razpiše videokonferenčno obravnavo;
- možnost vložitve vloge v elektronski obliki in sicer tako, da se po elektronski poti pošlje informacijskemu sistemu Banke Slovenije ali Evropske centralne banke;
- Banka Slovenije lahko za lažjo kršitev izreče administrativno sankcijo v višini do 50.000 eurov, za težjo kršitev pa v višini od 50.000 eurov do 1.500.000 eurov.

Rešitve, ki so povezane z odločbo Ustavnega sodišča v zadevi U-I-55/16/19 in U-I-196/16-15:

- ureja se delavsko soupravljanje, kar je povezano z odločitvijo Ustavnega sodišča o razveljavitvi 4. odstavka 33. člena tega zakona. Določbe ZBan-2, ki veljajo za člane upravljanih organov, veljajo po predlogu tudi za člane upravljanih organov, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb.

b) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z evropskim pravnim redom in državnimi predpisi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNOFINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Ker rok za prenos Direktive (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L št. 150 z dne 7.6.2019, str. 253–295) v delu, ki se prenaša s tem zakonom, poteče 28. 12. 2020, druge države članice še niso sprejele potrebnih predpisov.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne določa dodatnih administrativnih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi ali varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za podjetja in potrošnike:

Predlagani ukrepi bodo zagotovili, da bodo kreditne institucije v EU (i) bolje kapitalizirane, (ii) imele stabilnejše vire financiranja, (iii) imele bilance stanja brez pretiranega finančnega vzvoda in (iv) se učinkoviteje reševale. Tako bi bile v boljšem položaju, da preživijo morebitne ekonomske pretrse. S tem bi se zmanjšalo tveganje njihovega propada in verjetnost, da jih bo treba reševati z javnimi sredstvi. V primeru, da bi se institucija znašla v težavah, bi morala uvedba ciljno usmerjenih ukrepov za okrepitev postopka reševanja zagotoviti, da bi se institucija rešila z minimalnim učinkom na davkoplačevalce.

Nadalje, dodatni ukrepi za povečanje sorazmernosti nekaterih zahtev (povezanih s poročanjem, razkritjem in prejemki) bi morali zmanjšati upravno obremenitev in obremenitev zaradi doseganja skladnosti za manjše/manj kompleksne institucije. Poleg tega bi morali ukrepi, predvideni v okviru reševanja bank, zagotoviti pravno jasnost in s tem večjo gotovost za organe za reševanje ter institucije, pa tudi povečati zaupanje vlagateljev.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za finance.

Za nadzor nad izvajanjem Zakona o bančništvu je pristojna Banka Slovenije.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

/

8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe):

Banka Slovenije

9. Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje alineje v ta namen prejela:

/

II. BESEDILO ČLENOV:

Opomba: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu (ZBan-2B) je zaradi boljše preglednosti sprememb in dopolnitev objavljen v obliki »sledi spremembam« znotraj prečiščenega besedila ZBan-2 in ne v obliki nomotehnično oblikovane novele.

ZAKON O BANČNIŠTVU (ZBan-2)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 6)

1. POGLAVJE: SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. Vsebina zakona

1. člen (predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje in redno prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji;
2. pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije;
3. pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti;
4. ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon se ne uporablja za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali drugim aktom, ki ureja pristojnosti in naloge Banke Slovenije.

2. člen (prenos aktov Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 338; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU) [zadnjič spremenjena z Direktivo \(EU\) 2019/2034 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU \(UL L št. 314 z dne 5. december 2019, str. 64\)](#);
2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173, z dne 12. junija 2014, str. 190; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU);
3. Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. decembra 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih

- izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. avgusta 2006, str. 1);
4. Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. februarja 1989, str. 40).

1.2. Opredelitve pojmov in kratic

3. člen (kratice drugih zakonov in aktov Evropske unije)

(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je zakon, ki ureja finančne konglomerate;
2. ZGD-1 je zakon, ki ureja gospodarske družbe;
3. ZIN je zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor;
4. ZPPDFT je zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
5. ZPre-1 je zakon, ki ureja prevzeme;
6. ZTFI je zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov;
7. ZUP je zakon, ki ureja splošni upravni postopek;
8. ZUS-1 je zakon, ki ureja upravni spor;
- ~~8-9.~~ ZSDU je zakon, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju.

(2) V tem zakonu so za akte Evropske unije uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Uredba (EU) št. 45/2001 je Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 8 z dne 12. januarja 2001, str. 1); Uredba (EU) št. 2016/679 je Uredba (EU) št. 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov);
2. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1);
3. Uredba (EU) št. 1092/2010 je Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 1);
4. Uredba (EU) št. 1093/2010 je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12);
5. Direktiva 2009/65/ES je Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (prenovitev) (UL L št. 302 z dne 13. julija 2009, str. 32), zadnjič spremenjena z Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L št. 174 z dne 1. junija 2011, str. 1);
6. Uredba (EU) št. 575/2013 je Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. junija 2020, str. 4);
7. Uredba (EU) št. 1024/2013 je Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. oktobra 2013, str. 63);

8. Uredba (EU) št. 468/2014 je Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN), (UL L št. 141 z dne 14. maja 2014, str. 1);
9. Direktiva 2014/65/EU je Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (prenovitev) (UL L št. 173 z dne 12. junija 2014, str. 349);
10. Direktiva (EU) 2015/849 je Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. junija 2015, str. 73);
11. Uredba (EU) 2017/2402 je Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L št. 347 z dne 28. decembra 2017, str. 35);
12. Uredba (EU) št. 806/2014 je Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. julija 2014, str. 1);
13. Direktiva 2019/878/EU je Direktiva (EU) 2019/878/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L št. 150 z dne 7. junija 2019, str. 253);
- 8.14. Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 150 z dne 7. junija 2019, str. 1) , zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. junija 2020, str. 4).

4. člen

(banka, hranilnica in bančno interesno združenje)

(1) Kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, se lahko ustanovi kot banka ali hranilnica v skladu s tem zakonom.

(2) Pojem »banka« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Pojem »hranilnica« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.

(4) Pojem »banka države članice« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države članice za opravljanje bančnih storitev.

(5) Pojem »banka tretje države« je v tem zakonu uporabljen za kreditno institucijo s sedežem v državi, ki ni država članica, in ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države za opravljanje bančnih storitev.

(6) Pojem »podrejena banka« je za namen nadzora na konsolidirani podlagi v skladu z oddelkom 9.3. tega zakona uporabljen za banko, hranilnico, banko države članice in banko tretje države, ki ima položaj podrejene kreditne institucije.

(7) Določbe tega zakona se za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d.d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka) uporabljajo v obsegu, kot ga določa zakon, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko ali drug zakon. SID banka je pooblaščenca specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka po zakonu, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko, ki ne sme sprejemati depozitov od javnosti, razen s ponudbo javnosti, ki se glasi na vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je SID banka. Ne glede na prvi stavek tega odstavka, se SID banka za namene 116. člena in oddelka 9.3. tega zakona šteje kot finančna institucija.

(8) Banke se lahko združujejo v bančno interesno združenje, ki je ustanovljeno kot gospodarsko interesno združenje po ZGD-1. Bančno interesno združenje lahko izvaja izobraževanja in izdaja potrdila o opravljenem izobraževanju, organizira za svoje članice izvensodno reševanje sporov v zvezi z opravljanjem bančnih storitev ter opravlja tudi druge naloge iz pogodbe o ustanovitvi.

5. člen

(bančne in finančne storitve)

(1) Bančne storitve so storitve sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti ter dajanje kreditov za svoj račun.

(2) Finančne storitve so:

1. sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev;
2. dajanje kreditov, ki vključuje tudi:
 - potrošniške kredite,
 - hipotekarne kredite,
 - odkup terjatev z regresom ali brez njega (faktoring),
 - financiranje komercialnih poslov, vključno z izvoznim financiranjem na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom (forfeiting);
3. finančni zakup (lizing, najem) dajanje sredstev v zakup, pri katerem se na zakupnika prenesejo vsa bistvena tveganja in koristi, ki izhajajo iz lastninske pravice nad sredstvom zakupa, pri čemer je prenos lastninske pravice na zakupnika mogoč, ne pa nujen;
4. plačilne storitve in storitve izdajanja elektronskega denarja;
5. izdajanje in upravljanje drugih plačilnih instrumentov (na primer potovalnih čekov in bančnih menic) v delu, v katerem ta storitev ni vključena v storitev iz prejšnje točke;
6. izdajanje garancij in drugih jamstev;
7. trgovanje za svoj račun ali za račun strank:
 - z instrumenti denarnega trga,
 - s tujimi plačilnimi sredstvi, vključno z menjalniškimi posli,
 - s standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami,
 - z valutnimi in obrestnimi finančnimi instrumenti,
 - s prenosljivimi vrednostnimi papirji;
8. sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in storitve, povezane s tem;
9. svetovanje podjetjem glede kapitalne strukture, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupom podjetij;
10. denarno posredništvo na medbančnih trgih;
11. upravljanje naložb in svetovanje v zvezi s tem;
12. hramba vrednostnih papirjev in druge storitve, povezane s hrambo;
13. kreditne bonitetne storitve: zbiranje, analiza in posredovanje informacij o kreditni sposobnosti;
14. oddajanje sefov;
15. investicijske storitve in posli ter pomožne investicijske storitve po ZTFI.

(3) Vzajemno priznane storitve po tem zakonu so bančne in finančne storitve.

6. člen

(dodatne in druge finančne storitve)

(1) Dodatne finančne storitve so:

1. ~~posredovanje pri prodaji zavarovalnih polizavarovalno zastopništvo~~ po zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
2. storitve upravljanja plačilnih sistemov;
3. upravljanje pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
4. skrbniške storitve, za katere drug zakon določa, da jih opravlja banka, in storitve, povezane s temi skrbniškimi storitvami;
5. kreditno posredništvo pri potrošniških in drugih kreditih;
6. druge storitve ali posli, ki imajo glede načina opravljanja in tveganj, ki jim je banka pri opravljanju izpostavljena, podobne značilnosti kot vzajemno priznane finančne storitve ali storitve iz 1. do 5. točke tega odstavka.

(2) Druge finančne storitve so:

1. opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,
2. storitve pokojninskih družb po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
- ~~3. zavarovalno zastopništvo po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,~~
- ~~4-3.~~ upravljanje investicijskih skladov po zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov.

7. člen (drugi pojmi)

(1) V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. »bančna skupina« pomeni skupino, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:
 - kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji oziroma družbi za pomožne storitve,
 - kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo oziroma družbo za pomožne storitve povezana s skupnim vodenjem,
 - nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija ali
 - nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija;
2. »dejanski stroški« so stroški, katerih višina ne presega stroškov, ki nastanejo oziroma je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali zaradi opravljanja storitve ali dejavnosti;
3. »država članica« pomeni državo članico Evropske unije ali državo podpisnico Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3);
4. »EU nadrejena družba« pomeni EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;
5. »Evropski bančni odbor« pomeni Evropski odbor za bančništvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. januarja 2004, str. 36);
6. »Evropski odbor za sistemska tveganja« pomeni Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010;
7. »Evropski bančni organ« pomeni Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010;
8. »Evropski organ za vrednostne papirje in trge« pomeni Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010;
9. »Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine« pomeni Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ki je bil ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010;
10. »evropski nadzorni organ« pomeni Evropski bančni organ, Evropski organ za vrednostne papirje in trge ali Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine;
11. »finančna družba« pomeni:
 - institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državi članici,
 - finančno institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državni članici, če je finančna institucija podrejena družbi kreditne institucije, investicijskega podjetja ali podjetja iz tretje ali četrte alineje te točke ter je vključena v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe (EU) št. 575/2013,
 - finančni holding, mešani finančni holding in mešani poslovni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državni članici,
 - nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji, EU nadrejeni finančni holding, nadrejenih mešanih finančnih holdingov v Republiki Sloveniji in EU nadrejeni mešani finančni holding,
 - podružnico banke tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
12. »finančna pogodba« pomeni katerokoli od naslednjih pogodb ali sporazumov:

- pogodbe o vrednostnih papirjih, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojilo vrednostnega papirja, skupine ali indeksa vrednostnih papirjev, opcijami na vrednostni papir ali skupino ali indeks vrednostnih papirjev, posli začasne prodaje ali začasnega odkupa takšnega vrednostnega papirja, skupine ali indeksa,
 - pogodbe o blagu, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojilo blaga ali skupine ali indeksa blaga z dobavo v prihodnosti, opcijami na blago ali skupino ali indeks blaga, posli začasne prodaje oziroma začasnega odkupa takšnega blaga, skupine ali indeksa,
 - terminske pogodbe in terminske dogovore, vključno s pogodbami (ki niso pogodbe o blagu iz prejšnje alineje) za nakup, prodajo ali prenos blaga ali premoženja druge vrste, storitve, pravice ali poslovnega deleža po določeni ceni na datum v prihodnosti,
 - sporazume o zamenjavah, vključno z zamenjavami in opcijami v zvezi z obrestnimi merami, sporazumi o promptnem ali drugem menjalnem tečaju, valuto, delniškim indeksom ali lastniškim instrumentom, dolžniškim indeksom ali dolžniškim instrumentom, blagovnimi indeksi ali blagom, vremenom, izpusti ali inflacijo, zamenjavami celotnih donosov, zamenjavami kreditnih razmikov ali kreditnimi zamenjavami, ter drugimi podobnimi sporazumi ali transakcijami, s katerim se periodično trguje na trgih zamenjav ali izvedenih finančnih instrumentov,
 - sporazume o medbančnem zadolževanju, kjer je rok vračila največ tri mesece,
 - okvirne sporazume za pogodbe ali sporazume iz prve do pete alineje te točke;
13. »izredna javnofinančna pomoč« pomeni državno pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali drugo javnofinančno podporo na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;
14. »Komisija« pomeni Evropsko komisijo;
- 14.15. »majhna in nekompleksna banka« pomeni banko, kakor je opredeljena v 145. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in za katero velja, da je skupna vrednost sredstev enaka ali manjša od 5 milijard eurov;
- 15.16. »modelsko tveganje« pomeni morebitno izgubo, ki jo lahko utрпи banka kot posledico odločitev, ki bi lahko načeloma temeljile na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri razvoju, izvajanju ali uporabi tovrstnih modelov;
- 16.17. »nadzorni organ« je nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor nad subjekti finančnega sektorja, in ni pristojni organ, in na območju Republike Slovenije pomeni Agencijo za zavarovalni nadzor ter Agencijo za trg vrednostnih papirjev;
- 17.18. »notranji pristop« pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz prvega odstavka 143. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi notranjih modelov iz 221. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi lastnih ocen iz 225. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi naprednih pristopov za merjenje iz drugega odstavka 312. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, metoda notranjih modelov iz 283. in 363. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter pristop notranjega ocenjevanja iz tretjega odstavka 259. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
- 18.19. »Odbor za finančno stabilnost« pomeni Odbor za finančno stabilnost, ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;
- 19.20. »organ nadzora« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja nadzorni svet banke in v enotirnem sistemu upravljanja neizvršne člane upravnega odbora banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov banke;
21. »organ vodenja« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja upravo banke in v enotirnem sistemu upravljanja izvršne direktorje banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za vodenje poslov banke;
- 20.22. »organ za reševanje« pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Enotni odbor za reševanje;
- 21.23. »ožji družinski član« pomeni osebo, ki je v razmerju do druge osebe:
- njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti,
 - otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz prejšnje alineje,
 - druga oseba, ki ji je dodeljena v skrbništvo, ali
 - starš ali posvojitelj te osebe ali osebe iz prve alineje te točke;
24. »politika prejemkov, nevtralna glede na spol« pomeni politiko prejemkov, ki temelji na načelu enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske zaposlene;

- ~~22-25.~~ »pomembna banka« pomeni banko, ki jo kot pomembno opredeli Banka Slovenije na podlagi tega zakona v zvezi z uveljavljanem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013;
- ~~23-26.~~ »pristojni organ« pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v 40. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ter Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013;
- ~~24-27.~~ »skupina iz tretje države« pomeni skupino, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi;
»skupina« pomeni nadrejeno osebo in njene podrejene družbe;
- ~~25-28.~~ »sistemsko pomembna banka« pomeni banko, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemsko tveganje in ima položaj:
- EU nadrejene banke,
 - podrejene banke EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,
 - banke, ki ni podrejena subjektu iz prve in druge alineje te točke;
- ~~26-29.~~ »sistemsko tveganje« pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;
- ~~27-30.~~ »subjekt v skupini« pomeni pravno osebo, ki je del skupine;
- ~~28-31.~~ »tretja država« pomeni državo, ki ni država članica;
- ~~29-32.~~ »upravljalni organ« pomeni organ vodenja ali nadzora banke;
33. »višje vodstvo« pomeni fizične osebe, ki v banki opravljajo izvršilne funkcije in so odgovorne organu vodenja za vsakodnevno izvajanje poslov banke;
- ~~30-34.~~ »zunanje izvajanje« pomeni kakršenkoli dogovor med banko in ponudnikom storitev, v skladu s katerim ponudnik storitev izvaja proces, storitev ali dejavnost, ki bi jo sicer banka izvajala sama.

(2) Pojmi elektronski denar, plačilna storitev in storitve upravljanja plačilnih sistemov imajo enak pomen, kakor je določen v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(3) Banka Slovenije opredeli podrobnejša merila za določitev pomembne banke iz 2522. točke prvega odstavka tega člena v zvezi z uveljavljanjem določenih zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke Banka Slovenije upošteva:

1. velikost in notranjo organiziranost banke,
2. naravo, obseg in zapletenosti dejavnosti, ki jih banka opravlja,
3. pomen banke za lokalni trg.

8. člen

(uporaba pojmov, ki so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 575/2013)

(1) V tem zakonu se pojmi, ki so opredeljeni v 4. členu Uredbe (EU) št. 575/2013, z upoštevanjem drugega odstavka tega člena uporabljajo v enakem pomenu, kot je določen v tej uredbi.

(2) Za potrebe tega zakona se naslednje definicije iz Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo tako, da:

1. »družba za upravljanje« je družba za upravljanje, kakor je opredeljena v 19. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni družbo za upravljanje iz 6. točke 2. člena ZFK ali drugega upravitelja investicijskih skladov, vključno s subjekti iz tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet zakonodaje tretje države, v kateri veljajo zahteve glede nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Evropski uniji;
2. »finančna institucija« je finančna institucija, kakor je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni družbo, ki ni institucija ali čisti industrijski holding ter ni katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz 2. do 12. točke in 15. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme in družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;

3. »finančni instrument« je finančni instrument, kakor je opredeljen v 50. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni karkoli od naslednjega:
 - pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument,
 - finančni instrument iz drugega odstavka 7. člena ZTFI,
 - izvedeni finančni instrument,
 - primarni finančni instrument,
 - denarni instrument, pri čemer so instrumenti iz prve, druge in tretje alineje finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa;
4. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, razen bank iz prvega odstavka 11. člena ZTFI, razen:
 - kreditnih institucij,
 - lokalnih podjetij,
4. ~~podjetij, ki v skladu z ZTFI niso pooblaščen za opravljanje pomožnih investicijskih storitev iz 1. točke prvega odstavka 10. člena ZTFI in so upravičena opravljati le eno ali več investicijskih storitev in poslov iz 1., 2., 4. in 5. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI ter ne smejo gospodariti z denarjem ali vrednostnimi papirji svojih strank in zato ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje z njimi;~~
5. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni mešani finančni holding iz 7. člena ZFK;
6. »pozavarovalnica« je pozavarovalnica, kakor je opredeljena v 6. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni pozavarovalnico iz prve in druge alineje 3. točke 2. člena ZFK;
7. »reguliran trg« je reguliran trg, kakor je opredeljen v 92. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni organiziran trg iz prvega odstavka 14. člena ZTFI;
8. »skupina« pomeni skupino, kako je opredeljena v 138. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni skupino podjetij:
 - med katerimi je vsaj eno podjetje kreditna institucija, ki opravlja bančne storitve in
 - ki jo sestavljajo nadrejena oseba in njene podrejene družbe ali podjetja, ki so medsebojno povezana, kot je navedeno v 56. členu ZGD-1
- 7.9. »subjekt finančnega sektorja« je subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v 27. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni:
 - institucijo,
 - finančno institucijo,
 - družbo za pomožne storitve, vključeno v konsolidiran finančni položaj institucije,
 - zavarovalnico,
 - zavarovalnico tretje države,
 - pozavarovalnico,
 - pozavarovalnico tretje države,
 - zavarovalni holding, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
 - družbo, ki je v državi članici sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo v skladu s predpisi te države, ki prenašajo 4. člen Direktive 2009/138/ES, ne uporabljajo zahteve te direktive,
 - družbo tretje države, katere glavna dejavnost je primerljiva s katerikoli subjektom prejšnjih alinej;
- 8.10. »udeležba« je udeležba, kakor je opredeljena v 35. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni udeležbo iz druge alineje 12. točke 2. člena ZFK ali neposredno ali posredno imetništvo 20 odstotkov ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;
- 9.11. »zavarovalnica« je zavarovalnica, kakor je opredeljena v 5. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni zavarovalnico iz prve in druge alineje 2. točke 2. člena ZFK.

(3) Kadar se zahteve ali nadzorniška pooblastila iz tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi zajemajo pojmi »institucija«, »nadrejena institucija v državi članici« »EU nadrejena institucija« in »nadrejena oseba« kot so opredeljeni v 4. členu Uredbe (EU) št. 575/2013 in pojmi »banka«, »nadrejena banka« in »EU nadrejena banka«, kot so opredeljeni oziroma uporabljeni v tem zakonu tudi:

– finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so pridobili odobritev v skladu s 75.a členom tega zakona,

– podrejeno kreditno institucijo, ki je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpopolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, kadar jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, za katere ni potrebna odobritev v skladu s 75.d členom tega zakona in
– finančne holdinge, mešane finančne holdinge ali institucije, ki so v skladu s 273.a členom tega zakona začasno imenovane za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi.

2. POGLAVJE: PRISTOJNI ORGAN IN SPLOŠNA NAČELA IZVAJANJA NADZORA

2.1. Pristojni organi

9. člen **(pristojni organ v Republiki Sloveniji)**

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna in odgovorna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije pri opravljanju nalog in pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 zagotavlja, da subjekti nadzora ravna v skladu z:

1. določbami tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter predpisov, izdanih na njuni podlagi;
2. določbami regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Komisija v skladu s 10. do 15. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010;
3. smernicami, priporočili, uredbami in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropska centralna banka v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013;
4. smernicami, priporočili in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010;
5. opozorili in priporočili, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1092/2010;
6. drugimi veljavnimi pravnimi akti, vključno z akti, ki jih izda Komisija ali drug organ Evropske unije na podlagi Direktive (EU) št. 2013/36 ali Direktive 2014/59/EU, ter mednarodnimi standardi in priporočili glede poslovanja kreditnih institucij in bonitetnega nadzora kreditnih institucij;
7. usmeritvami, ki jih izda Banka Slovenije glede izvajanja pravil iz 1. do 6. točke tega odstavka v skladu z 10. členom tega zakona.

10. člen **(izdajanje usmeritev)**

(1) Banka Slovenije izdaja usmeritve, ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za enotno razlago in uporabo predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter oblikovanja dobre prakse.

(2) Usmeritve se objavijo na spletni strani Banke Slovenije.

11. člen **(pristojnost Banke Slovenije za makrobonitetni nadzor)**

(1) Banka Slovenije je ~~imenovani organ pristojna~~ za izvajanje 458. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in s tem pristojna za določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi z bankami ter za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov v obsegu in na način, določen v 7. poglavju tega zakona.

(2) Banka Slovenije je imenovani organ za izvajanje 124. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in s tem pristojna za ocenjevanje ustreznosti in določitev višji uteži tveganja ter strožjih meril za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine iz 125. in 126. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(3) Banka Slovenije je imenovani organ za izvajanje 164. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in s tem pristojna za ocenjevanje ustreznosti in določitev višjih minimalnih vrednosti z izpostavljenostjo tehtanega povprečja izgube ob neplačilu za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s hipotekami na nepremičnine iz četrtega odstavka 164. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije pri sprejemanju odločitev iz drugega in tretjega odstavka tega člena tesno sodeluje z Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013, zlasti z izmenjavo vseh potrebnih informacij in ob upoštevanju medsebojnega vpliva z drugimi ukrepi. V ta namen Banka Slovenije uradno obvestilo Evropskemu bančnemu organu in Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz tretjega pododstavka drugega odstavka 124. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz tretjega pododstavka šestega odstavka 164. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 pošlje tudi Evropski centralni banki.

12. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo, določeno v 96. členu tega zakona, opravljajo storitve sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Nadzor nad osebami iz prejšnjega odstavka se opravlja v obsegu, določenem v oddelku 9.4. tega zakona.

13. člen

(sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora)

(1) Banka Slovenije si pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, zlasti s sodelovanjem s pristojnimi organi držav članic in organi Evropske unije, prizadeva za oblikovanje in uveljavljanje enotnih nadzornih orodij in praks.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje:

1. kot članica Evropskega sistema finančnega nadzora in zlasti zagotavlja pretok ustreznih in zanesljivih informacij med člani sistema,
2. pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in po potrebi v kolegijih nadzornikov,
3. z Evropskim odborom za sistemska tveganja.

(3) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil evropskega nadzornega organa, ki zadevajo subjekte, za nadzor nad katerimi je pristojna Banka Slovenije, banke, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Pristojnosti Banke Slovenije po tem in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz prejšnjega odstavka.

2.2. Splošna načela v zvezi z izvajanjem nadzora

2.2.1. Zaupne informacije

14. člen **(obveznost varovanja zaupnih informacij)**

(1) Zaupne informacije po tem zakonu so vse informacije o posamezni banki, ki jih pri opravljanju nadzora nad banko pridobi Banka Slovenije od banke ali drugih oseb oziroma jih izdela Banka Slovenije za namene izvajanja nadzora nad posamezno banko, vključno z internimi ocenami in poročili Banke Slovenije o poslovanju posamezne banke.

(2) Če zakon ne določa drugače, ne sme Banka Slovenije razkriti zaupnih informacij o posamezni banki drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za Banko Slovenije, v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti nadzora, varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen če ta zakon določa drugače.

(4) Prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja:

1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
2. v primeru stečaja banke ali prisilne likvidacije banke, glede zaupnih informacij, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in za izvedbo drugih dejanj v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ter s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen glede informacij, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih reorganizacije banke;
3. za rezultate stresnih testov, ki jih izvede Banka Slovenije v skladu s petim odstavkom 172. člena tega zakona ali 32. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010, kadar te rezultate objavi Banka Slovenije ali jih z namenom objave posreduje Evropskemu bančnemu organu;
4. za informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, o dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, o dovoljenjih odločbah o nenasprotovanju pridobitviza pridobitev kvalificiranega deleža, ~~ter~~ dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave banke;
5. v drugih primerih, ko zakon izrecno določa, da Banka Slovenije ali oseba iz tretjega odstavka tega člena zaupne informacije lahko razkrije javnosti ali določenim prejemnikom.

(5) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi Republike Slovenije ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, ter organi držav članic, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013.

(6) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov ter Uredbo (EU) št. ~~45/2001~~2016/679.

15. člen **(uporaba in posredovanje zaupnih informacij)**

(1) Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. da preveri pogoje za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 in drugih zakonov, ter da zagotovi učinkovito spremljanje poslovanja bank na posamični in konsolidirani podlagi;
2. da izreka ukrepe nadzora ter odloča o drugih ukrepih, za katere je pooblaščen v skladu s tem ali drugim zakonom;
3. da izreka kazni za prekrške ter vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
4. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov EU.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije v zvezi s posamezno banko razkrije drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v zakonu.

(3) Določbe prejšnjega in tega člena ne preprečujejo razkritja zaupnih informacij Evropskemu parlamentu, kadar ta izvaja preiskovalne pristojnosti na podlagi 226. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(4) Ne glede na določbe tega člena se za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

16. člen

(razkritje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije nadzornim organom Republike Slovenije ali pristojnim organom drugih držav članic v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti nadzora ter Evropski centralni banki, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(2) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije, v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti:

1. organom, pristojnim za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in za nadzor finančnih trgov;
2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora;
3. organom, pristojnim za reševanje institucij, ter organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema;
4. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
6. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;
7. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, glede informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog;
8. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank, Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili in nad delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov, ter zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;
9. pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
10. organom, pristojnim za pregled nad delovanjem plačilnih sistemov;
11. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2010, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010, in Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010;
12. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
13. organom, ki so pristojni za nadzor nad pogodbenimi ali institucionalnimi shemami za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
14. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb;
15. organom, ki so pristojni za odkrivanje ali pregon dejanj, ki pomenijo kršitev predpisov o poslovanju gospodarskih družb, če jih potrebujejo v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti;
16. centralni klirinško-depotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po ZTFI, v zvezi z opravljanjem storitev izravnave in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v

Republiki Sloveniji, če Banka Slovenije oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov;

17. pritožbenemu organu ali sodišču, ki v zvezi s konkretno informacijo vodi postopek na področju dostopa do informacij javnega značaja;

18. državnemu organu, ki opravlja nadzor nad varstvom osebnih podatkov;

19. finančnim obveščevalnim enotam in drugim organom, ki opravljajo nadzor nad bankami in finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo (EU) 2015/849;

~~18-20.~~ organom, ki so pristojni in odgovorni za uporabo pravil glede strukturnega ločevanja v bančni skupini.

(3) Banka Slovenije lahko subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih organ oziroma oseba potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Če zaupne informacije vključujejo zaupne podatke o posamezni stranki, se ti podatki posredujejo subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena le, če bi zaupne podatke ob upoštevanju drugega ali tretjega odstavka 126. člena tega zakona lahko ti subjekti zahtevali tudi neposredno od banke.

(4) Kadar organi iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena izvajajo pristojnosti odkrivanja in pregona kršitev predpisov s pomočjo oseb, ki so imenovane za izvajanje posameznih nalog in niso del javnega sektorja, lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije tudi tem osebam.

(5) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 9.2. tega zakona, razkriti subjektom iz 12. do 16. točke drugega odstavka tega člena s soglasjem pristojnega organa te države članice.

17. člen

(razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije vladi oziroma drugemu državnemu organu Republike Slovenije, ki je odgovoren za pripravo zakonodaje glede nadzora nad bankami, investicijskimi podjetji, finančnimi institucijami in zavarovalnicami, kadar je takšno razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Državnemu zboru, kadar ta v skladu z zakonsko določenimi pooblastili izvaja nadzor nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora, in le v obsegu, ko je posredovanje posameznih zaupnih informacij nujno za izvajanje pooblastil nadzora nad delovanjem Banke Slovenije.

(3) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, morajo te informacije varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 9.2. tega zakona, razkriti subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

17.a člen

(razkritje informacij mednarodnim organom)

(1) Banka Slovenije lahko na podlagi pisne zahteve razkrije ali posreduje zaupne informacije z:

- Mednarodnim denarnim skladom in Svetovno banko za namene ocenjevanja v okviru Programa za oceno finančnih sektorjev,
- Banko za mednarodne poravnave za namene kvantitativnih ocen učinka in
- Odborom za finančno stabilnost za namene funkcije nadzora

(2) Razkritje ali izmenjava iz prvega odstavka tega člena je dopustna, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- je pisna zahteva upravičena zaradi specifičnih nalog, ki jih organ opravlja v skladu s svojimi zakonitimi pooblastili in obsega vse podatke iz drugega odstavka tega člena,
- so zahtevane informacije potrebne zgolj za opravljanje specifičnih nalog organa in ne presegajo nalog, ki so z zakonodajo prenesena na organ,
- se za navedene mednarodne organe in osebe, ki bodo prejele informacije uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij z vsebino določeno v 14. in 15. členu tega zakona,
- mednarodni organ in osebe, ki bodo prejele informacije pri obdelavi osebnih podatkov upoštevajo zahteve Uredbe (EU) 2016/679.

(3) Zahteva iz prejšnjega odstavka, mora obsegati vsaj:

- natančno opredeljeno naravo, obseg in obliko zahtevanih informacij ter način njihovega razkritja ali posredovanja,
- navedbo oseb, ki so neposredno povezane z opravljanjem specifične naloge iz prve alineje tega odstavka.

(4) Zahtevane informacije se lahko posredujejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem specifične naloge iz prve alineje drugega odstavka tega člena.

(5) Informacije iz tega člena, ki niso zbirne ali anonimizirane, se organom iz prvega odstavka tega člena ne smejo posredovati, razkrijejo pa se lahko le v prostorih Banke Slovenije.

18. člen

(obveščanje v primeru kriznih razmer)

(1) Banka Slovenije v primeru kriznih razmer v Republiki Sloveniji, ki vključujejo tudi primere, določene v 18. členu Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob drugih neugodnih trendih na finančnih trgih, ki lahko ogrozijo likvidnost trga ali stabilnost finančnega sistema v drugi državi članici, zlasti v primerih, ko so te razmere povezane s poslovanjem pomembne podružnice banke ali subjektov v skupini v drugi državi članici, o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice, Evropski bančni organ, centralne banke ESCB ter Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Kadar Banka Slovenije pridobi zaupne informacije v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države članice ali drugega organa iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti ministrstvo, pristojno za finance, kadar je takšno razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor ter izvedejo ukrepi za reševanje ali prenehanje kreditnih institucij.

(3) Ne glede na četrty odstavek prejšnjega člena sme Banka Slovenije razkriti zaupne informacije, ki jih pridobi v zvezi z okoliščinami iz prvega odstavka tega člena, ministrstvu, pristojnemu za finance, tudi brez soglasja pristojnega organa države članice, če je razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

19. člen

(posredovanje zaupnih informacij osebam tretje države)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo v tretji državi položaj pristojnega organa ali subjekta iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je Republika Slovenija s tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju med navedenimi organi Republike Slovenije in tretje države, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava zaupnih informacij;
2. če se za navedene osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;
3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja nalog pristojnega organa ali nalog subjektov iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom, razkriti osebam iz prejšnjega odstavka samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

2.2.2. Odgovornost za izvajanje nadzora

20. člen **(odgovornost v zvezi z izvajanjem nadzora)**

(1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju pristojnosti nadzora na podlagi tega zakona ravnaajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(2) Šteje se, da je Banka Slovenije pri izrekanju ukrepov nadzora in izvajanju drugih pristojnosti na podlagi tega zakona ravnala z ustrezno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času odločanja, lahko upravičeno štela, da so izpolnjeni pogoji za izrekanje ukrepov nadzora ali za izvajanje drugih pristojnosti v skladu s tem zakonom in da so izrečeni ukrepi zakoniti.

(3) Banka Slovenije je odgovorna za ravnanja oseb, ki so pri izvajanju nadzora in drugih pristojnosti Banke Slovenije v skladu s tem zakonom delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z delom tretjim osebam povzročijo zaposleni. Če zaradi ravnanja osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila Banke Slovenije, nastane škoda, lahko oškodovanec ne glede na določbe drugih zakonov zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije.

(4) Šteje se, da je oseba, ki je delovala v imenu Banke Slovenije pri izvajanju pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom, ravnala z ustrezno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času svojega delovanja, ravnala kot dober strokovnjak.

2.2.3. Sodelovanje med nadzornimi organi

21. člen **(sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)**

(1) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si skupno prizadevajo za učinkovit nadzor na ravni finančnega sistema.

(2) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije si v največji možni meri prizadevajo za poenotenje nadzorniških praks ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa pri nadzoru upravljanja tveganj.

(3) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede nadzorovanega subjekta, ki jih organ potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah v skladu z zakonom.

(4) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če te ugotovitve vplivajo ali bi lahko vplivale na izvajanje nalog tega nadzornega organa pri opravljanju nadzora, zlasti informacije o:

1. ugotovljenih neugodnih trendih v poslovanju nadzorovanega subjekta, zlasti glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev, ki bi lahko resno vplivali na druge nadzorovane subjekte;
2. pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora, ki jih izreče nadzorni organ v okviru svojih pristojnosti.

(5) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije določi minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister) pristojna za finance, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije.

22. člen

(sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi držav članic, ki so pristojni za nadzor kreditnih institucij, glede nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij, ki poslujejo v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža, zlasti prek podružnice.

(2) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad kreditnimi institucijami, vključno s preverjanjem pogojev za izdajo dovoljenj, spremljanjem izpolnjevanja bonitetnih zahtev ter presojo ugleda in izkušenj članov upravljalnih organov ter primernosti imetnikov kvalificiranih deležev.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu v državi članici:

1. na njegovo zahtevo predloži informacije iz prejšnjega odstavka;
2. na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so po mnenju Banke Slovenije bistvene za izvajanje nalog nadzora tega pristojnega organa.

(4) Informacija se šteje za bistveno po prejšnjem odstavku, če bi lahko imela pomemben vpliv za oceno finančne trdnosti banke države članice.

(5) Kadar je Banka Slovenije pristojna za nadzor podružnice banke tretje države ali za nadzor banke, ki je del iste skupine kot podružnica banke tretje države, tesno sodeluje s pristojnimi organi držav članic za podružnice banke ali institucije, ki so del iste skupine iz tretje države z namenom:

- da se zagotovi, da so vse dejavnosti te skupine iz tretje države v Uniji predmet celovitega nadzora,
- da se prepreči izogibanje zahtevam, ki se uporabljajo za skupine iz tretjih držav na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter
- da se preprečijo škodljive posledice za finančno stabilnost Unije.

~~(6)~~ Banka Slovenije sklepa sporazume o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav glede opravljanja nalog nadzora nad bankami, ki opravljajo storitve v tretji državi v skladu s tem zakonom, ter glede opravljanja nalog nadzora nad podružnicami bank iz tretje države, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom.

(7) Banka Slovenije tesno sodeluje in si izmenjuje informacije s finančnimi obveščevalnimi enotami in drugimi organi držav članic, pristojnih za nadzor nad bankami in finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo (EU) 2015/849, če:

- je to potrebno za opravljanje nalog v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, Uredbo (EU) št. 575/2013 ali Direktivo (EU) 2015/849 in
- če takšno sodelovanje in izmenjava informacij ne posega v poizvedovanje, preiskavo ali postopek, ki poteka v skladu s kazenskim ali upravnim pravom Republike Slovenije.

23. člen

(sodelovanje z Evropskim bančnim organom)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog nadzora nad bankami sodeluje z Evropskim bančnim organom in mu predloži vse informacije, potrebne za izvajanje njegovih nalog v skladu z določbami 35. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(2) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ v skladu s 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010, če pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne predloži bistvenih informacij za izvajanje nadzora nad bankami in glede poslovanja bank držav članic v Republiki Sloveniji ali če zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje, zlasti glede izmenjave pomembnih informacij v zvezi z opravljanjem nadzora, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku.

24. člen (obveščanje organov Evropske unije)

Banka Slovenije obvešča Komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko in druge organe Evropske unije v skladu s predpisi Evropske unije.

3. POGLAVJE: STATUSNI USTROJ BANKE

3.1. Splošne določbe

25. člen (organiziranost kot delniška družba)

(1) Banka mora biti organizirana v pravnoorganizacijski obliki delniške družbe ali evropske delniške družbe.

(2) Za banko se uporabljajo določbe ZGD-1, ki veljajo za delniške družbe ali evropske delniške družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

26. člen (uporaba imena)

(1) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede »banka«, »kreditna institucija« ali »hranilnica« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega organa za opravljanje bančnih storitev.

(2) Če uporaba firme ali druge oznake banke države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji ustvarja ali bi lahko ustvarila zmedo med uporabniki, lahko Banka Slovenije od te banke zahteva, da uporabi dodatne znake, s katerimi se odpravijo nejasnosti.

3.2. Ustanovni kapital in delnice banke

27. člen (ustanovni kapital banke)

(1) Najnižji znesek ustanovnega kapitala banke je 5.000.000 eurov.

(2) Ustanovni kapital banke vključuje eno ali več postavk iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

28. člen (delnice banke)

(1) Delnice banke se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice banke se lahko vplačajo samo v denarju.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja v primeru:

1. ustanovitve banke ali povečanja osnovnega kapitala banke zaradi izvedbe združitve ali delitve;
2. povečanja osnovnega kapitala banke iz sredstev banke;
3. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;
4. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov za reševanje banke, v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in postopke prenehanja bank.

(4) Kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke se za namen tega zakona ne šteje:

1. izračitev zamenljivih kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala banka in ki izpolnjujejo pogoje v skladu z določbami Uredbe (EU) št. 575/2013, če so bili kapitalski instrumenti vplačani v denarju;
2. denarne terjatve, ki pripadajo zaposlenim iz naslova izplačila variabilnega dela prejemkov, ki jim jih zagotavlja banka v skladu s tem zakonom.

(5) Delnice banke morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(6) Za delnice banke, ki so delnice z nominalnim zneskom, se ne uporablja določba drugega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da se morajo delnice z nominalnim zneskom glasiti najmanj na en euro ali njegov večkratnik, za kosovne delnice banke pa se ne uporablja določba tretjega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da znesek v osnovnem kapitalu, ki pripada posamezni kosovni delnici, ne sme biti nižji od enega eura.

(7) Banka Slovenije predpiše merila za stvarne vloške, ki se lahko upoštevajo pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s 3. točko tretjega odstavka tega člena.

(8) Statut banke lahko določi pooblastilo upravi za povečanje osnovnega kapitala banke (odobreni kapital), pri čemer se ne uporabljata zahtevi iz ZGD-1, da znesek odobrenega kapitala ne sme preseči polovice osnovnega kapitala, ki je obstajal v času, ko je bil statut spremenjen. Statut banke lahko določi tudi pogoje povečanja osnovnega kapitala z odobrenim kapitalom.

(9) Ne glede na določbe ZGD-1 sme pri pogojnem povečanju osnovnega kapitala banke najmanjši emisijski znesek delnic, izdanih v postopku pogojnega povečanja osnovnega kapitala, preseči polovico osnovnega kapitala, ki obstaja med sklepanjem o pogojnem povečanju kapitala.

29. člen (ničnost skupščinskih sklepov)

(1) Poleg primerov, določenih v ZGD-1, je sklep skupščine ničen, če je v nasprotju z ukrepom, ki ga na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 1024/2013 banki izreče Banka Slovenije ali Evropska centralna banka kot pristojni organ, ali v primeru, če se s skupščinskim sklepom zmanjšujejo učinki ali zaobide namen takšnega ukrepa.

(2) Ničnost skupščinskega sklepa zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka lahko v šestih mesecih od vpisa sklepa skupščine v sodni register uveljavlja Banka Slovenije v zvezi z ukrepi nadzora na podlagi tega zakona ali Evropska centralna banka, kadar je izrekla ukrepe nadzora na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013.

(3) Za banke se ne uporablja 399. člen ZGD-1.

3.3. Dejavnost banke

30. člen (opravljanje storitev)

(1) Banka lahko opravlja bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve.

(2) Banka lahko začne opravljati storitve iz prejšnjega odstavka, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(3) Banka lahko poleg storitev iz prvega odstavka tega člena opravlja tudi pomožne storitve.

(4) Pomožne storitve so upravljanje premoženja banke, vodenje zbirk podatkov, vključno z osebnimi podatki, ali opravljanje podobnih poslov, ki se izvajajo kot podpora opravljanju storitev ene ali več kreditnih institucij.

(5) Banka ne sme opravljati drugih dejavnosti in storitev, razen storitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

31. člen (prepoved kreditiranja in fiktivni posli)

(1) Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic oziroma deležev družb, v katerih je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah.

(2) Za kreditiranje iz prejšnjega odstavka se štejejo tudi drugi pravni posli, ki so po svojem ekonomskem namenu enaki kreditu.

(3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja tudi za kapitalske in druge instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družba, v kateri je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke oziroma teh družb.

(4) Za terjatve delničarja do banke iz naslova vloge na podlagi pogodbe o vodenju transakcijskega računa, hranilne vloge, denarnega depozita ali drugih pozitivnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij in na podlagi katerih mora banka delničarju vrniti denarna sredstva, ki jih je pri banki vplačal delničar banke ali tretja oseba za račun delničarja, se ne uporablja četrta odstavka 227. člena ZGD-1.

32. člen (sodelovanje banke pri finančnem prestrukturiranju)

(1) Banka, ki v okviru finančnega prestrukturiranja z dolžnikom, ki je pravna oseba, sklene dogovor o delnem odpustu dolga, lahko v postopku zaradi insolventnosti, ki je začel zoper tega dolžnika v 12 mesecih po sklenitvi dogovora o odpustu dolga, uveljavlja poplačilo celotnega dolga, kot da dogovor o odpustu dolga ne bi bil sklenjen.

(2) Posojilo, ki ga banka zagotovi dolžniku, v katerem je pridobila delež v kapitalu z namenom finančnega prestrukturiranja, se v kasnejšem stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave nad tem dolžnikom, ne šteje kot premoženje družbe.

3.4. Sistem upravljanja banke

3.4.1. Skupne določbe za upravljalni organ banke

33. člen **(sistem upravljanja banke)**

(1) Banka lahko izbere dvotirni sistem upravljanja banke z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja banke z upravnim odborom.

(2) Za upravni odbor banke z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu banke, za izvršne direktorje pa določbe tega zakona o upravi banke.

- (3) Za banke z enotirnim sistemom upravljanja veljajo naslednja posebna pravila:
1. upravni odbor banke mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja izmed članov upravnega odbora, pri čemer se izvršni direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) lahko imenuje samo od članov upravnega odbora;
 2. za izvršne direktorje je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora banke;
 3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov banke;
 4. predsednik oziroma predsednica upravnega odbora (v nadaljnjem besedilu: predsednik upravnega odbora) ne more biti imenovan za izvršnega direktorja v isti banki, Banka Slovenije pa lahko na zahtevo banke dovoli, da funkcijo izvršnega direktorja v banki opravlja predsednik upravnega odbora, če so za to podani utemeljeni razlogi na strani banke.

(4) [\(razveljavljen\)](#)

34. člen **(sestava upravljalnega organa)**

(1) ~~Banka je odgovorna, da je njen Upravljalni organ banke mora biti~~ sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, veščine in širok nabor izkušenj, izkušnje, ki so potrebni za poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je izpostavljena.

(2) Organi banke, ki so pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki zagotavlja:

1. da upravljalni organ kot celota upošteva ustrezno širok nabor znanja, veščin in izkušenj članov upravljalnega organa banke, ki omogoča razumevanje poslovanja banke in tveganj, ki jih je banka izpostavljena;
2. spodbude za doseganje raznolikosti v okviru upravljalnega organa, vključno z ustrezno zastopanostjo obeh spolov v upravljalnem organu, vključno s politikami, da se za doseg teh ciljev poveča število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu;
3. opredelitev pogojev za opravljanje posamezne funkcije, vključno z zahtevanim profilom članov upravljalnega organa, še preden so ti imenovani.

(3) Banka mora politiko izbora primernih kandidatov in njeno izvajanje v skladu s prejšnjim odstavkom ustrezno dokumentirati in objaviti v skladu s točko (c) drugega odstavka 435. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije zbira informacije iz prejšnjega odstavka z namenom primerjave praks glede raznolikosti v upravljalnih organih bank ter te podatke posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(5) Drugi in tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za imenovanje predstavnikov delavcev v upravljalni organ. Organ, pristojen za izbor in imenovanje predstavnikov delavcev mora v poslovniku opredeliti ključne zahteve za posamezne člane upravljalnega organa in postopke v zvezi z ocenjevanjem primernosti, imenovanjem in predčasno razrešitvijo predstavnikov

delavcev v upravljalnem organu banke ter v dogovoru s pristojnimi organi banke način nepretrganega zagotavljanja primernosti upravljanega organa kot celote. Svet delavcev mora pri tem upoštevati tudi podzakonske akte, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi 58. in 135. člena tega zakona.

(6) Banka in svet delavcev sporazumno opredelita način nepretrganega zagotavljanja primernosti upravljanega organa kot celote v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(75) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa, vključno za člane upravljanega organa, ki so predstavniki delavcev.

34.a člen **(predstavniki delavcev v upravljalnih organih)**

(1) Določbe tega zakona, ki veljajo za člane upravljalnih organov, veljajo tudi za člane upravljalnih organov, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb.

(2) Ne glede na določbe drugih zakonov so predstavniki delavcev, ki so člani upravljalnega organa banke dolžni varovati zaupne informacije in poslovne skrivnosti banke, za katere izvejo pri ali v povezavi z opravljanjem funkcije člana upravljalnega in po prenehanju opravljanja funkcije člana upravljalnega organa. Dolžnost varovanja zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti predstavnikov delavcev velja tudi v odnosu do sveta delavcev in morebitnih drugih zainteresiranih deležnikov. Svet delavcev v soglasju z banko sprejeme politiko in postopke o izmenjavi različnih vrst informacij med predstavniki delavcev v upravljalnem organu in svetom delavcev ter drugimi zainteresiranimi deležniki.

35. člen **(ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa)**

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati proces ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa pred imenovanjem in po imenovanju, če nastopijo okoliščine, zaradi katerih je treba izvesti ponovno ocenjevanje primernosti, najmanj pa enkrat letno.

(2) V primeru ocenjevanja primernosti člana upravljalnega organa, ki je predstavnik delavcev, se mora svet delavcev opredeliti do ocene primernosti člana upravljalnega organa, ki jo je v skladu s prvim odstavkom tega člena pripravila banka.

~~(32)~~ Kadar pri izvedbi ocenjevanja iz ~~prejšnjega prvega~~ odstavka sodeluje posameznik, ki je zaposlen v banki, mora banka zagotoviti ustrezno zaščito te osebe pred morebitnimi povračilnimi ukrepi.

~~(43)~~ Banka mora v petih dneh po sprejetju sklepa nadzornega sveta o imenovanju ali razrešitvi članov uprave oziroma o potrditvi ustreznosti kandidatov za člane nadzornega sveta banke, o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe. V zvezi z imenovanjem člana uprave ali nadzornega sveta mora banka predložiti oceno primernosti kandidatov, ki jo je izvedla.

36. člen **(nezdružljivost opravljanja drugih direktorskih funkcij)**

(1) Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član ali članica upravljalnega organa (v nadaljnjem besedilu: član upravljalnega organa) v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka.

- (2) Kot direktorska funkcija v drugi družbi in organizaciji se za namene tega člena šteje:
1. funkcija vodenja, v okviru katere je oseba pooblaščen za vodenje poslov in zastopanje družbe, vključno s samostojnim podjetnikom posameznikom, ~~prekuristom ter funkcijami višjega vodstva~~ (v nadaljnjem besedilu: izvršna direktorska funkcija);
 2. funkcija nadzora, v okviru katere je oseba pooblaščen in odgovorna za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov družbe (v nadaljnjem besedilu: neizvršna direktorska funkcija).

(3) Člani upravljalnega organa pomembne banke lahko istočasno opravljajo več direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah z upoštevanjem zahteve iz prvega odstavka tega člena, če gre, vklučno s funkcijo v banki, za eno od naslednjih kombinacij:

1. izvršna direktorska funkcija z največ dvema neizvršnima direktorskima funkcijama ali
2. največ štiri neizvršne direktorske funkcije.

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka se kot ena sama direktorska funkcija štejejo:

1. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v družbah znotraj iste skupine;
2. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v:
 - kreditnih institucijah, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ali
 - družbah, vključno z nefinančnimi subjekti, v katerih ima banka kvalificiran delež.

(5) Za namene iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo direktorske funkcije, ki jih posamezni član upravljalnega organa banke opravlja v družbah in organizacijah, katerih prevladujoča dejavnost je nepridobitne narave.

(6) Ne glede na prvo alinejo drugega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije, ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, na zahtevo banke dovoli, da samostojno opravljanje pridobitne dejavnosti v okviru organiziranega podjetja (samostojni podjetnik posameznik) ne šteje kot direktorska funkcija. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka pri presoji upošteva zlasti obseg poslovanja podjetja, funkcijo člana upravljalnega organa v podjetju ter čas, ki ga član upravljalnega organa namenja tej funkciji.

(76) Na podlagi zahteve ~~posameznega člana in ob soglasju~~ banke lahko Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, z upoštevanjem prvega odstavka tega člena temu članu dovoli opravljati dodatno neizvršno direktorsko funkcijo. Banka Slovenije oziroma Evropska centralna banka, o vsakem dovoljenju za opravljanje dodatne neizvršne direktorske funkcije obvesti Evropski bančni organ.

(87) Član oziroma članica upravljalnega organa (v nadaljnjem besedilu: član upravljalnega organa) mora pred imenovanjem in ves čas trajanja opravljanja funkcije člana upravljalnega organa banko pisno obveščati o vseh direktorskih funkcijah, ki jih opravlja oziroma jih je začel opravljati v drugih družbah in organizacijah ter o prenehanju opravljanja teh funkcij.

3.4.2. Uprava banke

37. člen (sestava uprave)

(1) Uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu.

(2) Posamezni član oziroma članica uprave (v nadaljnjem besedilu: član uprave) ali prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje banke za celoten obseg poslov iz dejavnosti banke.

(3) Člani uprave morajo opravljati posle vodenja banke na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjene za polni delovni čas.

(4) Najmanj en član uprave mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave banke.

(5) Uprava banke mora voditi posle banke v Republiki Sloveniji.

38. člen **(pogoji za imenovanje člana uprave)**

(1) Za člana uprave banke je lahko imenovana oseba:

1. ki ima znanje, veščine in izkušnje za vodenje poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;
2. ki ima ugled in lastnosti za vodenje poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega vodenja poslov banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj, profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanja nasprotja interesov;
3. ki ne krši 36. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat oziroma kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) uskladil s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 43. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za vodenje poslov banke, če je bila:

1. pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana; ali
2. zoper to osebo vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katera se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

39. člen **(opravljanje funkcije člana uprave)**

(1) Funkcijo člana uprave banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Nadzorni svet mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana uprave banke, preden ta oseba vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno komisije za imenovanja glede primernosti te osebe za člana uprave banke.

(3) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in
2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:
 - če ~~ta oseba~~ banka v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne ali
 - če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave te banke zavržena ali zavrnjena.

(4) Član uprave banke se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke, razen če je imenovan kot nadomestni član uprave v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu uprave preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana uprave skupno več kakor dva meseca in uprava banke zato deluje ali bo delovala le z enim članom uprave, mora nadzorni svet nemudoma imenovati novega člana uprave ali osebo, ki pri vodenju in zastopanju banke nadomesti manjkajočega člana oziroma članico uprave (v nadaljnjem besedilu: nadomestni član uprave). Pri imenovanju nadomestnega člana uprave mora nadzorni svet upoštevati pogoje iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član uprave opravlja funkcijo člana uprave banke brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana uprave, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 ali 83. členu ZSDU imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.

40. člen **(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)**

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke mora kandidat banka priložiti:

1. osebne podatke kandidata

2. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 38. člena tega zakona in

3. strategijo vodenja poslov banke.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja drugih direktorskih funkcij iz 36. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 38. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa vodenja banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke oziroma organa, ki je pristojen za izbor in imenovanje predstavnikov delavcev v upravo, od banke zahteva, da v določenem roku predloži Banki Slovenije oceno glede primernosti kandidata.

41. člen **(ustni razgovor)**

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke opravi ustni razgovor, na katerem se kandidata za člana uprave povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Razgovor se zvočno snema. Pred začetkom razgovora komisija kandidata seznani, da se razgovor zvočno snema. Posnetek mora vsebovati naslednje podatke: uradno osebo, sestavo komisije, kraj, datum in uro razgovora, zadevo ter podatke za identifikacijo kandidata ter drugih oseb, ki so prisotne na razgovoru. Iz posnetka se mora jasno prepoznati, kdo je dal posamezno izjavo.

(3) Na podlagi zvočnega posnetka uradna oseba sestavi zapisnik, ki vsebuje povzetek razgovora. V zapisniku je treba zapisati, da je bil razgovor posnet z napravo za zvočno snemanje, da so bili kandidat in drugi udeleženci obveščeni o snemanju, da je bil posnetek na zahtevo kandidata reproduciran, in kraj hrambe posnetka, če ni priložen zapisniku.

(4) Uradna oseba iz prejšnjega odstavka sestavi zapisnik v osmih dneh po razgovoru. Kandidat ima v nadaljnjih treh dneh pravico do vpogleda v zapisnik in pravico do pisnega ugovora zoper morebitno nepravilnost zapisa.

(5) O ugovoru kandidata zoper zapisnik odloči Svet Banke Slovenije s sklepom. Zoper sklep o ugovoru ni posebnega sodnega varstva.

(6) Banka Slovenije hrani zvočne posnetke razgovora do pravnomočnosti odločitve o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke.

42. člen **(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave)**

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana uprave oceni izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 34. člena, prvega odstavka 36. člena in 38. člena tega zakona, zlasti glede ustreznosti postopka izbora in imenovanja kandidata, ki ga je izvedla banka, ter glede strategije vodenja poslov banke, ki jo je predložil kandidat, za varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

(4) Če Banka Slovenije na podlagi obvestila banke iz tretjega odstavka 35. člena tega zakona v zvezi z imenovanjem člana uprave banke ugotovi, da banka v postopku izbora in ocenjevanja primernosti kandidata ni ravnala v skladu s tem zakonom ali pravili banke, Banka Slovenije zavrže zahtevo kandidata za člana uprave banke in odredi banki, da ponovi postopek izbora kandidata za člana uprave.

43. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana uprave iz 38. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prejšnjega odstavka, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana uprave banke iz 36. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član uprave uskladiti z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

(3) Član uprave lahko v primeru iz prejšnjega odstavka začne opravljati funkcijo člana uprave, ko se uskladi z zahtevami iz 36. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

44. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

- (1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, če:
1. osebi preneha funkcija člana uprave banke, na katero se dovoljenje nanaša ali
 2. se član uprave v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, ne uskladi z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prejšnjega odstavka o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave banke, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

45. člen

(dolžnosti in odgovornost člana uprave)

(1) Član uprave banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje iz 38. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da uprava banke deluje v skladu s 136. členom tega zakona;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;
3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana uprave nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 36. člena tega zakona.

(2) Dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka.

(32) Član uprave banke mora zagotoviti, da banka posluje v skladu:

1. z akti iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. z drugimi akti, ki urejajo opravljanje storitev in poslov, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi;
3. s profesionalno skrbnostjo in z najvišjimi etičnimi standardi ter pravili dobre poslovne prakse in zaščite potrošnikov.

(43) Člani uprave banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo pri vodenju poslovanja banke.

46. člen

(obveščanje nadzornega sveta in uprave)

(1) Član uprave banke mora nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, za namene preverjanja pogojev iz 36. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član uprave banke mora upravo in nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana uprave banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana uprave banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

47. člen

(preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Banka Slovenije lahko kadarkoli v času trajanja funkcije člana uprave preveri in v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila, ali član uprave izpolnjuje pogoje iz 38. člena in dolžnosti iz 45. člena tega zakona (ponovna ocena primernosti). Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali član uprave v času opravljanja funkcije izpolnjuje pogoje iz 38. člena in dolžnosti iz 45. člena tega zakona, odloči, da se opravi ustni razgovor, na kateri člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.

(2) Ponovna ocena primernosti se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana uprave iz 38. člena ali dolžnosti člana uprave

iz 45. člena tega zakona, zlasti pa, če se domneva ali ugotovi sum ali poskus, da obstaja večje tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma v povezavi z banko.

(3) V okviru ponovne ocene primernosti lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v okviru katerega člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.

(42) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 41. člen tega zakona.

3.4.3. Nadzorni svet

48. člen **(pristojnosti nadzornega sveta banke)**

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet v skladu z ZGD-1, ima nadzorni svet banke tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike banke;
2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta banke;
3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol;
4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela službe notranje revizije;
5. nadzira primernost postopkov in učinkovitost delovanja službe notranje revizije;
6. daje soglasje k imenovanju in razrešitvi vodje službe notranje revizije;
7. sprejema in nadzira izvajanje splošnih načel politik prejemkov;
8. obravnava ugotovitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 izvaja pooblastila in naloge nadzora nad banko, ugotovitve drugih organov, kadar se te ugotovitve nanašajo na banko, ugotovitve davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;
9. preverja letna in druga finančna poročila in o tem izdela pisno poročilo skupščini delničarjev banke;
10. obrazloži skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu službe notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave;
11. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

49. člen **(komisije nadzornega sveta)**

(1) Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, veščine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja.

(3) Komisija za tveganja mora imeti predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik komisije za tveganja) in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik komisije za tveganja in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, veščine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategije upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj.

(4) Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja.

(5) Komisije nadzornega sveta morajo imeti predsednika oziroma predsednico in najmanj dva člana. Ne glede na določbe ZGD-1, so člani komisij nadzornega sveta le člani nadzornega sveta banke.

(6) Uprava banke mora zagotoviti, da imajo komisije nadzornega sveta zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev.

50. člen **(naloge komisije za imenovanja)**

(1) Komisija za imenovanja je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. opredeli in priporoči nadzornemu svetu kandidate za člane uprave ter opredeli in priporoči skupščini banke kandidate za člane nadzornega sveta z upoštevanjem politik glede izbora primernih kandidatov iz drugega odstavka 34. člena tega zakona;
2. opredeli naloge in zahtevane pogoje za določeno imenovanje, vključno z oceno časa, ki se predvidoma zahteva za izvrševanje funkcije;
3. določi cilj zastopanosti spola, ki je v upravi in nadzornem svetu premalo zastopan, ter pripravi politiko glede tega, kako bi za doseg tega cilja povečali število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravi in nadzornem svetu;
4. vsaj enkrat na leto oceni strukturo, velikost, sestavo in uspešnost delovanja uprave in nadzornega sveta ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
5. vsaj enkrat na leto oceni znanje, veščine in izkušnje posameznih članov uprave in nadzornega sveta ter organa kot celote ter o tem ustrezno poroča nadzornemu svetu in upravi;
6. redno pregleduje politiko uprave glede izbire in imenovanja primernih kandidatov za člane višjega vodstva banke ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
7. dejavno prispeva k izpolnjevanju odgovornosti banke za sprejetje ustreznih politik o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa.

(2) Komisija za imenovanja pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri upošteva, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali ožja skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom banke.

(3) V banki, ki nima komisije za imenovanja, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

51. člen **(naloge komisije za tveganja)**

Komisija za tveganja je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. svetuje glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj;
2. pomaga pri izvajanju nadzora nad višjim vodstvom glede izvajanja strategije upravljanja tveganj;
3. brez poseganja v naloge komisije za prejemke preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevani tveganje, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni razpored prihodkov banke, z namenom oblikovanja preudarnih politik in praks prejemkov;
4. preverja, ali so cene produktov banke v celoti združljive s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj banke, ter v primeru ugotovljenih neskladij oblikuje predlog ukrepov za njihovo odpravo in ga predloži upravi in nadzornemu svetu banke.

52. člen **(naloge komisije za prejemke)**

(1) Komisija za prejemke je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. izvaja strokovne in neodvisne ocene politik in praks prejemkov ter na tej podlagi oblikovanje pobud za ukrepe v zvezi z izboljšanjem upravljanja tveganj banke, kapitala in likvidnosti banke;
2. pripravlja predloge odločitev upravljalnega organa v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj banke;

3. nadzoruje prejemke višjega vodstva, ki opravljajo funkcije upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti poslovanja.

(2) Pri pripravi odločitev iz prejšnjega odstavka komisija za prejemke upošteva dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani.

(3) V banki, ki nima komisije za prejemke, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

53. člen

(pogoji za imenovanje člana nadzornega sveta banke)

(1) Za člana oziroma članico nadzornega sveta banke (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega sveta banke) je lahko imenovana oseba:

1. ki ima znanje, veščine in izkušnje za nadzor in spremljanje vodenja poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;
2. ki ima ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanjem nasprotja interesov;
3. ki ne krši tretjega odstavka 36. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat uskladil s temi zahtevami v šestih mesecih od vpisa sklepa skupščine o imenovanju člana nadzornega sveta v sodni register.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke, če je bila:

1. pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana; ali
2. zoper to osebo vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katera se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

54. člen

(obvestilo o imenovanju člana nadzornega sveta banke)

Banka mora v petih dneh po imenovanju člana nadzornega sveta banke na skupščini o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

55. člen

(dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta banke)

(1) Član nadzornega sveta banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje iz 53. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da nadzorni svet deluje v skladu s 137. členom tega zakona;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito spremlja in nadzira odločitve uprave in višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;
3. ravnati v skladu najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana nadzornega sveta banke nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 36. člena tega zakona.

(2) Dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka

(32) Člani nadzornega sveta banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti, razen če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali

nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo glede izvajanja nadzora nad vodenjem poslov banke.

56. člen **(obveščanje s strani člana nadzornega sveta banke)**

(1) Član nadzornega sveta banke mora banko, nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, za namene preverjanja pogojev iz 36. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član nadzornega sveta mora nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana nadzornega sveta banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana nadzornega sveta banke.

57. člen **(preverjanje pogojev za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)**

~~(1) Banka Slovenije lahko kadarkoli v času trajanja funkcije člana nadzornega sveta preveri in v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila ali član nadzornega sveta izpolnjuje pogoje iz 53. člena in dolžnosti iz 55. člena tega zakona (ponovna ocena primernosti). Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali član nadzornega sveta banke izpolnjuje pogoje in dolžnosti iz 55. člena tega zakona, odloči, da se opravi ustni razgovor, na kateri člana nadzornega sveta banke povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja pogojev in dolžnosti člana nadzornega sveta banke.~~

~~(2) Ponovna ocena primernosti se izvede, če Banka Slovenije ugotovit dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana nadzornega sveta iz 53. člena ali dolžnosti člana nadzornega sveta iz 55. člena tega zakona, zlasti pa, če se domneva ali ugotovi sum ali poskus, da obstaja večje tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma v povezavi z banko.~~

~~(3) V okviru ponovne ocene primernosti lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v okviru katerega člana nadzornega sveta povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.~~

~~(42)~~ Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 41. člen tega zakona.

3.4.4. Podzakonski predpisi v zvezi z delovanjem upravljalnega organa

58. člen **(predpisi o upravljalnem organu)**

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila glede delovanja upravljalnega organa in njegovih komisij ter ravnanja njegovih članov v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanja nasprotja interesov;
2. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana uprave in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo predloži kandidat za člana uprave banke zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 38. člena tega zakona;
3. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti zahtevi za

imenovanje člana nadzornega sveta banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 53. člena tega zakona.

3.5. Delničarski sporazumi in kvalificirani deleži

59. člen (delničarski sporazum)

Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v banki, in ki sklenejo sporazum o usklajenem izvrševanju upravljavskih pravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi sporazuma o tem obvestiti Banko Slovenije.

60. člen (pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) ~~Oseba, ki namerava neposredno ali posredno pridobiti kvalificirani delež v banki, (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža vložiti zahtevo za oceno primernosti v skladu s 64. členom tega zakona in pridobiti odločitev o nenasprotovanju za pridobitev kvalificiranega deleža v banki iz 69. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: odločitev o nenasprotovanju). Oseba, ki namerava pridobiti delnice banke, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v banki (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža) v skladu s tem zakonom.~~

(2) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju ~~delnic kvalificiranega deleža v banki~~banke z namenom sklenitve delničarskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: bodoči skupni kvalificirani imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti ~~odločitev o nenasprotovanju~~dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) ~~Delničarji-Imetniki deležev v banki~~banke, ki so skupno že imetniki ~~delnic-deleža v banki~~banke, na podlagi ~~katerih-katerega~~ dosega ali presegajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti ~~odločitev o nenasprotovanju~~dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ~~ki imajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža,~~ morajo pred ~~vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke~~vsakim nadaljnjim povečanjem deleža v banki, na podlagi katerega skupni delež udeležencev delniškega sporazuma preseže razpon iz 70. člena tega zakona, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo ~~odločitev o nenasprotovanju~~dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če namerava ~~kh~~ kvalificiranemu delničarskemu sporazumu pristopiti nov udeleženec.

(6) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da delujejo kot bodoči skupni kvalificirani imetniki ali so sklenili kvalificiran delničarski sporazum:

1. člani organa vodenja ali nadzora s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to funkcijo;
2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani;
3. družba za upravljanje in investicijski skladi, ki jih upravlja ta družba za upravljanje;
4. osebe, ki so na skupščini banke:
 - predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov upravljalnega organa ali drugega sklepa, ki se po ZGD-1 sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala, in
 - z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(7) Določbe tega zakona, ki urejajo ~~devoljenje za~~ pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za bodoče skupne kvalificirane imetnike in za delničarje, ki nameravajo skleniti kvalificirani delničarski sporazum.

61. člen **(drugi primeri pridobitve kvalificiranega deleža banke)**

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti ~~odločitev o nenasprotovanju devoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža~~, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma kakšen delež delnic banke ima.

(2) Določbe tega zakona, ki urejajo ~~devoljenje za~~ pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za osebo iz prejšnjega odstavka.

62. člen **(ugotavljanje kvalificiranega deleža)**

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice banke z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno na podlagi zakona ali statuta banke v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun;
2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja banke;
3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo odplačno začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic;
4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi namero, da jih bo uresničeval;
5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka;
6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka;
7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe;
8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika;
9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in ki jih ta lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi deleža v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital banke, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

63. člen **(izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža)**

- (1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:
1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo znotraj običajno kratkega poravnalnega obdobja;

2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjetij v delnice banke, ki jih pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, oziroma v aktu matične države članice družbe za upravljanje, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2009/65/ES, upravlja družba za upravljanje, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje;
2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena investicijskemu podjetju, ki je v skladu z ZTFI oziroma aktom matične države članice investicijskega podjetja, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2004/39/ES, upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice banke, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti v pomenu, opredeljenem v ZTFI, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje pristojnega organa za opravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti; in
2. investicijsko podjetje:
 - bodisi lahko uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice banke z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega sredstva,
 - bodisi je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo pogoje, enakovredne pogojem, določenim v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih upravlja investicijsko podjetje; in
3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje;
2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke, banke države članice ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka, banka države članice ali investicijsko podjetje pridobilo pri opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa v skladu z ZTFI oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2004/39/ES, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje je v skladu z ZTFI oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2004/39/ES, upravičena opravljati investicijske storitve;
2. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne izvršuje drugih upravljaljskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov banke;
3. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje delnice odtuji v enem letu po pridobitvi.

~~64. člen~~

~~(zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)~~

~~(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se vloži pri Banki Slovenije in mora obsegati:~~

- ~~1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik;~~
- ~~2. dokumentacijo in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.~~

~~(2) Banka Slovenije izda sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.~~

~~(3) Banka Slovenije mora v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.~~

~~(4) Rok iz prejšnjega odstavka teče:~~

- ~~1. če Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti — od prejema zahteve;~~
- ~~2. če je Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom — od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.~~

~~(5) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente). Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije ali dokumente od vložnika najpozneje do 50. delovnega dne po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena.~~

~~(6) Banka Slovenije mora vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve za dodatne informacije ali dokumente izdati potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.~~

~~(7) Banka Slovenije mora v potrdilu iz tretjega oziroma šestega odstavka tega člena navesti dan, s katerim poteče rok iz prvega odstavka 67. člena tega zakona.~~

~~(8) Banka Slovenije zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, vključno z dodatnimi informacijami in dokumentacijo iz petega odstavka tega člena, posreduje Evropski centralni banki v skladu s 15. členom in točko (c) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi se nadaljuje v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013.~~

64. člen

(zahteva za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža (v nadaljevanju: ocena primernosti) se vloži pri Banki Slovenije in mora obsegati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik;
2. dokumentacijo in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom;

(2) Banka Slovenije mora v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve vložniku izdati
- potrdilo o prejemu popolne zahteve, z navedbo datuma izteka roka iz drugega odstavka 67. člena, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni primernosti ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve, z navedbo, da rok za odločitev o oceni primernosti še ni začel teči, ter navedbo končnega datuma za izdajo sklepa o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno primernosti.

(3) V primeru iz druge točke prejšnjega odstavka tega člena (potrdilo o prejemu nepopolne zahteve) izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno primernosti v desetih delovnih dneh po izdaji potrdila o prejemu nepopolne zahteve.

(4) Banka Slovenije mora v roku dveh delovnih dni po prejemu dopolnitve zahteve v skladu s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, če je ta vložena pravočasno, izdati:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo roka za odločitev o oceni primernosti iz drugega odstavka 67. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni primernosti ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve, z navedbo roka za odločitev v skladu s četrtem odstavkom 334. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente). Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije ali dokumente od vložnika najpozneje do vključno 50. delovnega dne po izdaji potrdila o popolni vlogi.

(6) Banka Slovenije mora vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve za dodatne informacije ali dokumente izdati potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

(7) Banka Slovenije zahtevo za oceno primernosti, vključno z dodatnimi informacijami in dokumentacijo iz petega odstavka tega člena, posreduje Evropski centralni banki v skladu s 15. členom in točko (c) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi se nadaljuje v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

65. člen

(posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi)

(1) Banka Slovenije se v zvezi ~~s presojo~~ oceno primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje s pristojnim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. banka, finančni holding ali mešani finančni holding te države članice;
2. zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice;
3. nadrejena oseba osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka; ali
4. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije se v zvezi ~~s presojo~~ oceno primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje z nadzornim organom Republike Slovenije ali druge države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica, pozavarovalnica, finančni holding, mešani finančni holding, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje Republike Slovenije;
2. nadrejena oseba osebam iz prejšnje točke; ali
3. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. točke tega odstavka.

(3) Banka Slovenije se s pristojnimi in nadzornimi organi posvetuje in izmenjuje informacije glede ocene primernosti kvalificiranih imetnikov ter ugleda, znanja, veščin in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(4) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovan subjekt finančnega sektorja tretje države, mora zahtevi za ~~oceno primernosti izdajo dovoljenja~~ za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega oziroma nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

66. člen

(~~presoja ocena~~ primernosti bodočega kvalificiranega imetnika)

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje banke, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Banka Slovenije ob upoštevanju vpliva, ki bi ga

verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje banke, če pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi naslednjih meril:

1. ugled bodočega kvalificiranega imetnika;
2. ugled, znanje, veščine in izkušnje vseh članov organov vodenja ali nadzora ~~in vseh članov višjega vodstva~~, ki bodo imeli možnost upravljati banko ali drugače vplivati na poslovanje banke, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve;
3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje banka;
4. verjetnih posledic, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, za sposobnosti banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve v skladu s pravili, ki jih določa ta zakon, Uredba (EU) št. 575/2013 ter drugi predpisi, ki se uporabljajo za banko.

(2) Banka Slovenije mora pri presoji-oceni primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prejšnjega odstavka presoditi tudi organizacijski ustroj, procese in sisteme znotraj skupine, katere del bo postala banka, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(3) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika presoditi tudi, ali obstajajo razlogi za sum:

1. da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v ZPPDFT-1, ali izveden poskus tega dejanja; ali
2. da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot je opredeljeno v ZPPDFT-1.

(4) Banka Slovenije ne sme presojati primernosti bodočega kvalificiranega imetnika z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti banki, mora vse bodoče kvalificirane imetnike obravnavati nediskriminatorno.

67. člen

~~(rok za odločitev o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža)~~ ~~rok za odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)~~

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona mora biti ~~odločba~~ odločitev o oceni primernosti ~~zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža~~ izdana v 60 delovnih dneh (ocenjevalno obdobje).

(2) Rok iz prejšnjega odstavka teče od izdaje potrdila o popolni vlogi v skladu z drugim ali četrtem odstavkom 64. člena tega zakona., če:

1. ~~je Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka 64. člena tega zakona izdala potrdilo~~ od izdaje potrdila;
~~Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka 64. člena tega zakona ni izdala potrdila~~ od poteka roka za izdajo potrdila iz tretjega odstavka 64. člena tega zakona.

(3) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za ~~zavrnitev zahteve~~, odločitev o nasprotovanju, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

(4) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim odstavkom 64. člena tega zakona, ~~se tek roka~~ iz prvega odstavka tega člena zadrži za časne teče od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga in

naslednje zahteve Banke Slovenije v skladu s petim odstavkom 64. člena tega zakona ne zadržijo teka roka iz prejšnjega odstavka.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije s prvo zahtevo iz petega odstavka 64. člena tega zakona za predložitev dodatnih informacij ali dokumentov odloči, da se tek roka iz prvega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali
2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(6) Če vložnik po izdaji potrdila o popolni vlogi predloži dodatno dokumentacijo, ki pomembno vpliva na oceno primernosti, se takšna dopolnitev šteje kot nova zahteva iz prvega odstavka 64. člena tega zakona, postopek pa se s sklepom ustavi.

68. člen

(razlogi za odločitev o nasprotovanju pridobitvi kvalificiranega deleža razlogi za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

Pridobitvi kvalificiranega deleža se nasprotuje (odločitev o nasprotovanju), če: Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se zavrne, če:

1. bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 66. člena tega zakona;
2. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ogrožena sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve, določene s tem zakonom, Uredbo (EU) št. 575/2013 ter drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko;
3. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi in nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi in nadzornimi organi;
4. v zvezi z nameravano pridobitvijo obstaja sum, da bo storjeno kaznivo dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v ZPPDFT, ali bo izveden poskus tega dejanja ali da bo zaradi pridobitve povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma;
5. je verjetno, da bodo v zvezi z bodočim kvalificiranim imetnikom tretje države, ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, ovirani oziroma oteženi izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovita izmenjava informacij med pristojnimi in nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi;
6. bodoči kvalificirani imetnik v roku, ki ga v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo njegove primernosti oziroma je dokumentacija, ki jo je predložil, v nasprotju z drugo v postopku ocene primernosti pridobljeno dokumentacijo.

69. člen

(odločitev o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež)

(1) Odločitev o oceni primernosti se izda kot odločitev o nenasprotovanju ali odločitev o nasprotovanju in Odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora obsegati tudi utemeljitev glede morebitnih stališč in pomislekov organov iz 65. člena tega zakona.

(2) Najpozneje v dveh delovnih dneh po odločitvi o oceni primernosti zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež in najpozneje do poteka roka iz prvega odstavka 67. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 67. člena tega zakona, se izda in odpravi pisni odpravek odločitve o oceni primernosti izdaji dovoljenja ali o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Če do poteka roka iz prvega odstavka 67. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 67. člena ali četrtem odstavku 75.b člena tega zakona, ni izdan pisni odpravek odločitve o oceni primernosti v skladu s prejšnjim odstavkom, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdana odločitev o nenasprotovanju-izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Ne glede na druge določbe tega zakona se na podlagi zahteve vložnika na javnih spletnih straneh objavi izvleček odločitve o nasprotovanju Evropske centralne banke ~~o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža~~ s povzetkom razlogov za tako odločitev. Izvleček odločitve o nasprotovanju Evropske centralne banke ne vsebuje zaupnih informacij in zaupnih podatkov v zvezi z drugimi osebami.

70. člen

(odločitev o nenasprotovanju dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) V odločitvi o nenasprotovanju dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža se določi višina deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot eden od naslednjih razponov odločitev, in sicer kot:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov;
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 1/3;
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 1/3 in manjši od 50 odstotkov;
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 50 odstotkov;
5. delež, na podlagi katerega banka postane podrejena oseba bodočega kvalificiranega imetnika~~bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena oseba banke~~.

(2) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo ~~delnic deleža~~, na podlagi katere bi presegel razpon, za katerega velja že izdana odločitev o nenasprotovanju, pridobiti novo odločitev o nenasprotovanju-izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo veljavno odločitev o nenasprotovanju dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo ~~delnic deleža~~ banke, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdana odločitev o nenasprotovanju, pridobiti novo odločitev o nenasprotovanju-izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

71. člen

(rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša odločitev o nenasprotovanju dovoljenje)

(1) Z odločitvijo o nenasprotovanju ali po izdaji te odločitve izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ali po izdaji dovoljenja se lahko kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki ne sme biti krajši od šestih mesecev, pridobiti delnice banke, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdana odločitev o nenasprotovanju-izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Na podlagi obrazložene zahteve bodočega kvalificiranega imetnika se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša za največ šest mesecev. Zahteva mora biti vložena najmanj dva meseca pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena. Na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša, če je zahteva vložena pred potekom roka.

72. člen

(prenehanje veljavnosti odločitve o nenasprotovanju prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Če je v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena določen rok za pridobitev delnic banke in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic banke, na podlagi katerih bi dosegel kvalificirani delež, ~~dovoljenje odločitev o nenasprotovanju~~ preneha veljati v celoti.

(2) Če je v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena določen rok za pridobitev delnic banke in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificirani delež, ne doseže pa razpona, za katerega je ~~izdano dovoljenje, dovoljenje~~ izdana odločitev o nenasprotovanju, slednja preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bil ~~ae izdano dovoljenje~~ izdana odločitev o nenasprotovanju, odsvoji delnice banke tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke ne dosega več razpona, za katerega je bilo ~~izdano dovoljenje, dovoljenje~~ izdana odločitev o nenasprotovanju, slednja preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke.

~~(5) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se izda ugotovljena odločba.~~

73. člen (glasovalne pravice neupravičenega imetnika)

(1) Imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), ker ~~nima veljavne odločitve o nenasprotovanju ni pridobil dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v skladu s tem zakonom ali ker mu je dovoljenje prenehalo ali mu je bilo odvzeto~~, iz teh delnic nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega kvalificirani delež, ne da bi imel veljavno odločitev o nenasprotovanju ~~dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto~~: tako, da se od števila delnic, ki pomeni kvalificirani delež, odšteje ena delnica;
2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega ima veljavno odločitev o nenasprotovanju ~~velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža~~: tako, da je število enako številu delnic, ki pomeni zgornjo mejo razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic banke. Če v tem primeru delež posameznega imetnika preseže prag kvalificiranega deleža oziroma prag razpona za katerega že ima veljavno odločitev, temu imetniku ni potrebno vložiti zahteve za oceno primernosti.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve vloži zahtevo za oceno primernosti in če je izdana odločitev o nenasprotovanju ~~dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža in če je dovoljenje izdano~~, imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki pomenijo zgornjo mejo razpona, za katerega je izdana odločitev o nenasprotovanju. ~~izdano to dovoljenje.~~

(5) Banka neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

(6) Določbe prvega do petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka enomesečni rok za vložitev zahteve za oceno primernosti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja banke.

74. člen (obvestila v zvezi s kvalificiranimi deleži)

(1) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o spremembah okoliščin, zaradi katerih se delež posameznega delničarja spremeni tako, da:

1. preseže mejo kvalificiranega deleža oziroma se je njegov delež zmanjša tako, da ne dosega več kvalificiranega deleža;
2. preseže zgornjo mejo razpona oziroma pade pod spodnjo mejo razpona kvalificiranega deleža, za katerega je bila kvalificiranemu imetniku ~~že izdano dovoljenje za kvalificiran delež~~izdana odločitev o nenasprotovanju.

(2) Banka, z delnicami katere se trguje na organiziranem trgu, vsaj enkrat na leto obvesti Banko Slovenije o delničarjih, ki so imetniki kvalificiranega deleža, ter njihovih kvalificiranih deležih.

(3) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o dogovoru ali drugih okoliščinah v zvezi z bodočimi ali obstoječimi kvalificiranimi imetniki zaradi katerih bi bila ogrožena sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve, določene s tem zakonom, Uredbo (EU) št. 575/2013 ter drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko, ter o sklenitvi delničarskega sporazuma. Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o sklenitvi delničarskega sporazuma in o dogovoru ali drugih okoliščinah v zvezi z bodočimi kvalificiranimi imetniki.

(4) Če namerava kvalificirani imetnik, ki ~~ima veljavno odločitev o nenasprotovanju~~je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odtujiti delnice banke tako, da ne bi več razpolagal s kvalificiranim deležem ali bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja odločitev o nenasprotovanju ~~dovoljenje~~, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(5) Kvalificirani imetnik mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, o vsaki drugi statusni spremembi ter o vsaki drugi spremembi, ki bi lahko vplivala na izpolnjevanje meril o primernosti, določenih v 66. členu tega zakona.

(6) Nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding in mešani poslovni holding, ki ima v skladu z ~~odločitvijo o nenasprotovanju dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža~~ položaj banki nadrejene družbe, mora Banko Slovenije obvestiti tudi o vsaki spremembi članov ~~oziroma članic~~ upravljalnega organa.

75. člen (predpisi o kvalificiranih imetnikih)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino meril za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika, dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za ~~izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža~~oceno primernosti;
2. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz prejšnjega člena.

3.5a Odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov

75.a člen (odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, EU nadrejeni finančni holding in EU nadrejeni mešani finančni holding, za nadzor nad katerimi je na konsolidirani podlagi pristojna Banka Slovenija, morajo pridobiti odobritev v skladu s tem zakonom.

(2) Drugi finančni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora pridobiti odobritev Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, kadar mora izpolnjevati zahteve na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 na subkonsolidirani podlagi.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se določbe tega poglavja glede pristojnosti Banke Slovenije kot konsolidacijskega nadzornika smiselno uporabljajo, kadar je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora na subkonsolidirani podlagi.

75.b člen

(zahteva za odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Zahteva za odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 75.a člena se vloži pri Banki Slovenije:

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka tega člena mora obsegati:

1. organizacijsko strukturo skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, z jasno navedbo njegovih podrejenih družb in po potrebi nadrejenih oseb ter kraj in vrsto dejavnosti, ki jo opravlja vsak subjekt znotraj skupine;
2. informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, vključno z informacijami o izpolnjevanju zahtev iz 309 člena tega zakona;
3. če je podrejena družba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga banka, informacije v zvezi z delničarji in družbeniki glede:
 - oseb, ki bodo pridobile kvalificiran delež v banki in višine kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik ali 20 največjih delničarjev banke in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik,
 - primernosti delničarjev in družbenikov banke v skladu z izpolnjevanjem meril iz 66. člena tega zakona,
 - oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom načina teh povezav;
4. notranjo organiziranost in razdelitev nalog znotraj skupine;
5. vse druge informacije, ki bi lahko bile potrebne za presojo odobritve v skladu s 75.c členom tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko za namen presoje o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva predložitve dodatnih informacij.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz 75.a člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici posreduje zahtevo za odobritev, skupaj z informacijami iz drugega odstavka tega člena, tudi pristojnemu organu te države članice.

(5) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik in postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi 66. člena tega zakona, se Banka Slovenije po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom in, če sta različna, s pristojnim organom države članice, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. V tem primeru se tek roka presoje iz četrtega odstavka 67. člena tega zakona zadrži za več kot 20 delovnih dni, dokler se ne zaključi postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

75.c člen

(pogoji za odobritev)

(1) Banka Slovenije odobri finančni holding ali mešani finančni holding, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. notranja ureditev in razdelitev nalog znotraj skupine sta ustrezni za izpolnjevanje zahtev, naloženih s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi in sta zlasti učinkoviti za:

- (i) usklajevanje vseh podrejenih družb finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vključno z ustrezno razdelitvijo nalog med podrejenimi institucijami, kjer je to potrebno;

- (ii) preprečevanje ali upravljanje nasprotij znotraj skupine ter
- (iii) uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding;

2. organizacijska struktura skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora podrejenih institucij ali nadrejenih institucij v zvezi s posamičnimi, konsolidiranimi in, če je ustrezno, subkonsolidiranimi zahtevami, ki veljajo zanje. Pri ocenjevanju tega merila se upoštevajo predvsem:

- (i) položaj finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini;
- (ii) lastniška struktura in
- (iii) vloga finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v [večplastni] skupini;

3. kvalificirani delničarji ali družbeniki banke izpolnjujejo merila iz 66. člena tega zakona

4. razmerja tesne povezanosti ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora

5. zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je banka v razmerju tesne povezanosti, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora

6. osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding, izpolnjujejo zahteve iz 309. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka. Zavrnitvi lahko po potrebi Banka Slovenije doda kateri koli ukrep iz 273.a člena tega zakona, s katerimi se zagotovi kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi.

(3) Za postopek odločanja o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe 12.2. poglavja tega zakona.

75.d člen

(izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga tega izvzame iz odobritve, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. osnovna dejavnost finančnega holdinga je pridobivanje deležev v podrejenih družbah, pri mešanem finančnem holdingu pa je osnovna dejavnost v okviru institucij in finančnih institucij pridobivanje delež v podrejenih družbah;
2. finančni holding ali mešani finančni holding ni imenovan kot subjekt v postopku reševanja v nobeni skupini za reševanje v okviru skupine v skladu s strategijo reševanja, ki jo Banka Slovenije za reševanje določi na podlagi ZRPPB oziroma Direktive 2014/59/EU;
3. podrejena kreditna institucija je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, in so ji za učinkovito izpolnjevanje te obveznosti dana na voljo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila;
4. finančni holding ali mešani finančni holding ne sodeluje pri sprejemanju upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki vplivajo na skupino ali njene podrejene družbe, ki so banke, institucije ali finančne institucije;
5. ne obstajajo ovire za učinkovit nadzor skupine na konsolidirani podlagi.

(2) Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kot je določena v tem zakonu, Direktivi 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013.

(3) Zahteva za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga za nadzor nad katerim je kot konsolidacijski nadzornik pristojna Banka Slovenije, se vloži pri Banki Slovenije.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz 75.a člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje zahtevo za izvzetje, skupaj z informacijami iz drugega odstavka tega člena, tudi pristojnemu organu te države članice.

(5) Za postopek odločanja o izvzetju finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe 12.2. poglavja tega zakona.

75.e člen **(obveščanje o spremembah)**

Finančni holding in mešani finančni holding mora Banko Slovenije takoj obvestiti o vsaki spremembi organizacijske strukture skupine, kot je opredeljena v 1. točki drugega odstavka 75.b člena tega zakona, in o vsaki spremembi, ki lahko vpliva na izpolnjevanje pogojev iz 75.c in 75.d člena tega zakona.

75.f člen **(stalna spremljava izpolnjevanja pogojev)**

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik stalno spremlja izpolnjevanje pogojev iz 75.c in 75.d člena tega zakona. V ta namen lahko Banka Slovenije od finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kadarkoli zahteva predložitev potrebnih informacij in dokumentacije.

(2) Banka Slovenije navedene informacije izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 75.a člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 75.c člena, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu z odredbo naloži, da zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteto in celovitost konsolidiranega nadzora ter zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v odredbi izreče tudi ustrezne nadzorniške ukrepe iz 273.a člena tega zakona. Pri uporabi nadzorniških ukrepov v zvezi z mešanim finančnim holdingom se upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Kadar Banka Slovenije ugotovi, da pogoji za izvzetje po 75.d členu tega zakona niso več izpolnjeni, o tem izda ugotovitveno odločbo (odločba o prenehanju izvzetja iz odobritve).

(5) Banka Slovenije v odločbi o prenehanju izvzetja iz tega člena določi rok, v katerem mora finančni holding ali mešani finančni holding zaprositi za odobritev v skladu s 75.a členom tega zakona.

(6) Če finančni holding ali mešani finančni holding v roku, določenem v odločbi o prenehanju izvzetja iz odobritve, ne zaprosi za odobritev iz 75.a člena tega zakona, Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu izda odredbo za vzpostavitev skladnosti v skladu z 273.a členom tega zakona.

75.g člen **(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi)**

(1) Banka Slovenije, kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvami o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 75.c člena tega zakona, izvzetju iz odobritve iz 75.d člena tega zakona ter o nadzorniških ukrepih iz tretjega odstavka 75.f člena ter 273.a člena tega zakona tesno sodeluje in se posvetuje s pristojnim organom iz druge države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(2) Banka Slovenije, kot konsolidacijski nadzornik pripravi oceno o v zvezi z odločitvami iz 75.c, 75.d, tretjega odstavka 75.f člena ter 273.a člena tega zakona v obliki predloga skupne odločitve ter jo posreduje pristojnemu organu države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Oba organa storita vse, kar je v njuni moči, da se skupna odločitev sprejme v roku dveh mesecev od prejema ocene s strani pristojnega organa.

(3) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, ampak pristojni organ, kjer ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, Banka Slovenije sodeluje pri skupni odločitvi s konsolidacijskim nadzornikom glede odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

o izvzetju iz obveznosti odobritve in uporabi nadzorniških ukrepov. Oba organa storita vse, kar je v njihovi moči, da se skupna odločitev sprejme v roku dveh mesecev, od dneva, ko Banka Slovenije prejme oceno s strani konsolidacijskega nadzornika.

(4) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi, ki je ustrezno dokumentirana in utemeljena, obvesti finančni holding ali mešani finančni holding.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik, v primeru nestrinjanja glede odločitve za katero v skladu s prvim odstavkom tega člena velja dolžnost posvetovanja, ne sprejme odločitve, ampak zadevo predloži EBA v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Po koncu dvomesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

(6) Banka Slovenije lahko kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, v primeru nestrinjanja v okviru posvetovanja zadevo predloži EBA v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(7) Če je oseba iz 75.a člena tega zakona mešani finančni holding ali EU mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije pri sprejemu odločitev oziroma skupnih odločitev iz 75.c, 75.d, tretjega odstavka 75.f člena, 273.a člena, kot konsolidacijski nadzornik pridobi soglasje koordinatorja oziroma kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, sodeluje pri pridobitvi soglasja koordinatorja, kot je določen v 19., 20. in 21. členu ZFK oziroma 10. členu Direktive 2002/87/ES. Če koordinator ne poda soglasja iz prejšnjega stavka oziroma poda nesoglasje, Banka Slovenije ali drugi pristojni organ posreduje zahtevo Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU ali Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine in pri sprejemu končne odločitve upoštevajo odločitev evropskega nadzornega organa. Odločitev, sprejeta na podlagi tega člena, ne posega v obveznosti mešanega finančnega holdinga iz ZFK, Direktive 2002/87/ES ali ZZavar-1 oziroma Direktive 2009/138/ES.

75.h člen **(rok za odločitev)**

(1) Kadar Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 75.c člena tega zakona zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vlagatelja prošnje obvesti o zavrnitvi in razlogih zanj v štirih mesecih od prejema popolne vloge.

(2) Banka Slovenije odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve v vsakem primeru sprejme najpozneje v šestih mesecih od prejema vloge.

75.h člen **(podzakonski predpis v zvezi z odobritvijo finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov)**

- Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila glede:
- dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov iz 75.b člena tega zakona,
 - dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za izvzetje iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov iz 75.d člena tega zakona

3.6. Izključitev uporabe ZPre-1

76. člen **(izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe)**

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke:

1. na podlagi dodatnega ukrepa Banke Slovenije v skladu z 250. členom tega zakona ali ukrepa zgodnjega posredovanja v skladu z 253. členom tega zakona ali
2. na podlagi konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke.

(2) Imetnik lahko uveljavlja izjemo iz 1. točke prejšnjega odstavka, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalna ustreznost banke v skladu z zahtevami Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe. Banka Slovenije o izdaji soglasja in konverziji iz 2. točke prejšnjega odstavka obvesti Agencijo za trg vrednostnih papirjev.

(3) Za osebe, ki so dosegle prevzemni prag v banki, se ne uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za imetnika iz prvega odstavka tega člena ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih imetnik ni zavezan dati prevzemne ponudbe, če ob pridobitvi novih delnic banke imetnik še dosega prevzemni prag.

77. člen

(izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z zahtevo za izdajo soglasja Agencije za trg vrednostnih papirjev iz prejšnjega stavka ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca iz šestega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovi stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa.

(3) Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke pod pogoji iz 76. člena tega zakona tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz 76. člena tega zakona, če še dosega prevzemni prag.

78. člen

(izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s tem zakonom.

(2) O pridobitvi vrednostnih papirjev iz prejšnjega odstavka in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti Agencijo za trg vrednostnih papirjev v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

(3) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za banko iz prvega odstavka tega člena po poteku petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, če po tem obdobju še dosega prevzemni prag v ciljni družbi.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo nastane za banko iz prvega odstavka tega člena pred potekom petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, in sicer ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic ciljne družbe, če banka še dosega prevzemni prag in niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih banka ni zavezana dati prevzemne ponudbe.

3.7. Redna likvidacija banke

79. člen **(sklep skupščine o likvidaciji banke)**

(1) Skupščina banke lahko sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka, če uprava banke pred odločanjem skupščine izdela načrt likvidacije in ga predloži Banki Slovenije v skladu z 81. členom tega zakona.

(2) Sklep skupščine, ki je sprejet v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je ničen.

80. člen **(likvidacijski upravitelj banke)**

Za likvidacijskega upravitelja banke je lahko imenovana le oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki.

81. člen **(načrt likvidacije)**

(1) Uprava banke mora najmanj šest mesecev pred objavo sklica skupščine, ki bo odločala o začetku postopka likvidacije banke, obvestiti Banko Slovenije o načrtu ukrepov za likvidacijo banke in zaključevanje poslov banke ter glede jamstev banke za zavarovanje terjatev upnikov.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka oceni ustreznost ukrepov za likvidacijo banke ter po potrebi zahteva od uprave banke ustrezne prilagoditve v načrtu z namenom, da se zavaruje stabilnost finančnega sistema ter položaj upnikov banke.

82. člen **(omejitev dovoljenja za opravljanje storitev)**

Na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije banke Banka Slovenije z odločbo:

1. omeji dovoljenja za opravljanje storitev, ki jih opravlja banka v skladu s tem zakonom, tako, da se določi vrsta in obseg poslov, ki jih sme opravljati banka v likvidaciji, ter določi druge pogoje v zvezi z opravljanje teh storitev;
2. določi, v kakšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona, Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, izdanih na njuni podlagi.

83. člen **(izvedba likvidacije)**

Za likvidacijo banke na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v oddelku 3.7. tega zakona določeno drugače.

84. člen
(ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Če skupščina banke po izdaji odločbe iz 82. člena tega zakona odloči, da se postopek likvidacije ustavi in banka deluje dalje, lahko banka ponovno začne opravljati bančne, finančne in dodatne finančne storitve oziroma posle, ki so bili omejeni z odločbo iz 82. člena tega zakona, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prejšnjega odstavka v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje za opravljanje storitev.

85. člen
(prenehanje opravljanja bančnih storitev zaradi spremembe dejavnosti banke)

Določbe oddelka 3.7. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če skupščina banke sprejme sklep, s katerim se dejavnost banke spremeni tako, da banka ne opravlja več bančnih storitev.

4. POGLAVJE:
POSLOVNE KNJIGE, LETNO POROČILO IN DODATNA RAZKRITJA

86. člen
(poslovne knjige in letna poročila bank)

(1) Za poslovne knjige in letna poročila bank ter za revidiranje letnih poročil bank se uporabljajo splošna pravila, določena v osmem poglavju I. dela ZGD-1 in v zakonu, ki ureja revidiranje, če niso v 4. poglavju tega zakona določena posebna pravila. V zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili bank se ne uporablja 5. točka prvega odstavka 685. člena ZGD-1.

(2) Banka mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke ter sestavljati poročila v skladu s predpisi iz prejšnjega odstavka ter podzakonskimi predpisi, izdanimi na podlagi 93. člena tega zakona.

87. člen
(posebna pravila za poslovne knjige, letna poročila in poročila o finančnih informacijah bank)

(1) Banka mora voditi glavno knjigo na podlagi internega kontnega okvira.

(2) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki so sestavni del letnega in konsolidiranega letnega poročila banke, mora biti enako koledarskemu letu.

(3) Banka mora Banki Slovenije sporočati finančne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi.

88. člen
(dodatna razkritja)

(1) Banka mora razkritja iz 8. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 objaviti na svojih javnih spletnih straneh.

(2) Banka Slovenije predpiše pravila o pogostejših razkritjih informacij iz prejšnjega odstavka, če je to potrebno zaradi spremenjenih pogojev poslovanja bank in delovanja finančnega sistema.

(3) Banka mora na svojih javnih spletnih straneh pojasniti način izpolnjevanja zahtev, ki so določene s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede:

1. ureditve notranjega upravljanja banke in organizacijske strukture banke;
2. politiko izbora članov upravljalnega organa iz 34. člena tega zakona ter
3. politiko prejemkov iz 169. do 171. člena tega zakona.

(4) Nadrejena banka v Republiki Sloveniji mora na svojih javnih spletnih straneh letno objaviti opis pravne in organizacijske strukture bančne skupine, vključno z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 128. členom tega zakona, ureditve glede razmerji tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s 134. členom tega zakona, ali se namesto objave tega opisa sklicevati na enakovredne informacije.

89. člen **(posebna pravila o revidiranju letnega poročila banke)**

(1) Banka mora v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, Banki Slovenije predložiti:

1. letno poročilo;
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1;
~~dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki iz prvega odstavka 90. člena tega zakona.~~

(2) Če mora banka pripraviti konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revizijski pregled in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo prejšnji odstavek in 90. do 92. člen tega zakona.

90. člen **(dodatna pravila o revizijskem pregledu)**

~~(1) Za revizijski pregled letnega poročila banke in revizorjevo poročilo se uporabljata prvi in drugi odstavek 57. člena ZGD-1. Revizijski pregled letnega poročila banke in revizorjevo poročilo mora poleg revidiranja in pregleda po prvem odstavku 57. člena ZGD-1 ter vsebine revizorjevega poročila po drugem odstavku 57. člena ZGD-1 obsegati tudi dodatni revizijski pregled in dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki.~~

(2) Za revizijski pregled letnega poročila iz prejšnjega odstavka imenuje banka revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila banke lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ deset poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.

(3) Banka ali revizijska družba lahko odpove pogodbo iz prejšnjega odstavka pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za odpoved pogodbe. Pogodba o revizijskem pregledu se odpoveduje sodno. Uprava banke lahko pogodbo o revizijskem pregledu odpove pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le s soglasjem nadzornega sveta in po posvetovanju z revizijsko komisijo.

(4) Banka mora pisno obvestiti Banko Slovenije o razrešitvi ali o odstopu revizijske družbe pred pogodbeno dogovorjenim rokom in ustrezno pojasniti razloge za razrešitev ali odstop.

(5) Banka Slovenije lahko od revizijske družbe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(6) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevo poročilo ~~ali dodatno revizorjevo poročilo~~ ni pripravljeno v skladu s prvim odstavkom tega člena ~~oziroma s predpisom iz drugega odstavka 93. člena tega zakona~~, lahko Banka Slovenije zahteva dopolnitev ali popravek poročila.

91. člen

(obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije)

(1) Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskem pregledu in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. ki lahko vpliva na nemoteno poslovanje banke; ali
3. ki lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z banko na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

(5) Če revizijska družba krši obveznosti iz tega člena, lahko Banka Slovenije od banke zahteva, da imenuje drugo revizijsko družbo.

92. člen

(objava revidiranega letnega poročila banke)

(1) Banka mora v štirih mesecih po koncu koledarskega leta na svojih javnih spletnih straneh objaviti letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1.

(2) Če letnega poročila do roka iz prejšnjega odstavka še ni sprejel pristojni organ banke, mora banka v navedenem roku objaviti sestavljeno letno poročilo, ki ga mora uprava banke predložiti nadzornemu svetu po tretjem odstavku 272. člena ZGD-1 (v nadaljnjem besedilu: sestavljeno letno poročilo), in na to v objavi opozoriti.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora banka v petnajstih dneh po dnevu, ko letno poročilo sprejme njen pristojni organ, objaviti tudi sprejeto letno poročilo. Če pristojni organ banke pri sprejetju letnega poročila ni spremenil sestavljenega letnega poročila, lahko banka namesto ponovne objave celotnega letnega poročila objavi samo informacijo, da je pristojni organ banke sprejel letno poročilo z vsebino sestavljenega letnega poročila.

(4) Banka mora zagotoviti, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih javnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi.

(5) Banka mora v 15 dneh po sprejemu letnega poročila, vendar najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve zaradi javne objave v skladu s prvim odstavkom 58. člena ZGD-1.

(6) Podružnica banke države članice ali banke tretje države mora na svojih spletnih straneh objaviti revidirane računovodske izkaze in revidirane konsolidirane računovodske izkaze banke države članice ali banke tretje države skupaj z mnenjem revizorja najpozneje v petnajstih dneh po izteku roka za javno objavo v državi sedeža banke.

93. člen
(podzakonski predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih banke)

- ~~(1)~~ Banka Slovenije v zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili banke predpiše:
1. vsebino glavne knjige v okviru vodenja poslovnih knjig ter vrste in sheme računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov banke;
 2. podrobnejšo vsebino računovodskega poročila in poslovnega poročila ter konsolidiranega računovodskega poročila in konsolidiranega poslovnega poročila;
 3. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk;
 4. podrobnejšo vsebino, obliko, način, pogostost in roke za posredovanje finančnih informacij iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona.

~~(2) Banka Slovenije v zvezi z revizijskim pregledom letnih in konsolidiranih letnih poročil banke predpiše podrobnejši obseg in vsebino dodatnega revizijskega pregleda in dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki iz prvega odstavka 90. člena tega zakona.~~

5. POGLAVJE:
OPRAVLJANJE STORITEV BANK

5.1. Splošne določbe

94. člen
(sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev)

(1) Depozit za namen opredelitve sprejemanja depozitov je vsako vplačilo denarnih sredstev ene osebe (v nadaljnjem besedilu: vplačnik) v korist druge osebe (v nadaljnjem besedilu: prejemnik vplačila), ki je opravljeno na podlagi pogodbe o denarnem depozitu ali na podlagi drugega pravnega posla, pri katerem vplačnik pridobi pravico od prejemnika vplačila zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih, ter pogodba ali drugi pogoji, ki veljajo med strankama, ne določajo dodatnih pogojev, ki izključujejo ali omejujejo uveljavljanje pravice do vračila vplačanih denarnih sredstev.

(2) Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti je sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od nepoučenih oseb.

(3) Nepoučena oseba je oseba, ki ni profesionalna stranka, ali oseba, ki se lahko šteje za dobro poučenega vlagatelja v skladu z ZTFI.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se po tem zakonu za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev ne šteje:

1. ponudba za vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja, ki ni kreditna institucija, razen če izdajatelj hkrati kot osnovno dejavnost opravlja storitve kreditiranja;
2. ponudba, ki je naslovljena izključno na profesionalne stranke ali druge osebe, ki se štejejo za dobro poučene vlagatelje, kot so opredeljeni z ZTFI.

(5) V primeru dvoma Banka Slovenije odloči, ali se ponudba ali drug posel šteje za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

95. člen

(opravljanje bančnih storitev)

Na območju Republike Slovenije lahko bančne storitve opravlja:

1. banka, ki je v skladu s tem zakonom pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev;
2. banka države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije;
3. banka tretje države, ki v skladu s tem zakonom pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji.

96. člen

(prepoved opravljanja storitev sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti)

(1) Nihče drug, razen oseb iz prejšnjega člena, ne sme na območju Republike Slovenije sprejemati depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja:

1. za sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od Banke Slovenije, Republike Slovenije ter njenih regionalnih in lokalnih oblasti, ali od mednarodnih organizacij, katerih članica je ena ali več držav članic;
2. v drugih primerih, ki so predvideni s predpisi Republike Slovenije ali predpisi Evropske unije, če so te storitve predmet urejanja in nadzora, s katerimi se zagotavlja zaščita vlagateljev in investorjev.

5.2. Dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev

97. člen

(dovoljenje za opravljanje storitev)

(1) Družba s sedežem v Republiki Sloveniji lahko začne opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(2) Banka lahko začne opravljati finančne storitve in dodatne finančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek sme banka opravljati dodatne finančne storitve iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in pomožne storitve, če o tem predhodno obvesti Banko Slovenije.

(4) Banka obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži poslovni načrt za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

1. podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
2. opis ureditve notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona v zvezi s storitvami iz prejšnjega odstavka.

98. člen

(območje opravljanja storitev)

(1) Banka sme bančne in finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije, opravljati tudi:

1. na območju druge države članice: bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v pododdelku 5.3.1. tega zakona;
2. na območju tretje države: prek podružnice, če so izpolnjeni pogoji iz pododdelka 5.3.2. tega zakona.

(2) Banka sme dodatne finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v Republiki Sloveniji, opravljati tudi v drugi državi članici ali v tretji državi pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določajo predpisi te države.

99. člen **(dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)**

Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pred vpisom ustanovitve banke v sodni register.

100. člen **(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)**

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev je treba priložiti:

1. statut banke v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
2. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:
 - podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
 - opis ureditve notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona;
 - finančni načrt s projekcijo kapitalskih zahtev;
3. seznam oseb, ki bodo pridobile kvalificiran delež v banki, in višino kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik, ali če v banki ne bo imetnikov kvalificiranih deležev, seznam 20 največjih delničarjev banke in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni delničar ob ustanovitvi banke;
4. seznam oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom načina teh povezav;
- 4.5. organizacijsko strukturo banke, vključno z navedbo nadrejenih oseb, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine;
- 5.6. druge dokaze, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(3) Če namerava banka poleg bančnih storitev opravljati tudi finančne ali dodatne finančne storitve, mora vložnik vložiti zahtevo in predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev.

(4) Vložnik mora zagotoviti, da hkrati z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev:

1. osebe, ki bodo z ustanovitvijo banke pridobile kvalificiran delež v banki, vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev v banki v skladu s 64. členom tega zakona;
2. kandidati za člane uprave banke vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke v skladu z 40. členom tega zakona.

101. člen **(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic)**

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje s pristojnim organom države članice, če bo:

1. banka podrejena banki države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi banke države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje banko države članice.

(2) Banka Slovenije se v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje z organom države članice, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnicami ter za nadzor nad investicijskimi podjetji, če bo:

1. banka podrejena investicijskemu podjetju ali zavarovalnici države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi investicijskega podjetja ali zavarovalnice države članice,

3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje investicijsko podjetje ali zavarovalnica države članice.

(3) Banka Slovenije v okviru posvetovanja na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena pridobi mnenje pristojnega ali nadzornega organa države članice predvsem glede okoliščin, ki so pomembne za presojo primernosti imetnikov kvalificiranih deležev ter za presojo ugleda in izkušenj članov organov upravljanja banke, ki sodelujejo pri upravljanju drugih družb v skupini, ki so pomembne.

101.a člen

(združitev odločitev o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka Slovenije pri odločanju o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, odloči tudi o:

1. zahtevi za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža,
2. zahtevah kandidatov za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave,
3. zahtevi banke za opravljanje finančnih storitev.

102. člen

(odločanje o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, če niso izpolnjene zahteve glede:

1. statusnega ustroja banke v skladu z določbami oddelka 3.1. do 3.5. tega zakona, vključno s pogoji za ~~nenasprotovanje pridobitvi izdajo dovoljenj za pridobitev~~ kvalificiranih deležev kvalificiranim imetnikom ter pogoji za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke članom uprave te banke; ali
2. ureditve notranjega upravljanja v skladu s 128. členom tega zakona, ki omogoča preudarno in učinkovito upravljanje tveganj; ali
3. pogojev za izvajanje učinkovitega nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, zlasti če bo zaradi tesnih povezav banke z drugimi osebami oteženo izvajanje takšnega nadzora;
ali
- ~~3-4.~~ zagotavljanja ustreznega kapitala, kot je opredeljen v poslovnem načrtu iz 2. točke, drugega odstavka 100. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več oseb, ki so v razmerju tesne povezanosti z banko, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje nadzora nad banko.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da razlogi iz prvega ali drugega odstavka tega člena za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso podani, zahtevo za izdajo dovoljenja posreduje Evropski centralni banki v skladu s 14. členom in točko (a) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se nadaljuje pred Evropsko centralno banko skladno z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(4) V dovoljenju za opravljanje bančnih storitev se lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

~~(5) Če je vložnik hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev vložil tudi zahtevo za opravljanje finančnih storitev ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije odloči o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev po odločitvi Evropske centralne banke v zvezi z zahtevo za o izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.~~

103. člen

(dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka, ki namerava po ustanovitvi začeti opravljati finančne storitve iz 5. člena tega zakona ali dodatne finančne storitve iz 6. člena tega zakona, mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Banke Slovenije, razen za storitve iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona.

(2) Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev pred začetkom opravljanja teh storitev.

104. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora banka priložiti:

1. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:
 - podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava banka opravljati in
 - opis ureditve notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona;
2. druge informacije in dokazila, iz katerih izhaja, da bo banka v zvezi z izvajanjem načrtovanih storitev zagotavljala varno in skrbno upravljanje banke;
3. dokaze o izpolnjevanju pogojev, ki jih za opravljanje storitev iz prejšnjega odstavka določajo drugi predpisi.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev banke, če:

1. načrtovana ureditev notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona ni ustrezna in primerna za upravljanje tveganj, ki jim bo banka pri opravljanju načrtovanih storitev izpostavljena; ali
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki jih za opravljanje teh storitev določajo drugi predpisi.

(4) Kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vse pristojnosti in naloge nadzora iz prvega odstavka 4. člena te uredbe v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se Banka Slovenije v zvezi z okoliščinami iz 1. točke prejšnjega odstavka posvetuje z Evropsko centralno banko.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev ter navede storitve, za katere se dovoljenje izdaja, če pri banki niso podani razlogi iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, v odločbi o izdaji dovoljenja določi pogoje ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

105. člen

(dovoljenje za združitev ali delitev)

(1) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala bančne storitve, mora ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev.

(2) Če je banka udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri banka nadaljuje opravljanje bančnih storitev, mora pred izvedbo združitve ali delitve pridobiti dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Zahteva za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka se vloži pri Banki Slovenije, kadar je pri izvajanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe. Za zahtevo, ki se vloži pri Banki Slovenije, in odločanje o tej zahtevi se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev iz prejšnjega odstavka je treba priložiti tudi naslednje listine:

1. za združitev:
 - pogodbo o združitvi,
 - poročilo ali poročila uprav bank oziroma poslovodstev družb, ki so udeležene pri združitvi, o združitvi,
 - poročilo ali poročila o reviziji združitve,
 - predlog objave sklica skupščine ali skupščin, ki bodo odločale o soglasju za združitev,
 - pisno poročilo nadzornega sveta;
2. za delitev:
 - delitveni načrt,
 - poročilo uprave banke o delitvi,
 - poročilo o reviziji delitve,
 - predlog objave sklica skupščine banke, ki bo odločala o soglasju za delitev,
 - pisno poročilo nadzornega sveta.

(5) Z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, se lahko v odločbi o izdaji dovoljenja določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

106. člen **(prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev)**

(1) Dovoljenje za opravljanje posameznih storitev preneha, če banka:

1. v enem letu od izdaje dovoljenja ne začne opravljati storitev, za katere je bilo izdano dovoljenje;
2. za več kot šest mesecev preneha opravljati storitve;
3. poda izjavo o prenehanju opravljanja storitev.

(2) Če nastopijo razlogi iz prejšnjega odstavka v zvezi z opravljanjem bančnih storitev banke, Banka Slovenije izda odločbo, da je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo na podlagi zakona:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka: z dnem izteka roka;
2. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: z dnem, ko je banka prenehala voditi depozite.

(3) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena v zvezi z opravljanjem finančnih ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da je prenehalo dovoljenje za opravljanje določenih storitev, pri katerih so podane okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če razlog iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena nastopi v zvezi z opravljanjem bančnih storitev, preneha dovoljenje za opravljanje vseh storitev, ki jih opravlja banka.

(5) Banka ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, za katere je dovoljenje prenehalo v skladu s tem členom:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izteka roka od katerega dovoljenje preneha veljati;
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ki ga banka navede v izjavi o prenehanju opravljanja.

107. člen **(podzakonski predpis v zvezi z izdajo dovoljenj za opravljanje storitev)**

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila glede:

1. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, vključno z zahtevami glede poslovnega načrta iz 2. točke drugega odstavka 100. člena tega zakona;
2. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev, ter za statusne spremembe, kadar se zahteva za izdajo dovoljenja v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 vloži pri Banki Slovenije.

5.3. Čezmejno opravljanje storitev

108. člen (neposredno opravljanje storitev)

(1) Za namene tega zakona se šteje, da se storitve neposredno opravljajo na območju določene države, če se na območju te države:

1. sklepajo pravni posli, katerih predmet so vzajemno priznane finančne storitve; ali

2. javnosti ponujajo vzajemno priznane finančne storitve:

- prek zastopnikov oziroma posrednikov;

-- z uporabo elektronskih ali mobilnih tehnologij, če iz ponudbe očitno izhaja, da se želi storitev ponujati na območju te države.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije oglašuje vzajemno priznane storitve prek reklamnih sporočil ali z drugih sredstev komuniciranja z javnostjo, če je oblika in vsebina tega oglaševanja v skladu s predpisi, ki urejajo oglaševanje v zvezi z varstvom potrošnikov. Takšno oglaševanje se ne šteje za neposredno opravljanje storitev.

109. člen (opravljanje storitev prek podružnice)

(1) Dve ali več podružnic, ki jih ustanovi banka v posamezni državi članici, se za namene tega zakona štejejo kot ena sama podružnica banke v tej državi članici.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za podružnice, ki jih na območju Republike Slovenije ustanovi banka države članice ali banka tretje države.

5.3.1. Opravljanje vzajemno priznanih storitev bank na območju druge države članice

110. člen (obvestilo o nameri ustanovitve podružnice banke v drugi državi članici)

(1) Banka, ki namerava zaradi opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev, za katere je pridobila ustrezno dovoljenje v skladu s tem zakonom, v drugi državi članici ustanoviti podružnico, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice mora banka priložiti naslednje informacije:

1. državo članico, v kateri namerava ustanoviti podružnico;
2. poslovni načrt, ki med drugim obsega podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava opravljati prek podružnice, in organizacijsko strukturo podružnice;
3. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici;
4. podatke o osebah, pooblaščenih za vodenje podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo banke o nameri ustanovitve podružnice, ki ga banka posreduje Banki Slovenije, vsebuje zahtevo za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice). Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (b) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo in Uredbo (EU) št. 468/2014.

111. člen (posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega in vrste storitev, ki jih namerava banka opravljati prek podružnice, obstaja dvom o ustreznosti organizacije glede upravljanja podružnice oziroma o ustreznosti finančnega položaja banke.

(2) Če razlogi iz prejšnjega odstavka niso podani, Banka Slovenije najpozneje v treh mesecih po prejemu obvestila in prilog iz drugega odstavka prejšnjega člena posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice tudi podatke o višini in sestavi kapitala banke ter o kapitalskih zahtevah, kot so določene v skladu z 92. členom Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Če banka v treh mesecih po posredovanju obvestila in prilog iz drugega odstavka prejšnjega člena Banki Slovenije ne prejme obvestila iz drugega odstavka tega člena in tudi ne prejme odločbe o zavrnitvi zahteve za posredovanje tega obvestila, se šteje, da je zahteva za posredovanje obvestila zavrnjena.

(5) Banka Slovenije obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o številu primerov in o razlogih za zavrnitev zahteve za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice.

112. člen

(začetek poslovanja podružnice banke v državi članici)

Banka lahko začne opravljati posle prek podružnice v državi članici:

1. z dnem, ko prejme obvestilo pristojnega organa države članice gostiteljice o morebitnih pogojih, ki jih mora zaradi zaščite javnih koristi upoštevati banka pri opravljanju storitev v državi članici gostiteljici; ali
2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, če do izteka tega roka ne prejme obvestila pristojnega organa države članice gostiteljice iz prejšnje točke.

113. člen

(obvestilo o spremembah glede podružnice banke v državi članici)

(1) Če namerava banka spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 110. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ter pristojni organ države članice gostiteljice en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 110. do 112. člen tega zakona, le da se roki iz drugega in četrtega odstavka 111. člena ter iz 2. točke 112. člena tega zakona skrajšajo na en mesec.

114. člen

(neposredno opravljanje storitev v državi članici)

(1) Banka, ki namerava v drugi državi članici začeti neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, za katere je pridobila dovoljenje v skladu s tem zakonom, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka 4. člena te uredbe, ter navesti državo članico gostiteljico, v kateri namerava začeti neposredno opravljati te storitve.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka v enem mesecu po prejemu obvestila banke iz prejšnjega odstavka to obvestilo posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Banka lahko začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, navedene v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici gostiteljici z dnem, ko pristojni organ države članice gostiteljice prejme obvestilo pristojnega organa iz prejšnjega odstavka.

5.3.2. *Opravljanje storitev bank na območju tretje države*

115. člen **(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi)**

(1) Banka sme z namenom opravljanja storitev, ki jih opravlja na območju Republike Slovenije, ustanoviti podružnico v tretji državi, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v tretji državi v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Za zahtevo in odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 110. člena ter prvi do tretji odstavek 111. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora nad banko.

5.3.3. *Čezmejno opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij*

116. člen **(posebna finančna institucija)**

(1) Posebna finančna institucija je družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ni banka;
2. katere nadrejena družba je banka samostojno ali skupaj z drugimi bankami;
3. je glede na ustanovitvene akte upravičena opravljati vzajemno priznane finančne storitve;
4. izpolnjuje vse naslednje dodatne pogoje:
 - banke iz 2. točke tega odstavka so pridobile dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom,
 - v Republiki Sloveniji dejansko opravlja vzajemno priznane finančne storitve, ki jih namerava opravljati v drugi državi članici,
 - banke iz 2. točke tega odstavka so skupaj imetnice delnic ali deležev, iz katerih izhaja najmanj 90 odstotkov glasovalnih pravic,
 - banke iz 2. točke tega odstavka po oceni Banke Slovenije upravljajo družbo z ustrezno skrbnostjo in so s soglasjem Banke Slovenije prevzele solidarno odgovornost za vse obveznosti posebne finančne institucije,
 - posebna finančna institucija je glede vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih opravlja, vključena v konsolidirani nadzor nadrejene banke ali vseh nadrejenih bank v skladu z oddelkom 9.3. tega zakona in 1. delom, II. naslovom, 2. poglavjem Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti za namene izračuna kapitalskih zahtev v skladu z 92. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, nadzora velikih izpostavljenosti v skladu s 4. delom Uredbe (EU) št. 575/2013 in za namene omejitev kvalificiranih deležev izven finančnega sektorja v skladu z 89. in 90. členom Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Posebna finančna institucija iz prejšnjega odstavka lahko te storitve opravlja tudi na območju druge države članice pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu.

(3) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev bank v drugih državah članicah se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije.

(4) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice gostiteljice, v kateri namerava posebna finančna institucija ustanoviti podružnico, z obvestilom iz drugega odstavka 111. člena tega zakona posreduje tudi:

1. potrdilo, da so v zvezi s posebno finančno institucijo izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju banke iz 2. točke prvega odstavka tega člena, izračunanem v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Če posebna finančna institucija, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju države članice gostiteljice, preneha izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, ni več upravičena opravljati vzajemno priznanih finančnih storitev na območju druge države članice na podlagi določb tega člena. Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji.

5.3.4. Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic

117. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic)

(1) Banka države članice sme vzajemno priznane finančne storitve, ki jih v skladu z dovoljenjem pristojnega organa opravlja v matični državi članici, opravljati tudi na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, če Banka Slovenije predhodno prejme obvestilo pristojnega organa matične države članice o opravljanju storitev banke na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, z informacijami iz drugega odstavka 110. člena tega zakona.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije ustanovi podružnico ali začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v Republiki Sloveniji, ko Banka Slovenije banki države članice posreduje obvestilo iz tretjega odstavka 118. člena tega zakona. Podružnica banke države članice se lahko vpiše v sodni register, ko prejme obvestilo iz prejšnjega stavka.

(3) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice v obsegu in pod pogoji, določenimi v oddelku 9.2. tega zakona.

(4) V zvezi z izvajanjem nadzora nad poslovanjem podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom se smiselno uporablja 238. člen tega zakona.

(5) Če namerava banka države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katero od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 110. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(6) Podružnica banke države članice mora Banki Slovenije poročati v zvezi s poslovanjem na območju Republike Slovenije.

(7) Banka Slovenije predpiše podrobnejši obseg podatkov in informacij iz prejšnjega odstavka, ki jih potrebuje za izvajanje nadzora nad poslovanjem podružnice v skladu s tem zakonom, za informativne in statistične namene ter za namene ugotavljanja pomembnosti podružnice v skladu z 286. členom tega zakona.

118. člen

(uporaba predpisov glede dejavnosti banke države članice)

(1) Banka države članice opravlja vzajemno priznane storitve na območju Republike Slovenije v skladu s predpisi Republike Slovenije, ki se uporabljajo v zvezi z izvajanjem vzajemno priznanih finančnih storitev.

(2) Banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom, ne glede na pravo, ki se uporablja med strankami, pri opravljanju poslov ne more izključiti uporabe predpisov Republike Slovenije, ki urejajo:

1. varovanje zaupnih podatkov v skladu z oddelkom 5.4. tega zakona;
2. varstvo osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
3. varstvo potrošnikov v skladu s predpisi, ki so namenjeni varstvu potrošnikov;
4. zahteve glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z ZPPDFT;
5. druge zahteve, ki veljajo za banke v Republiki Sloveniji, da se zaščitijo javni interes.

(3) Banka Slovenije banko države članice, ki v skladu s tem zakonom namerava ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji ali namerava neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, v dveh mesecih po prejemu obvestila pristojnega organa iz prvega odstavka 117. člena tega zakona obvesti o predpisih iz prejšnjega odstavka.

5.3.5. Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic

119. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic)

(1) Posebna finančna institucija države članice je družba s sedežem v drugi državi članici, ki v matični državi članici izpolnjuje pogoje kot posebna finančna institucija iz prvega odstavka 116. člena tega zakona in je pridobila potrdilo pristojnega organa matične države članice o izpolnjevanju teh pogojev.

(2) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije držav članic.

(3) Obvestilo pristojnega organa države članice iz prvega odstavka 117. člena tega zakona mora vključevati tudi:

1. potrdilo pristojnega organa države članice, da posebna finančna institucija države članice izpolnjuje pogoje, kot so določeni v prvem odstavku 116. člena tega zakona;
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije države članice ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju nadrejene banke države članice, izračunanem v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Če pristojni organ matične države članice obvesti Banko Slovenije, da je posebna finančna institucija države članice prenehala izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, potem posebna finančna institucija države članice ni več upravičena upravljati vzajemno priznanih finančnih storitev v Republiki Sloveniji na podlagi določb tega člena.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji države članice.

5.3.6. Opravljanje storitev bank tretjih držav

120. člen

(opravljanje storitev banke tretje države)

Banka tretje države sme bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve, ki jih opravlja v državi svojega sedeža, opravljati tudi na območju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

121. člen **(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države)**

(1) Banka tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico in se vpiše v sodni register, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države) v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke;
3. podatke o članih oziroma članicah poslovnih in nadzornih organov matične banke;
4. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;
5. podatke o imetnikih kvalificiranih deležev, oziroma če ni takšnih imetnikov, podatke o 20 največjih delničarjih oziroma družbenikih banke tretje države ter ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike teh delnic oziroma deležev;
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v matični banki;
7. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica, ter poslovni načrt za prva tri leta poslovanja;
8. dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, ki ga je matični banki izdal pristojni organ države njenega sedeža;
9. dovoljenje pristojnega organa matične banke za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te banke ni potrebno;
10. izjavo banke tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
11. podrobnejši opis sistema jamstva za vloge, ki velja v državi sedeža matične banke;
12. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovska, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva.

(4) Banka Slovenije lahko kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države zahteva, da banka tretje države v Republiki Sloveniji deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje oziroma predloži drugo ustrezno zavarovanje kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovska in tehnično usposobljena za poslovanje. ~~Banka Slovenije o izdanem dovoljenju obvesti Komisijo, Evropski odbor za bančništvo in Evropski bančni organ.~~

(6) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o:
a) vseh dovoljenjih, izdanim podružnicam bank tretjih držav in vseh kasnejših spremembah teh dovoljenj;
b) skupnih sredstvih in obveznostih, ki jih podružnice banke tretjih držav poročajo v skladu s 122.a členom tega zakona;
c) ime skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica, ki ima dovoljenje iz prvega odstavka tega člena.

~~(76)~~ Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža matične banke oziroma ob upoštevanju

prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(87) Banka tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja bančne storitve, finančne storitve ter dodatne finančne storitve, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(98) Če namerava banka tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi dodatne storitve, ki niso navedene v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države, mora predhodno pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev.

(109) Za dodatno dovoljenje iz ~~sedmega-osmega~~ odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi odstavki, 7. in 12. točka tretjega odstavka ter peti in ~~šesti-sedmi~~ odstavek tega člena.

(119) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo banka tretje države priloži zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji.

122. člen

(uporaba določb tega zakona za poslovanje podružnice banke tretje države)

(1) Za poslovanje podružnice banke tretje države v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo:

1. določbe tega zakona ter drugih predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede poslovanje bank in izvajanja pristojnosti nadzora Banke Slovenije nad bankami;
2. določbe drugih zakonov, ki urejajo poslovanje bank na območju Republike Slovenije.

(2) Za poslovanje podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za odvzem in prenehanje dovoljenja Banke Slovenije za ustanovitev podružnice banke tretje države se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odvzemu in prenehanju dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države tudi:

1. če je nadzorni organ sedeža banke tretje države tej banki odvzel dovoljenje za opravljanje bančnih storitev;
2. če podružnica v primeru vključitve v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje obveznosti iz naslova jamstva za vloge.

122.a člen

(poročanje podružnice banke tretje države)

(1) Podružnica banke tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz 121. člena tega zakona, o svojem poslovanju enkrat letno poroča Banki Slovenije.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vključuje naslednje informacije:

- a) podatke o skupnih sredstvih, ki se nanašajo na dejavnosti podružnice,
- b) podatke o likvidnih sredstvih, s katerimi razpolaga podružnica, zlasti o razpoložljivosti likvidnih sredstev v valutah držav članic,
- c) kapital, ki je na voljo podružnici,
- d) ureditev v zvezi z jamstvi za vloge, ki je na voljo vlagateljem v podružnici;
- e) ureditev upravljanja tveganj,
- f) ureditev upravljanja, vključno z informacijami o nosilcih ključnih funkcij za dejavnosti podružnice,
- g) načrt sanacije, ki vključujejo podružnico,
- h) druge informacije, ki jih v aktu iz petega odstavka tega člena določi Banka Slovenije.

(3) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora podružnica banke tretje države predložiti Banki Slovenije najpozneje v 6 mesecih po koncu koledarskega leta.

(4) Banka Slovenije lahko od podružnice banke tretje države zahteva pogostejše poročanje in dodatne informacije, če je to potrebno za celovito spremljanje dejavnosti podružnice.

(5) Banka Slovenije lahko predpiše podrobnejšo vsebino poročila iz drugega odstavka tega člena, ki ga podružnica banke tretje države predloži Banki Slovenije ter način in obliko pošiljanja poročil.

123. člen **(predstavništvo banke tretje države)**

(1) Banka tretje države lahko predstavlja in posreduje informacije o svojih storitvah ter opravlja raziskave trga prek predstavništva kot svojega organizacijskega dela v Republiki Sloveniji.

(2) Predstavništvo ni pravna oseba.

(3) Predstavništvo banke tretje države v Republiki Sloveniji ne sme opravljati nobenih drugih poslov, razen poslov iz prvega odstavka tega člena.

124. člen **(dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države)**

(1) Za ustanovitev predstavništva mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke;
3. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;
4. seznam oseb, ki bodo vodile predstavništvo.

(3) Banka Slovenije vodi register predstavništev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države, če to predstavništvo ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka prejšnjega člena.

5.3a Vmesna EU nadrejena oseba

124.a člen **(vmesna EU nadrejena oseba)**

(1) Dve ali več institucij s sedežem v Uniji, ki so del iste skupine iz tretje države morajo imeti eno samo vmesno EU nadrejeno osebo, če:

- je vsaj ena izmed teh institucij banka in
- skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji presega 40 milijard eurov.

(2) Banka Slovenije lahko v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi v državah članicah dovoli, da ima skupina iz tretje države dodatno vmesno EU nadrejeno osebo, če ustanovitev ene same vmesne EU nadrejene osebe:

- ne bi bila združljiva z obvezno zahtevo za ločene dejavnosti, ki jo nalagajo obvezna pravila ali nadzorni organi tretje države, v kateri ima končna nadrejena oseba skupine svoj sedež, ali

- bi bilo reševanje ene vmesne EU nadrejene osebe v skladu z oceno, ki jo je izvedel pristojni organ za reševanje te, manj učinkovito kot v primeru dveh vmesnih EU nadrejenih oseb.

(3) Zahteva za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se vloži pri Banki Slovenije. Banka mora zahtevi priložiti dokazila, iz katerih izhaja, da je izpolnjen vsaj en pogoj iz drugega odstavka tega člena.

(4) Vmesna EU nadrejena oseba je banka, banka države članice ali kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa v skladu s 97. členom tega zakona oziroma 8. členom Direktive 2013/36/EU, ali finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev pristojnega organa v skladu s 75.a členom tega zakona ali 21a. členom Direktive 2013/36/EU.

(5) Vsaka banka, ki je del skupine iz tretje države, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

1. ima vmesno EU nadrejeno osebo;
2. je vmesna EU nadrejena oseba;
3. je edina institucija v Uniji v tej skupini;
4. je del skupine iz tretje države, katere skupna vrednost sredstev, izračunana v skladu s 124.b členom tega zakona, je nižja od 40 milijard eurov.

(6) Banka Slovenije lahko predpiše podrobnejšo dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka tega člena.

124.b člen **(izračun skupne vrednosti sredstev skupine)**

(1) Skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji za namen prvega odstavka 124.a. člena tega zakona je vsota:

- (a) zneska skupnih sredstev vsake institucije v Uniji, ki je del skupine iz tretje države, kot je razviden iz njene konsolidirane bilance stanja ali njenih bilanc stanja na posamični podlagi, če institucija ni konsolidirana ter
- (b) zneska skupnih sredstev vsake podružnice skupine iz tretje države, ki ima dovoljenje pristojnega organa v Uniji v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, ZTFI-1, Direktivo 2014/65/EU ali Uredbo (EU) št. 600/2014.

(2) Za namen tega člena izraz »institucija« vključuje tudi investicijska podjetja.

124.c člen **(obveščanje Evropskega bančnega organa)**

Banka Slovenije v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v Republiki Slovenije in katere del je tudi banka sporoči Evropskemu bančnemu organu naslednje informacije:

1. ime in skupno vrednost sredstev institucij, ki spadajo v skupino iz tretje države;
2. ime in skupno vrednost sredstev, ki se nanašajo na podružnice bank tretje države, ki so del skupine iz tretje države, ter vrste dejavnosti, za opravljanje katerih imajo dovoljenje po tem zakonu;
3. ime in tip vmesne EU nadrejene osebe s sedežem v Republiki Slovenije, kakor je določen v četrtem odstavku 124.a členu tega zakona ter ime skupine iz tretje države, v katero spada zadevna vmesna EU nadrejena oseba.

5.4. Varovanje zaupnih podatkov

125. člen **(zaupni podatki)**

Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, s katerimi razpolaga banka.

126. člen **(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)**

(1) Banka mora varovati zaupne podatke iz prejšnjega člena, ne glede na način, na katerega je te podatke pridobila.

(2) Člani organov banke, delničarji banke, delavci banke oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki iz prejšnjega člena, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene.

(3) Dolžnost banke iz prvega odstavka tega člena glede varovanja zaupnih podatkov ne velja:

1. če stranka izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki;
2. če te podatke potrebuje Banka Slovenije, Evropska centralna banka, ali nadzorni organ za potrebe nadzora nad banko, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
3. če te podatke pisno zahteva komisija za preprečevanje korupcije ali če jih zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka pisno zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija, razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika;
4. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami oddelka 9.3. tega zakona ali v skladu z ZFK;
- 4.a če te podatke pisno zahteva preiskovalna komisija, kadar v skladu z zakonom, ki ureja parlamentarno preiskavo, izvaja preiskavo;
- 4.b če te podatke pisno zahteva Računsko sodišče Republike Slovenije pri izvrševanju svojih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja računsko sodišče;
5. za izmenjavo informacij o boniteti strank za namen upravljanja kreditnega tveganja:
 - med člani sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki je vzpostavljen v skladu s predpisi za namene upravljanja kreditnega tveganja bank ali
 - z bankami držav članic ali sistemi za izmenjavo informacij o boniteti strank, organiziranih v drugih državah članicah, glede informacij o boniteti strank, ki so pravne osebe;
6. v drugih primerih, kjer zakon izrecno določa dolžnost banke glede posredovanja zaupnih podatkov o posamezni stranki.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če banka ali oseba iz drugega odstavka tega člena te podatke posreduje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

(5) Poleg primerov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko banka razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe, ki jo banka sklene v okviru običajne bančne dejavnosti, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov. Banka lahko za potrebe iz prvega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe.

(6) Banka mora za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje desetih let po posredovanju teh podatkov.

127. člen **(uporaba zaupnih podatkov)**

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi prejšnjega člena, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni in jih lahko posredujejo drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v tem ali drugem zakonu.

6. POGLAVJE: UREDITEV NOTRANJEGA UPRAVLJANJA IN USTREZNI NOTRANJI KAPITAL

6.1. Splošne določbe

128. člen **(stabilna ureditev notranjega upravljanja)**

- (1) Banka mora imeti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega:
1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
 2. učinkovite procese upravljanja tveganj za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno z načrti sanacije ter poročanjem o tveganjih, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
 3. primerne mehanizme notranjih kontrol, ki vključujejo ustrezne administrativne in računovodske postopke;
 4. ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tudi spodbujajo ter so nevtralne glede na spol.

(2) Ureditev notranjega upravljanja mora biti celovita in sorazmerna z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela banke in dejavnosti, ki jih opravlja banka.

129. člen **(kapitalska ustreznost)**

(1) Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, zahtev na podlagi ~~tretjega-183. člena in 1. točka drugega~~ odstavka 250. člena tega zakona, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov na podlagi 7. poglavja tega zakona ter za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom ~~ali v skladu z oceno na podlagi 183. člena~~ tega zakona.

(2) Banka lahko vključi kapitalske instrumente iz 52. in 63. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 v izračun kapitala, če banka pridobi dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz (d) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, za vključitev posameznega kapitalskega instrumenta v izračun kapitala.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda, če kapitalski instrument izpolnjuje pogoje, določene v Uredbi (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena ter dovoljenja iz tretjega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ~~in se v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vloži pri Banki Slovenije.~~

(5) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki predloži banka obvestilu za naknadno izdaje oblik instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz drugega pododstavka tretjega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2103, in rok za posredovanje obvestila pred njihovo razvrstitvijo kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

130. člen **(ustrezna likvidnost)**

Banka mora zagotoviti, da je vedno sposobna izpolnjevati likvidnostne zahteve iz 6. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, izdanih na podlagi 460. in 510. člena te uredbe, ter zahteve na podlagi petega odstavka 250. člena tega zakona in da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati svoje zapadle obveznosti.

131. člen

(ocenjevanje in zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka mora imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese za stalno ocenjevanje ter zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena in za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnimi testom iz šestega odstavka 172. člena tega zakona.

(2) Banka mora na podlagi rednih pregledov zagotavljati, da so strategije in procesi iz prejšnjega odstavka celoviti ter sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka, ter zagotavljati ustrezni notranji kapital za pokritje teh tveganj.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 10. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 odloči, da se za posamezno banko, ki je povezana s centralnim organom, v celoti ali deloma ne uporabljajo zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena.

132. člen

(ustrezni notranji kapital za tržna tveganja)

(1) Banka mora na podlagi vzpostavljenih politik in procesov upravljanja tržnih tveganj pri ocenjevanju in zagotavljanju ustreznega notranjega kapitala v skladu s prejšnjim členom upoštevati pomembna tržna tveganja, ki niso predmet kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(2) Banka, ki pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje v skladu z 2. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 pobota svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, mora zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube, ki je posledica drugačnega gibanja vrednosti terminskih pogodb ali drugih izvedenih instrumentov glede na gibanje vrednosti osnovnih instrumentov, na katere so vezani.

(3) Banka mora zagotavljati ustrezni notranji kapital tudi v primeru, kadar ima nasprotno pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

(4) Banka mora pri uporabi postopka iz 345. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje tveganja izgube, ki obstaja v času od prevzema obveznosti do naslednjega delovnega dne.

133. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka, ki v Republiki Sloveniji nima položaja podrejene ali nadrejene banke, ter banka, ki ni vključena v bonitetno konsolidacijo v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, morata na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona.

(2) EU nadrejena banka oziroma ~~N~~nadrejena banka Republike Slovenije mora v obsegu in na način, ki sta določena v 2. in 3. oddelku 2. poglavja II. naslova 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013, na konsolidirani podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala, v skladu s 131. členom tega zakona.

~~(3) Banka, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, mora v obsegu in na način, ki sta določena v 2. in 3. oddelku 2. poglavja II. naslova 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.~~

~~(4) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v Republiki Sloveniji ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene druge banke ali banke drugih držav članic, se prejšnji odstavek uporablja v skladu in na način, kot je določeno v oddelku 9.3. tega zakona.~~

(5) Podrejena banka, ki je ali sama ali njen nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding nadrejena ali udeležena v drugi ~~kreditni~~ instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na subkonsolidirani podlagi.

134. člen **(raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja)**

(1) Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona na posamični podlagi, razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev v skladu s 7. členom Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, s katerimi zagotovijo, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor. .

(3) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, vključno s tistimi, ki imajo sedež v offshore finančnih središčih. tako, da so te podrejene družbe zmožne pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembne za nadzor. Podrejene družbe, za katere se ta zakona ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata izpolnjujejo svoje sektorske zahteve na posamični podlagi.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije, ni zavezana k izpolnjevanju glede ureditev notranjega upravljanja v zvezi s podrejenimi družbami za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, če Banki Slovenije dokaže, da je izpolnjevanje teh zahtev v nasprotju z veljavnimi predpisi tretje države, v katerim ima ta podrejena družba sedež.

(5) Določbe četrtega odstavka 49. člena, 52., 169. in 170. člena tega zakona o politikah prejemkov, se ne uporabljajo na konsolidirani podlagi, za:

- podrejene družbe s sedežem v Uniji, kadar zanje veljajo posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Unije;
- podrejene družbe s sedežem v tretji državi, kadar bi zanje veljale posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Unije, če bi imele sedež v Uniji.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe 52., 169. in 170. člena tega zakona o politikah prejemkov uporabljajo na posamični podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, za katere se ta zakon, zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljajo, če:

- je podrejena družba banke družba za upravljanje ali podjetje, ki opravlja investicijske storitve in posle, navedene v točkah 2, 3, 4, 6 in 7 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU in
- so bili zadevni zaposleni pooblaščen za opravljanje poklicnih dejavnosti, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti ali posle na ravni skupine.

~~(1) Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona na posamični podlagi, razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev v skladu s 7. členom Uredbe (EU) št. 575/2013.~~

~~(2) Banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, mora izpolnjevati zahteve glede ureditev notranjega upravljanja iz 128. člena tega zakona na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.~~

~~(3) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v Republiki Sloveniji ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene druge banke ali banke drugih držav članic, se prejšnji odstavek uporablja v skladu in na način, kot je določeno v oddelku 9.3. tega zakona.~~

~~(4) Nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene banke morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi.~~

~~(5) Nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene banke morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah tako, da omogoča pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor.~~

~~(6) Ne glede na prejšnji odstavek nadrejena banka Republike Slovenije ali banka, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, ni zavezana k izpolnjevanju glede ureditev notranjega upravljanja v zvezi s podrejenimi družbami s sedežem v tretji državi, če Banki Slovenije dokaže, da je izpolnjevanje teh zahtev v nasprotju z veljavnimi predpisi tretje države.~~

135. člen

(podzakonski predpisi)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila:

1. o ureditvi notranjega upravljanja, vključno s podrobnejšimi pravili glede upravljanja tveganj ter politike in praks prejemkov;
2. o ocenjevanju ustreznega notranjega kapitala;
3. v zvezi s poročanjem, podrobnejšo vsebino obvestil in poročil o okoliščinah v zvezi z izpolnjevanjem zahtev na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 ter roke in način poročanja.

6.2. Organizacijska struktura

6.2.1. Odgovornost uprave in nadzornega sveta

136. člen

(delovanje uprave)

(1) Uprava banke mora vzpostaviti in izvajati takšno ureditev notranjega upravljanja banke iz 128. člena tega zakona, ki omogoča učinkovito in skrbno upravljanje banke na podlagi jasne opredelitve pristojnosti in odgovornosti v banki ter politik in ukrepov za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka je uprava banke v celoti odgovorna za poslovanje banke in njeno upravljanje tveganj, vključno z:

1. odobritvijo strateških ciljev banke, določanjem, sprejemanjem in rednim pregledovanjem strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter ureditvijo notranjega upravljanja banke;

2. zagotavljanjem celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja, ki vključujejo tudi finančni in operativni nadzor ter zagotavljanje skladnosti poslovanja banke z veljavnimi predpisi in standardi;
3. nadzorovanjem postopkov razkrivanja informacij banke ter postopkov obveščanja pristojnih organov in drugih zainteresiranih strani;
4. zagotavljanjem učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom.

(3) Uprava banke mora spremljati in redno ocenjevati učinkovitost ureditev notranjega upravljanja ter zagotoviti ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

(4) Uprava banke mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet:

1. če nastopijo ali obstaja verjetnost, da bodo nastopili razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali finančnih storitev oziroma prepoved opravljanja posameznih poslov, ki jih opravlja banka;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalne ustreznosti iz 129. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 130. člena tega zakona;
3. o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;
4. o drugih zadevah, kadar je to treba ali je primerno zaradi izvajanja pristojnosti in dolžnosti nadzornega sveta v skladu s tem ali drugim zakonom, zlasti o okoliščinah, da so v banki nastopile ali bodo verjetno nastopile pomembnejše kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

137. člen **(delovanje nadzornega sveta)**

(1) Nadzorni svet mora v okviru izvajanja funkcij nadzora nad delovanjem uprave ter pri sprejemanju politik in odločitev v pristojnosti nadzornega sveta zlasti nadzorovati izvajanje strateških ciljev banke, določati, sprejemati in redno pregledovati strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter prispevati k vzpostavitvi in uresničevanju stabilne ureditve notranjega upravljanja banke iz 128. člena tega zakona ter pri tem upoštevati politike in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Nadzorni svet z izvajanjem nadzora nad delovanjem uprave ter izvajanjem svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom skupaj z upravo banke prevzema splošno odgovornost za učinkovito in skrbno upravljanje banke.

(3) Uprava banke mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta in komisije za tveganja, kadar je ustanovljena, vključno z zagotavljanjem možnosti uporabe zunanjih strokovnjakov za obravnavo posameznih vprašanj.

138. člen **(funkcija upravljanja tveganj)**

(1) Uprava banke mora organizirati funkcijo upravljanja tveganj, ki je neposredno podrejena upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločena od drugih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijo upravljanja tveganj ter mora pri tem upoštevati naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja. Funkcijo upravljanja tveganj mora voditi oseba na položaju višjega vodje v banki.

(2) Uprava banke mora zagotoviti, da ima funkcija upravljanja tveganj ustrezna pooblastila in vpliv za opravljanje te funkcije ter zadostne kadrovske in finančne vire za učinkovito upravljanje tveganj.

(3) Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka, ne upravičujejo imenovanja posebne osebe na položaju višjega vodstva za vodenje funkcije upravljanja tveganj, lahko to funkcijo opravlja oseba na položaju višjega vodstva v banki, ki opravlja tudi druge funkcije višjega vodstva, če pri tem ni nasprotja interesov.

- (4) Funkcija upravljanja tveganj mora zagotoviti zlasti:
1. da so vsa pomembna tveganja ugotovljena, ocenjena oziroma izmerjena in da se o njih ustrezno poroča;
 2. aktivno sodelovanje pri pripravi strategije upravljanja tveganj banke in pri vseh pomembnih odločitvah glede upravljanja tveganj;
 3. oblikovanje celovitega pregleda nad tveganji, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila.

(5) Vodja funkcije upravljanja tveganj je neodvisen in neposredno odgovoren upravi banke in mora upravi banke poročati o vseh okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na specifičen razvoj tveganj banke, ter mora imeti neposredni dostop do nadzornega sveta. Za razrešitev vodje službe upravljanja tveganj mora uprava pridobiti soglasje nadzornega sveta.

(6) Vodja funkcije upravljanja tveganj mora o vseh pomembnih tveganjih in okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, na lastno pobudo nemudoma obvestiti upravo banke. Če uprava ne sprejme ustreznih ukrepov, obvesti vodja funkcije upravljanja tveganja o tveganjih in okoliščinah predsednika oziroma predsednico nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsednik nadzornega sveta) in predsednika komisije za tveganja.

(7) Uprava banke mora omogočiti vodji funkcije upravljanja tveganj, da v primeru specifičnega razvoja tveganj, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, neodvisno od uprave banke obvesti predsednika nadzornega sveta in predsednika komisije za tveganja ter mu v zvezi s tem izrazi morebitne pomisleke ali posreduje opozorila.

139. člen **(posredovanje informacij o tveganjih)**

(1) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko zahtevata od uprave banke vse informacije, ki so pomembne za ugotovitev profila tveganosti banke, ter določita vsebino, obseg, obliko in pogostost sporočanja informacij, ki jih mora predložiti uprava banke.

(2) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko za obravnavo posameznih vprašanj v zvezi s profilom tveganosti banke zahtevata pojasnila tudi od vodje funkcije upravljanja tveganj.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sta uprava banke in nadzorni svet v celoti odgovorna za oblikovanje in izvajanje strategije in politike glede prevzemanja, upravljanja, spremljanja in obvladovanja tveganj banke.

140. člen **(sistem obveščanja o kršitvah)**

(1) Banka mora vzpostaviti sistem obveščanja o kršitvah v banki, ki omogočajo zaposlenim v banki, da prek neodvisnih in samostojnih poročevalskih linij interno poročajo o kršitvah predpisov in internih aktov banke. Banka lahko za ta namen uporabi tudi sisteme, ki so vzpostavljeni v banki v okviru neodvisnega organiziranega delovanja zaposlenih v banki, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

(2) Sistem iz prejšnjega odstavka mora omogočati enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav zaposlenih ter vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih.

(3) Banka lahko upošteva določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, za namene obravnave prijav iz prvega odstavka tega člena, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih, obdeluje osebne podatke osebe, ki je podala prijavo, in osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev. Banka mora zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo iz prvega odstavka tega člena, obravnavajo kot zaupni in teh podatkov ne sme razkriti brez soglasja oseb, ki so podale prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujna za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov.

(4) Banka mora zagotoviti ukrepe, s katerimi se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, in ukrepe, s katerimi se odpravijo posledice povračilnih ukrepov, če je do neprimerne obravnave že prišlo.

6.2.2. Služba notranje revizije in služba skladnosti poslovanja

141. člen (služba notranje revizije)

(1) Uprava mora organizirati službo notranje revizije kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov banke.

(2) Namen, pomen in naloge službe notranje revizije morajo biti opredeljeni v internem aktu, ki ga sprejme uprava banke v soglasju z nadzornim svetom banke.

142. člen (naloge notranje revizije)

- (1) Notranje revidiranje obsega:
1. spremljanje in ocenjevanje učinkovitosti ureditve notranjega upravljanja;
 2. presojo procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala glede na lastno oceno tveganj banke;
 3. presojo zanesljivosti informacijskega sistema, vključno z elektronskim informacijskim sistemom in elektronskimi bančnimi storitvami;
 4. presojo zanesljivosti in verodostojnosti računovodskih evidenc in finančnih poročil;
 5. preverjanje popolnosti, zanesljivosti in pravočasnosti poročanja v skladu s predpisi;
 6. preverjanje skladnosti ravnanja banke s predpisi, internimi akti in ukrepi, sprejetimi na njihovi podlagi;
 7. izvajanje posebnih preiskav.

- (2) Služba notranje revizije opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s:
1. standardi strokovnega ravnanja pri notranjem revidiranju;
 2. kodeksom načel notranjega revidiranja;
 3. kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev.

143. člen (delavci službe notranje revizije)

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora biti v banki zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ter ima ustrezne lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v banki v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

144. člen (letni načrt dela službe notranje revizije in poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Letni načrt dela službe notranje revizije mora biti zasnovan na oceni tveganj, pridobljeni najmanj enkrat letno.

(2) Uprava banke v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni načrt dela službe notranje revizije.

(3) Letni načrt dela službe notranje revizije mora obsegati:

1. področja poslovanja, na katerih bo služba notranje revizije opravila pregled poslovanja;
2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

(4) Služba notranje revizije mora najmanj za vsako polletje izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja;
2. splošno oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja tveganj;
3. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol;
4. kršitve in nepravilnosti, ki jih je služba notranje revizije ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti;
5. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila služba notranje revizije.

(5) Služba notranje revizije mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega načrta dela,
2. oceno skladnosti prakse prejemkov s politiko prejemkov in
3. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(6) Polletno in letno poročilo mora služba notranje revizije predložiti upravi banke in nadzornemu svetu.

(7) Uprava banke mora skupščini banke predložiti letno poročilo o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta hkrati s predložitvijo letnega poročila banke in poročila nadzornega sveta iz 282. člena ZGD-1.

145. člen

(obveščanje uprave banke in nadzornega sveta)

(1) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da banka krši pravila o upravljanju tveganj ter je zaradi tega ogrožena likvidnost ali kapitalska ustreznost banke ali da je ogrožena varnost poslovanja in lahko nastopi možnost aktiviranja jamstva za zajamčene vloge, mora o tem nemudoma obvestiti upravo banke. Če uprava ne sprejeme ustreznih ukrepov, mora služba notranje revizije o tem nemudoma obvestiti nadzorni svet.

(2) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava banke krši pravila o upravljanju tveganj, mora o tem nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet.

(3) Če uprava ne sprejeme ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prvega odstavka tega člena ali če uprava in nadzorni svet ne sprejmeta ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prejšnjega odstavka, mora služba notranje revizije o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije.

146. člen

(služba skladnosti poslovanja)

(1) Pomembna banka organizira službo skladnosti poslovanja, ki je neposredno podrejena upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločena od drugih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijo skladnosti poslovanja.

(2) Funkcija skladnosti poslovanja ugotavlja tveganje skladnosti poslovanja banke, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, iz naslova kršitev veljavnih predpisov ali zahtev Banke Slovenije oziroma Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, sklenjenih pogodb, predpisanih praks ali etičnih standardov, ki bi lahko vplivale na dohodke, kapital ali ugled banke.

(3) Funkcija skladnosti poslovanja o svojih ugotovitvah poroča upravi in nadzornemu svetu, ter kadar je ustrezno, funkciji upravljanja tveganj.

6.3. Upravljanje tveganj

6.3.1. Splošne določbe o upravljanju tveganj

147. člen **(strategija in politika upravljanja)**

(1) Uprava in nadzorni svet banke sta v okviru svojih pristojnosti in dolžnosti na podlagi tega zakona odgovorna za določanje, sprejemanje in redno pregledovanje strategije in politike prevzemanja in upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem banka posluje, z upoštevanjem vsakokratnega poslovnega cikla. Strategija in politika upravljanja tveganj vključujejo usmeritve za prevzemanje tveganj ter postopke in orodja za upravljanje tveganj.

(2) Uprava mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za učinkovito in celostno obravnavo tveganj v banki, vključno z ugotavljanjem, merjenjem oziroma ocenjevanjem, spremljanjem in obvladovanjem tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila.

(3) Uprava in nadzorni svet morata nameniti dovolj časa obravnavi tveganj in morata vzpostaviti sistem poročanja, ki zagotavlja, da sta uprava in nadzorni svet pravočasno seznanjena o vseh pomembnih tveganjih banke, in ki upošteva politiko upravljanja tveganj in njene spremembe.

(4) Uprava in nadzorni svet morata zlasti aktivno sodelovati pri odločitvah v zvezi z obravnavo pomembnih tveganj, opredeljenih v tem zakonu in Uredbi (EU) št. 575/2013, vključno z vrednotenjem sredstev, uporabo zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji.

148. člen **(aktivnosti za upravljanje tveganj)**

(1) Banka mora določiti načrt aktivnosti za upravljanje tveganj v skladu s strategijami in politikami iz prejšnjega člena, ki obsega zlasti postopke za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje tveganj ter način spremljanja izvajanja teh postopkov.

(2) Banka mora v načrtu iz prejšnjega odstavka določiti postopke in aktivnosti za upravljanje vsake vrste tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila pri posameznih vrstah storitev, ki jih opravlja, in za tveganja, ki jim je izpostavljena ali bi jim lahko bila pri vseh dejavnostih, ki jih opravlja.

(3) Načrt iz prvega odstavka tega člena sprejme uprava banke s soglasjem nadzornega sveta ter po posvetovanju s komisijo za tveganja, kadar je ta imenovana.

6.3.2. Poslovanje z osebami v posebnem razmerju z banko

149. člen **(obravnavo tveganj pri poslovanju z osebami v posebnem razmerju z banko)**

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati politiko in postopke za ugotovitev poslov z osebami v posebnem razmerju z banko, določanje pogojev in omejitev za nastanek izpostavljenosti do teh oseb, spremljanje izpostavljenosti in njihovo upravljanje, vključno s pogoji za uporabo morebitnih izjem od sprejete politike in postopkov.

- (2) Oseba v posebnem razmerju z banko je:
1. član uprave banke ~~oziroma in~~ njegov ožji družinski član;
 2. član nadzornega sveta banke ~~oziroma in~~ njegov ožji družinski član;
 3. prokurist banke ~~oziroma in~~ njegov ožji družinski član;
 4. član višjega vodstva banke;
 5. pravna oseba, katere član uprave, član nadzornega sveta, ~~oziroma~~ prokurist ali član višjega vodstva je hkrati član uprave, član nadzornega sveta ali prokurist banke ali njihov ožji družinski član;
 6. pravna oseba, v kateri ima član uprave, nadzornega sveta ali prokurist banke oziroma ožji družinski član teh oseb kvalificiran delež;
 7. imetnik kvalificiranega deleža v banki;
 8. pravna oseba, v kateri ima banka kvalificiran delež;
 9. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist pravne osebe iz 7. in 8. točke tega odstavka;
 10. druga oseba, ki jo banka opredeli kot osebo v posebnem razmerju z banko zaradi narave razmerja te osebe z banko oziroma osebam iz 1. do 9. točke tega odstavka, ker lahko pri poslovanju banke s temi osebam prihaja do nasprotja interesov.

(3) Član uprave, nadzornega sveta in prokurist banke mora banki ob nastopu funkcije sporočiti imena in firme oseb, ki se zaradi razmerja s tem članom na podlagi prejšnjega odstavka štejejo kot osebe v posebnem razmerju z banko, ter banko nemudoma obvestiti o spremembah, ki vplivajo na opredelitev posamezne osebe kot osebe v posebnem razmerju z banko.

(4) Banka mora vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju z banko ter zagotoviti ustrezno dokumentiranje podatkov o izpostavljenosti do teh oseb ter jih na zahtevo posredovati poročanje o izpostavljenosti do teh oseb. Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

150. člen **(poslovanje banke z osebam v posebnem razmerju z banko)**

(1) Banka sklepa pravne posle s posamezno osebo, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, po pogojih, ki niso ugodnejši od tistih, ki jih banka v istem obdobju običajno sklepa z drugimi osebam.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko banka izjemoma sklene pravni posel z osebo v posebnem razmerju z banko pod ugodnejšimi pogoji od običajnih, če so podani objektivno utemeljeni razlogi za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji, zlasti pa v primeru prestrukturiranja dolžnika, ki je oseba v posebnem razmerju z banko.

- (3) Predhodno soglasje nadzornega sveta banke je treba pridobiti za:
1. sklenitev pravnega posla z osebo v posebnem razmerju z banko, če zaradi tega posla ali skupne vrednosti vseh poslov celotna izpostavljenost banke do posamezne osebe, vključno s posredno izpostavljenostjo, doseže ali preseže 100.000 eurov, in za vsak nadaljnji posel, zaradi katerega se celotna izpostavljenost banke do posamezne osebe iz vseh poslov poveča za nadaljnjih 100.000 eurov, in
 2. sklenitev pravnega posla v primerih iz prejšnjega odstavka.

(4) Pri določanju izpostavljenosti iz prejšnjega odstavka banka upošteva vrednost, ki še ni zmanjšana za ~~oslabitve in rezervacije~~ popravke vrednosti in rezervacije za kreditne izgube oziroma ki še ni prilagojena zaradi vrednotenja, izvedenega po pridobitvi finančnih instrumentov, na katere se izpostavljenost nanaša. Kot posredna izpostavljenost se šteje vsaka izpostavljenost banke do posamezne stranke, ki nastane iz naslova prejetih kreditnih zavarovanj za neposredno izpostavljenost banke do druge stranke, ki je osnovni dolжник banke, in ki bi lahko postala neposredna izpostavljenost banke do zadevne stranke, če bi prišlo do neplačila osnovnega dolžnika.

(5) O sklenitvi pravnega posla iz drugega odstavka tega člena mora banka obvestiti Banke Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

6.3.3. Upravljanje kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke

151. člen

(politika in postopki upravljanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za upravljanje kreditnega tveganja, vključno s tveganjem nasprotne stranke.

(2) Banka mora uporabljati jasno opredeljene procese odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov, vključno z merili in postopki za ugotavljanje in upravljanje problematičnih kreditov ter ustrezno politiko glede oblikovanja oslabitev in rezervacij.

152. člen

(prevzemanje kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati primerna in natančno opredeljena merila za odločanje o odobritvi kredita.

(2) V postopku odobritve kredita oziroma v postopku sklepanja druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti do banke (v nadaljnjem besedilu: ocena kreditne sposobnosti) ter kakovost zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja.

(3) V zvezi z oceno iz prejšnjega odstavka mora banka pridobiti izpis bonitetnih podatkov tega dolžnika iz sistema izmenjave podatkov o boniteti strank, ki je v skladu z veljavnimi predpisi vzpostavljen za namene upravljanja kreditnega tveganja bank.

153. člen

(obravnava kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati ustrezne procese in tehnike za ocenjevanje kreditnega tveganja:

1. na ravni izpostavljenosti do posameznih dolžnikov, iz naslova vrednostnih papirjev ali pozicij v listinjenju in
2. na ravni portfelja.

(2) Kreditni portfelji banke morajo biti ustrezno razpršeni, glede na ciljne trge in splošno strategijo banke.

(3) Banka mora ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, spremljati poslovanje osebe in kakovost zavarovanja terjatev banke.

154. člen

(tehnike ocenjevanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene. Kadar kapitalska zahteva za kreditno tveganje temelji na zunanjih bonitetnih ocenah ali na dejstvu, da izpostavljenost ni ocenjena, banka pri oceni kreditnega tveganja in razporeditvi notranjega kapitala upošteva tudi druge ustrezne informacije.

(2) Banka mora zagotoviti sistem za stalno spremljanje in poročanje glede učinkovitosti uporabljenih tehnik za ocenjevanje kreditnega tveganja.

155. člen **(obravnavna preostalega kreditnega tveganja)**

Banka mora zagotoviti ustrezno obravnavo in nadzor tveganja, če se priznane tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki jih uporablja banka, izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano. V ta namen mora banka imeti pisno politiko in postopke.

6.3.4. Upravljanje tržnih tveganj in tveganj spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige

156. člen **(politika in postopki upravljanja tržnih tveganj)**

Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov tržnih tveganj.

157. člen **~~(obravnavna obrestnega tveganja)~~ obravnavna tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige**

(1) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje sisteme za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti banke iz netrgovalne knjige ali za ta namen uporabljati standardizirano metodologijo.

(2) Majhna ali nekompleksna banka lahko za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige uporablja poenostavljeno standardizirano metodologijo.

(3) Banka mora vzpostaviti sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti iz netrgovalne knjige.

(4) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da uporablja standardizirano metodologijo iz prvega odstavka tega člena, če notranji sistemi, ki jih je banka vzpostavila za ovrednotenje tveganj v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso zadovoljivi.

(5) Banka Slovenije lahko od majhne in nekompleksne banke, zahteva uporabo standardizirane metodologije, če oceni, da poenostavljena standardizirana metodologija ne zadostuje za zajetje obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti te banke iz netrgovalne knjige.

Banka mora vzpostaviti ustrezne procese in merila za ocenjevanje in upravljanje tveganj, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na netrgovalne dejavnosti banke.

6.3.5. Upravljanje likvidnostnega tveganja

158. člen **~~(politika)~~ politike in postopki upravljanja likvidnostnega tveganja)**

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, ~~politike-politike~~ in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja, da ~~banka~~ ves čas zagotavlja ustrezne ravni likvidnostnih blažilnikov.

- (2) Upravljanje likvidnostnega tveganja iz prejšnjega odstavka mora vključevati zlasti:
1. načrtovanje znanih in morebitnih likvidnostnih odlivov ter pričakovanih likvidnostnih prilivov iz naslova sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, vključno s pogojnimi obveznostmi, ob upoštevanju normalnih poslovnih ~~dogodkov-razmer~~ ter morebitnih ~~-stresnih dogodkov~~položajev likvidnostnih kriz, vključno z morebitnim učinkom tveganja ugleda;
 2. redno upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobij, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne;
 3. razlikovanje med sredstvi, ki so zastavljena, ter sredstvi, ki so bremen prosta in razpoložljiva v vsakem trenutku, vključno v stresnih razmerah;
 4. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

(3) Strategije, ~~politika-politike~~ in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti prilagojeni poslovnim področjem, valutam poslov, ki jih banka opravlja, in pravnim osebam v skupini ter vključevati ustrezno metodologijo porazdelitve likvidnostnih stroškov, koristi in tveganj ~~-pri zagotavljanju likvidnosti~~.

(4) Strategije, ~~politika-politike~~ in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti sorazmerni naravi, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka, ter upoštevati obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja, kot ga določi uprava banke, z upoštevanjem pomembnosti banke. Banka mora zagotoviti, da vsa pomembna poslovna področja v banki upoštevajo obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja.

159. člen **(obravnavanje likvidnostnega tveganja)**

(1) Profil likvidnostnega tveganja banke mora biti skladen z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki ~~je-jih~~ opravlja banka.

- (2) Banka mora vzpostaviti ustrezne postopke in orodja za:
1. ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja, pri čemer upošteva trenutne in načrtovane pomembne denarne tokove, povezane s sredstvi, obveznostmi in zunajbilančnimi postavkami, vključno s pogojnimi obveznostmi, ter morebitni učinek tveganja ugleda;
 2. zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom limitov in likvidnostnimi blažilniki, ki povečujejo odpornost banke na likvidnostna tveganja v kriznih razmerah.

(3) Banka mora zagotoviti raznovrstno strukturo virov financiranja in dostopa do virov financiranja.

(4) Banka mora najmanj enkrat na leto z uporabo različnih scenarijev pozicij likvidnosti upravljanja likvidnosti, vključno z instrumenti zavarovanja pred likvidnostnim tveganjem-uporabo zmanjševanja likvidnostnega tveganja, preveriti pravilnost in ustreznost predpostavk, ki so bile uporabljene pri določitvi politike upravljanja z likvidnostjo ter preverjati ustreznost postopkov in orodij za zmanjševanje likvidnostnega tveganja, ~~vključno z uporabo različnih scenarijev za upravljanje likvidnostnega tveganja~~. Na podlagi ugotovitev preverjanja mora banka sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje politike, postopkov in orodij upravljanja likvidnostnega tveganja.

160. člen **(načrt ukrepov za ponovno vzpostavitev ustrezne likvidnosti)**

(1) Banka mora sprejeti strategijo in načrt ukrepov, ki se uporabijo v primeru nastanka morebitnih likvidnostnih primanjkljajev banke, pri čemer upošteva tudi poslovanje podružnic, ustanovljenih v drugih državah članicah.

(2) Banka mora vsaj enkrat na leto preveriti ustreznost strategij in načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja in jih posodablja na podlagi rezultatov scenarijev iz četrtega odstavka 159. člena tega zakona ~~upravljanja likvidnosti~~. Uprava banke mora na podlagi ugotovitev preverjanja sprejeti ustrezne ukrepe za prilagoditev strategij, politike in postopkov upravljanja likvidnostnega tveganja.

(3) Banka mora na podlagi načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja zagotoviti vse operativne pogoje, da se lahko v primeru nastanka likvidnostnega primanjkljaja začnejo predvideni ukrepi takoj uresničevati.

6.3.6. Upravljanje operativnega tveganja

161. člen **(politika in procesi upravljanja operativnega tveganja)**

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja, vključno z modelskim tveganjem in tveganji, ki izhajajo iz zunanjega izvajanja.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti dejavnike operativnega tveganja, ki vključujejo tudi redke dogodke, ki ustvarjajo pomembne posledice za banko.

162. člen **(načrt neprekinjenega poslovanja)**

Banka mora izdelati načrt neprekinjenega poslovanja za primer kriznih razmer, ki določa ukrepe za zagotavljanje nemotenega poslovanja banke, da se ustrezno omejijo izgube banke zaradi teh motenj.

6.3.7. Upravljanje drugih tveganj

163. člen **(tveganje koncentracije)**

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati jasno politiko in procese za obravnavo tveganj, ki jih prevzema banka v primeru koncentracije izpostavljenosti banke (tveganje koncentracije).

- (2) Banka mora zlasti obravnavati koncentracije, ki so posledica:
1. izpostavljenosti do posamezne nasprotne stranke, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, in skupin povezanih nasprotnih strank;
 2. izpostavljenosti do nasprotnih strank v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali v zvezi s posli v istem blagu; ali
 3. uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, zlasti tveganj, ki so povezana z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo, kot v primeru enega samega izdajatelja zavarovanja.

164. člen **(soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov)**

(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke, vključno s posredno kreditno izpostavljenostjo, nastala izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki dosega ali presega deset odstotkov temeljnega kapitala banke ~~sprejemljivega kapitala banke iz 71(b) točke prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013~~, je treba pridobiti predhodno soglasje nadzornega sveta banke. Predhodno soglasje nadzornega sveta je treba pridobiti tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega se celotna izpostavljenost, vključno s posredno kreditno izpostavljenostjo banke do posamezne stranke

ali skupine povezanih strank poveča za vsakih nadaljnjih pet odstotkov temeljnega sprejemljivega kapitala banke.

(2) Pri ugotavljanju skupine povezanih strank za namen iz prejšnjega odstavka banka ne upošteva povezav s centralno ravno države.

(3) Pri določanju izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena banka upošteva vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije popravke vrednosti in rezervacije za kreditne izgube oziroma, ki še ni prilagojena zaradi vrednotenja, izvedenega po pridobitvi finančnih instrumentov, na katere se izpostavljenost nanaša. Kot posredna izpostavljenost se šteje vsaka izpostavljenost banke do posamezne stranke, ki nastane iz naslova prejetih kreditnih zavarovanj za neposredno izpostavljenost banke do druge stranke, ki je osnovni dolжник banke, in ki bi lahko postala neposredna izpostavljenost banke do zadevne stranke, če bi prišlo do neplačila osnovnega dolžnika.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko banka pridobi predhodno soglasje nadzornega sveta za sklepanje vnaprej opredeljenih vrst in ročnosti poslov znotraj določenih limitov izpostavljenosti, ki ustrezajo kreditnemu tveganju strank in poslov. Soglasja za limite izpostavljenosti do posameznih strank in skupin povezanih strank veljajo za omejeno časovno obdobje, ki ni daljše od enega leta.

165. člen (tveganja, povezana z listinjenjem)

(1) Banka mora ocenjevati in obravnavati tveganja, ki izhajajo iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem ugleda (kakršno na primer nastane v povezavi s kompleksnimi strukturami ali produkti), na podlagi ustrezne politike in postopkov, zlasti zaradi zagotovitve, da se ekonomska vsebina posla ustrezno in v celoti odraža v oceni tveganj in v vodstvenih odločitvah glede upravljanja teh tveganj.

(2) Banka, ki ima vlogo originatorja v primeru obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, mora vzpostaviti načrte za zagotavljanje likvidnosti za primere načrtovanega in predčasnega odplačila.

166. člen (tveganje prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati politiko in procese za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti kazalnike tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki vključujejo količnik finančnega vzvoda, določen v skladu s 429. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi.

(3) Banka mora tveganje prevelikega finančnega vzvoda obravnavati tako, da ustrezno upošteva morebitno povečanje tega tveganja, ki je posledica zmanjšanja kapitala banke, zaradi pričakovanih ali dejanskih izgub banke. Za ta namen mora biti banka sposobna prestati različne stresne scenarije, ki upoštevajo tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

6.4. Mehanizmi notranjih kontrol

167. člen (mehanizmi notranjih kontrol)

Banka mora zagotoviti, da mehanizmi notranjih kontrol iz 3. točke prvega odstavka 128. člena tega zakona vključujejo postopke za preverjanje ustreznosti upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila, zlasti v zvezi z:

1. ocenjevanjem in zagotavljanjem notranjega kapitala za ta tveganja;
2. skladnostjo praks pri prevzemanju tveganj s politiko banke glede upravljanja teh tveganj;
3. ustreznostjo izvajanja ureditve notranjega upravljanja in preprečevanja nasprotij interesov na ravni upravljalnega organa ali banke.

168. člen **(vodenje poslovnih evidenc)**

Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

6.5. Politika prejemkov

169. člen **(politika prejemkov)**

(1) ~~Banka mora oblikovati politike prejemkov, ki zajemajo celotne prejeme ter upoštevajo velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti banke. Banka mora oblikovati politiko prejemkov na ravni skupine, nadrejene družbe in podrejenih družb, vključno s tistimi, ustanovljenimi na območjih z ugodnejšim davčnim režimom (davčne oaze).~~

(2) ~~Politike prejemkov iz prejšnjega odstavka, vključujejo tudi plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, zlasti za (opredeljeni zaposleni):~~

~~1. vse člane upravljalnega organa in višje vodstvo;~~

~~2. vodstvo funkcij sistema notranjih kontrol in drugih neodvisnih kontrolnih funkcij v banki ter vodstvo pomembnih poslovnih enot banke;~~

~~3. druge zaposlene, ki so bili v preteklem finančnem letu upravičeni do znatnega prejema, če so izpolnjeni naslednji pogoji:~~

~~(i) prejemek zaposlenega je enak ali višji od 500.000 eurov in je enak ali višji od povprečnega prejema, izplačanega osebam iz prve točke tega odstavka~~

~~(ii) zaposleni poklicno dejavnost opravlja v pomembni poslovni enoti banke in v okviru svojih pristojnosti pomembno vpliva na profil tveganosti zadevne poslovne enote.~~

~~Politike prejemkov iz prejšnjega odstavka vključujejo plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti in se uporabljajo za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, zlasti:~~

~~upravo in višje vodstvo;~~

~~vodstvo funkcij sistema notranjih kontrol in drugih neodvisnih kontrolnih funkcij v banki;~~

~~zaposlene, ki lahko v okviru svojih pristojnosti sklepajo posle, ki vplivajo na profil tveganosti banke;~~

~~druge zaposlene, katerih celotni prejemki so po velikosti enaki ali višji od prejemkov višjega vodstva ali zaposlenih, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti banke.~~

(3) Prejemki za namene iz prvega odstavka tega člena vključujejo vse oblike neposrednih ali posrednih finančnih in nefinančnih plačil ter ugodnosti, do katerih so zaposleni upravičeni na podlagi sklenjenih pogodb z banko ali drugo osebo v isti skupini.

(4) Nadzorni svet banke mora sprejeti in redno preverjati ustreznost sprejete politike in praks glede prejemkov, uprava banke pa mora najmanj enkrat na leto zagotoviti celovit in neodvisen pregled skladnosti dejanskih prejemkov s to politiko in praksami.

(5) Banka Slovenije zbira ~~in uporablja~~ informacije, ki jih banka razkrije v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h), ~~(i) in (k) in (f)~~ prvega odstavka 450. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ~~in informacije, ki jih banka posreduje o razliki v plačilu med spoloma, ter te informacije uporablja~~, za

primerjavo trendov in praks prejemkov. Zbrane informacije Banka Slovenije –ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(6) Poleg informacij iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije na podlagi poročil, ki jih posredujejo banke v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 135. člena tega zakona, zbira informacije o številu fizičnih oseb v posamezni banki, ki imajo 1.000.000 eurov prejemkov ali več na poslovno leto, z upoštevanjem plačilnih razredov v razponih po 1.000.000 eurov, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki, ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu zaradi objave zbirnih podatkov na ravni Republike Slovenije glede prejemkov, ki jih izplačujejo banke.

170. člen **(temeljna načela za določanje politike in praks glede prejemkov)**

(1) Banka pri določanju politike in praks glede celotnih prejemkov iz prvega odstavka 169. člena tega zakona glede prejemkov posameznikov iz drugega odstavka prejšnjega člena upošteva naslednja načela:

1. politika prejemkov je združljiva s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tveganj tudi spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za banko;
2. politika prejemkov je nevtralna glede na spol;
- ~~2.3.~~ politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke ter vključuje ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov;
- ~~3.4.~~ zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, ter imajo ustrezne pristojnosti in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, katera nadzirajo;
- ~~4.5.~~ politika prejemkov jasno razlikuje med merili za določanje:
 - fiksnega prejemka, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v banki, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter
 - variabilnega prejemka, ki mora odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev.

(2) Banka pri določanju variabilnega prejemka opredeljenih zaposlenih, poleg načel iz prejšnjega odstavka tega člena upošteva tudi:

1. variabilni del prejemka mora temeljiti na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovno-organizacijske enote ter splošnega poslovnega rezultata banke;
2. variabilni prejemek vsakega posameznika ne sme presegati 100 odstotkov fiksnega prejemka tega posameznika;
3. najmanj 50 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika mora biti sestavljenega iz navadnih oziroma prednostnih delnic banke, ali z delnicami povezanih instrumentov ~~oziroma ali~~ enakovrednih nadenarnih instrumentov, ~~kadar delnice banke niso uvrščene na organiziran trg~~, pri čemer lahko pridobitelj te delnice oziroma instrumente prenese le z dovoljenjem banke, ki se lahko izda šele po poteku najmanj dveh let od pridobitve;
4. znaten delež, vendar najmanj 40 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika, mora banka odložiti za obdobje ~~treh-štirih~~ do petih let; Za člane upravljalnega organa in višje vodstvo pomembne banke obdobje odložitve ne sme biti krajše od petih let;
5. variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem iz prejšnje točke, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje banke kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne banke, poslovne enote in posameznika;
6. za variabilne prejemke mora banka vzpostaviti interna pravila o sistemu zmanjšanja variabilnega prejemka ali vračila sredstev ter merila za njihovo uporabo, ki v zvezi s posameznikom vključujejo zlasti presojo okoliščin glede:
 - sodelovanja ali odgovornosti posameznika za ravnanje, ki je vodilo do pomembnih izgub za banko, ali
 - izpolnjevanja standardov primernosti;
7. posameznik se mora zavezati, da ne bo uporabljal osebnega zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo z namenom poseganja v učinke prilagoditve njegovega variabilnega prejemka tveganjem;

8. plačilo vsakemu posamezniku v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi mora izražati doseženo uspešnost tega posameznika v določenem obdobju in ne sme nagrajevati njegove neuspešnosti ali morebitnih kršitev v banki;

~~8.9. politika pokojnin banke je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke. V primeru, da zaposleni prekine delovno razmerje z banko pred upokojitvijo, banka zadrži izplačilo diskrecijskih pokojninskih ugodnosti v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka za obdobje petih let, šteto od datuma prekinitve delovnega razmerja. V primeru, da zaposleni v času rednega delovnega razmerja z banko izpolni pogoje za upokojitev, banka diskrecijske pokojninske ugodnosti izplača v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka, pri čemer zanje velja obdobje zadržanje petih let, šteto od datuma upokojitve.~~

(2) Banka mora upoštevati načela iz prejšnjega odstavka na način in v obsegu, ki ustreza njeni velikosti, notranji organiziranosti ter naravi, obsegu in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja.

(3) Prejemki, za katere velja odlog iz ~~4. točke drugega odstavka 8. točke prvega odstavka~~ tega člena, dosepejo v plačilo ~~po načelu sorazmernosti v sorazmernem deležu~~. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, mora banka odložiti vsaj 60 odstotkov zneska. Trajanje obdobja odložitve banka določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega.

(4) Celotni variabilni prejemki morajo biti na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost banke slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev z upoštevanjem zakona, ki ureja delovna razmerja, ali kolektivno pogodbo dejavnosti.

(5) Prejemki, ki se izplačajo posameznikom iz drugega odstavka prejšnjega člena v banki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja prejemke poslovodnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, šteje za banko v večinski lasti Republike Slovenije ali samoupravne lokalne skupnosti, ne smejo preseči prejemkov, ki jih določa zakon, ki ureja prejemke poslovodnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti. Pri izplačilu teh prejemkov se ne uporablja določba zakona, ki ureja prejemke poslovodnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki prepoveduje plačila direktorjev z delnicami ali njihovo sodelovanje v delniških shemah.

(6) Posameznik, ki pridobi delnice banke v skladu s 7. točko prvega odstavka tega člena, lahko uveljavlja pravico manjšinskega delničarja iz 389. člena ZGD-1 šele po poteku dveh let od pridobitve teh delnic.

~~(7) 3. in 4. točka ter del 9. točke, ki se nanaša na zadržana izplačila v primeru prekinitve delovnega razmerja ali upokojitve, drugega odstavka tega člena, se ne uporabljajo za:~~

~~a) banko, ki ne šteje za veliko institucijo v skladu s 146. točko prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični podlagi v skladu s tem zakonom ter Uredbo (EU) št. 575/2013 enaka ali nižja kot 5 milijard evrov ali~~

~~b) zaposlenega banke, čigar letni variabilni prejemki ne presegajo 50.000 evrov in ne predstavljajo več kot tretjine njegovih celotnih letnih prejemkov.~~

171. člen

(prejemki v bankah, ki jim je dodeljena izredna javnofinančna pomoč)

(1) Banke, ki so prejele izredno javnofinančno pomoč v skladu s pravili Evropske unije o državnih pomočeh, morajo politiko in prakse prejemkov ustrezno prilagoditi na način, da ustrezajo varnemu in zanesljivemu upravljanju tveganj banke.

(2) Prilagoditve iz prejšnjega odstavka, vključno z omejitvami variabilnih prejemkov z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, morajo prispevati k pravočasnemu povračilu

izredne javnofinančne pomoči s ciljem, da se zagotovijo pogoji za vzpostavitev dolgoročno uspešnega poslovanja in vključujejo zlasti ustrezne omejitve za prejemke članov upravljalnega organa.

(3) Banka lahko članom upravljalnega organa v banki, ki je prejela izredno javnofinančno pomoč, zagotovi in izplača variabilne prejemke le, če je to upravičeno glede na okoliščine posamičnega primera in položaj banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko v primerih iz prvega odstavka tega člena zahteva od banke, da spremeni politiko prejemkov na način, da ustreza preudarnemu upravljanju tveganj in zagotavljanju dolgoročne rasti, in po potrebi določi omejitve za prejemke članov upravljalnega organa institucije.

6.6. Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj

6.6.1. Splošne določbe

172. člen

(namen in obseg nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, z izvajanjem nadzora nad banko preverja, ali ureditev notranjega upravljanja ter kapital in likvidnost, ki jih banka zagotavlja v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, omogočajo učinkovito in skrbno upravljanje banke ter ustrezno pokritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila. Pri tem v skladu s 133. in 134. členom tega zakona upošteva raven izpolnjevanja obveznosti, kot so določene za banko na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, z namenom zagotavljanja učinkovitega in skrbnega upravljanja banke ocenjuje:

1. tveganja, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
2. ~~tveganja, ki jih banka pomeni za finančni sistem, z upoštevanjem meril za ocenjevanje sistemskih tveganj v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 in priporočili Evropskega odbora za sistemska tveganja;~~
3. tveganja, ki so ugotovljena v okviru stresnih testov, z upoštevanjem narave, obsega in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(3) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena ~~in pri tem upošteva~~ glede na velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja in pri tem upošteva načelo sorazmernosti v skladu z merili, objavljenimi na podlagi 3. točke prvega odstavka 274. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko prilagodi metodologije za izvajanje pregledovanja in ovrednotenja iz drugega odstavka tega člena, da se upoštevajo banke s podobnim profilom tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Takšne prilagojene metodologije lahko vključujejo referenčne vrednosti na podlagi tveganj in kvantitativne kazalnike ter omogočajo upoštevanje posebnih tveganj, ki jim je lahko izpostavljena posamezna banka, in ne vplivajo na specifično naravo ukrepov, ki so naloženi posamezni banki v skladu z 250. členom tega zakona.

~~(54)~~ Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, preverjanje in oceno iz prvega in drugega odstavka tega člena izvede najmanj enkrat na leto.

(65) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, vsaj enkrat na leto izvede stresne teste, s katerimi se dopolnjuje proces pregledovanja in ovrednotenja tveganj iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(76) Banka Slovenije posreduje Evropskemu bančnemu organu informacije glede:

1. izvajanja procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s tem členom;
2. metodologije, ki se uporablja za utemeljitev odločitev in ukrepov nadzora, ki jih izreče v skladu s tem zakonom na podlagi ugotovitev nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja;
- 2-3. uporabe prilagojene metodologije v skladu s četrtem odstavkom tega člena.

(8) Kadar Banka Slovenije na podlagi pregledovanja, zlasti ovrednotenja ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti banke, upravičeno domneva/sumi, da v povezavi z zadevno banko poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma ali pa da obstaja večje tveganje tega, takoj uradno obvesti Evropski bančni organ in Urad RS za preprečevanje pranja denarja, in če je ustrezno organe iz drugih držav članic, ki so pristojni za zagotavljanje skladnosti z Direktivo (EU) 2015/849. V primeru morebitnega večjega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma se Banka Slovenije v funkciji pristojnega organa nad določbami tega zakona in v funkciji pristojnega organa nad določbami ZPPDFT-1 ter Urad RS za preprečevanje pranja denarja povežeta z Evropskim bančnim organom in ga takoj uradno obvestita o svoji skupni oceni, Banka Slovenije pa sprejme ustrezne ukrepe v skladu s tem zakonom.

173. člen **(tehnična merila nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja)**

Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju v skladu s prejšnjim členom poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi:

1. rezultate stresnih testov, ki jih v skladu s 177. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 izvede banka, ki uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen;
2. izpostavljenost banke tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja v banki, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz 4. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 in 163. člena tega zakona;
3. stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvaja banka za upravljanje preostalega kreditnega tveganja iz 155. člena tega zakona v povezavi z uporabo tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja;
4. ustrezen obseg kapitala, ki ga zagotavlja banka, glede na sredstva, ki jih je banka olistinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja;
5. izpostavljenost banke likvidnostnemu tveganju ter merjenje in obvladovanje tega tveganja v banki, vključno z razvojem analiz alternativnih scenarijev, upravljanjem instrumentov za zmanjševanje tveganja (zlasti ravni, sestave in kakovosti likvidnostnih blažilnikov) ter učinkovitimi načrti neprekinjenega poslovanja;
6. vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja;
7. rezultate stresnih testov, ki jih izvede banka, ki uporablja notranji model za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s 5. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe (EU) št. 575/2013;
8. geografsko lokacijo izpostavljenosti banke;
9. poslovni model banke.

oceno sistemskega tveganja v skladu z merili iz prejšnjega člena.

174. člen **(ocena likvidnostnega tveganja)**

Banka Slovenije v okviru ocenjevanja likvidnostnega tveganja banke redno in celovito preverja strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja v banki in spodbuja razvoj zanesljivih notranjih metodologij v banki, ki upoštevajo pomen in vlogo banke za finančni sistem.

175. člen
(ocena tveganj, povezanih z listinjenjem)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tveganj povezanih z listinjenjem, redno preverja in ocenjuje zlasti, ali banka zagotavlja posredno podporo pri listinjenju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka od banke zahteva ustrezne spremembe pri izračunu kapitalskih zahtev, povezanih z listinjenjem, zlasti če je banka zagotavljala posredno podporo v več kot enem primeru listinjenja in je verjetno, da bo banka tudi v bodoče zagotavljala podporo pri listinjenju, zaradi česar ne doseže prenosa pomembnega deleža tveganja.

176. člen
(ocena tržnega in obrestnega tveganja, ocena tržnega tveganja in tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tržnih tveganj banke redno preverja in ocenjuje zlasti, ali prilagoditve vrednotenja za pozicije ali portfelje v trgovalni knjigi, kot so določeni v 105. členu Uredbe (EU) št. 575/2013, banki omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih.

(2) Banka Slovenije v okviru nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti netrgovalne knjige. Banka Slovenije banki naloži sprejetje ustreznih ukrepov pri upravljanju tveganja spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, zlasti če:

1. se ekonomska vrednost lastniškega kapitala banke iz prvega odstavka 157. člena zmanjša za več kot 15 % njenega temeljnega kapitala zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v katerem koli od šestih nadzorniških stresnih scenarijev, ki veljajo za obrestne mere;

2. se neto prihodki od obresti iz dejavnosti iz netrgovalne knjige banke znatno zmanjšajo zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v enem izmed dveh nadzorniških stresnih scenarijev, ki veljajo za obrestne mere.

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja in ocenjevanja iz prejšnjega odstavka preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz netrgovalnih dejavnosti. Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne spremembe pri upravljanju obrestnega tveganja zlasti, če zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer za 200 bazičnih točk banka izkaže izgubo, ki presega 20 odstotkov njenega kapitala, ki se upošteva pri izpolnjevanju kapitalskih zahtev

(3) Kot ustrezni ukrepi iz drugega odstavka tega člena šteje katerikoli dodatni ukrep iz 250. člena tega zakona ali določitev predpostavk glede modeliranja in parametrov, ki jih banka upošteva pri izračunu neto prihodkov od obresti in ki niso predpostavke, ki jih je določil Evropski bančni organ.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena, Banka Slovenije banki ne naloži sprejetja ustreznih ukrepov iz tretjega odstavka tega člena, če na podlagi pregledovanja in ovrednotenja oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti netrgovalne knjige in ni prekomerno izpostavljena temu tveganju.

177. člen
(ocenjevanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja izpostavljenosti banke tveganju prevelikega finančnega vzvoda preverja zlasti izpostavljenosti, kot izhajajo iz kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda in zlasti količnika finančnega vzvoda, določenega v skladu s 429. členom Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja iz prejšnjega odstavka pri oceni ustreznosti količnika finančnega vzvoda institucij ter oceni ustreznosti ureditev, strategij, procesov in mehanizmov,

ki jih je vzpostavila banka glede upravljanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ustrezno upošteva poslovni model banke.

178. člen **(ocenjevanje ustreznosti ureditve notranjega upravljanja banke)**

(1) Banka Slovenije pregleduje in ovrednoti ustreznost ureditve notranjega upravljanja banke, korporativne kulture in vrednot banke ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog.

(2) Banka Slovenije lahko za namene pregledovanja in ovrednotenja iz prejšnjega odstavka kadarkoli zahteva od banke predložitev dnevnega reda in druge dokumentacije, ki se obravnava na sestankih upravljalnega organa oziroma njegovih komisij, zapisnike teh sestankov ter rezultate morebitne notranjega ali zunanjega ocenjevanja uspešnosti delovanja upravljalnega organa banke.

6.6.2. Pregled in ovrednotenje uporabe notranjih pristopov

179. člen **(poročanje o notranjih pristopih za izračun kapitalskih zahtev)**

(1) Banka, ki uporablja notranji pristop za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, določenih v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, razen za operativna tveganja, vsaj enkrat letno predloži Evropskemu bančnemu organu in Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je ta v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje, določene v skladu z drugim odstavkom tega člena, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila.

(2) Banka posreduje poročilo iz prejšnjega odstavka glede referenčnih portfeljev, ki jih določi Komisija s predpisom na podlagi osmega odstavka 78. člena Direktive 2013/36/EU.

(3) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je ta v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko poleg referenčnih portfeljev iz prejšnjega odstavka določi dodatne referenčne portfelje, za katere mora banka predložiti poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v te dodatne referenčne portfelje, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila. Banka Slovenije se o določitvi dodatnih referenčnih portfeljev za namene poročanja predhodno posvetuje z Evropskim bančnim organom.

(4) Banka poroča o rezultatih izračunov za referenčne portfelje iz prvega odstavka ločeno od rezultatov za referenčne portfelje iz prejšnjega odstavka.

180. člen **(presoja notranjih pristopov)**

(1) Banka Slovenije na podlagi informacij iz poročil, določenih v prejšnjem členu, spremlja in analizira razpon tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, razen za operativna tveganja, za izpostavljenosti v referenčnem portfelju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka vsaj enkrat letno oceni kakovost notranjih pristopov bank, zlasti:

1. pristopov, pri katerih so pri enaki izpostavljenosti velike razlike v kapitalskih zahtevah, določenih v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013;

2. pristopov, ki so izjemno raznoliki ali izjemno podobni in pri katerih so kapitalske zahteve, določene v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, znatno in sistematično podcenjene.

(3) Če se rezultati izračunov posameznih bank znatno razlikujejo od rezultatov pretežnega dela bank ali če pristopi dajejo veliko število različnih rezultatov, Banka Slovenije preuči razloge za te razlike.

(4) Če z upoštevanjem ugotovitev iz prejšnjega odstavka Banke Slovenije oceni, da rezultati na podlagi notranjih pristopov, ki jih uporablja banka, vodijo v podcenjenost kapitalskih zahtev za banko, ki je ni mogoče utemeljiti z razlikami v tveganjih posameznih izpostavljenosti ali pozicij, Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne popravke v metodologiji, ki jo uporablja banka.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, v zvezi z ocenjevanjem notranjih pristopov bank in pri določanju zahtev glede popravkov metodologije, ki jo uporablja banka, zagotovi, da ne:

1. spodbuja standardizacije notranjih pristopov bank ali uporabe posameznih notranjih pristopov pred drugimi;
2. ustvarja napačnih spodbud za uporabo notranjih pristopov;
3. spodbuja nekritičnega posnemanja uporabe notranjih pristopov.

181. člen

(uporaba notranjih pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, spodbuja banke, ki pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali finančnega instrumenta uporabljajo zunanje bonitetne ocene, da teh ocen ne uporabljajo kot izključnega ali avtomatičnega merila za oceno kreditne sposobnosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva velikost in notranjo organiziranost banke ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, usmerja banke, da glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja ter ob upoštevanju meril iz 1. oddelka 3. poglavja II. naslova 3. dela oziroma 1. do 5. oddelkov 5. Poglavja IV. naslova 3. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 razvijejo notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo:

1. pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen za izračunavanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, kadar so njihove izpostavljenosti pomembne v absolutnem smislu in kadar imajo hkrati veliko število pomembnih nasprotnih strank;
2. notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje dolžniških instrumentov v trgovalni knjigi skupaj z notranjimi modeli za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila in migracije, kadar je njihova izpostavljenost posebnemu tveganju pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev.

182. člen

(redno preverjanje pogojev za uporabo notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (f) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, redno, vendar najmanj vsaka tri leta preverja, ali banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za uporabo notranjih pristopov za izračun kapitalskih zahtev v skladu z 3. delom Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo pogoje in zahteve, ki so s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 določene za pridobitev tega dovoljenja.

(2) Banka Slovenije pri presoji iz prejšnjega odstavka pregleduje in ocenjuje, ali banka pri notranjih pristopih uporablja dobro razvite in sodobne tehnike ter prakse ter pri tem zlasti upošteva morebitne spremembe v poslovanju banke in uporabi navedenih pristopov pri novih produktih banke.

(3) Če Banka Slovenije na podlagi pregleda in ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi pomembne pomanjkljivosti pri zajetju tveganj z notranjim pristopom, od banke zahteva ustrezne spremembe v zvezi z notranjim pristopom na način, da se pomanjkljivosti odpravijo ali ublažijo njihove posledice. Banka Slovenije lahko v teh primerih zahteva od banke zlasti uvedbo višjih multiplikatorjev, določi kapitalske pribitke ali izreče druge ustrezne ukrepe.

(4) Če v zvezi z notranjim modelom za tržna tveganja Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi veliko število preseganj iz 366. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ki kažejo, da model ni dovolj natančen, lahko Banka Slovenije odvzame dovoljenje banki za uporabo tega notranjega modela ali zahteva od banke, da izvede ustrezne ukrepe, s katerimi se zagotovi takojšnje izboljšanje modela notranjega pristopa.

(5) Če Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da banka ne izpolnjuje več zahtev za uporabo notranjega pristopa za izračun kapitalskih zahtev v skladu z 3. delom Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko od banke zahteva, da:

1. dokaže, da učinek neskladnosti z zahtevami za uporabo pristopa ni pomemben za izračun kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, ali
2. predloži načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami in določi rok za izvedbo načrta.

(6) Banka Slovenije lahko v primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka zahteva od banke ustrezne spremembe načrta, če iz načrta, ki ga je predložila banka, ni razvidno, da bo banka zagotovila popolno skladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa, ali če rok, ki ga je predlagala banka, ni ustrezen.

(7) Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena banki odvzame dovoljenje za uporabo notranjega pristopa ali omeji uporabo notranjega pristopa na določena področja, če banka:

1. z načrtovanimi ukrepi verjetno ne bo sposobna zagotoviti skladnosti z zahtevami za uporabo notranjega pristopa v ustreznem roku ali
2. ni zadovoljivo dokazala, da učinek neskladnosti ni pomemben.

6.6.3. Pregled in ocena ustreznega notranjega kapitala Dodatna kapitalska zahteva in napotek o dodatno potrebnem kapitalu

183. člen **(presoja ustreznega notranjega kapitala)**

~~(1) Če Banka Slovenije na podlagi ugotovitev procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. tega zakona ugotovi, da banka glede na tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona, banko pisno obvesti o svoji oceni ustreznega zneska, vrst ali razporeditve notranjega kapitala banke ter opredeli rok, v katerem mora banka predložiti poročilo o ukrepih, ki jih bo sprejela za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala, in o okoliščinah, ki vplivajo na drugačno oceno ustreznega zneska, vrst ali razporeditve notranjega kapitala.~~

~~(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. tega zakona izdela oceno iz prejšnjega odstavka ob upoštevanju:~~

- ~~1. kvantitativnih in kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz 131. člena tega zakona;~~
- ~~2. ureditve, procese in mehanizme notranjega upravljanja banke iz 128. člena tega zakona;~~
- ~~3. ocene sistemskega tveganja.~~

~~(3) Če banka v določenem roku ne predloži poročila o ukrepih za usklajitev z oceno Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena ali ne predloži poročila o okoliščinah, ki vplivajo na drugačno oceno ustreznega zneska, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, lahko Banka Slovenije banki odredi zagotavljanje kapitala v skladu s 1. točko drugega odstavka 250. člena tega zakona.~~

~~(4) Če iz poročila banke izhajajo okoliščine, ki vplivajo na drugačno oceno potrebnih zneskov, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, Banka Slovenije spremeni svojo oceno ustreznega notranjega kapitala in postopa v skladu s prvim odstavkom tega člena.~~

~~(5) Zoper oceno iz prvega ali četrtega odstavka tega člena banka nima posebnega ugovora, ampak lahko okoliščine in razloge, ki vplivajo na drugačno oceno obsega, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, uveljavlja v postopku zoper odredbo o zagotavljanju dodatnega kapitala, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tretjega odstavka tega člena.~~

183. člen **(dodatna kapitalska zahteva)**

(1) Banka Slovenije banki naloži dodatno kapitalsko zahtevo, za pokrivanje tveganj, ki jih ima posamezna banka zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne banke, če na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. in rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu s 182. členom tega zakona ugotovi, da:

- a) je banka izpostavljena tveganjem ali elementom tveganja, ki niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti, kot je določeno v drugem odstavku tega člena, s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402; ali
- b) banka ne izpolnjuje zahtev glede ureditve, procesov in mehanizmov notranjega upravljanja banke iz 128. člena tega zakona ter zahtev glede kvantitativnih in kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz 131. člena tega zakona ali zahtev iz 393. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter drugi nadzorniški ukrepi Banke Slovenije verjetno ne bi zadostovali za pravočasno zagotovitev skladnosti s temi zahtevami; ali
- c) prilagoditve vrednotenja iz prvega odstavka 176. člena tega zakona niso zadostne, da bi banki omogočile, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanja brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih; ali
- d) preverjanje ustreznosti notranjega pristopa banke za izračun kapitalskih zahtev v skladu s 182. člena tega zakona pokaže, da bo neskladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa verjetno vodila do neustreznih kapitalskih zahtev; ali
- e) banka večkrat zapored ne vzpostavi ali vzdržuje ustrezne ravni dodatno potrebnega kapitala za kritje napotka, sporočenega v skladu s 183.b členom tega zakona; ali
- f) obstojijo druge specifične okoliščine, vezane na banko, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da obstajajo pomembni pomisleki z vidika nadzora.

(2) Za namene točke a) prvega odstavka tega člena se za tveganja ali elemente tveganja šteje, da niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, le, kadar so zneski, vrste in razdelitev kapitala, za katere Banka Slovenije oceni, da so ustrezni ob upoštevanju nadzorniškega pregleda ocene, ki jo je opravila banka v skladu s prvim odstavkom 131. člena tega zakona, višji kot kapitalske zahteve iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

(3) Za namene iz drugega odstavka tega člena Banka Slovenije ob upoštevanju profila tveganosti posamezne banke, oceni tveganja, ki jim je banka izpostavljena, vključno s:

1. tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za banko in so izrecno izključeni ali niso izrecno pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

2. tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za posamezno banko in so verjetno podcenjeni, kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, pri čemer se tveganja ali elementi tveganja, za katere veljajo prehodne določbe ali predhodno veljavne določbe v skladu s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013, ne štejejo za podcenjena.

3. pomembnim tveganjem spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige v skladu s petim odstavkom tega člena.

(4) Za namene drugega odstavka tega člena kapital, ki šteje za ustreznega, krije vsa tveganja ali elemente tveganj, ki štejejo za pomembne na podlagi ocene iz tretjega odstavka tega člena ter niso pokriti ali niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

(5) Tveganje spremembe obrestne mere iz 3. točke tretjega odstavka tega člena lahko šteje za pomembno vsaj v primerih iz drugega odstavka 176. člena tega zakona, razen če Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da banka temu tveganju ni prekomerno izpostavljena.

(6) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se zahteva na podlagi točke a) prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz delov tri in štiri Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

(7) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se zahteva na podlagi točke a) prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi odstavka drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz delov tri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013.

(8) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi z odločbo iz 183.b člena tega zakona, s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krije s temeljnim kapitalom;
2. najmanj tri četrtine temeljnega kapitala iz prejšnje točke sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

(9) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo odredi Banka Slovenije v skladu s 183. členom tega zakona, za obravnavo tveganj prevelikega finančnega vzvoda, s temeljnim kapitalom.

(10) Banka Slovenije lahko, kadar oceni, da je to potrebno in ob upoštevanju posebnih okoliščin banke, od slednje zahteva, da izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(11) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi v skladu z odločbo iz 183.b člena tega zakona, za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 206. člena tega zakona;
3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 183.a člena tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

(12) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo odredi Banka Slovenije v skladu z odločbo iz 183.b člena tega zakona, za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalske zahteve iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 183.a členu tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

183.a člen
(napotek o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka v skladu s strategijami in postopki iz 131. člena tega zakona določi svoj notranji kapital na ustrezno raven kapitala, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena, in za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnim testom v skladu s šestim odstavkom 172. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. ter rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu s 182. členom tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov iz 172. člena tega zakona, redno pregleduje raven notranjega kapitala, ki jo določi banka v skladu s prejšnjim odstavkom in na tej podlagi za vsako banko določi primerno skupno raven kapitala.

(3) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu prestavlja kapital, ki je enak razliki med:
(a) primerno skupno ravno kapitala, določeno v skladu z drugim odstavkom tega člena in
(b) relevantnim zneskom kapitala, zahtevan na podlagi dela tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013, poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, 183. člena tega zakona, 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, 6. točke 206. člena tega zakona ali na podlagi člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije v odločbi iz tretjega odstavka 183.b člena opredeli tudi sestavo kapitala, s katerim banka izpolnjuje napotek o dodatno potrebnem kapitalu.

(5) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu je specifično prilagojen banki in lahko obravnava tveganja, ki se pokrijejo z dodatno kapitalsko zahtevo v skladu s 183. členom tega zakona, vendar le v obsegu, v katerem napotek obravnava vidike tveganj, ki še niso pokriti z zadevno zahtevo.

(6) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganj, ki ni tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

(a) kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) dodatne kapitalske zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu s 183. členom ali 1. točko drugega odstavka 250. člena tega zakona za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ter

(c) zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 206. člena tega zakona.

(7) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

(a) kapitalske zahteve iz točke (d) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013,

(b) dodatne kapitalske zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu s 183. členom ali 1. točko drugega odstavka 250. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda,

(c) ter zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013.

(9) Dokler banka izpolnjuje kapitalske zahteve iz delov tri, štiri in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 ter poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo določi Banka Slovenije v skladu s 183. členom ali 1. točko drugega odstavka 250. člena tega zakona, in, če je ustrezno zahtevo glede blažilnika iz člena 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013, neizpolnjevanje napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tega člena ne sproži omejitev razdelitev iz 229. ali 231.b člena tega zakona.

183.b člen

(odločba o dodatni kapitalski zahtevi in odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka Slovenije pod pogoji iz 183. člena tega zakona banki z odločbo naloži, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 (odločba o dodatni kapitalski zahtevi).

(2) Odločba o dodatni kapitalski zahtevi mora vključevati jasno obrazložitev celotne ocene elementov iz 183. člena tega zakona. V primeru točke e) prvega odstavka 183. člena tega zakona,

utemeljitev vključuje navedbo razlogov, zaradi katerih uporaba napotka o dodatno potrebnem kapitalu ne velja več za zadostnega.

(3) Banka Slovenije pod pogoji iz 183.a člena tega zakona banki z odločbo sporoči napotek o dodatnem potrebnem kapitalu (odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu).

(4) Banka Slovenije lahko odločbo o dodatni kapitalski zahtevi in odločbo o napotku o dodatno potrebnem kapitalu izda kot skupno odločbo.

(5) Odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu ni mogoče izpodbijati v postopku sodnega varstva.

183.c člen **(sodelovanje z organi za reševanje)**

Banka Slovenije obvesti organ za reševanje o:

1. dodatni kapitalski zahtevi, ki jo banki naloži Banka Slovenije v skladu s 183. členom ali 1. točko drugega odstavka 250. člena tega zakona;
2. napotku o dodatno potrebnem kapitalu, ki ga je Banka Slovenije sporočila banki v skladu s tretjim odstavkom 183.a člena tega zakona.

6.7. Načrtovanje sanacije in znotrajskupinska finančna podpora

6.7.1. Načrt sanacije

184. člen **(načrt sanacije)**

(1) Banka, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, mora sprejeti načrt ukrepov (v nadaljnjem besedilu: načrt sanacije), s katerimi se v primeru znatnega poslabšanja finančnega položaja banke omogoči prestrukturiranje banke tako, da se ohrani ali ponovno vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke.

(2) Banka, ki je del skupine, nad katero Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, in ni EU nadrejena banka, mora sprejeti individualni načrt sanacije z upoštevanjem okoliščin in ukrepov na ravni te banke, če je sprejeta odločitev iz 3. točke tretjega odstavka 199. člena tega zakona.

185. člen **(vsebina načrta sanacije banke)**

(1) Banka mora v načrtu sanacije upoštevati različne možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja banke in njene finančne trdnosti (ukrepi sanacije), glede na različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj banke, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine. Načrt sanacije ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči in ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(2) Načrt sanacije banke mora vključevati zlasti naslednje informacije:

1. povzetek glavnih vsebin načrta sanacije, vključno z navedbo bistvenih sprememb glede na predhodni načrt sanacije;
2. strateško analizo banke, ki mora vsebovati opis organizacijske strukture in poslovni model banke ter glavne poslovne dejavnosti in kritične funkcije;
3. opis razpoložljivih možnosti prestrukturiranja, da se zagotovi ali ponovno vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke, vključno z ukrepi s časovnim okvirom za njihovo izvedbo;
4. analizo učinkov vsake od možnosti, ki je obravnavana v načrtu, vključno z učinki, ki jih ima posamezna možnost za nadaljevanje ključnih funkcij in vpliva na druge udeležence na trgu, upnike, delničarje banke ter za zaposlene;
5. analizo izvedljivosti posameznih možnosti, ki so obravnavane v načrtu, vključno z navedbo morebitnih ovir za njihovo izvajanje ter opis postopkov in ukrepov, s katerim se te ovire odpravijo;
6. opis ureditev, ki zagotavljajo vire financiranja banke v izrednih pogojih, vključno z opredelitvijo potencialnih virov, ki bi bili na razpolago ter oceno razpoložljivega zavarovanja, vključno z analizo izpolnjevanja pogojev za dostop banke do posojila v skrajni sili pri Banki Slovenije;
7. opredelitev kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki zagotavljajo pravočasno izvedbo ukrepov za ohranitev ali ponovno vzpostavitev finančne trdnosti banke, z lastnimi prizadevanji banke, vključno z opredelitvijo postopkov stopnjevanja ukrepov, ki zagotavljajo, da je uprava pravočasno informirana o stopnjevanju ukrepov in vključena v procese odločanja o teh ukrepih, ter, da se zagotovi pravočasno obveščanje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, o stopnjevanju ukrepov ter o doseganju ali preseganju mejnih vrednosti kazalnikov poslabšanja;
8. opis stresnih scenarijev, ki so upoštevani v načrtu, ter oceno učinkovitosti in izvedljivosti izvajanja načrta sanacije v pogojih posameznega stresnega scenarija,
9. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;
10. načrt interne izmenjave informacij in komunikacije z javnostjo, vključno z razkritji, ki jih izvede banka v zvezi z izvajanjem ukrepov sanacije, da se glede na posebne značilnosti, ki veljajo za posamezne možnosti sanacije, preprečijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki na trgu;
11. seznam pripravljanih ukrepov, ki jih je sprejela banka ali bo z namenom, da se olajša izvajanje načrta sanacije.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejše informacije, ki jih mora vključevati načrt sanacije banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko za posamezno banko:

1. določi dodatne informacije, ki jih mora banka vključiti v načrt sanacije;
2. zahteva, da banka za namene ocenjevanja in izvajanja načrta sanacije vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah.

186. člen **(kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke)**

(1) Banka mora zagotoviti, da kvantitativni in kvalitativni kazalniki poslabšanja finančnega položaja, ki na podlagi načrta sanacije sprožijo posamezne ukrepe sanacije ali pripravljalne aktivnosti za uporabo posameznih ukrepov sanacije, omogočajo enostavno, tekoče in ustrezno spremljanje finančnega položaja banke.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje ureditve za redno spremljanje kazalnikov iz prejšnjega odstavka.

(3) Če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, nastopijo okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, banka ni zavezana uporabiti ukrepov sanacije, ki so za te primere predvideni v načrtu sanacije, če upravljalni organ banke meni, da glede na dejanske razmere uporaba teh ukrepov ni primerna.

(4) Banka lahko uporabi ukrepe sanacije, predvidene v načrtu sanacije tudi, če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, niso nastopile okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, če upravljalni organ banke meni, da je glede na razmere to primerno.

(5) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar ta v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, o odločitvi iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

187. člen **(interna potrditev in preverjanje ustreznosti načrta sanacije)**

(1) Načrt sanacije ter vsakokratne spremembe načrta sprejme upravljalni organ banke preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe. Banka hkrati predloži dokazila, da:

1. se bo z izvajanjem ukrepov, določenih v načrtu sanacije, z ustrežno verjetnostjo ohranilo ali ponovno vzpostavilo uspešno poslovanje in trden finančni položaj banke, pri čemer se upoštevajo pripravljalni ukrepi, ki jih je banka sprejela ali jih bo sprejela;
2. se bodo načrt sanacije in v njem predvideni posebni ukrepi z ustrežno verjetnostjo hitro in učinkovito izvajali tudi v primeru stresnih okoliščin, tako da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, tudi po stresnih scenarijih, v katerih bi druge institucije izvajale načrte sanacije v istem obdobju.

(2) Banka mora redno preverjati ustreznost ukrepov sanacije, določenih v načrtu sanacije. Na podlagi ugotovitev rednega preverjanja mora banka načrt sanacije posodobiti najmanj enkrat letno. Ne glede na prejšnji stavek mora banka načrt sanacije posodobiti ob vsakokratni spremembi njene pravne ali organizacijske strukture ali ob vsaki spremembi njenega poslovnega ali finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplival na izvajanje predvidenih ukrepov sanacije ali na uspešnost načrta sanacije za stabilizacijo poslovanja banke. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko določi, da mora banka načrt sanacije redno posodabljanje v obdobjih, ki so krajša od enega leta.

(3) Banka posreduje načrt sanacije na način, ki ga določi Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe.

188. člen **(poenostavljene obveznosti)**

(1) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko odloči, da se za to banko glede načrta sanacije ne uporabljajo obveznosti iz 185. do 187. člena tega zakona, če oceni, da prenehanje ali stečaj banke ali nadrejene družbe verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga in drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, pri oceni iz prejšnjega odstavka upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenosti aktivnosti, vključenosti v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ter opravljanje investicijskih storitev in poslov. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, se v zvezi z oceno iz prejšnjega odstavka posvetuje z Odborom za finančno stabilnost.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi obseg obveznosti ter vsebino in podrobnosti načrta sanacije in informacij, ki jih je treba zagotoviti v poenostavljenem načrtu sanacije, ter pogostost posodabljanja teh načrtov.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko kadarkoli prekliče poenostavljene obveznosti iz prvega odstavka tega člena in zahteva, da banka ali njena nadrejena družba iz prvega odstavka tega člena izdela in sprejme načrt sanacije v skladu z 185. do 187. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v zvezi z banko na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko za posamezno banko glede načrta sanacije v celoti ali delno opusti uporabo zahtev iz oddelka 6.7. tega zakona, tudi če:

1. je za to banko v skladu z 10. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 v celoti ali delno opustila uporabo bonitetnih zahtev in se zahteve iz oddelka 6.7. tega zakona uporabljajo na konsolidirani podlagi za centralni organ in z njim povezane institucije v smislu 10. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ali
2. je banka vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, in shema izpolnjuje zahteve iz oddelka 6.7. tega zakona v sodelovanju z vsemi članicami sheme, za katere velja takšna opustitev.

(6) Za namen iz prejšnjega odstavka se šteje, da vsa sklicevanja na:

1. oddelek 6.7. tega zakona vključujejo centralni organ in z njim povezane institucije v smislu 10. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter njihove podrejene družbe in
2. nadrejene družbe ali institucije, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor v skladu z 291. členom tega zakona, vključujejo centralni organ.

(7) Ne glede na peti odstavek te ga člena mora banka pripraviti načrt sanacije v skladu s 185. do 187. členom tega zakona:

1. če je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 Evropska centralna banka odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe ali
2. če banka pomeni pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije.

(8) Za namene iz prejšnjega odstavka se šteje, da dejavnosti banke pomenijo pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. skupna vrednost njenih sredstev presega 30.000.000.000 eurov ali
2. delež njenih skupnih sredstev presega 20 odstotkov bruto domačega proizvoda Republike Slovenije, razen če skupna vrednost njenih sredstev ne dosega 5.000.000.000 eurov.

(9) Banka Slovenije o svoji odločitvi, ki jo sprejme na podlagi prvega, petega ali sedmega odstavka tega člena, obvesti Evropski bančni organ.

189. člen

(načrt sanacije skupine)

(1) EU nadrejena družba, ki je v skladu z 291. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko opravlja naloge iz (g) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katerekoli institucije v skupini, če je v težavah, da se razrešijo ali odpravijo razlogi za težave in izboljša finančni položaj zadevne skupine ali posamezne institucije, pri čemer se upošteva tudi finančni položaj drugih subjektov v skupini.

(2) Načrt sanacije skupine mora določati:

1. opis različnih možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev pogojev za vzpostavitev stabilnega poslovanja skupine kot celote, nadrejene družbe in vseh podrejenih družb v skupini in za izboljšanje finančnega položaja vsake od njih (ukrepi sanacije), pri čemer mora upoštevati

- različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj skupine kot celote in vseh družb v njej, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine;
2. ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike iz 186. člena tega zakona;
 3. opis postopkov in pogojev za pravočasno in učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije, vključno z oceno pogojev za dostop katerekoli družbe v skupini do posojila v skrajni sili pri pristojni centralni banki, zlasti glede zavarovanja, ki ga bo subjekt zagotovil v zvezi s tem posojilom v okoliščinah, ki so predvidene v načrtu sanacije;
 4. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom.

(3) Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(4) EU nadrejena družba mora v načrtu sanacije skupine opredeliti tudi dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni:

1. EU nadrejene družbe;
2. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici;
3. nadrejenega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji in EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
4. vsake posamezne družbe, ki je podrejena subjektu iz 1. do 3. točke tega odstavka, in pomembne podružnice.

(5) Načrt sanacije skupine mora za vsakega od stresnih scenarijev, ki so obravnavani v načrtu sanacije skupine, ugotoviti morebitne ovire za izvajanje ukrepov v skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšen prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine.

(6) Načrt sanacije skupine in vsak individualni načrt sanacije na ravni posamezne podrejene družbe v skupini mora vključevati tudi opis ureditev morebitne znotrajskupinske finančne podpore iz 190. člena tega zakona.

(7) Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe iz prvega odstavka tega člena, preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (g) in (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 291. člena tega zakona.

(8) Če ni v tem členu določeno drugače, se za načrt sanacije skupine uporablja 185. do ~~187~~188. člen tega zakona.

6.7.2. Sporazum o finančni podpori v skupini

190. člen (sporazum o finančni podpori v skupini)

(1) Sporazum o finančni podpori v skupini je dogovor, ki ga sklenejo nadrejena banka v Republiki Sloveniji, EU nadrejena banka ali subjekt iz 2. ali 3. točke četrtega odstavka prejšnjega člena ter njene podrejene družbe v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki so institucije ali finančne institucije in so vključene v konsolidirani nadzor, ki ga v skladu z 291. členom tega zakona opravlja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (g) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, in na podlagi katerega stranke sporazuma zagotovijo finančno podporo katerikoli instituciji, ki je stranka sporazuma in pri kateri so podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka 253. člena tega zakona.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini lahko zajema eno ali več podrejenih družb v skupini in lahko določa zagotavljanje finančne podpore nadrejene družbe podrejenim družbam, finančno podporo podrejenih družb nadrejeni družbi, finančno podporo med podrejenimi družbami skupine, ki so stranke sporazuma, ali kombinacijo navedenih subjektov.

(3) Sporazum o finančni podpori lahko določa finančno podporo v obliki posojila, zagotovitve jamstev, zagotovitve sredstev za zavarovanje s premoženjem ali kombinacijo teh oblik v eni ali več transakcijah, vključno s transakcijami med prejemnikom podpore in tretjo osebo. Sporazum o finančni podpori v skupini lahko vključuje zavezo o vzajemnosti, v skladu s katero bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, zagotovil finančno podporo subjektu v skupini, ki zagotavlja podporo. Banka lahko sklene sporazum o finančni podpori le, če v trenutku, ko je bil predlog sporazuma predložen Banki Slovenije, banka ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 253. člena tega zakona.

(4) Tretje osebe, ki niso stranke sporazuma o finančni podpori, niso upravičene uveljavljati zahtevkov v razmerju do strank sporazuma glede izvajanja pravic, terjatev ali ukrepov na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini.

(5) Sporazum o finančni podpori v skupini ni predpogoj za:

1. zagotavljanje finančne podpore subjektom v skupini, ki so v finančnih težavah, če se banka tako odloči za vsak primer posebej in v skladu s politikami skupine, če to ne pomeni tveganja za vso skupino; ali
2. delovanje subjekta, ki je del skupine, v Republiki Sloveniji.

191. člen

(načela in pogoji za sklenitev sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) Pri sklepanju sporazuma o finančni podpori v skupini morajo stranke upoštevati naslednja načela:

1. vsaka stranka mora k sporazumu pristopiti prostovoljno;
2. vsaka stranka, ko pristopa k sporazumu in določa nadomestilo, mora delovati v svojo najboljšo korist, pri čemer se lahko upoštevajo vse neposredne ali posredne koristi, ki jih stranka lahko pridobi z zagotovitvijo finančne podpore;
3. vsaka stranka, ki zagotovi finančno podporo, mora imeti na voljo vse pomembne informacije o stranki, ki finančno podporo prejme, preden določi nadomestilo za zagotovitev finančne podpore in preden se odloči, da jo bo zagotovila;
4. za vsako transakcijo, izvedeno v skladu s sporazumom, se opredelijo pravila za določanje nadomestila, pri čemer:
 - se nadomestilo določi, ko se zagotovi finančna podpora,
 - se lahko za namene določanja nadomestila upoštevajo informacije, ki jih ima stranka, ki zagotovi finančno podporo, ker je v isti skupini kot stranka, ki finančno podporo prejme, niso pa na voljo trgu,
 - ni treba upoštevati pričakovanega začasnega učinka na tržne cene zaradi dogodkov zunaj skupine.

(2) Sporazum o finančni podpori mora zagotavljati, da se lahko finančna podpora na podlagi sporazuma zagotovi le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. upravičeno je pričakovati, da bo zagotovljena podpora bistveno ublažila finančne težave subjekta v skupini, ki bo prejel podporo;
2. zagotovitev finančne podpore je namenjena ohranitvi ali ponovni vzpostavitvi finančne stabilnosti skupine kot celote ali enega od subjektov v skupini in je v interesu subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
3. finančna podpora se zagotovi pod pogoji, ki so določeni v sporazumu, v skladu s prejšnjim odstavkom;
4. na podlagi informacij, ki so v času sprejetja odločitve o odobritvi finančne podpore na voljo upravljalnemu organu subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, je upravičeno pričakovati, da bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, plačal nadomestilo za podporo, in če se finančna podpora zagotovi v obliki posojila, povrnil posojilo, če pa se podpora zagotovi v obliki jamstva ali kakršnegakoli poroštva, pa bo izpolnil obveznost, ki izhaja iz uveljavljanja jamstva ali poroštva;

5. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila likvidnosti ali solventnosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
6. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila finančne stabilnosti, zlasti ne v državi članici subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
7. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve v zvezi s kapitalom ali likvidnostjo na podlagi veljavnih predpisov v državi sedeža ter zahteve pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, v zvezi s kapitalsko zahtevo na podlagi 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, ter zagotovitev finančne podpore ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri ta pristojni organ;
8. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve glede velikih izpostavljenosti iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, ki veljajo v državi sedeža, zagotovitev finančne podpore pa ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom v skupini, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi;
9. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila rešljivosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo.

192. člen

(pregled skladnosti sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) EU nadrejena družba mora Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 291. člena tega zakona pred sklenitvijo sporazuma o finančni podpori v skupini iz 190. člena tega zakona predložiti zahtevo za odobritev sporazuma in zahtevi priložiti predlog besedila sporazuma in navesti stranke predlaganega sporazuma.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 291. člena tega zakona zahtevo iz prejšnjega odstavka nemudoma posreduje pristojnim organom vsake podrejene družbe, ki sodeluje kot stranka predlaganega sporazuma, da se sprejme skupna odločitev.

(3) V zvezi s predlaganim sporazumom o finančni podpori v skupini si mora Banka Slovenije ali Evropska centralna banka kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati, da je v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom posreduje vlogo za pregled predlaganega sporazuma o finančni podpori v skupini, sprejeta skupna odločitev sodelujočih pristojnih organov glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka prejšnjega člena. Pri skupni odločitvi sodelujoči pristojni organi upoštevajo možni učinek izvajanja sporazuma v vseh državah članicah, v katerih skupina deluje, vključno s finančnimi posledicami. Skupna odločitev se navede v pisni obliki ter obrazloži in predloži konsolidacijskemu nadzorniku, ki jo posreduje vložniku iz prvega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 291. člena tega zakona:

1. odobri predlog sporazuma, če so z upoštevanjem skupne odločitve iz prejšnjega odstavka načela in pogoji sporazuma skladni s prejšnjim členom in če vsi pristojni organi iz drugega odstavka tega člena ocenijo, da v trenutku, ko je bil sporazum predložen, nobena od strank ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 253. člena tega zakona; ali
2. prepove sklenitev predlaganega sporazuma, če pogoji iz prejšnje točke niso izpolnjeni.

(5) Katerikoli pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena do izteka štirimesečnega roka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem dokončne odločitve predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka prejšnjega člena, če:

1. skupna odločitev iz tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v štirih mesecih ali
2. Evropski bančni organ o zahtevi iz prejšnjega odstavka ne odloči v enem mesecu.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru iz prejšnjega odstavka pri odločitvi po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to odločitev upošteva in ravna v skladu s četrtem odstavkom tega člena. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje sodelujočim pristojnim organom ter vložniku iz prvega odstavka tega člena.

(8) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ v primeru iz prejšnjega odstavka pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva odločitev konsolidacijskega nadzornika, kadar je to pristojni organ druge države članice, kot dokončno.

(9) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje naloge iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, posreduje sporazum o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, in morebitne spremembe tega sporazuma, organu, ki je v zvezi z banko v skupini odgovoren za reševanje.

193. člen

(odobritev sporazuma o finančni podpori v skupini s strani delničarjev)

(1) Predlog sporazuma o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, mora pred sklenitvijo odobriti tudi skupščina delničarjev vsakega subjekta, ki sodeluje kot stranka tega sporazuma.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini velja le za tiste subjekte v skupini, katerih delničarji so na skupščini odločili, da:

1. subjekt pristopi kot stranka k sporazumu o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik;
2. je upravljalni organ tega subjekta pooblaščen za sprejem odločitve, da kot stranka sporazuma zagotovi ali prejme finančno podporo v skladu s pogoji sporazuma.

(3) Sporazum o finančni podpri v skupini preneha veljati za posamezni subjekt, če skupščina delničarjev tega subjekta prekliče pooblastilo iz prejšnjega odstavka.

194. člen

(razkritja v zvezi s pristopom k sporazumu o finančni podpori v skupini)

(1) Vsak subjekt v skupini, ki je vključen v konsolidiran nadzor, ki ga v skladu z 291. členom tega zakona in 4. členom Uredbe (EU) št. 1024/2013 nad banko izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, mora javno objaviti, ali je bil med vsemi ali posameznimi subjekti iz prvega odstavka 190. člena tega zakona sklenjen sporazumu o finančni podpori v skupini, vključno z informacijo, ali je pristopil kot stranka sporazuma. Če je pristopil kot stranka sporazuma, mora v objavi navesti vse stranke sporazuma in splošne pogoje tega sporazuma.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka, ki so predmet objave, mora subjekt v skupini posodobiti vsaj enkrat letno.

(3) Za objavo informacij iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo 431. do 434. člen Uredbe (EU) št. 575/2013.

195. člen
(odločitev o zagotovitvi ali prejemu finančne podpore)

(1) Odločitev o zagotovitvi finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 193. člena tega zakona.

(2) Upravljalni organ mora odločitev iz prejšnjega odstavka obrazložiti in pri tem navesti zlasti cilj predlagane finančne podpore in okoliščine, iz katerih izhaja, da zagotovitev finančne podpore izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 191. člena tega zakona.

(3) Odločitev o prejemu finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki prejme finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 193. člena tega zakona.

(4) Upravljalni organ vsakega subjekta, ki je stranka sporazuma o finančni podpori v skupini, mora skupščini delničarjev vsako leto poročati o izvajanju sporazuma in o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi sporazuma.

196. člen
(presoja pogojev za zagotovitev finančne podpore v skupini)

(1) Upravljalni organ subjekta v skupini, ki namerava zagotoviti finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini, pred zagotovitvijo podpore o tem obvesti:

1. Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz (b) ter (d) do (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe;
2. konsolidacijskega nadzornika;
3. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
4. Evropski bančni organ.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena vključuje obrazloženo odločitev iz prvega odstavka prejšnjega člena ter podrobnosti predlagane finančne podpore, vključno s fotokopijo veljavnega sporazuma o finančni podpori v skupini.

(3) Če namerava finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini zagotoviti banka, lahko Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz (b) ter (d) do (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, v petih delovnih dneh po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena banki prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore, če oceni, da pogoji iz drugega odstavka 191. člena tega zakona za zagotovitev finančne podpore v skupini niso izpolnjeni, in svojo odločitev obrazloži.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka o svoji odločitvi glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore subjekta v skupini nemudoma obvesti:

1. konsolidacijskega nadzornika;
2. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
3. Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 291. člena tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013 nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje o odločitvi pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo v skupini, pristojen za nadzor na posamični podlagi, glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore, ki jo namerava zagotoviti subjekt v skupini.

(6) Če ima konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, ugovore v zvezi z odločitvijo iz

tretjega odstavka tega člena o prepovedi ali omejitvi finančne podpore, lahko zadevo v dveh dneh predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 31. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(7) Če Banka Slovenije v zvezi z namero banke iz prvega odstavka tega člena ali drug pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, v zvezi z namero subjekta o zagotovitvi finančne podpore, v obdobju iz tretjega odstavka tega člena ne prepove ali omeji nameravane finančne podpore ali jo pred iztekom tega obdobja odobri, se lahko finančna podpora zagotovi pod pogoji, navedenimi v obvestilu iz drugega odstavka tega člena.

(8) Banka sporoči odločitev upravljalnega organa o zagotovitvi finančne podpore:

1. Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz (b) ter (d) do (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe;
2. konsolidacijskemu nadzorniku, ki o tem nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje;
3. pristojnemu organu, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
4. Evropskemu bančnemu organu.

(9) Če je sporazum o finančni podpori v skupini vključen v načrt sanacije skupine in pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, omeji ali prepove finančno podporo banki, lahko Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, zahteva, da pristojni konsolidacijski nadzornik v skladu s 197. členom tega zakona in po postopku iz 199. člena tega zakona ponovno oceni načrt sanacije skupine ali da banka predloži popravljen individualni načrt sanacije.

6.7.3. Pregled in ocena načrta sanacije

197. člen (ocenjevanje načrta sanacije)

(1) Banka Slovenije v okviru pregleda in ovrednotenja iz 172. člena tega zakona preverja ali načrt sanacije, ki ga je v skladu s 184. členom tega zakona predložila banka, vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve iz 185. do 187. člena tega zakona.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva zlasti naslednje:

1. ali je struktura kapitala banke ter virov financiranja ustrezna glede na kompleksnost organizacijske strukture in glede na profil tveganosti banke;
2. ali se bosta z izvajanjem ukrepov, predlaganih v načrtu, verjetno ohranila ali ponovno vzpostavila uspešno poslovanje in stabilni finančni položaj institucije ali skupine, pri čemer upošteva pripravljalne ukrepe, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti;
3. ali se bodo načrt in posamezne aktivnosti v načrtu z ustrezno verjetnostjo lahko izvajali dovolj hitro in učinkovito tudi v primeru znatnih finančnih težav na način, da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, pri čemer upošteva tudi scenarije, ko bi v istem obdobju tudi druge institucije izvajale načrte sanacije;
4. ali imajo lahko ukrepi in aktivnosti, ki so predvideni v načrtu sanacije, negativen vpliv na rešljivost banke.

(3) Banka Slovenije lahko za namene ocenjevanja načrta sanacije v skladu s prvim odstavkom tega člena od banke zahteva, da:

1. v določenem roku predloži dodatna pojasnila in dokaze v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega odstavka;
2. v določenem roku načrt sanacije uskladi z zahtevami iz 185. do 187. člena tega zakona;
3. vzpostavi in vzdržuje evidenco podatkov o finančnih pogodbah, ki jih je sklenila banka.

(4) Banka Slovenije načrt sanacije iz prvega odstavka tega člena posreduje organu, ki je pristojen za reševanje, ter pridobi njegovo oceno glede okoliščin iz 4. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije izdela oceno iz prvega odstavka tega člena v šestih mesecih od predložitve načrta in pri tem upošteva oceno in priporočila organa, pristojnega za reševanje.

198. člen **(odprava ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir)**

(1) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena oceni, da ima načrt sanacije banke bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo učinkovito izvajanje, o svoji oceni pisno obvesti banko ali nadrejeno družbo v skupini in jo pozove, da v določenem roku predloži poročilo o okoliščinah in razlogih, ki utemeljeno vplivajo na drugačno oceno ustreznosti načrta sanacije, ali pa v dveh mesecih predloži popravljen načrt sanacije, v katerem je prikazano, kako je banka odpravila ugotovljene pomanjkljivosti oziroma ovire. Banka Slovenije lahko rok iz prvega stavka na predlog banke podaljša za največ en mesec.

(2) Če banka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, Banka Slovenije z odredbo o odpravi kršitev zahteva, da v določenem roku uveljavi določene spremembe v načrtu sanacije.

(3) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena oceni, da ugotovljenih pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče odpraviti s spremembo načrta sanacije, od banke zahteva, da v določenem roku sprejme ustrezne spremembe v poslovanju, s katerimi bo odpravila ugotovljene pomanjkljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije, in pri tem upošteva nujnost in sorazmernost zahtevanih sprememb glede na resnost ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir ter učinek zahtevanih sprememb na poslovanje banke.

(4) Banka Slovenije lahko poleg drugih ukrepov nadzora, določenih v tem zakonu, v primeru iz prejšnjega odstavka od banke zahteva zlasti, da:

1. zmanjša profil tveganosti, vključno z likvidnostnim tveganjem;
2. zagotovi pogoje in izvede potrebne aktivnosti za pravočasno dokapitalizacijo;
3. oceni ustreznost strategij in organizacijske strukture banke;
4. spremeni strategijo financiranja, da se izboljša stabilnost izvajanja osnovnih poslovnih dejavnosti in ključnih funkcij;
5. spremeni strukturo upravljanja banke.

199. člen **(ocena načrta sanacije skupine)**

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj s pristojnimi organi, ki so pristojni za nadzor subjektov v skupini na posamični podlagi, pregleda načrt sanacije skupine, ki ga je predložila EU nadrejena družba, ki je v skladu z 291. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013, ter oceni, ali načrt sanacije skupine vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve ter merila iz 187. člena tega zakona.

(2) Za oceno iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 197. člena tega zakona in prejšnji člen. Pri tem Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik upošteva tudi možen učinek ukrepov sanacije na finančno stabilnost v vseh državah članicah, v katerih deluje skupina.

(3) Pri ocenjevanju načrta sanacije skupine v skladu prvim in drugim odstavkom tega člena si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve:

1. o izvedbi pregleda in o oceni načrta sanacije skupine;
2. o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti tega načrta in o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvršiti na ravni nadrejene družbe v skupini;

3. o zahtevi, da posamezna institucija, ki je del skupine, pripravi individualni načrt sanacije ter o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti načrta sanacije skupine ali o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvršiti na ravni podrejene družbe.

(4) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev iz prejšnjega odstavka sprejeta v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom posreduje načrt sanacije skupine.

(5) Banka Slovenije ali katerikoli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena, do izteka roka iz prejšnjega odstavka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.

- (6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena, če:
1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali
 2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz prejšnjega odstavka in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v enem mesecu.

- (7) Pristojni organ sam sprejme odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena, če:
1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali
 2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v enem mesecu.

(8) Če skupna odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena, lahko posamezni sodelujoči pristojni organi, ki si pri sprejemanju odločitve iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejmejo skupno odločitev za skupino, v katero so zajeti le subjekti pod njihovo pristojnostjo.

(9) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvijo iz šestega odstavka tega člena po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je v zvezi z odločitvijo iz 1. ali 2. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni družbi in sodelujočim pristojnim organom.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva skupno odločitev iz tretjega ali osmega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika, ki je sprejeta v skladu s šestim odstavkom tega člena, kot dokončno.

(11) Če je v zvezi z odločitvijo iz 3. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ prekine postopek odločanja na podlagi sedmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije pri odločitvi iz sedmega odstavka tega člena njegovo odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenija posreduje banki in konsolidacijskemu nadzorniku.

6.8. Kvalificirane naložbe banke

200. člen **(dovoljenje za kvalificirane naložbe)**

(1) Kvalificirana naložba po tem zakonu je naložba, na podlagi katere pridobi banka kvalificiran delež v:

1. finančni instituciji s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, z izjemo finančnih institucij, pri katerih mora banka za pridobitev kvalificiranega deleža v teh osebah pridobiti dovoljenje nadzornega organa Republike Slovenije ali druge države članice; ali
2. subjektu finančnega sektorja s sedežem v tretji državi.

(2) Banka mora pred vsako pridobitvijo kvalificirane naložbe pridobiti dovoljenje Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za kvalificirano naložbo).

(3) Banka Slovenije banki izda dovoljenje za kvalificirano naložbo, če:

1. je banka zagotovila ustrezen ureditev notranjega upravljanja iz naslova pridobitve in upravljanja kvalificirane naložbe,
2. zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ovirano učinkovito izvajanje nadzora nad banko in
3. zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ogrožena kapitalska ustreznost ali ustreznost likvidnosti banke na posamični ali konsolidirani podlagi.

(4) Za namen iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če:

1. je ob upoštevanju predpisov tretje države ali ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona ali
2. bi bilo zaradi poslovnih ali lastniških povezav subjekta, v katerem bo banka pridobila kvalificirano naložbo, z drugimi družbami ali posamezniki zaradi medsebojnih povezav na podlagi udeležbe v kapitalu ali zaradi nepreglednega poslovanja oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(5) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja glede naložb, ki jih banka pridobi v okviru:

1. izvajanja storitev za račun stranke;
2. poplačila svojih terjatev z uresničitvijo pravic iz zavarovanja, če so bile naložbe dane banki kot zavarovanje njenih terjatev in banka te naložbe odsvoji v petih letih po pridobitvi;
3. preoblikovanja svojih terjatev do subjekta finančnega sektorja v deleže v kapitalu tega subjekta v postopku prisilne poravnave ali podobnem postopku zaradi insolventnosti, ki se vodi nad tem subjektom.

(6) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o pridobitvi kvalificirane naložbe in o pogojih iz prejšnjega odstavka in predložiti dokazila o izpolnjevanju teh pogojev. Če banka, ki je pridobila kvalificirano naložbo na podlagi 2. točke prejšnjega odstavka, ne odsvoji ali ne zmanjša pridobljene kvalificirane naložbe v petih letih po pridobitvi, mora za ohranitev kvalificirane naložbe pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za kvalificirano naložbo.

(7) Banka Slovenije v odločbi o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificirane naložbe določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu subjekta finančnega sektorja, za katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od razponov iz prvega odstavka 70. člena tega zakona. Banka mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo deleža, na podlagi katere bi presegla razpon, za katerega velja dovoljenje, pridobiti novo dovoljenje Banke Slovenije za kvalificirano naložbo.

(8) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo.

201. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja)

(1) Banka Slovenije z odločbo o dovoljenju za kvalificirano naložbo določi rok, v katerem mora banka pridobiti kvalificirano naložbo, za katero je bilo izdano dovoljenje. Rok ne sme biti krajši od treh mesecev.

(2) ~~Za prenehanje veljavnosti dovoljenja za kvalificirano naložbo se smiselno preneha:~~
~~- če banka ne pridobi kvalificirane naložbe v roku iz odločbe o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena~~
~~- v delu, ki presega razpon, ki ga je banka dosegla, če banka v roku iz dovoljenja ne doseže razpona za katerega ji je bilo dovoljenje izdano~~

- v delu, ki presega razpon, ki ga banka dosega po odsvojitvi, če banka po pridobitvi naložbe v razponu, za katerega ji je bilo izdano dovoljenje, odsvoji del naložbe, tako, da ne dosega več razpona, za katerega ji je bilo izdano dovoljenje -uporablja 72. člen tega zakona.

(3) Ne glede na tretji odstavek 72. člena tega zakona d~~Ne glede na tretjo alinejo prejšnjega odstavka,~~ dovoljenje za kvalificirano naložbo ne preneha veljati, če banka po pridobitvi kvalificirane naložbe v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, zmanjša delež naložbe tako, da ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, in v treh mesecih po odsvojitvi ponovno poveča svoj delež tako, da ponovno dosega razpon, za katerega je bilo izdano dovoljenje.

(4) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti, če delež kvalificirane naložbe zmanjša pod delež, za katerega je bilo izdano dovoljenje Banke Slovenije.

(5) O prenehanju ali delnem prenehanju dovoljenja za kvalificirano naložbo se izda ugotovitelna odločba.

202. člen (odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za kvalificirano naložbo, če v zvezi s kvalificirano naložbo niso več izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 200. člena tega zakona. Banka Slovenije v odločbi o odvzemu dovoljenja določi rok, v katerem mora banka zmanjšati kvalificirano naložbo ali izvesti ustrezno preoblikovanje naložbe.

(2) Če banka v roku iz prejšnjega odstavka ne zmanjša kvalificirane naložbe ali ne izvede ustreznega preoblikovanja naložbe, se šteje, da gre za neupravičeno pridobitev kvalificirane naložbe.

203. člen (neupravičena pridobitev kvalificirane naložbe)

Če banka pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z 200. členom tega zakona, Banka Slovenije z odredbo banki določi rok, v katerem mora banka odsvojiti kvalificirano naložbo, izvesti ustrezno preoblikovanje naložbe ali vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja.

204. člen (poročanje na zahtevo Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko od finančne institucije s sedežem v Republiki Sloveniji, v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, zahteva, da poroča o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za njeno poslovanje in vplivajo na oceno tveganj, ki nastajajo za banko v zvezi s kvalificirano naložbo.

(2) Če finančna institucija iz prejšnjega odstavka poroča o navedenih dejstvih drugim nadzornim organom v Republiki Sloveniji, lahko Banka Slovenije od teh organov zahteva predložitev vseh informacij o njenem poslovanju, ki vplivajo na oceno tveganj, ki nastajajo za banko v zvezi s kvalificirano naložbo.

6.9. Poročanje o pomembnih okoliščinah

205. člen (poročila banke o pomembnih dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka mora Banko Slovenije in Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz (b) in (d) do (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, obveščati o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;

2. sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini;
3. imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev;
4. pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic, v pravnih osebah;
5. prenehanju opravljanja določenih storitev, ki jih opravlja banka;
6. o drugih dejstvih in okoliščinah, ki jih določi Banka Slovenije v podzakonskem predpisu iz 135. člena tega zakona in so pomembne za presojo, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Uprava banke mora Banko Slovenije in Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz (b) in (d) do (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:

1. če banka na zahtevo vlagatelja ni sposobna izplačati njegove dospelosti vloge;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalne ustreznosti iz 129. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 130. člena tega zakona;
3. če je banka začela obširnejšo prenovno informacijskih sistemov ali če je banka začela razvoj nove ponudbe storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo;
4. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

7. POGLAVJE: KAPITALSKI BLAŽILNIKI

7.1. Splošne določbe

206. člen **(opredelitev pojmov)**

V 7. poglavju imajo uporabljeni pojmi naslednji pomen:

1. »varovalni kapitalni blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 208. členom tega zakona;
2. »posamezni banki lasten proticiklični kapitalni blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 209. členom tega zakona;
3. »blažilnik za GSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 220. členom tega zakona;
4. »blažilnik za DSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 221. členom tega zakona;
5. »blažilnik sistemskih tveganj« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 222. členom tega zakona;
6. »zahteva po skupnem blažilniku« pomeni celoten navaden lastniški temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev v zvezi z:
 - varovalnim kapitalnim blažilnikom,
 - posamezni banki lastnim proticikličnim kapitalnim blažilnikom,
 - blažilnikom za GSPB,
 - blažilnikom za DSPB,
 - blažilnikom sistemskih tveganj;
7. »stopnja proticikličnega blažilnika« pomeni stopnjo, ki jo mora uporabljati banka za izračun svojega banki lastnega proticikličnega kapitalnega blažilnika in ki je določena v skladu z 210. do 213. členom tega zakona, ali s strani ustreznega organa tretje države;
8. »vodilo za blažilnik« pomeni referenčno stopnjo blažilnika, izračunano v skladu z 210. členom tega zakona;
- ~~8.9.~~ »blažilnik količnika tveganja finančnega vzvoda« pomeni temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev, ki so določene s členom 92(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013
- ~~9.10.~~ »znesek skupne izpostavljenosti tveganjem« pomeni znesek izpostavljenosti tveganjem, izračunanim v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
- ~~10.11.~~ »imenovani organ druge države« je organ druge države članice ali tretje države, ki je po pravu te države ali v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojen za določanje zahtev glede kapitalskih

blažilnikov, ki jih mora vzdrževati banka države članice ali tretje države, oziroma za opredelitev banke države članice ali tretje države kot GSPB ali DSPB;

~~11.12.~~ »GSPB« je globalna sistemsko pomembna banka, ki jo na konsolidirani podlagi kot globalno sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013;

~~12.13.~~ »DSPB« je druga sistemsko pomembna banka, ki jo na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi kot drugo sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

207. člen

(pristojnosti Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom določi ~~banki~~ zahteve glede vzdrževanja kapitalskih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in sistemskega tveganja.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije določi ~~banki~~ zahteve glede vzdrževanja enega ali več kapitalskih blažilnikov:

1. proticikličnega blažilnika iz 209. člena tega zakona;
2. blažilnika sistemskih tveganj iz 222. člena tega zakona;
3. blažilnika za GSPB iz 220. člena tega zakona;
4. blažilnika za DSPB iz 221. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije obvesti Odbor za finančno stabilnost pred odločitvijo glede:

1. določitve banke kot GSPB ali DSPB;
2. zahteve ~~v zvezi s proticikličnim kapitalskim blažilnikom za vzdrževanje proticikličnega kapitalskega blažilnika;~~
3. zahteve ~~v zvezi z blažilnikom sistemskih tveganj za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj;~~ in
4. zahteve ~~v zvezi z blažilnikom za DSPB za vzdrževanje blažilnika za DSPB.~~

(4) Odbor za finančno stabilnost v roku, ki ga določi Banka Slovenije in ki ni krajši od osmih dni, poda mnenje v zvezi s predlagano odločitvijo Banke Slovenije v zadevah iz prejšnjega odstavka. Če Odbor za finančno stabilnost v določenem roku poda mnenje o predlogu odločitve, Banka Slovenije pri odločitvi to mnenje upošteva ali pisno pojasni razloge, zaradi katerih tega mnenja ni upoštevala.

7.2. Vrste kapitalskih blažilnikov

7.2.1. Varovalni kapitalski blažilnik

208. člen

(zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik v višini 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

~~(2) Banka izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prejšnjega odstavka, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:~~

- ~~1. kapitalске zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;~~
- ~~2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;~~
- ~~3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona.~~

209. člen

(zahteva po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati lastni proticiklični kapitalski blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s četrtem odstavkom tega člena na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

~~(2) Banka izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prejšnjega odstavka, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:~~

~~1. kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;~~

~~2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;~~

~~3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona; ali~~

~~4.1. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz prejšnjega člena.~~

(3) Stopnja banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo ~~v državah~~ za države, v katerih so kreditne izpostavljenosti te banke.

(4) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za izračun stopenj posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

210. člen

(določanje stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije četrtno izračunava vodilo za blažilnik, ki smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi čezmerne kreditne rasti v Republiki Sloveniji, ter ustrezno upošteva posebnosti gospodarstva v Republiki Sloveniji. Vodilo za blažilnik temelji na odstopanju razmerja med krediti in bruto domačim proizvodom (v nadaljnjem besedilu: BDP) od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer upošteva:

1. kazalnik rasti ravni kreditov v Republiki Sloveniji ter zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v Republiki Sloveniji, in BDP;
2. smernice Evropskega odbora za sistemska tveganja glede izračuna vodila za blažilnik.

(2) Banka Slovenije četrtno oceni intenzivnost cikličnega systemskega tveganja in ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika v Republiki Slovenije ter določi ali prilagodi in določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo).

(3) Banka Slovenije pri določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo upošteva:

1. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom tega člena;
2. smernice ter priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja glede določanja stopnje blažilnika;
3. druge spremenljivke, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne pri ugotavljanju cikličnega systemskega tveganja.

211. člen

(višina stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo v razponu med 0 odstotkov in 2,5 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, pri čemer se stopnja določa v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če je to utemeljeno na podlagi ocene iz prejšnjega člena.

212. člen

(začetek uporabe proticikličnega blažilnika)

(1) Ko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je višja od 0 odstotkov, ali poviša že uveljavljeno stopnjo, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 215. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v ~~kriznih~~izjemnih razmerah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je objavljena v skladu z 215. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

(3) Če Banka Slovenije zniža veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo ali jo zniža na 0 odstotkov, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se povečanje blažilnika ne pričakuje. Tako določeno okvirno obdobje Banke Slovenije ne zavezuje.

213. člen

(priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 odstotka)

(1) Kadar imenovani organ druge države določi stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, lahko Banka Slovenije prizna to stopnjo blažilnika za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar Banka Slovenije prizna stopnjo proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banka pri izračunu ~~svojega~~banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika upošteva to stopnjo v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi.

(3) Kadar Banka Slovenije ne prizna stopnje proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banke pri izračunu ~~svojega~~banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi upoštevajo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 odstotka.

214. člen

(odločitev o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah)

(1) Če imenovani organ tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, ki jo banke upoštevajo pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar je imenovani organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi drugačno stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, ne zadostuje za ustrezno zaščito bank pred tveganji čezmerne kreditne rasti v tej državi.

(3) Stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi prejšnjega odstavka, ne sme biti nižja od stopnje, ki jo določi imenovani organ tretje države, razen če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Banka Slovenije lahko obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, da stopnja proticikličnega blažilnika za tretjo državo, ki jo je določil imenovani organ tretje države, za to tretjo državo ni zadostna.

(5) Če Evropski odbor za sistemska tveganja na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ali obvestila imenovanega organa države članice ali na lastno pobudo izda priporočilo, ga Banka Slovenije upošteva pri presoji na podlagi prvega do tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, zaradi česar se zviša stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 216. člena tega zakona.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v izrednih-izjemnih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki je objavljena v skladu z 216. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

215. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo)

(1) Banka Slovenije četrtletno na svoji spletni strani objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, določenega v skladu s 210. členom tega zakona, in si prizadeva za časovno usklajenost te objave z objavami drugih imenovanih organov.

(2) Objava stopnje proticikličnega blažilnika iz prejšnjega odstavka vključuje vsaj naslednje podatke:

1. veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;
3. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom 210. člena tega zakona;
4. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;
5. kadar je-se stopnja blažilnika zvišaprvič-večja-od-nič-ali-se-poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
6. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom;
7. če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

(3) Banka Slovenije ~~vsako-četrtletje~~ uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o ~~določitvi~~ vsaki spremembi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in sporoči podatke iz prejšnjega odstavka.

216. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo je določila v skladu s prvim in drugim odstavkom 214. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v objavo iz prejšnjega odstavka vključi naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika in tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;
2. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;
3. kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

4. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

217. člen **(objava stopnje proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 odstotka)**

Kadar Banka Slovenije v skladu s 213. členom tega zakona prizna stopnjo blažilnika za drugo državo članico ali tretjo državo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, to ~~priznavanje~~ objavi na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. državo članico ali tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;
3. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
4. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

7.2.3. Blažilnik za GSPB in blažilnik za DSPB

218. člen **(določanje globalnih sistemsko pomembnih bank)**

~~(1) Banka Slovenije z upoštevanjem metodologije iz drugega odstavka tega člena z odločbo določi banko kot GSPB, če ima banka položaj:~~

- ~~1. EU nadrejene banke;~~
- ~~2. banke, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu;~~
- ~~3. 1. banke, ki ni podrejena subjektu iz 1. in 2. točke tega odstavka.~~

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem metodologije iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot GSPB določi:

1. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je EU nadrejena banka, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali
2. banko, ki ni podrejena družba EU nadrejene kreditne institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

(2) Banka Slovenije določi banko ali skupino kot GSPB, če bi njen propad ali slabo poslovanje ~~banke~~ lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke ali skupine na sistemsko tveganje globalnega pomena z uporabo metodologije, ki temelji na naslednjih merljivih in enakovredno uteženih kazalnikih:

1. velikost skupine;
2. medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;
3. nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;
4. zapletenost skupine;
5. čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami ter med Republiko Slovenijo in tretjo državo.

(3) Na podlagi skupnega rezultata uporabljene metodologije iz ~~prejšnjega odstavka drugega odstavka tega člena~~ Banka Slovenije banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, katere skupni rezultat presega najnižjo presečno vrednost rezultata, določenega za prvo podkategorijo GSPB, razvrsti v eno od petih podkategorij GSPB iz prvega odstavka 220. člena tega zakona. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami upoštevajo načelo konstantnega linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPB med vsako podkategorijo, z izjemo najvišje podkategorije.

(4) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot GSPB, ~~in~~ jo razvrsti v ustrezno podkategorijo GSPB in, ji določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo v skladu z 220. členom tega zakona.

- (5) Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin:
1. prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kot je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena;
 2. kot GSPB opredeli banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije ne presega najnižje presečne vrednosti, določene za prvo podkategorijo GSPB, določeno na podlagi tretjega odstavka tega člena;
 - ~~2.3. prerazvrsti GSPB na podlagi dodatne določitvene metodologije iz višje v nižjo podkategorijo ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz šestega odstavka tega člena.~~

~~(6) V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka Banka Slovenije o določitvi banke kot GSPB obvesti Evropski bančni organ in mu posreduje utemeljitev za takšno odločitev.~~

(6) Banka Slovenije za banko ali skupino izračuna dodatni skupni rezultat na podlagi katerega lahko sprejme ukrep iz 3. točke petega odstavka tega člena. Pri izračunu uporabi dodatno določitevno metodologijo, ki temelji na naslednjih enakovrednih kategorijah merljivih kazalnikov:

1. kategorijah iz 1. do 4. točke drugega odstavka tega člena
2. čezmejni dejavnosti skupine, razen dejavnosti skupine v sodelujočih državah članicah iz 4. člena Uredbe (EU) št. 806/2014.

(7) Banka Slovenije najmanj enkrat ~~na letoletno~~ preveri določitev GSPB skupni rezultat na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ter razvrstitev GSPB v ustrezne podkategorije GSPB. V primeru, ko ob ponovnem pregledu Banka Slovenije ugotovi, da se z upoštevanjem skupnega rezultata na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ali zaradi posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena GSPB prerazvrsti v drugo podkategorijo GSPB, ali če ugotovi, da banka ali skupina ne izpolnjuje več meril za GSPB, odloči, da:

1. se za GSPB uporablja nova podkategorija GSPB, določena na podlagi tretjega in petega odstavka tega člena, ter določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo GSPB, v skladu z 220. členom tega zakona; ali
2. banka ali skupina ni več opredeljena kot GSPB.

~~(8) Banka Slovenije obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ o rezultatih pregleda in o določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena. Banka Slovenije te informacije objavi na svoji spletni strani.~~

(8) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o rezultatih pregleda in o določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena, vključno z utemeljitvijo presoje posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena. Banka Slovenije informacijo o podkategoriji, v katero je posamezna GSPB razvrščena objavi na svoji spletni strani

219. člen

(določanje drugih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot DSPB določi:

1. banko ali
2. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je ena izmed naslednjih oseb s sedežem v Republiki Sloveniji:
 - EU nadrejena banka;
 - EU nadrejeni finančni holding;
 - EU nadrejeni mešani finančni holding;
 - nadrejena banka;
 - nadrejeni finančni holding ali
 - nadrejeni mešani finančni holding.

~~(1) Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena z odločbo določi banko kot DSPB, če ima banka položaj:~~

- ~~1. EU nadrejene banke;~~

- ~~2. banke, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu;~~
~~3.1. banke, ki ni podrejena subjektu iz 1. in 2. točke tega odstavka.~~

(2) Banka Slovenije banko ali skupino iz prejšnjega odstavka opredeli kot DSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

1. velikost;
2. pomen za gospodarstvo Evropske unije ali Republike Slovenije;
3. pomen čezmejnih dejavnosti;
4. medsebojna povezanost banke ali skupine s finančnim sistemom.

(3) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot DSPB, hkrati določi tudi stopnjo blažilnika za DSPB in rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje tega blažilnika.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije v primeru, ko ob ponovnem pregledu DSPB določi nižji ali višji blažilnik za DSPB, ali če ugotovi, da ~~za~~ upoštevanjem meril iz prvega in drugega odstavka tega člena pri banki ali skupini niso več podane okoliščine za obravnavo kot DSPB, odloči, da:

1. se za banko ali skupino uporablja nova stopnja blažilnika za DSPB ter določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje tega blažilnika; ali
2. banka ali skupina ni več opredeljena kot DSPB.

(5) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o bankah in skupinah, ki jih je opredelila kot DSPB, ter na svoji spletni strani objavi seznam DSPB.

~~(5) Banka Slovenije obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ o bankah, ki jih je opredelila kot DSPB, ter na svoji spletni strani objavi seznam DSPB.~~

(6) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje meril za DSPB ter ustreznost določenih stopenj blažilnika za DSPB. Banka Slovenije obvesti o rezultatih zadevno DSPB ~~in, Komisijo,~~ Evropski odbor za sistemska tveganja ~~in Evropski bančni organ~~ ter na svoji spletni strani objavi posodobljen seznam DSPB.

220. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB)

(1) GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB na konsolidirani podlagi, ki ustreza podkategoriji za GSPB, v katero je GSPB razvrščena na podlagi ~~tretjega odstavka~~ 218. člena tega zakona, in sicer v višini:

1. za prvo najnižjo podkategorijo: 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. za drugo podkategorijo: 1,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
3. za tretjo podkategorijo: 2 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
4. za četrto podkategorijo: 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
5. za peto podkategorijo: 3,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

GSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

~~(2) GSPB izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prejšnjega odstavka, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:~~

- ~~1. kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;~~
- ~~2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;~~
- ~~3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona;~~
- ~~4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 208. člena tega zakona;~~
- ~~5.1. zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona.~~

221. člen
(zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB)

(1) DSPB mora vzdrževati blažilnik za DSPB na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi v višini, ki ga določi Banka Slovenije. DSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Banka Slovenije lahko določi blažilnik za DSPB v višini do 3 odstotke ~~2 odstotka~~ zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ob upoštevanju meril za določitev DSPB iz 219. člena tega zakona na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi. Banka Slovenije zagotovi, da zahteva za vzdrževanje blažilnika za DSPB ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele, vključno z učinki v drugih državah članicah ali na ravni Evropske unije, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi blažilnik za DSPB višji od 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če Komisija v treh mescih po prejemu obvestila Evropskega odbora za sistemska tveganja iz petega odstavka tega člena, sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za zahtevo za vzdrževanje blažilnika za DSPB višjega od 3 odstotkov skupne izpostavljenosti tveganjem.

~~(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, ko je DSPB podrejena GSPB ali DSPB, ki je EU nadrejena banka in se zanjo na konsolidirani podlagi zahteva vzdrževanje blažilnika za DSPB, za podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega višje izmed vrednosti:~~

~~1. — 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali stopnje blažilnika za GSPB ali nadrejeno DSPB na konsolidirani podlagi.~~

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena in zahteve glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj se v primeru, ko je DSPB podrejena GSPI ali DSPI, ki je institucija ali skupina na vrhu katere je EU nadrejena institucija in se zanjo na konsolidirani podlagi zahteva vzdrževanje blažilnika za DSPI, za to podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega nižje izmed vrednosti:

1. vsote višjega od blažilnikov za GSPI ali DSPI, ki se uporabljata za skupino na konsolidirani podlagi, in 1 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali

~~1.2.~~ 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ali stopnje, višje od 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se na podlagi dovoljenja Komisije uporablja za skupino na konsolidirani podlagi v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

~~(4) DSPB izpolnjuje zahtevo iz prvega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:~~

~~2. — kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;~~

~~3. — zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;~~

~~4. — zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona;~~

~~5. — zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 208. člena tega zakona;~~

~~6. — zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona.~~

(5) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo blažilnika za DSPB o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, in sicer vsaj en mesec pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen v višini do 3 odstotke zneska skupne izpostavljenosti tveganjem oziroma vsaj tri mesece pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen s stopnjo višjo od 3. odstotkov.

~~(5) Banka Slovenije en mesec pred objavo odločitve o določitvi ali spremembi blažilnika za DSPB o tem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ ter pristojne in imenovane organe zadevnih držav članic.~~

(6) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. razloge, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da bo blažilnik za DSPB učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;

2. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPB na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij, ki so ~~ji~~ na voljo Banki Slovenije;
3. stopnjo blažilnika za DSPB, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

221.a člen

(zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB)

Kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata tako zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB kot zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB, se uporabi višja zahteva od obeh.

7.2.4. Blažilnik sistemskih tveganj

222. člen

(zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi blažilnik sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za eno ali več podskupin izpostavljenosti iz prvega odstavka 223. člena, da se preprečijo ali zmanjšajo sistemska ali makrobonitetna tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva, da morajo vse banke ali določene skupine bank vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj, izračunan v skladu z 223.a členom tega zakona in sicer na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi. Zahteva se izpolnjuje z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(3) Pri določanju zahtev iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije upošteva tveganja, ki niso zajeta z zahtevami iz 209., 220. in 221. člena tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti pa upošteva tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.

~~(1) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da vzdržuje blažilnik sistemskega tveganja najmanj v višini 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani oziroma posamični in konsolidirani podlagi, če je to potrebno, da se preprečijo ali zmanjšajo dolgoročna neciklična sistemska ali makrobonitetna tveganja.~~

~~(2) Pri določanju zahtev iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva tveganja, ki niso zajeta z zahtevami glede kapitala na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, razen 458. in 459. člena navedene uredbe, zlasti pa upošteva tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.~~

~~(3) Banka izpolnjuje zahtevo iz prvega odstavka tega člena z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:~~

- ~~1. kapitalске zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;~~
- ~~2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;~~
- ~~3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona;~~
- ~~4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 208. člena tega zakona;~~
- ~~5. zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona;~~
- ~~6. zahteve po vzdrževanju blažilnika GSPB ali blažilnika DSPB v skladu z določbami 220. in 221. člena tega zakona.~~

223. člen

(določanje stopnje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj za vse banke ali za določene skupine bank, in sicer v zvezi z vsemi izpostavljenostmi oziroma za eno ali več od naslednjih podskupin izpostavljenosti:

a) vse izpostavljenosti v Republiki Sloveniji

b) vse izpostavljenosti v drugi državi članici ob upoštevanju 224. člena tega zakona

c) izpostavljenosti v tretjih državah

d) sektorske izpostavljenosti v Republiki Sloveniji:

(i) vse izpostavljenosti na drobno od fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;

(ii) vse ostale izpostavljenosti do fizičnih oseb, razen izpostavljenosti iz prejšnje podtočke

(iii) vse izpostavljenosti do pravnih oseb, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine;

(iv) vse ostale izpostavljenosti do pravnih oseb, razen izpostavljenosti iz prejšnje podtočke

e) sektorske izpostavljenosti iz točke d) tega odstavka v drugi državi članici, zgolj zaradi omogočitve priznavanja stopnje blažilnika, ki jo določi druga država članica v skladu z 226. členom tega zakona;

f) podskupine vseh kategorij sektorskih izpostavljenosti iz točke d) tega odstavka

(2) Banka Slovenije blažilnik sistemskih tveganj določi s stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke ali večkratnikom te vrednosti. Za različne skupine bank in izpostavljenosti lahko Banka Slovenije določi različne zahteve.

(3) Blažilnik sistemskih tveganj se ne uporablja za obravnavo tveganj iz 209., 220. in 221. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije pri določanju zahteve za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(5) Banka Slovenije najmanj vsako drugo leto preveri ustreznost zahtev glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj.

(6) Ko Banka Slovenije določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj v skladu s pododdelkom 7.2.4. tega zakona, zaprosi Evropski odbor za sistemska tveganja, da v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic za priznanje stopenj blažilnika sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za podskupine izpostavljenosti v skladu z 226. členom tega zakona.

~~(1) Banka Slovenije lahko določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za vse banke ali za določeno skupino bank, in sicer za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi, pri čemer stopnjo določi s postopnimi ali pospešenimi stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke. Za različne skupine bank lahko Banka Slovenije določi različne zahteve.~~

~~(2) Banka Slovenije pri določanju zahteve za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.~~

~~(3) Banka Slovenije najmanj vsako drugo leto preveri razloge za določitev zahteve glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj.~~

~~(4) Ko Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s pododdelkom 7.2.4. tega zakona, lahko predlaga Evropskemu odboru za sistemska tveganja, da v~~

~~skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic za priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji v skladu z 226. členom tega zakona.~~

223.a člen **(izračun blažilnika sistemskih tveganj)**

Banka izračuna blažilnik sistemskih tveganj na naslednji način:

$$B_{SR} = r_T \times E_T + \sum_i r_i \times E_i$$

pri čemer je:

B_{SR} = blažilnik sistemskih tveganj;

r_T = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke;

E_T = znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke, izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

i = indeks, ki označuje podskupino izpostavljenosti iz 223. člena;

r_i = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek izpostavljenosti tveganjem podskupine izpostavljenosti i ; in

E_i = znesek izpostavljenosti tveganjem banke za podskupino izpostavljenosti i , izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

224. člen **(postopek določanja ~~stopnje~~ stopenj blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Banka Slovenije pred objavo odločitve o določitvi ali spremembi stopenj blažilnika sistemskih tveganj na podlagi 225. člena tega zakona obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja,. V primeru, da se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na banko, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije obvesti tudi organe te države članice. Kadar se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na izpostavljenosti v tretjih državah Banka Slovenije prav tako obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena vključuje:

1. opis sistemskega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji;
2. opis razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, zaradi katerih je ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji;
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da je zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj nujna, in pomeni učinkovit in sorazmeren ukrep pri zmanjševanju tveganja;
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij;
5. če se stopnja blažilnika uporablja za vse izpostavljenosti, utemeljitev, Banke Slovenije zakaj blažilnik sistemskih tveganj ne podvaja delovanja blažilnika za DSPB iz 221. člena tega zakona;
6. stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih Banka Slovenije namerava določiti, izpostavljenosti za katere se bodo uporabljale te stopnje in banke za katere bodo veljale te stopnje.

(3) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do povečanja predhodno določene stopnje blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije o tem zgolj obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja in druge pristojne organe v skladu s 224. členom tega zakona.

(4) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katerokoli skupino ali podskupino izpostavljenosti višje od 3 odstotkov, Banka Slovenije pošlje obvestilo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu odboru za sistemska tveganja vsaj en mesec pred objavo odločitve na podlagi 225. člena tega zakona. Za namene tega odstavka se v izračun navedenega praga ne upošteva priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica v skladu s 226. členom tega zakona

(5) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katerokoli skupino ali podskupino izpostavljenosti, ki je višja od 3 odstotkov, a ne presega 5 odstotkov, Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz prvega odstavka tega člena zaprosi za mnenje Komisije. Banka Slovenije sprejme odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj v skladu z mnenjem Komisije ali obrazloži, zakaj ga ne bo upoštevala.

(6) Če se določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj iz prejšnjega odstavka nanaša na banko, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz prvega odstavka tega člena zaprosi za priporočilo Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja. Če organ nadrejene osebe izrazi nestrinjanje s predlagano stopnjo oziroma stopnjami blažilnika sistemskih tveganj iz petega odstavka tega člena za podrejeno banko, ali sta priporočili Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja negativni, Banka Slovenije:

- prekine postopek in zaprosi za pomoč Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa ali
- ustavi postopek določitve predlagane stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj.

(7) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti višje od 5 odstotkov, Banka Slovenije zaprosi za dovoljenje Komisijo. Zapisilo vključuje vse informacije iz drugega odstavka tega člena. Če Komisija v treh mescih sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za uvedbo blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom.

(8) Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj Evropske unije, razen če se prizna stopnja blažilnika sistemskih tveganj, ki jo je določila druga država članica v skladu z 226. členom tega zakona.

(1) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ ter imenovane organe zadevnih držav en mesec pred objavo iz 225. člena tega zakona. Obvestilo vključuje:

1. opis sistemkega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji;
2. opis razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, zaradi katerih je ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji;
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da je zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj nujna, in pomeni učinkovit in sorazmeren ukrep pri zmanjševanju tveganja;
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij;
5. utemeljitev, zakaj drugi ukrepi iz tega zakona ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013, razen 458. in 459. člena navedene uredbe, sami ali v kombinaciji ne zadostujejo za odpravljanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemkega tveganja ob upoštevanju relativne učinkovitosti teh ukrepov;
6. stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

(2) Banka Slovenije lahko določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3 odstotkov za izpostavljenosti v drugih državah članicah in tretjih državah po posredovanju uradnega obvestila iz prejšnjega odstavka. Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za

izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj Evropske unije.

~~(3) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, lahko pa tudi za izpostavljenosti v tretjih državah v višini od 3 odstotkov do 5 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, predhodno obvesti Komisijo in ji posreduje informacije iz prvega odstavka tega člena. Banka Slovenije sprejme odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj v skladu z mnenjem Komisije ali obrazloži, zakaj ga ne bo upoštevala.~~

~~(4) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji v višini od 3 odstotkov do 5 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v primeru banke, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, o tem obvesti imenovane organe te države članice, Komisijo in Evropski odbor za sistemska tveganja. Če v enem mesecu od obvestila iz prvega odstavka tega člena imenovani organi te države članice izrazijo nestrinjanje s predloženo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj ali če Komisija in Evropski odbor za sistemska tveganja v tem roku izdeta negativno priporočilo, Banka Slovenije:~~

- ~~1. prekine postopek in lahko zaprosi za posredovanje Evropskega bančnega organa v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 glede določitve blažilnika sistemskih tveganj ter sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa ali~~
- ~~2. ustavi postopek določitve predlagane stopnje blažilnika sistemskih tveganj iz prejšnjega odstavka.~~

~~(5) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji ali tretji državi v višini nad 5 odstotki zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali za izpostavljenosti v drugi državi članici nad 3 odstotki zneska skupne izpostavljenosti tveganjem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ in imenovane organe zadevnih držav. Obvestilo vključuje vse informacije iz prvega odstavka tega člena.~~

~~(6) Če v dveh mesecih od obvestila iz prejšnjega odstavka Komisija sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za uvedbo blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom.~~

225. člen

(objava ~~stopnje~~stopenj blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi ~~odločitev o stopnji~~odločitve o stopnjah blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer objava vključuje:

1. ~~stopnje~~stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
2. banke, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;
- ~~2.3. izpostavljenosti, za katere veljajo stopnje blažilnika sistemski tveganj~~
- ~~3.4. utemeljitev~~ za določitev stopenj blažilnika sistemskih tveganj;
- ~~4.5. datum, od katerega morajo banke vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj;~~
- ~~5.6. imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.~~

(2) Če bi objava iz ~~3. točke~~4. točke prejšnjega odstavka lahko ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije teh informacij ne vključi v objavo.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi tudi ~~odločitev~~odločitve o odpravi ~~katerekoli izmed stopenj~~ blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer smiselno upošteva informacije iz prvega odstavka tega člena.

226. člen

(priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko prizna stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo imenovani organi drugih držav članic, in lahko te stopnje blažilnika uporablja za banke z izpostavljenostmi v teh državah članicah, ki so uvedle te stopnje blažilnika.

(2) Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, o tem obvesti ~~Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ in imenovani organ te države članice~~. Odločitev o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.

(3) Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu s prvim odstavkom 224. člena tega zakona in jih javno objavila na spletni strani.

(4) Če Banka Slovenije v skladu s prvim odstavkom tega člena prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, se lahko ta blažilnik sistema tveganja prišteje k blažilniku sistema tveganja, ki se uporablja v skladu z 222. členom tega zakona, pod pogojem, da blažilnika obravnavata različna tveganja. Če blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik

7.3. Kombinirana uporaba blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj

227. člen

(zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj)

Če za banko velja blažilnik sistemskih tveganj, se ta prišteje blažilniku za GSPB ali blažilniku za DSPB, kot sta določena v pododdelku 7.2.3. Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namen četrtega, petega ali sedmega odstavka 224. člena, in stopnje blažilnika za GSPB oziroma DSPB višja od 5 odstotkov, je potrebno predhodno pridobiti pooblastilo Komisije iz 221. člena tega zakona. Za ta namen Banka Slovenije tri mesece pred objavo odločitve predloži obvestilo Evropskemu odboru za sistemska tveganja.

~~(1) Kadar za banko na konsolidirani podlagi velja zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB, DSPB oziroma blažilnika sistemskih tveganj, banka izpolnjuje navedene zahteve z vzdrževanjem tistega blažilnika, za katerega je določena najvišja zahteva. Kadar za banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi velja zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, banka izpolnjuje navedene zahteve z vzdrževanjem tistega blažilnika, za katerega je določena najvišja zahteva.~~

~~(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, da blažilnik sistemskih tveganj velja samo za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, ta blažilnik prišteje blažilniku za DSPB ali za GSPB, ki se uporablja v skladu z 220. ali 221. členom tega zakona.~~

~~(3) Za banko, ki je del skupine ali podskupine, v kateri je GSPB ali DSPB, zahteva po skupnem blažilniku, ki jo mora banka izpolnjevati na posamični podlagi, ne sme biti nižja kot:~~

- ~~1. vsota varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika ter višjega izmed blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja na posamični podlagi, v primeru iz prvega odstavka tega člena;~~
- ~~2. vsota varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika, blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja na posamični podlagi, v primeru iz prejšnjega odstavka.~~

7.4. Ukrepi za ohranitev kapitala

7.4.1. Zahteva po skupnem blažilniku

228. člen
(zahteva po skupnem blažilniku)

(1) Banka mora stalno izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Če te zahteve ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz 229. člena tega zakona.

(2) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje enega od elementov zahteve po skupnem blažilniku, ne sme uporabiti za izpolnjevanje drugih ustreznih elementov zahteve po skupnem blažilniku.

(3) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi 183. člena ali 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
4. napotka, sporočenega v skladu s členom 183.a tega zakona za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda;

(4) Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar nima kapitala v zadostnem obsegu in kakovosti, da bi hkrati izpolnila vsako od naslednjih zahtev:

1. zahtevo po skupnem blažilniku;
2. zahteve iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. dodatno kapitalsko zahtevo na podlagi 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda; in
4. zahtevo glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;

~~Banka mora vedno izpolnjevati ali presegati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.~~

229. člen
(omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po skupnem blažilniku)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.

~~(1) Banka ne sme opravljati izplačil v zvezi z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če bi se zaradi teh izplačil zmanjšal obseg njenega navadnega lastniškega temeljnega kapitala tako, da ne bi več izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku.~~

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev (v nadaljnjem besedilu: MDA) v skladu z 230. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po skupnem blažilniku ter izračunanem MDA ter posredovati načrt za ohranitev kapitala iz 232. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom MDA ne sme:

1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje:

1. plačilo dividend v denarju;

2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz (a) točke prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz (a) točke prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 s strani banke;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz (a) točke prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
5. izplačilo postavk iz (b) do (e) točk prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini MDA, izračunanega v skladu z 230. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

(7) Če uporaba omejitev iz tega člena ne omogoča ustreznega izboljšanja obsega navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke glede na zadevno sistemsko tveganje iz 222. člena tega zakona, Banka Slovenije banki izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom.

230. člen (izračun MDA)

(1) Banka izračuna MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka 229. člena tega zakona.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka 229. člena ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

~~(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek dobička banke, ustvarjenega med letom, in čistega dobička poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in so bili ustvarjeni po zadnji odločitvi skupščine banke glede uporabe bilančnega dobička ali dejanja iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pri tem pa se seštevek zmanjša za davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.~~

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja navadni lastniški temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v zahtevi po skupnem blažilniku, in sicer, če je višina tega deleža:

1. nižja ali enaka 25 odstotkov, se uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja ali enaka 50 odstotkov, se uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja ali enaka 75 odstotkov, se uporabi faktor 0,4;
4. višja od 75 odstotkov in nižja ali enaka 100 odstotkov, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot navadni lastniški temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz točk (a), (b), in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi odločbe iz 183.a člena ali odredbe iz 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda zahteve na podlagi tretjega odstavka 250. člena tega zakona;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu z 131. členom tega zakona ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 183. člena tega zakona.

231. člen
(obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, najpozneje en mesec pred nameranim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 229. člena o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek kapitala, razčlenjenega na:
 - navadni lastniški temeljni kapital,
 - dodatni temeljni kapital,
 - dodatni kapital;
2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;
3. MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;
4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:
 - izplačila dividend,
 - (re-)odkupi delnic,
 - izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
 - izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvede z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in MDA ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

7.4.2. Zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda

231.a člen

(zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

(1) Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kadar nima zadostnega obsega temeljnega kapitala, da bi hkrati izpolnila:

1. zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz 1a odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. zahteve na podlagi 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito z zahtevo iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
4. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu z 131. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

231.b člen

(omejitev razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku finančnega vzvoda na podlagi 1a odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom, v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (v nadaljnjem besedilu: L-MDA) v skladu z 231.c členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda in izračunanem L-MDA ter posredovati načrt za ohranitev kapitala iz 232. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom L-MDA ne sme:
1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje:

1. plačilo dividend v denarju;
2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz (a) točke prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz (a) točke prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 s strani banke;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz (a) točke prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
5. izplačilo postavk iz (b) do (e) točk prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini L-MDA, izračunanega v skladu z 231.c členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

231.c člen **(izračun L-MDA)**

(1) Banka izračuna L-MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek L-MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka 231.b člena tega zakona.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka 231.b člena ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s četrtem odstavkom 429. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, v zahtevi po blažilniku količnika finančnega vzvoda, in sicer, če je višina tega deleža:

1. nižja ali enaka 25 odstotkov, se uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja ali enaka 50 odstotkov, se uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja ali enaka 75 odstotkov, se uporabi faktor 0,4;
4. višja od 75 odstotkov in nižja ali enaka 100 odstotkov, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. zahteve na podlagi 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito z (d) točko prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu z 131. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

231.d člen

(obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, najpozneje en mesec pred nameravanim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 231.b člena o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek temeljnega kapitala, razčlenjen na:

- navadni lastniški temeljni kapital in
- dodatni temeljni kapital;

2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;

3. L-MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;

4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:

- izplačila dividend,
- (re-)odkupi delnic,
- izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
- izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvede z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in L-MDA ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

7.4.3. Načrt za ohranitev kapitala

232. člen (načrt za ohranitev kapitala)

(1) Če banka ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora pripraviti načrt za ohranitev kapitala in ga predložiti Banki Slovenije najpozneje v petih delovnih dneh, ko ugotovi, navedenih zahtev ne bo uspela izpolniti da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku. Banka Slovenije lahko na predlog banke rok za predložitev načrta podaljša na največ deset dni ob upoštevanju obsega in zapletenosti dejavnosti banke.

(2) Načrt za ohranitev kapitala iz prejšnjega odstavka mora vključevati:

1. ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja;
2. ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov banke;
3. načrt in časovni okvir za povečanje kapitala z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(3) Banka Slovenije lahko od banke zahteva tudi druge informacije za izvedbo ocene iz naslednjega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije v enem mesecu po prejemu oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri, če oceni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo banki omogočil izpolnjevanje zahtev po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda v primernem roku. Če v času izvajanja odobrenega načrta za ohranitev kapitala pride do pomembnejših odstopanj, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev novega načrta za ohranitev kapitala.

(5) Če Banka Slovenije ne odobri načrta iz prejšnjega odstavka, zahteva predložitev spremembe načrta za ohranitev kapitala ali banki naloži enega ali več dodatnih ukrepov, s katerimi:

1. zahteva povečanje kapitala banke v določenem roku ali
2. dodatno omeji izplačila banke.

7.5. Poročanje v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih

233. člen (poročanje)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom predpiše vsebino poročil ter roke in način poročanja v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih iz 7. poglavja tega zakona.

7.a POGLAVJE:
MAJHNA IN NEKOMPLEKSNA BANKA

233.a člen
(opredelitev majhne in nekompleksne banke)

(1) Banka Slovenije z odločbo opredeli banko kot majhno in nekompleksno, če izpolnjuje vse pogoje iz 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 535/2013, pri čemer se za namen točke h) upošteva izjava banke, ki jo predloži na podlagi 322. člena tega zakona pred izdajo odločbe po tem členu

(2) Banka Slovenije redno oziroma najmanj enkrat letno preveri izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne.

(3) Če Banka Slovenije pri preverjanju iz prejšnjega odstavka ugotovi, da banka ne izpolnjuje več vseh pogojev iz prvega odstavka tega člena o tem izda ugotovitveno odločbo, v kateri določi tudi rok, v katerem se mora banka uskladiti z vsemi zahtevami tega zakona in Uredbe (EU) 575/2013, ki veljajo za banke.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo o prenehanju opredelitve banke kot majhne in nekompleksne, tudi v primeru, če banka vloži ugovor iz točke h) 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom opredeli podatke in informacije, ki jih upošteva pri presoji pogojev iz prvega odstavka tega člena oziroma 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 535/2013, za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne.

8. POGLAVJE:
UKREPI NADZORA

8.1. Splošne določbe

234. člen
(opravljanje nadzora)

(1) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora v skladu s tem zakonom izvaja naloge in pristojnosti ter izreka ukrepe nadzora, določene v tem zakonu in z Uredbo (EU) št. 1024/2013, razen če je za izvajanje določenih nalog, pristojnosti in ukrepov nadzora, ki jih določa ta zakon, v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka.

- (2) Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s prejšnjim odstavkom s ciljem, da se:
1. preprečijo ali odpravijo kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter preprečijo ali odpravijo nepravilnosti, ki ogrožajo ali bi lahko ogrozile varnost sredstev, ki so bila zaupana banki;
 2. zagotovi stabilnost finančnega sistema.

- (3) Banka Slovenije opravlja nadzor po tem zakonu:
1. z izdajanjem dovoljenj in soglasij;

2. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem informacij bank ter drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
3. z opravljanjem pregledov poslovanja bank in drugih oseb, za katere tako določa ta zakon;
4. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(4) V zvezi z izrekanjem ukrepov pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona mora Banka Slovenije, glede na informacije, s katerimi razpolaga v času odločanja in zlasti v primeru kriznih razmer, ustrezno upoštevati možen vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic.

(5) Kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko za izvajanje vseh ali posameznih nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe odgovorna Evropska centralna banka, ta izvaja naloge in pooblastila ter izreka tudi ukrepe nadzora, kot so določeni v tem zakonu za izvajanje nalog in pooblastil Banke Slovenije, razen če je za izvajanje določenih nalog Evropske centralne banke v Uredbi (EU) št. 1024/2013 ali Uredbi (EU) št. 468/2014 izrecno določeno drugače.

(6) Kadar subjekt nadzora vloži pri Banki Slovenije vlogo na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, za reševanje katere je na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije to vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vložiti pri Banki Slovenije. Zoper sklep Banke Slovenije o zavrženju vloge iz prejšnjega stavka ni sodnega varstva.

235. člen

(načrt nadzorniških pregledov)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 vsaj enkrat letno sprejme načrt nadzorniških pregledov.

(2) Banka Slovenije v načrtu iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. banke, za katere je na podlagi rezultatov pregledovanja in ovrednotenja poslovanja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov, izvedenih v skladu z 172. členom tega zakona, ugotovila obstoj morebitnih pomembnih tveganj za njihovo finančno trdnost ali morebitnih kršitev določb tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013;
- ~~2. banke, ki bi lahko povzročile sistemska tveganja za finančni sistem;~~
- ~~3.2.~~ druge banke, v katerih je po oceni Banke Slovenije upravičen okrepljen nadzor zaradi drugih okoliščin.

(3) Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona v načrtu nadzorniških pregledov za banke iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. aktivnosti, ki jih bo izvajala v posamezni banki ter pogoje za njihovo izvedbo;
2. banke, za katere se bo izvajal okrepljen nadzor na način iz četrtega odstavka tega člena;
3. načrt inšpekcijskih pregledov v prostorih banke, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah.

(4) Kadar Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona odloči, da se v banki izvaja okrepljen nadzor, v načrtu nadzorniških pregledov opredeli zlasti naslednje aktivnosti oziroma ukrepe:

1. dodatno ali pogostejše izvajanje pregledov poslovanja banke;
2. odreditev stalne prisotnosti inšpektorjev ali drugih pooblaščenih oseb Banke Slovenije v banki;
3. dodatno ali pogostejše poročanje banke;
4. dodatne ali pogostejše preglede operativnih, strateških ali poslovnih načrtov banke;
5. tematske preglede za preverjanje izpostavljenosti banke specifičnim tveganjem, za katere je verjetno, da se bodo uresničila.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na načrte nadzorniških pregledov pristojnih organov matične države članice izvaja pristojnosti in naloge nadzora, vključno s pregledom poslovanja v podružnicah bank držav članic v Republiki Sloveniji.

236. člen **(ukrepi Banke Slovenije in nadzorniško pismo)**

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, osebam, nad katerimi izvaja pristojnosti in naloge nadzora v skladu s tem zakonom (subjekt nadzora), izreče ukrepe nadzora z odredbo ali odločbo.

(2) Banka Slovenije pri določanju ukrepov nadzora upošteva vse ustrezne okoliščine glede kršitve, da se z izrečenimi ukrepi nadzora zagotovi učinkovita odprava kršitev in preprečijo nadaljnja ravnanja ali opustitve, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti pa:

1. resnost in trajanje kršitve ter stopnjo odgovornosti kršitelja;
2. finančni položaj kršitelja in pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti;
3. izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpeli tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
4. sodelovanje kršitelja v postopku ugotavljanja kršitve;
5. predhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve.

(3) Kadar Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi pomembna dejstva in okoliščine, ki lahko pripomorejo k zagotavljanju skladnosti delovanja in poslovanja subjektov nadzora s tem zakonom oziroma Uredbo (EU) št. 575/2013 ali bi bila izdaja odredbe ali odločbe, ob upoštevanju prejšnjega odstavka, očitno nesorazmeren ukrep, lahko Banka Slovenije subjekt nadzora o ugotovitvah pri opravljanju nadzora, pisno obvesti in subjektu nadzora priporoča sprejetje ustreznih sprememb (nadzorniško pismo).

237. člen **(pooblašcene osebe Banke Slovenije)**

(1) Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri izvajanju nadzora Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

(3) Če bi v postopku oddaje javnega naročila, v katerem bi bil izbran pooblaščen revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, lahko prišlo do razkritja zaupnih informacij, zaradi katerih bi bilo onemogočeno ali bistveno oteženo učinkovito izvajanje nadzora ali bi bila ogrožena stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije, zaradi česar bi bili interesi države bistveno ogroženi, sklene Banka Slovenije, z upoštevanjem (a) točke prvega odstavka 346. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, pogodbo neposredno z izvajalcem storitev. Za oddajo naročila za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se uporabijo določbe zakona, ki ureja postopek javnega naročanja na področju obrambe in varnosti v delu, ki določa način opredelitve predmeta in sporočanje statističnih podatkov o oddanih naročilih v preteklem letu.

(4) Banka Slovenije mora v letnem poročilu razkriti zbirne informacije o pogodbah, ki jih je sklenila na podlagi tega člena, in o skupni vrednosti teh pogodb v posameznem letu.

238. člen **(letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem bank)**

(1) Banke plačujejo Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013.

(2) Banka Slovenije določi nadomestila iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

~~(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.~~

(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.

(4) Če banka ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu računa, Banka Slovenije banki z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

8.2. Poročanje in pregled poslovanja banke

239. člen (sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka Slovenije vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, zlasti od zaposlenih v bankah, da posredujejo Banki Slovenije prijave o okoliščinah v zvezi z banko, ki pomenijo možno ali dejansko kršitev zahtev ali omejitev, določenih s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotoviti:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter izvedenih aktivnostih.

(3) Banka Slovenije mora zagotoviti:

1. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper banko, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
2. da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo zoper banko, obravnavajo kot zaupni.

(4) Podatkov iz prejšnjega odstavka ni dovoljeno razkriti brez soglasja osebe, ki je podala prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujna za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov. Banka Slovenije banki, na katero se prijava glasi, ne sme razkriti podatkov o osebi, ki je podala prijavo zoper banko, in si mora prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete te osebe.

(5) Kadar je identiteta prijavitelja kljub ukrepom iz tretjega in četrtega odstavka razkrita, mora banka zagotoviti ustrezne pogoje, da se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, oziroma da se odpravijo njihove posledice.

240. člen (zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem ali drugim zakonom.

(2) Državni organi ter nosilci javnih pooblastil so na zahtevo Banke Slovenije dolžni posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje njenih nalog in pristojnosti pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona.

- (3) Za informacije iz prvega odstavka se štejejo zlasti informacije o:
1. pogojih za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev in drugih dovoljenj, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona;
 2. članih uprave in nadzornih svetov bank v zvezi s presojo pogojev za opravljanje funkcije člana uprave ali nadzornega sveta banke;
 3. poslovanju banke v drugih državah članicah in poslovanju banke države članice v Republiki Sloveniji;
 4. poslovanju bank v tretjih državah in poslovanju bank tretjih držav v Republiki Sloveniji;
 5. finančnem položaju in poslovanju bank, imetnikov kvalificiranih deležev, nadrejenih in podrejenih družb ter drugih pravnih oseb, nad katerimi je Banka Slovenije pristojna opravljati nadzor;
 6. okoliščinah v zvezi s presojo pogojev za izdajo dovoljenja imetniku kvalificiranega deleža;
 7. okoliščinah v zvezi z dejavnostjo drugih oseb, kadar so razlogi za sum glede opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti v nasprotju s tem zakonom.

(4) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ali drugih stroškov, ki se zaračunavajo v zvezi s posredovanjem teh podatkov.

(5) Kadar Banka Slovenije pri izvajanju pristojnosti na podlagi tega zakona presoja ugled posamezne osebe, pridobi informacije o delovanju te osebe tudi iz centralizirane zbirke, ki jo glede izrečenih administrativnih ukrepov vodi Evropski bančni organ, z upoštevanjem predpisov, ki urejajo izmenjavo informacij iz kazenske evidence med državami članicami.

241. člen **(poročila banke)**

(1) Banka mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati vso dokumentacijo, poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom ali za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v skladu z veljavnimi predpisi. Banka mora poročila in informacije iz prejšnjega stavka posredovati v obliki in na način, ki ga določi Banka Slovenije.

(2) Poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki so pomembna za nadzor nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov uprave banke in oseb, zaposlenih pri banki.

(3) Banka Slovenije osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

242. člen **(pregled poslovanja)**

(1) Banka omogoči pooblaščenim osebam Banke Slovenije, da v skladu z zahtevo iz 243. člena tega zakona opravi pregled poslovanja banke na sedežu banke in v drugih prostorih, v katerih banka oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(2) Pregled poslovanja vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke v skladu z zahtevo iz 243. člena tega zakona.

243. člen **(zahteva za pregled poslovanja)**

(1) Banka Slovenije posreduje banki zahtevo za pregled poslovanja najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije zahtevo za pregled poslovanja predloži banki šele na dan začetka opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ni mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije, evidenc in poslovnih dogodkov, ki so predmet pregleda, vključno z navedbo dokumentacije, ki jo mora banka v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij izročiti za izvedbo pregleda, ter rok za predložitev.

(4) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če banka ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja ali Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 244. do 247. členu tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata prvi do četrti odstavek tega člena.

244. člen **(način opravljanja pregleda)**

(1) Pregled poslovanja banke opravi strokovni delavec Banke Slovenije ali druga pooblaščen oseba Banke Slovenije, ki jo za opravljanje pregleda poslovanja banke pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).

(2) Pregled poslovanja opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(3) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kot je nujno za doseg namena nadzora.

(4) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe ZUP o zapisniku.

245. člen **(obseg pregleda)**

(1) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora v skladu z zahtevo.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(3) Člani uprave in zaposleni pri banki morajo inšpektorju Banke Slovenije posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za pregled poslovanja v skladu z zahtevo.

246. člen **(pogoji za opravljanje pregleda)**

(1) Banka mora inšpektorjem Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Banka mora zagotoviti, da so v času, v katerem inšpektorji Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja, v prostorih, kjer se opravlja pregled, prisotne pooblaščen osebe banke, ki lahko na zahtevo inšpektorja Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

247. člen

(posebni pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Banka, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora inšpektorju Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

248. člen

(poročanje in pregled poslovanja drugih oseb)

(1) Če je to potrebno za doseg namena nadzora nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev poslovne dokumentacije, ustrezna poročila in informacije tudi od naslednjih oseb:

1. oseb, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti;
2. oseb, na katere je banka prenesla del svojih poslovnih procesov;
3. imetnikov kvalificiranih deležev v banki;
4. oseb, v katerih ima banka kvalificirano naložbo;
5. nadrejenega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga;
6. drugih oseb, ki so vključene v konsolidiran nadzor banke;
7. družbe, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali mešanemu poslovnemu holdingu.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva poročila in informacije iz prejšnjega odstavka tudi od članov organov vodenja in od zaposlenih pri teh osebah.

(3) Kadar je to potrebno, da se preveri dokumentacija, poročila in informacije, prejete na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pri pravnih osebah iz prvega odstavka tega člena opravi pregled poslovanja. Za pregled poslovanja se v tem primeru smiselno uporabljajo določbe tega zakona o pregledu poslovanja banke.

(4) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz prvega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem organom v skladu z določbami tega zakona.

8.3. Ukrepi nadzora zoper banko

8.3.1. Odredba za odpravo kršitev banke

249. člen (odredba)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, banko pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila.

(2) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke, Banka Slovenije banki poleg zahtev iz prejšnjega odstavka odredi, da izvede določene ukrepe iz 250. člena tega zakona, da se odpravijo kršitve oziroma prepreči nastanek kršitev (v nadaljnjem besedilu: dodatni ukrepi).

(3) Šteje se, da so pomembni učinki na varno in skrbno upravljanje banke podani, če kršitev ima ali bi lahko imela pomembne posledice za finančni položaj banke oziroma za obravnavo tveganj, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena, če banka ne zagotavlja ali v naslednjih 12 mesecih verjetno ne bo zagotavljala ustrezne ureditve notranjega upravljanja, zlasti pa:

1. ustreznih kvantitativnih ali kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala,
2. izpolnjevanja zahtev glede velikih izpostavljenosti iz 393. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
3. izpolnjevanja zahtev glede kapitalske ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013.

250. člen (dodatni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne aktivnosti ali postopke za odpravljanje ugotovljenih kršitev v banki, če je mogoče pričakovati, da se bo s temi ukrepi zagotovilo učinkovitejše odpravljanje ugotovljenih kršitev, vzpostavilo poslovanje banke v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013 ali preprečil nastanek kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije lahko odredi zlasti naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži banki, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve ~~iz 7. poglavja tega zakona in iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in sicer pod pogoji iz 183. člena tega zakona v zvezi z elementi tveganj in tveganji, ki niso zajeta v 1. členu navedene uredbe;~~
2. naloži banki, da izvede določene ukrepe za izboljšanje ureditev glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala banke ter glede ureditve notranjega upravljanja banke;
3. naloži banki, da predloži podroben načrt ukrepov za odpravo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
4. zahteva od banke, da uporabi posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika izračuna kapitalskih zahtev;
5. naloži ukrepe za zmanjšanje tveganj, ki jih prevzema banka v zvezi z določenimi posli, produkti ali sistemi, vključno s:
 - prepovedjo ali omejitvijo širjenja mreže poslovalnic banke ali zahtevo za zmanjšanje poslovne mreže banke,
 - prepovedjo ali omejitvijo aktivnosti banke, ki pomeni pomembno tveganje za finančni položaj banke;
6. prepove ali omeji banki sklepanje posameznih poslov ali poslov določene vrste ter zahteva postopno zmanjševanje obsega sklenjenih poslov, vključno z dejavnostmi zunanjega izvajanja, ob upoštevanju možnosti za predčasno prenehanje v skladu s pogodbeno ureditvijo, vključno s prepovedjo ali omejitvijo sklepanja poslov banke:
 - z osebami, ki pomenijo povečano tveganje za banko zaradi neprimerne kreditne bonitete ali zaradi drugih okoliščin,

- s posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti, ali z drugimi družbami in osebami, ki pomenijo za banko povečano tveganje;
- 7. prepove ali omeji banki izplačila dobička ali plačila obresti delničarjem ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, razen če bi prepoved povzročila nastanek dogodka neplačila banke,
- 8. naloži banki, da uporabi čisti in preneseni dobiček za izboljšanje kapitalske ustreznosti banke;
- 9. prepove ali omeji uporabo računovodskih meril, zaradi katerih banka ne izkazuje pravilnega finančnega položaja ali rezultata, in določi ustrezna merila;
- 10. omeji variabilne prejemke zaposlenih s primernim odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, če bi izplačilo tega dela prejemkov ogrozilo izpolnjevanje obveznosti ali ciljev glede kapitalske ustreznosti banke;
- 11. določi dodatne zahteve glede zagotavljanja likvidnosti, vključno z omejitvami glede usklajenosti dospelosti terjatev in obveznosti banke;
- 12. zahteva dodatno in ali pogostejše poročanje banke, zlasti vključno v zvezi s kapitalom in likvidnostjo banke;
- 13. zahteva, da nadzorni svet imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta;
- 14. zahteva dodatna razkritja banke;
- 15. zahteva od nadzornega sveta banke, da odpokliče člana ali člane uprave, ki so neposredno odgovorni za ugotovljene kršitve v banki, in imenuje novega člana ali nove člane uprave;
- 16. zahteva od imetnikov kvalificiranega deleža, da odpokličejo člana ali člane nadzornega sveta, ki so dopustili ugotovljene kršitve v banki, čeprav so zanje vedeli ali bi morali vedeti in imenuje novega člana ali nove člane nadzornega sveta.

(3) Dodatni ukrep iz 12. točke drugega odstavka tega člena glede dodatnega ali pogostejšega poročanja banke se lahko naloži le v primeru, da:

(i) je ukrep primeren in sorazmeren glede na namen, zaradi katerega se zahteva dodatno ali pogostejše poročanje;

(ii) zahtevani podatki niso isti ali bistveno isti, kot so že bili sporočeni Banki Slovenije, hkrati pa Banka Slovenije teh podatkov ne more pripraviti sama; in

(iii) zahtevani podatki niso bili predloženi v drugačni obliki ali razčlenjenosti, kar bi Banki Slovenije omogočilo pripravo informacije v enaki kakovosti in zanesljivosti, kot če bi jih prejela od banke.

~~(3) Banka Slovenije naloži banki dodatni ukrep iz 1. točke prejšnjega odstavka zlasti, če na podlagi drugih ukrepov Banke Slovenije banka verjetno ne bo ustrezno izboljšala ureditev, procesov, mehanizmov in strategij ureditve notranjega upravljanja in so podane naslednje okoliščine:~~

- ~~1. če banka ne zagotavlja ustreznega pokritja tveganj ali dejavnikov tveganj, ki niso upoštevani pri izračunu kapitalskih zahtev banke v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali na podlagi 7. poglavja tega zakona;~~
- ~~2. če z upoštevanjem ocene iz 176. člena tega zakona ali ocene iz 182. člena tega zakona ugotovi, da banka zaradi neusklajenosti z zahtevami za uporabo zadevnih pristopov ne izpolnjuje ali verjetno ne bo izpolnjevala kapitalske ustreznosti;~~
- ~~3. če so tveganja banke podcenjena kljub izpolnjevanju zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013;~~
- ~~4. če banka v skladu s petim odstavkom 377. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Banki Slovenije sporoči, da rezultati stresnih testov, ki jih izvede banka v skladu z navedenim členom, bistveno presegajo kapitalsko zahtevo za portfelj trgovanja s korelacijo;~~
- ~~5. druge okoliščine, iz katerih izhaja, da banka ne izpolnjuje ali verjetno ne bo izpolnjevala zahtev glede ureditve notranjega upravljanja v skladu s tem zakonom ali zahtev glede velikih izpostavljenosti iz 393. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.~~

~~(4) Banka Slovenije naloži banki dodatni ukrep iz 1. točke drugega odstavka tega člena ob upoštevanju ugotovitev procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona in 183. členom tega zakona.~~

(5) Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke na podlagi 11. točke drugega odstavka tega člena tako, da se zagotovi pokritje

likvidnostnih tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in pri tem upošteva:

1. poslovni model banke;
2. ureditev ~~notranjega upravljanja banke glede~~ upravljanja likvidnostnega tveganja;
3. ugotovitve pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona;
4. ~~sistemske likvidnostne tveganje, ki ogroža celovitost finančnega trga.~~

(6) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju neskladja med dejanskim likvidnostnim položajem banke ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja poleg zahteve iz prejšnjega odstavka banki izreče tudi druge ukrepe nadzora.

~~(7) Če Banka Slovenije ugotovi, da so banke s podobnim profilom tveganosti izpostavljene ali bi lahko bile izpostavljene določenim tveganjem ali pomenijo določeno tveganje za finančni sistem, lahko pri teh bankah uporabi primerljiva ali identična merila pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona in na podlagi ugotovitev tega procesa tem bankam odredi podobne ali identične ukrepe v skladu s tem členom in o tem obvesti Evropski bančni organ.~~

251. člen **(poročilo o odpravi kršitev)**

(1) Banka mora izvesti dodatne ukrepe in odpraviti ugotovljene kršitve v roku, določenem z odredbo, ter Banki Slovenije dostaviti poročilo o izvedenih aktivnostih (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilu o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile kršitve odpravljene.

(3) Banka Slovenije lahko v odredbi od banke zahteva, da poročilo o odpravi kršitev priloži mnenje pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

252. člen **(ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)**

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev iz prvega odstavka prejšnjega člena ter priloženih dokazov izhaja, da je banka izvedla ukrepe in odpravila kršitve ugotovljene z odredbo, izda Banka Slovenije v treh mesecih po prejemu celovitega poročila banke o odpravi kršitev odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo ugotovitvene odločbe o odpravljenih kršitvah zahteva dopolnitev poročila ali opravi pregled poslovanja banke v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali je banka izvedla navedene ukrepe in odpravila ugotovljene kršitve.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je banka kršila predpise iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, vendar je banka kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega odstavka 249. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je banka kršila predpise iz drugega odstavka 9. člena tega zakona in da je kršitev odpravila.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če bi glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdala takšne odločbe in objava informacij na podlagi 277. člena tega zakona pomembno prispevala k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena banko pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter pozove banko, da

se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

8.3.2. Ukrepi zgodnjega posredovanja

253. člen **(ukrepi zgodnjega posredovanja)**

(1) Če so v banki podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ali bodo te kršitve verjetno podane, lahko Banka Slovenije v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede tudi naslednje dodatne ukrepe (v nadaljnjem besedilu: ukrepi zgodnjega posredovanja):

1. zahteva od upravljalnega organa banke, da se izvedejo aktivnosti v okviru ene ali več shem ali ukrepov, opredeljenih v načrtu sanacije;
2. zahteva od upravljalnega organa banke, da se ustrezno posodobi načrt sanacije, če se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk, določenih v prvotnem načrtu sanacije, in da se v določenem roku izvedejo aktivnosti za uporabo shem ali ukrepov, ki so opredeljeni v posodobljenem načrtu;
3. zahteva od upravljalnega organa banke, da predloži podroben načrt ukrepov, s katerimi se preprečijo ali odpravijo težave banke, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
4. zahteva od upravljalnega organa banke, da v določenem roku skliče skupščino banke in ji predlaga sprejetje določenih ukrepov za namen sanacije banke, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalne rezerve;
5. zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke;
6. zahteva od upravljalnega organa banke pripravo načrta pogajanj za prestrukturiranje dolga z nekaterimi ali vsemi upniki banke v skladu z načrtom sanacije;
7. zahteva, da se spremeni poslovna strategija banke;
8. zahteva, da se izvedejo spremembe pravnih ureditev in operativnih procesov v banki;
9. zahteva, da banka zagotovi pogoje in informacije, ki jih potrebuje organ, pristojen za reševanje, za posodobitev načrta reševanja ali načrtovanje ukrepov reševanja banke, vključno z izvedbo vrednotenja sredstev in obveznosti banke za namene reševanja.

(2) Banka Slovenije pri oceni obstoja okoliščin hitrega slabšanja finančnega položaja banke za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva različne kazalnike in opredeli pragove poslabšanja teh kazalnikov, ki utemeljujejo uporabo teh ukrepov. Banka Slovenije lahko v zvezi z oceno iz prejšnjega stavka upošteva tudi minimalno kapitalsko zahtevo za banko, ki se ji prišteje 1,5 odstotna točka. Ko Banka Slovenije ugotovi, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje.

(3) Banka Slovenije lahko poleg ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena izreče tudi druge dodatne ukrepe iz 250. člena tega zakona.

254. člen **(sklic skupščine banke)**

(1) Če Banka Slovenije z odredbo na podlagi 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena upravi banke naloži, da v določenem roku skliče skupščino banke in predlaga sprejetje določenih ukrepov z namenom sanacije, se sklic skupščine banke, ne glede na 297. člen ZGD-1, objavi najmanj 15 dni pred skupščino. V objavi sklica skupščine mora uprava navesti, da se skupščina sklicuje na podlagi tega zakona in v skladu z zahtevami na podlagi iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Uprava banke mora najmanj osem dni pred nameranim dnem objave sklica skupščine, ki bo odločala o predlogu na podlagi zahteve iz prejšnjega odstavka, predlog sklepov

skupščine predložiti Banki Slovenije, ki lahko do objave sklica skupščine od uprave banke zahteva popravek predloga sklepov skupščine.

(3) Če uprava banke ne skliče skupščine banke, ki bi odločala o predlogu sklepov v skladu z zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko Banke Slovenije, sama skliče skupščino banke ter ji predlaga povečanje osnovnega kapitala banke.

Banka mora Banki Slovenije povrniti stroške, ki so nastali v zvezi s sklicem skupščine.

255. člen **(odločanje skupščine o predlogu sklepov v skladu z zahtevo)**

(1) Ne glede na 300. člen ZGD-1 delničarji banke ne morejo podajati predlogov sklepov k točkam dnevnega reda, ki so vezane na predloge sklepov skupščine, določene v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 253. člena tega zakona.

(2) Kadar drug zakon ali statut banke za sprejetje določene odločitve na skupščini določa ločeno glasovanje z izrednim sklepom, se ne glede na določbe zakona ali statuta v primeru odločanja o predlogih sklepov, določenih v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 253. člena tega zakona, glasovanje izvede na skupnem zasedanju skupščine.

(3) Kadar skupščina banke odloča o predlogih ukrepov v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 253. člena tega zakona, ki vključujejo ukrepe za povečanje osnovnega kapitala banke ali spremembe statuta, ki so nujne za izvedbo ukrepov sanacije, je tak sklep veljavno sprejet, če je potrjen z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, pod pogojem, da je na skupščini zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico. Za odločanje skupščine iz prejšnjega stavka se ne uporabljajo določbe ZGD-1 ali statuta, ki določajo višje zahteve za veljavnost takšnega sklepa.

(4) V primeru, ko uprava banke v zvezi z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 253. člena tega zakona predlaga skupščini poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi prenosa zneskov v kapitalske rezerve, se takšno zmanjšanje osnovnega kapitala banke lahko izvede ne glede na pogoje iz drugega odstavka 379. člena ZGD-1.

(5) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 253. člena tega zakona z namenom povečanja kapitala banke predlaga izdajo instrumenta, ki vključuje izključno opcijo banke do zamenjave imetnikovega instrumenta za delnice banke, je tak sklep na skupščini banke veljavno sprejet, če je sprejet z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, če je zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico.

(6) Pooblastilo upravi za izdajo instrumentov iz prejšnjega odstavka na podlagi skupščinskega sklepa velja največ eno leto.

(7) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 253. člena tega zakona skupščini predlaga povečanje osnovnega kapitala banke tako, da se nove delnice banke ponudijo izključno obstoječim delničarjem banke in znanim upnikom banke iz naslova kvalificiranih obveznosti banke, se takšna ponudba ne šteje kot ponudba vrednostnih papirjev javnosti in se za takšno ponudbo ne uporabljajo določbe 36. člena ZTFI glede obvezne objave prospekta.

256. člen **(povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki)**

(1) Uprava banke lahko v zvezi z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 253. člena tega zakona predlaga skupščini povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 334. člena ZGD-1. Banka Slovenije lahko od uprave banke zahteva, da pred sklicem skupščine povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki pregleda pooblaščen revizor, če obstaja dvom o vrednosti stvarnega vložka v času njegovega prispevanja.

(3) Predlog sklepa skupščine za povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki mora vključevati:

1. opis predmeta stvarnega vložka in osebo, od katere bo stvarni vložek pridobljen;
2. število delnic ali nominalno vrednost delnic, ki bodo izdane na podlagi vplačila stvarnega vložka;
3. izjavo imetnika predmeta stvarnega vložka, da bo predmet stvarnega vložka po potrditvi sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke prenesel na banko.

(4) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, mora predlog iz prejšnjega odstavka vsebovati izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic s prenosom terjatve na banko pod odložnim pogojem, če bo predlagani sklep o povečanju osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki veljavno potrjen na skupščini banke.

(5) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, ki je zavarovana s stvarno ali obligacijsko pravico, morajo biti k izjavi priložene listine, ki zagotavljajo učinke takšnega zavarovanja tudi v razmerju do banke, razen če ti učinki nastanejo za banko že na podlagi zakona.

(6) Če so predmet stvarnega vložka vrednostni papirji ali drugo premoženje, na katerem je z vpisom v register ustanovljena zastavna pravica ali druga stvarna pravica v korist tretjega, morajo biti k izjavi priložene ustrezne listine, ki banki brezpogojno in nemudoma dovoljujejo izbris teh pravic v ustreznem registru.

257. člen **(posebna revizija, ničnost in izpodbojnost)**

(1) Sodišče v skladu s 318. členom ZGD-1 imenuje posebnega revizorja zaradi preveritve postopkov povečanja osnovnega kapitala banke, ki so bili izvedeni na podlagi zahteve v skladu s 4. točko prvega odstavka 253. člena tega zakona, če delničarji, ki predlagajo sodišču imenovanje posebnega revizorja, založijo predujem za kritje stroškov posebne revizije. V tem primeru se ne uporablja šesti odstavek 318. člena ZGD-1.

(2) V zvezi s skupščinskim sklepom, ki je bil sprejet na skupščini z upoštevanjem 254. do 256. člena tega zakona, ni mogoče uveljavljati ničnosti na podlagi prve in tretje alineje 390. člena ZGD-1.

(3) Skupščinskega sklepa iz prejšnjega odstavka, ki je bil sprejet z večino glasov iz 255. člena tega zakona, ni mogoče izpodbijati iz razloga, ker sklep ni bil sprejet z večino, kakor je določena v statutu banke.

(4) Skupščinskega sklepa iz drugega odstavka tega člena o povečanju osnovnega kapitala banke ni mogoče izpodbijati iz razlogov iz drugega odstavka 400. člena ZGD-1.

(5) Uveljavljanje izpodbojnosti sklepa skupščine iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njegove uveljavitve. Če sodišče v postopku izpodbijanja ugotovi, da so podani izpodbojni razlogi in bi moral biti sklep razveljavljen, sklepa ne razveljavi, ampak zgolj ugotovi obstoj izpodbojnih razlogov. Delničarji, ki so uveljavljali izpodbojnost sklepa lahko na podlagi odločitve sodišča o obstoju izpodbojnih razlogov uveljavljajo morebitne odškodninske zahtevke v pravdi.

258. člen **(razrešitev članov upravljalnega organa in višjega vodstva banke)**

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo na podlagi 5. točke prvega odstavka 253. člena tega zakona zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega

vodstva banke, če te osebe z upoštevanjem meril iz 45. oziroma 55. člena tega zakona niso primerne za opravljanje nalog v zvezi z odpravo kršitev v banki.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prejšnji odstavek z odredbo zahteva razrešitev vseh ali posameznih članov upravljalnega organa banke ali višjega vodstva v banki tudi, če:

1. so v banki podane okoliščine, ki kažejo na znatno poslabšanje finančnega položaja banke ali na hude kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ali internih ureditev v banki;
2. ukrepi zgodnjega posredovanja iz 253. člena tega zakona ne zadoščajo za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(3) Banka mora v zvezi z ukrepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena glede razrešitve ali zamenjave članov upravljalnega organa ali višjega vodstva, pred novim imenovanjem posameznega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva o predlogu za imenovanje obvestiti Banko Slovenije, ki lahko v petih delovnih dneh po prejemu obvestila ugovarja predlogu, če ob upoštevanju razlogov za zahtevo po razrešitvi ali zamenjavi članov upravljalnega organa ali višjega vodstva in položaja banke oceni, da posamezni član upravljalnega organa ali višjega vodstva oziroma upravljalni organ ali višje vodstvo kot celota ne ustreza zahtevam glede funkcije in nalog, ki naj bi jih opravljal.

(4) V zvezi z ukrepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena so novi člani upravljalnega organa ali višjega vodstva lahko imenovani le, če Banka Slovenije v roku iz prejšnjega odstavka ne ugovarja imenovanju.

(5) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega in drugega odstavka tega člena izreče tudi druge ukrepe nadzora iz 249. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 250. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 253. člena tega zakona.

259. člen **(imenovanje posebnega pooblaščenca)**

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo imenuje enega ali več posebnih pooblaščenцев v banki, če so podani razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena in razrešitev posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva na podlagi prejšnjega člena ne zadošča za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(2) Banka Slovenije lahko posebnega pooblaščenca pooblasti za:

1. izvajanje funkcije člana uprave banke ali 2. za izvajanje posameznih nalog v banki brez pooblastil za zastopanje banke.

(3) Banka Slovenije kot posebnega pooblaščenca imenuje osebo, ki je strokovno usposobljena za izvajanje funkcije in nalog iz prejšnjega odstavka. Če je posebni pooblaščenec imenovan za izvajanje funkcije člana uprave banke, mora izpolnjevati pogoje iz 38. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije imenuje posebnega pooblaščenca za izvajanje funkcije člana uprave banke, lahko odloči, da posebni pooblaščenec opravlja funkcijo člana uprave namesto razrešenega člana uprave ali skupaj z obstoječimi člani uprave. Banka Slovenije v imenu banke predlaga vpis imenovanja in razrešitve posebnega pooblaščenca s pooblastili za opravljanje funkcije člana uprave banke v sodni register.

(5) Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči, da se mora uprava banka pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati s posebnim pooblaščencem ali pridobiti njegovo soglasje.

(6) V odredbi o imenovanju posebnega pooblaščenca Banka Slovenije določi vlogo, pristojnosti in pooblastila posebnega pooblaščenca, vključno z morebitnimi omejitvami iz prejšnjega odstavka. Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči tudi, da se mora posebni pooblaščenec pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati z Banko Slovenije. Naloge posebnega pooblaščenca lahko vključujejo zlasti preverjanje finančnega položaja banke, vodenje poslov ali dela poslov banke, da bi se ohranil ali ponovno vzpostavil finančni

položaj institucije, ter sprejemanje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja banke. Če je posebni pooblaščenec pooblaščen za sklic skupščine banke, mora pred objavo sklica skupščine in določitvijo dnevnega reda skupščine obvezno pridobiti soglasje Banke Slovenije.

(7) Banka Slovenije lahko kadarkoli z odredbo odloči o spremembi vloge, pooblastil in pristojnosti posebnega pooblaščenca.

(8) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega odstavka tega člena izreče tudi ukrepe nadzora iz 249. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 250. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 253. in 258. člena tega zakona.

260. člen **(trajanje funkcije in razrešitev posebnega pooblaščenca)**

(1) Posebni pooblaščenec je lahko imenovan največ za obdobje enega leta. Mandat posebnega pooblaščenca se lahko izjemoma podaljša, če so v banki še podani razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena. Razlogi za podaljšanje pooblastil posebnega pooblaščenca se objavijo v okviru objave informacij v skladu z 277. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kadarkoli razreši posebnega pooblaščenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena ali če so podani drugi razlogi za njegovo razrešitev. Posebni pooblaščenec je lahko razrešen izključno na podlagi odločitve Banke Slovenije.

261. člen **(izvajanje nalog in pooblastil posebnega pooblaščenca)**

(1) Posebni pooblaščenec mora pri opravljanju svojih nalog ravnati v skladu s pooblastili in omejitvami, določenimi v skladu s šestim odstavkom 259. člena tega zakona, in pri svojem delovanju v banki upoštevati navodila Banke Slovenije ter veljavne predpise, dobro poslovno prakso in najvišje strokovne ter etične standarde.

(2) Banka mora posebnemu pooblaščencu zagotoviti stalni in neomejen dostop v prostore banke ter ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno opravlja svoja pooblastila v skladu z odredbo.

(3) Banka mora posebnemu pooblaščencu omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije ter izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(4) Člani upravljalnega organa in zaposleni pri banki morajo posebnemu pooblaščencu na njegovo zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nalog posebnega pooblaščenca v skladu z odredbo o imenovanju. V primeru imenovanja pooblaščenca s pooblastili člana uprave banke morajo člani uprave posebnemu pooblaščencu nemudoma predati posle, za katere je pooblaščen v skladu z odredbo.

(5) Posebni pooblaščenec mora Banki Slovenije nemudoma sporočiti vse bistvene informacije, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na presojo finančnega položaja banke ali kršitev predpisov ali internih ureditev v banki.

(6) Banka Slovenije lahko od posebnega pooblaščenca zahteva, da ji redno poroča o izvajanju svojih nalog ter da ji v določenem roku, v vsakem primeru pa ob koncu mandata, predloži poročilo v zvezi s finančnim položajem banke ter v zvezi z ukrepi, ki so bili v banki izvedeni v času njegovega imenovanja.

262. člen **(usklajevanje pooblastil za zgodnje posredovanje in imenovanje začasnega upravitelja za skupine)**

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik nad EU nadrejeno družbo ugotovi, da so v zvezi z EU nadrejeno družbo podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 253. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu z 259. členom tega zakona, o tem nemudoma obvesti sodelujoče pristojne organe v kolegiju ter Evropski bančni organ in se pred uporabo teh ukrepov posvetuje s pristojnimi organi v kolegiju.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi posvetovanja s sodelujočimi pristojnimi organi odloči, ali bo v zvezi z zadevno EU nadrejeno družbo izrekla katerega od ukrepov iz prejšnjega odstavka, pri tem pa upošteva vpliv teh ukrepov na subjekte v skupini v drugih državah članicah. Banka Slovenije odločitev o uporabi ukrepov sporoči drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju in Evropskemu bančnemu organu.

(3) Če Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz (i) točke prvega odstavka 4. člena te uredbe, pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki, ki je podrejena EU nadrejeni družbi, nad katero izvaja nadzor drug konsolidacijski nadzornik, podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 253 člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu z 259. členom tega zakona, o tem obvesti Evropski bančni organ in konsolidacijskega nadzornika ter se pred uporabo navedenih ukrepov posvetuje s konsolidacijskim nadzornikom.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka odloči o uporabi ukrepov iz prvega odstavka tega člena v banki in pri tem upošteva oceno konsolidacijskega nadzornika, ki je podana najkasneje v treh dneh od obvestila iz prejšnjega odstavka. Banka Slovenije pri odločitvi upošteva tudi morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v drugih državah članicah. Banka Slovenije obrazloženo odločitev o uporabi ukrepov sporoči banki ter konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju ter Evropskemu bančnemu organu.

(5) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik EU nadrejene družbe v zvezi s posamezno podrejeno institucijo prejme obvestilo sodelujočega pristojnega organa iz tretjega odstavka tega člena, na podlagi obvestila oceni verjetni vpliv uvedbe ukrepov iz prvega odstavka tega člena v podrejeno družbi na skupino kot celoto ali na druge subjekte v skupini. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to oceno v treh dneh sporoči sodelujočemu pristojnemu organu, ki je posredoval obvestilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Če so podane okoliščine iz tretjega odstavka tega člena pri več podrejenih institucijah v skupini, si Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadeva, da se v petih dneh od obvestila sprejme skupna odločitev glede:

1. imenovanja istega posebnega pooblaščenca za vse zadevne institucije ali
2. usklajevanja ukrepov prvega odstavka tega člena za več kot eno institucijo, da se olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančnega položaja posamezne institucije.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obrazloženo odločitev iz prejšnjega odstavka predloži EU nadrejeni družbi.

(8) Če skupna odločitev iz šestega odstavka tega člena ni sprejeta v petih dneh, lahko Banka Slovenije sama sprejme odločitev o uporabi ukrepov v zvezi z EU nadrejeno družbo oziroma banko, nad katero izvaja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 in pri tem upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v petdnevnem obdobju posvetovanja, ter morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije posreduje EU nadrejeni družbi oziroma banki.

(9) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko pod pogoji, določenimi v desetem odstavku tega člena, predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU glede odločitve, ki vključuje enega ali več ukrepov:

1. iz 1. in 2. točke prvega odstavka 253. člena tega zakona v zvezi s:
 - kapitalskimi in likvidnostnimi ukrepi, ki so potrebni za zagotavljanje ali obnovev sposobnosti za uspešno delovanje in finančnega položaja institucije,
 - ureditvami in ukrepi za ohranitev ali obnovev kapitala,

- ureditvami in ukrepi za zagotovitev, da ima institucija ustrezen dostop do virov financiranja za nepredvidljive dogodke, vključno z možnimi viri likvidnosti, oceno razpoložljivega zavarovanja in oceno možnosti prenosa likvidnosti med subjekti v skupini in poslovnimi področji za zagotovitev, da lahko institucija še naprej opravlja svoje dejavnosti in izpolnjuje svoje obveznosti, ko te zapadejo,
- pripravljalnimi ukrepi, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti za namen izvajanja načrta sanacije, vključno z ukrepi, potrebnimi za zagotovitev pravočasne dokapitalizacije institucije; 2. iz 6. in 8. točke prvega odstavka 253. člena tega zakona.

(10) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, vloži zahtevo iz prejšnjega odstavka, če:

1. se ne strinja z odločitvijo pristojnega organa ali konsolidacijskega organa, ki je sprejeta v skladu z drugim ali četrtem odstavkom tega člena, in če vloži zahtevo pred iztekom tridnevnega roka za posvetovanje; ali
2. če ni bila sprejeta skupna odločitev v skladu s šestim odstavkom tega člena in če vloži zahtevo pred iztekom petdnevnega roka za posvetovanje.

(11) Če je vložena zahteva iz devetega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja na podlagi drugega, četrtega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi v treh dneh, Banka Slovenije pri odločanju njegovo odločitev upošteva. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve v treh dneh, Banka Slovenije odloči v skladu z drugim, četrtem ali osmim odstavkom tega člena.

8.3.3. Odvzem dovoljenja za opravljanje storitev banke

263. člen **(odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)**

(1) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če so v banki podane kršitve iz drugega odstavka tega člena in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni.

(2) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom;
3. banka ne izpolnjuje več zahtev iz 3., 4. ali 6. dela Uredbe (EU) št. 575/2013, razen zahtev iz 92a in 92b člena te Uredbe ali dodatne kapitalske zahteve iz 183. člena ali 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona ali zahtev glede zagotavljanja kapitala ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov iz 250. člena tega zakona, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
4. če banka ne ravna v skladu z odredbo in ne odpravi kršitev ali ne izvrši ukrepov, ki jih zahteva Banka Slovenije, in ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
5. ni več mogoče pričakovati, da bo banka izpolnila svoje obveznosti do upnikov, in ne zagotavlja več ustreznega jamstva za sredstva, ki so jih banki zaupali njeni vlagatelji, zlasti če ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog;
6. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba banke;
7. če so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.

(3) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se banki lahko odvzame tudi, če njena nadrejena banka, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding:

8. - ne sprejme ukrepov, ki bi bili lahko potrebni za zagotovitev skladnosti z bonitetnimi zahtevami iz delov 3, 4, 6 ali 7 Uredbe (EU) št. 575/2013

9. – ne ravna v skladu z odločbo iz 183.b člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna kapitalska zahteva ali odredbo na podlagi 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona

10. – ne ravna v skladu z odredbo na podlagi petega odstavka 250. člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna zahteva glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja.

(3) Za namen iz 7. točke prejšnjega odstavka se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če je banka poslovno ali lastniško povezana z drugimi družbami ali posamezniki na način, da zaradi medsebojnih povezav med temi osebami ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko.

(4) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju bančnih storitev, se lahko namesto odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banki prepove opravljati te posle.

(5) Banka Slovenije nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje, če ugotovi, da so v banki podani ali bodo v šestih mesecih verjetno podani razlogi iz drugega odstavka tega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ne odvzame, če organ, pristojen za reševanje, v določenem roku odloči, da se v banki izvedejo ukrepi za reševanje, s katerimi se bodo odpravile okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

264. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame banki dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje storitev v skladu s tem zakonom;
3. če banka ne ravna v skladu z zahtevo Banke Slovenije ali Evropske centralne banke in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, da se kršitve odpravijo, ali če ne prepreči nastanek kršitev, kadar kršitve izhajajo iz dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev;
4. če so zaradi dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev podane okoliščine, zaradi katerih ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitev.

(2) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev z odločbo banki prepove opravljati posamezne posle.

(3) Banka Slovenije je v zvezi z ugotavljanjem razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena vezana na ugotovitve Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(4) Za postopek v zvezi s prepovedjo opravljanja posameznih poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

(5) S smiselno uporabo tega člena lahko Banka Slovenije banki izreče tudi pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev.

265. člen

(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če banka v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom banki izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo poleg primerov iz prejšnjega odstavka odvzem dovoljenja izvršen tudi, če banka v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti se določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

(3) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in dovoljenje odvzame, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz prejšnjega odstavka.

8.4. Ukrepi nadzora zoper kvalificirane imetnike

266. člen

(odvzem dovoljenja za kvalificiran delež prenehanje veljavnosti odločitve o nenasprotovanju zaradi spremenjenih okoliščin)

(1) ~~Dovoljenje za kvalificiran delež se odvzame~~ Odločitev o nenasprotovanju preneha veljati, če:

1. kvalificirani imetnik, ki ima položaj nadrejene družbe, nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega poslovnega holdinga, krši svoje obveznosti, določene s tem zakonom, in teh kršitev kljub odredbi pristojnega organa oziroma nadzornega organa druge države članice, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, ne odpravi; ali
2. ~~nastopijo Banka Slovenije ugotovi~~ druge okoliščine v zvezi s kvalificiranim imetnikom, na podlagi katerih se lahko v skladu z določbami tega zakona ~~zavrne zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev~~ izda odločba o nasprotovanju pridobitvi kvalificiranega deleža.

(2) ~~Pravne posledice, določene v 73. členu tega zakona, nastopijo z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža~~ Prenehanje veljavnosti odločitve o nenasprotovanju zaradi spremenjenih okoliščin ugotovi Banka Slovenije v odredbi iz 267. člena tega zakona.

267. člen

(odredba o odsvojitvi delnic deleža)

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve ~~delnic bankedeleža, s katerim je dosegel ali presegel kvalificiran delež~~, ne vloži zahteve za ~~izdajo dovoljenja~~ aceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Banka Slovenije z odredbo naloži, da ~~delnic delež~~, ki ~~jihga~~ ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi ~~delnic deleža~~).

(2) V odredbi o odsvojitvi ~~delnic deleža~~ mora Banka Slovenije določiti rok za odsvojitev ~~delnic deleža~~, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi:

1. če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve ~~delnic deleža, s katerim je dosegel ali presegel kvalificirani delež~~, vloži zahtevo za ~~izdajo dovoljenja~~ aceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža in je izdana odločba o nasprotovanju, ali je je ta zahteva zavrnjena, ta zahteva zavrnjena ali umaknjena,
2. ~~če je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža~~ če Banka Slovenije ugotovi, da je odločitev o nenasprotovanju prenehala zaradi spremenjenih okoliščin.

(4) Za odredbo o odsvojitvi ~~delnic deleža~~ se uporabljajo določbe tega zakona o odredbi.

268. člen

(poročilo o odsvojitvi delnic in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Neupravičeni imetnik mora do izteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi ~~delnicdeleža~~, Banki Slovenije predložiti poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora obsegati:

1. dokaze o odsvojitvi in
2. podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih ~~delnicdeleža~~.

(2) Banka Slovenije lahko od pridobitelja ~~delnicdeleža~~ iz prejšnjega odstavka zahteva, da se izjasni, ali je ~~delnicedelež~~ pridobil v svojem imenu in za svoj račun, ter pridobi druge dokaze o okoliščinah, za čigav račun je pridobitelj pridobil ~~delnicdelež~~.

(3) V postopku iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 339. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je imetnik pridobil ~~delnicedelež~~ banke v nasprotju s tem zakonom in v enem mesecu od pridobitve ~~delnicdeleža~~ ni vložil zahteve za ~~izdajo dovoljenjaoceno primernosti~~ za pridobitev kvalificiranega deleža, vendar je odsvojil ~~delnicedelež banke~~ pred izdajo odredbe o odsvojitvi ~~delnicdeleža~~ iz prejšnjega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz petega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je imetnik pridobil ~~delnicedelež~~ v nasprotju s tem zakonom in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(5) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 277. člena tega zakona lahko pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona.

(6) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz četrtega odstavka tega člena neupravičenega imetnika pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, in ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

268.a člen

(periodično plačilo denarnega zneska)

(1) Če neupravičeni imetnik kvalificiranega deleža ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi deleža, lahko Banka Slovenije neupravičenemu imetniku naloži periodično plačilo denarnega zneska.

(2) Višina periodičnega plačila denarnega zneska se določi za vsak dan dokler neupravičeni imetnik deleža ne odsvoji. Vsota periodične globe ne sme presegati dvakratnika zneska iz 368. člena tega zakona.

(3) Za periodično plačilo denarnega zneska se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o administrativnem sankcioniranju.

269. člen

(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)

(1) Če neposredni neupravičeni imetnik ~~delnicdeleža~~ ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi ~~delnicdeleža~~, ali če Banka Slovenije ugotovi, da ima neposredni pridobitelj delnice, ki so bile predmet odredbe o odsvojitvi ~~delnicdeleža~~, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj), Banka Slovenije z odločbo prepove neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih imajo v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna s smiselno uporabo drugega odstavka 73. člena tega zakona.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora obsegati:

1. podatke o neupravičenem imetniku, in če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju ali pridobiteljih;
2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic se vroči tudi banki. Banka od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je banka v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora banka dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh, potem ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

269.a člen **(odločba o prisilni prodaji delnic)**

(1) Če neposredni neupravičeni imetnik v roku šest mesecev po pravnomočnosti odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic iz 269. člena ne odsvoji kvalificiranega deleža, izda Banka Slovenije odločbo o začetku postopka za prisilno prodajo delnic.

(2) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o začetku postopka za prisilno prodajo delnic z odločbo imenuje skrbnika za prodajo delnic. Skrbnik za prodajo delnic je lahko borznoposredniška hiša, odvetniška družba ali odvetnik, stečajni upravitelj, likvidacijski upravitelj ali druga strokovno usposobljena oseba za prodajo delnic.

(3) Banka Slovenije v odločbi o imenovanju skrbnika za prodajo delnic določi:
- delnice, ki so predmet prisilne prodaje
- obseg pravic iz delnic, ki jih lahko izvršuje skrbnik za prodajo
- višino nadomestila, do katerega je upravičen skrbnik za prodajo za svoje delo
- morebitne druge pogoje in omejitve, ki jih mora skrbnik za prodajo upoštevati pri prodaji.

(4) Prodaja delnic se zagotovi na podlagi preglednega postopka prodaje, da se:
1. zagotovi pravilnost in celovitost informacij v zvezi s prodajo;
2. prepreči neupravičeno favoriziranje ali diskriminacija posameznih morebitnih kupcev;
3. opravi prodaja pod tržnimi pogoji, ob upoštevanju posameznih okoliščin primera in v skladu z veljavnimi predpisi;
4. prepreči morebitno nasprotje interesov;
5. doseže najvišja možna prodajna cena.

(5) Če se v skladu z načeli iz prejšnjega odstavka prodaja kvalificiran delež, je lahko pridobitelj kvalificiranega deleža samo oseba, ki je pridobila odločbo o nenasprotovanju v skladu s 70. členom tega zakona.

(6) Skrbnik za prodajo Banko Slovenije o postopku prodaje redno obvešča.

(7) Skrbnik za prodajo delnic je upravičen do povračila potrebnih stroškov v zvezi s prodajo in do nadomestila za svoje delo. O povračilu stroškov, vključno z višino nadomestila za delo skrbnika za prodajo odloči Banka Slovenije s sklepom. Na predlog skrbnika za prodajo lahko Banka Slovenije o že nastalih stroških odloči še pred zaključkom prodaje (vmesni sklep o stroških).

(8) Stroški prodaje, vključno z nadomestilom za delo skrbnika za prodajo, se izplačajo iz prejete kupnine za delnice, še preden se ta izroči neposrednemu kvalificiranemu imetniku. Stroške na podlagi vmesnega sklepa založi Banka Slovenije.

8.5. Ukrepi nadzora zoper člana upravljalnega organa

270. člen

(odredba članu upravljalnega organa in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora nad banko ugotovi, da član uprave banke krši dolžnosti iz prvega ali drugega odstavka 45. člena tega zakona ali da član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 55. člena tega zakona, in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave oziroma člana nadzornega sveta banke, članu upravljalnega organa z odredbo naloži, da preneha določena ravnanja ali odpravi ugotovljene kršitve.

(2) Banka Slovenije obvesti nadzorni svet in upravo banke o izdaji odredbe iz prejšnjega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil dolžnosti na podlagi tega zakona, vendar je kršitve odpravil pred izdajo odredbe iz prvega odstavka tega člena in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil svoje dolžnosti na podlagi tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 277. člena tega zakona lahko pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena člana upravljalnega organa pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev. Banka Slovenije lahko izda ugotovitveno odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi v primeru, da je funkcija članu upravljalnega organa banke pred izdajo takšne odločbe prenehala.

271. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

- (1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke se odvzame, če:
1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja;
 2. član po imenovanju za člana uprave banke sprejme direktorsko funkcijo v nasprotju s 36. členom tega zakona ali ne izpolnjuje več pogojev iz 38. člena tega zakona za imenovanje za člana uprave banke;
 3. član huje krši dolžnosti člana uprave iz 45. člena tega zakona.

- (2) Kršitev dolžnosti člana uprave ima značilnost hujše kršitve, če:
1. so zaradi ravnanja člana uprave posledično v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 249. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 373. člena tega zakona;
 2. član uprave ne ravna v skladu z odredbo iz prejšnjega člena; ali
 3. član uprave ponovno krši dolžnosti člana uprave iz 45. člena tega zakona z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je vključena v skupino skupaj z

bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

272. člen **(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)**

(1) Če so v zvezi s kršitvami člana uprave iz prvega odstavka prejšnjega člena podane posebne olajševalne okoliščine, lahko Banka Slovenije z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave odloči, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če član uprave v preizkusnem obdobju, ki ga določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

273. člen **(prepoved opravljanja funkcije člana nadzornega sveta banke)**

(1) Banka Slovenije članu nadzornega sveta banke z odločbo prepove opravljanje funkcije, če:

1. član ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 53. člena tega zakona;
2. imenovanje člana ni v skladu s 34. členom tega zakona; ali
3. član huje krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 55. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 55. člena tega zakona ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana nadzornega sveta v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 250. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 373. člena tega zakona;
2. član nadzornega sveta banke ponovno krši dolžnosti iz 55. člena z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti; ali 3. član nadzornega sveta banke ne odpravi kršitev v skladu z odredbo iz 270. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o prepovedi opravljanja funkcije člana nadzornega sveta banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

(4) Za odločbo o prepovedi opravljanja funkcije člana nadzornega sveta banke se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odločbi o odvzemu dovoljenja.

8. 5a Ukrepi zoper finančni holding in mešani finančni holding

273.a člen **(odredba za vzpostavitev skladnosti)**

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz 75.c člena tega zakona, odredi, da finančni holding ali mešani finančni holding sprejme ukrepe, s katerimi se zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi.

(2) Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu odredi zlasti naslednje ukrepe:

1. začasno prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic podrejenih institucij, ki jih ima finančni holding ali mešani finančni holding;
2. dajanje navodil ali usmeritev finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese deleže, ki jih ima v svojih podrejenih institucijah;
3. začasno imenovanje drugega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali institucije znotraj skupine kot odgovorne za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi;
4. omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;
5. zahtevo, da finančni holding ali mešani finančni holding odproda ali zmanjša deleže v institucijah ali drugih subjektih finančnega sektorja;
6. zahtevo, da finančni holding ali mešani finančni holding nemudoma predloži načrt o ponovni vzpostavitvi skladnosti.

(3) Pri ukrepih v zvezi z mešanim finančnim holdingom Banka Slovenije upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Za odredbo za vzpostavitev skladnosti se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

8.6. Razkritja v zvezi z nadzorom

274. člen **(razkritje splošnih informacij o nadzoru)**

- (1) Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi naslednje informacije:
1. besedila zakonov in drugih predpisov ter smernice in navodila, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s poslovanjem in nadzorom bank;
 2. način izvrševanja opcij in diskrecij iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013;
 3. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju iz 172. člena tega zakona, vkjučno z merili za uporabo načela sorazmernosti iz tretjega odstavka 172. člena tega zakona.

(2) Brez poseganja v določbe tega zakona, ki urejajo obveznost varovanja zaupnih informacij, pridobljenih pri opravljanju nadzora, Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi agregatne statistične podatke o ključnih vidikih ureditve in uresničevanja pravil glede varnega in skrbnega upravljanja tveganj v bankah, ter zbirne informacije glede števila in narave ukrepov nadzora, ki jih je izrekla na podlagi tega zakona zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z izrečenimi sankcijami v postopkih zaradi prekrškov.

(3) Razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti zadostna, da omogočajo razumljivo primerjavo pristopov, ki jih uporabljajo pristojni organi različnih držav članic.

(4) Banka Slovenije vsa razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena objavi kot celovito informacijo ter jih redno dopolnjuje in posodablja.

275. člen **(razkritje posebnih informacij o nadzoru)**

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pristojnosti na podlagi 5. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s 405. do 409. členom Uredbe (EU) št. 575/2013;

2. povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis izrečenih ukrepov v primerih ugotovljenih neskladnosti z zahtevami iz 405. do 409. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ugotovljenih na letni ravni.

(2) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi;
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
 - skupni znesek kapitala nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in ga izkazujejo v podrejenih družbah s sedežem v tretjih državah,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu s 92. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(3) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejene družbe v tretji državi;
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
 - skupni znesek kapitala nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in ga izkazujejo v podrejenih družbah v tretjih državah,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu s 92. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije informacije iz prvega do tretjega odstavka tega člena razkrije v obliki zbirnega podatka oziroma povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posamezne banke oziroma druge posamezne osebe, na katero se informacije nanašajo.

276. člen

(razkritje informacij o izdanih dovoljenjih)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh javno objavi informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje storitev bank, odločbah o nenasprotovanju za pridobitev kvalificiranega deleža ter za opravljanje funkcije člana uprave ali funkcije člana nadzornega sveta banke.

(2) Ne glede na druge določbe tega zakona, ki določajo zaupnost informacij Banke Slovenije, Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi izrek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

277. člen

(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, javno objavi informacije iz drugega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi nadzora, administrativnimi sankcijami in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 in je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju:
 - o nazivu in sedežu pravne osebe, ali
 - o osebnem imenu fizične osebe;
2. o kršitvi:
 - opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013,
 - naravo ugotovljenih kršitev;
3. izrek odločbe s katero se postopek konča;
4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začet postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije javno razkrije celotno odločbo ali povzetek odločbe o izrečenem ukrepu, administrativni sankciji ali sankciji zaradi prekrška, ki poleg informacij iz prejšnjega odstavka obsega dodatne informacije v zvezi z ukrepi nadzora ali sankcijami, ki jih je izrekla banki, če presodi, da je to potrebno zaradi učinkovitega preprečevanja kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavljanja ustreznega varstva deponentov.

(4) Pri objavi informacij na podlagi prejšnjega drugega ali tretjega odstavka Banka Slovenije ne sme razkriti osebnih in drugih zaupnih podatkov o stranki ali tretji osebi, razen informacij iz drugega odstavka tega člena. Pred objavo odločbe ali povzetka odločbe Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v odločbi ali povzetku odločbe označi podatke, ki jih šteje kot zaupne podatke, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov.

(5) Informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena se javno objavijo na spletni strani Banke Slovenije in so na spletni strani dostopne najmanj pet let po objavi. Banka Slovenije informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena posreduje Evropskemu bančnemu organu.

278. člen (razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na predlog kršitelja podlagi ugovora iz tretjega odstavka tega člena odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora ali sankcija izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave ali
3. bi z objavo vpletenim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(2) Kadar je kršitelju pred izdajo odločbe o ukrepu nadzora ali sankcije zagotovljena pravica do izjave, Banka Slovenije v pozivu k izjavi kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena, te razloge navesti v izjavi in predložiti ustrezne dokaze.

(3) Kadar je kršitelju ukrep nadzora izrečen z odredbo, Banka Slovenije v odredbi kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena, te razloge navesti v ugovoru (ugovor zoper objavo), ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora. Banka Slovenije o ugovoru zoper objavo odloči z odločbo.

~~(4) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka prvega odstavka tega člena, hkrati z izdajev odločbe, s katero izreče ukrepe nadzora ali sankcijo oziroma v odločbi o ugovoru, odloči:~~

~~- tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi. Banka Slovenije lahko v primeru razlogov iz prejšnjega odstavka odloči tudi,~~

~~- ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži ter navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati.~~

~~(3) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz prvega odstavka tega člena, v odločbi o izrečenih ukrepih nadzora, izdani na podlagi tega zakona, kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.~~

~~(4) Banka Slovenije odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo.~~

~~(5) Če na podlagi ugovora kršitelja Banka Slovenije ugotovi, da so podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugotovi ugovoru, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, in navede rok za zadržanje objave.~~

~~(56) Zoper odločbo, s katero Banka Slovenije zavrne predlog, da se identiteta kršitelja ne objavi ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v tem zakonu.~~

~~(67) Ne glede na peti odstavek prejšnjega člena lahko Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani Banke Slovenije umaknejo pred potekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega do šestega odstavka tega člena.~~

9. POGLAVJE: POSEBNE VRSTE NADZORA

9.1. Nadzor nad banko v zvezi s poslovanjem na območju druge države članice

279. člen

(sodelovanje pristojnih organov v zvezi z opravljanjem storitev banke v drugi državi članici)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, zlasti z izmenjavo vseh informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalске ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, načrtov sanacije, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prejšnjega odstavka, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice, v kateri banka opravlja storitve, nemudoma posreduje vse informacije in ugotovitve v zvezi z banko glede izpolnjevanja zahtev v zvezi z likvidnostjo v skladu s 6. delom Uredbe (EU) št. 575/2013 in določbami tega zakona o izpolnjevanju zahtev na konsolidirani podlagi, ki so pomembne za poslovanje podružnice banke v državi članici, zlasti za zaščito vlagateljev v državi članici.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da ima banka likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo te težave pojavile, o teh ugotovitvah nemudoma obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, in hkrati posreduje tudi informacije o izvedenih in načrtovanih ukrepih sanacije za odpravljanje težav banke, vključno z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla.

(5) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice, v kateri banka opravlja storitve, pridobila informacije v zvezi z njenim poslovanjem, mu na njegovo zahtevo sporoči in pojasni, kako so bile njegove informacije in ugotovitve upoštevane.

(6) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice pridobila informacije o kršitvah banke pri poslovanju v državi članici, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, pristojnemu organu na njegovo zahtevo posreduje pojasnila o ukrepih, ki jih je sprejela zoper banko, da se odpravijo ali preprečijo takšne kršitve v zvezi s poslovanjem banke v državi članici.

(7) Če je pristojni organ države članice kljub ukrepom in pojasnilom Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka sprejel ukrepe zoper banko v zvezi z njenim poslovanjem na območju države članice in Banka Slovenije oceni, da ti ukrepi niso primerni, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke v državi članici ali da se zaščitijo interesi vlagateljev, investorjev in drugih oseb, za katere banka opravlja storitve v državi članici, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema države članice, lahko Banka Slovenije zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(8) Če se Banka Slovenije ne strinja z začasnimi ukrepi, ki jih sprejme pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

280. člen

(opredelitev podružnice banke v državi članici kot pomembne)

(1) Kadar pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve prek podružnice, pri Banki Slovenije zahteva opredelitev te podružnice kot pomembne, Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom te države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve glede opredelitve podružnice banke v državi članici kot pomembne.

(2) Skupna odločitev iz prejšnjega odstavka se navede v dokumentu, ki vsebuje obrazložitev in se posreduje relevantnim pristojnim organom držav članic.

(3) Če v dveh mesecih od vložitve zahteve pristojnega organa države članice iz prvega odstavka tega člena skupna odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne ni sprejeta in odločitev v naslednjih dveh mesecih sprejme pristojni organ države članice, je ta odločitev za Banko Slovenije zavezujoča.

281. člen

(sodelovanje v zvezi z nadzorom nad poslovanjem pomembnih podružnic bank v drugih državah članicah)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice glede poslovanja pomembne podružnice banke v tej državi članici tako, da na lastno pobudo pristojnemu organu države članice posreduje zlasti naslednje informacije o poslovanju banke:

1. o neugodnem razvoju poslovanja banke ali drugih subjektov v skupini, ki bi lahko resno vplivali na institucije v tej državi članici;
2. o pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora, ki jih je banka izrekla Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, zlasti o morebitni zahtevi za zagotovitev kapitala v skladu s tretjim odstavkom 250. člena tega zakona in ukrepih za omejitev uporabe naprednega pristopa pri izračunu kapitalske zahteve v skladu s drugim odstavkom 312. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. o ugotovitvah na podlagi ocene tveganj banke, narejene v skladu s 172. členom tega zakona oziroma o skupnih odločitvah pristojnih organov v skladu z 294. členom tega zakona ter o

odločitvah glede ukrepov nadzora, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika poslovanja pomembne podružnice banke v drugih državah članicah.

(2) Banka Slovenije se posvetuje s pristojnim organom države članice, v kateri ima banka pomembno podružnico, o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti v skladu s 160. členom tega zakona, če je to pomembno z vidika likvidnostnih tveganj v tej državi članici.

(3) Banka Slovenije v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah načrtuje in usklajuje naloge in ukrepe nadzora v sodelovanju s pristojnimi organi teh držav članic ter po potrebi s pristojnimi centralnimi bankami ESCB, zlasti glede priprave in izvedbe ukrepov v kriznih razmerah ter v primeru neugodnega razvoja pri poslovanju banke ali na finančnih trgih.

(4) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka ustanovi in vodi kolegij pristojnih organov, če tak kolegij še ni ustanovljen na podlagi 295. člena tega zakona.

(5) Ustanovitev in delovanje kolegija iz prejšnjega odstavka temelji na pisnem dogovoru, ki ga sklenejo udeleženi pristojni organi. Banka Slovenije odloči o udeležbi pristojnih organov na posameznem sestanku ali pri dejavnostih kolegija in pri tem upošteva pomen nadzorne aktivnosti, ki bo obravnavana na sestanku kolegija, za te pristojne organe, zlasti mogoč vpliv na stabilnost finančnega sistema v teh državah članicah. Banka Slovenije vse člane kolegija obvešča o načrtovanih sestankih kolegija in zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih, in o izvedenih aktivnostih.

282. člen

(pregled poslovanja podružnice banke v državi članici)

(1) V primeru, da Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke v državi članici, predhodno obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja vzajemno priznane storitve.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prejšnji odstavek zaprosi pristojni organ države članice, v kateri banka prek podružnice opravlja storitve, ali pooblasti revizorja ali drugo strokovno osebo, da opravi pregled poslovanja podružnice banke v tej državi članici. Pooblaščen osebe Banke Slovenije se lahko udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni organ države članice.

(3) Banka Slovenije informacije in ugotovitve o poslovanju podružnice banke, ki jih sporoči pristojni organ države članice na podlagi opravljenega pregleda poslovanja te podružnice, upošteva pri določanju svojega načrta nadzorniških pregledov, pri čemer upošteva tudi stabilnost finančnega sistema v tej državi članici.

283. člen

(ukrepi nadzora nad banko, ki opravlja storitve v državi članici)

(1) Če Banka Slovenije od pristojnih organov države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, prejme informacijo, da banka krši ali da obstaja pomembno tveganje, da bo kršila predpise države članice, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU, ali določbe Uredbe (EU) št. 575/2013, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe nadzora po tem zakonu z namenom, da banka odpravi kršitve.

(2) Banka Slovenije mora nemudoma obvestiti pristojni organ države članice o sprejetih ukrepih.

284. člen

(obvestilo pristojnemu organu države članice o odvzemu dovoljenja banki)

Če Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljati posamezne storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih banka opravlja te storitve.

9.2. Nadzor nad poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije

285. člen

(sodelovanje v zvezi z nadzorom pri opravljanju storitev banke države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali prek podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalске ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka države članice v Republiki Sloveniji.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prejšnjega odstavka, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(3) Kadar se pristojni organ države članice ali konsolidacijski nadzornik banke, ki ima pomembno podružnico v Republiki Sloveniji, ne posvetuje z Banko Slovenije o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti ali kadar Banka Slovenije po posvetovanju meni, da operativni postopki niso ustrezni, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njeno pomoč v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

286. člen

(opredelitev pomembne podružnice banke države članice)

(1) Banka Slovenije lahko ~~pri predlogu~~ pristojnemu organu države članice, ki je pristojen za nadzor nad banko države članice, ki opravlja storitve prek podružnice v Republiki Sloveniji, ~~ali pri konsolidacijskem nadzorniku~~, ~~zahteva~~, da opredeli podružnico banke države članice kot pomembno.

(2) V predlogu iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije utemelji pomembnost podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, pri čemer upošteva zlasti, ali:

1. njen tržni delež, merjen po depozitih, zbranih v Republiki Sloveniji, presega 2 odstotka;
2. bi imelo prenehanje ali opustitev dejavnosti podružnice banke države članice negativne posledice za sistemsko likvidnost ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Republiki Sloveniji;
3. je podružnica banke države članice zaradi svoje velikosti z vidika števila strank pomembna za bančni ali finančni sistem Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(4) Če v dveh mesecih od vložitve predloga Banke Slovenije za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne skupna odločitev ni sprejeta, mora Banka Slovenije v naslednjih dveh mesecih sama odločiti o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(5) Banka Slovenije pri odločitvi iz prejšnjega odstavka v največji možni meri upošteva stališča pristojnega organa države članice. O odločitvi za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne Banka Slovenije pisno obvesti pristojni organ države članice in navede razloge za takšno odločitev.

(6) Če je za opravljanje nalog iz 293. člena tega zakona določen konsolidacijski nadzornik, se vse določbe tega člena, ki se nanašajo na pristojni organ države članice, uporabljajo za konsolidacijskega nadzornika.

(7) Opredelitev podružnice banke kot pomembne ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

287. člen **(pregled poslovanja podružnice banke države članice)**

(1) Pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije v skladu s pravom Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice banke te države članice. O nameravanem pregledu poslovanja iz prejšnjega stavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 242. do 247. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo pristojnega organa države članice Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži tega pregleda.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena je Banka Slovenije pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu z določbami predpisov iz prvega in drugega odstavka 118. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko po predhodnem posvetovanju s pristojnim organom države članice opravi pregled poslovanja podružnice ter od podružnice zahteva tudi vse informacije o njenem poslovanju, če so te informacije pomembne za oceno tveganja podružnice za stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije. Po opravljenem pregledu Banka Slovenije pridobljene informacije in ugotovitve, ki so pomembne za oceno tveganja banke ali stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, posreduje pristojnemu organu države članice.

288. člen **(poročanje banke države članice)**

Banka države članice, ki prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v zvezi opravljanjem storitev banke države članice v Republiki Sloveniji, vključno z informacijami, ki so potrebne za opredelitev podružnice kot pomembne.

289. člen **(ukrepi nadzora ter drugi ukrepi v zvezi s poslovanjem banke in podružnice banke države članice)**

(1) Če banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, krši določbe predpisov iz 118. člena tega zakona, ji z namenom zaščite javne koristi Banka Slovenije z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu in o tem obvesti pristojni organ države članice sedeža banke.

(2) Če je Banka Slovenije pristojnemu organu države članice posredovala informacije in ugotovitve o kršitvah v zvezi s poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, ter na podlagi pojasnil pristojnega organa države članice ugotovila, da pristojni organ ni ukrepal zoper banko države članice ali sprejeti ukrepi niso ustrezni, lahko Banka Slovenije, potem ko je obvestila pristojni organ države članice in Evropski bančni organ, sprejme ukrepe v skladu s tem zakonom z namenom, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke države članice pri poslovanju v Republiki Slovenije.

ter da se zaščitijo interesi vlagateljev, investorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije lahko v nujnih primerih še pred posredovanjem informacij pristojnemu organu države članice po prejšnjem odstavku, ali preden pristojni organ druge države članice na podlagi informacij Banke Slovenije ukrepa v banki države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ali preden so sprejeti ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke, sprejme začasne ukrepe in od podružnice banke države članice zahteva ali ji prepove določene aktivnosti, če je to potrebno zaradi zaščite stabilnosti finančnega sistema ali da se prepreči ogroženost skupnih interesov vlagateljev, investorjev in drugih oseb v Republiki Sloveniji.

(4) Začasni ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni z namenom zaščite pred finančno nestabilnostjo in ne smejo omogočati slabše obravnave upnikov iz drugih držav članic ter lahko vključujejo tudi prepoved plačil in druge ukrepe iz 262. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije začasne ukrepe iz tretjega odstavka tega člena odpravi, ko oceni, da je bil namen, zaradi katerega so bili sprejeti, dosežen, zlasti potem ko pristojni organ države članice sprejme ustrezne ukrepe oziroma potem ko so sprejeti ustrezni ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke.

(6) Banka Slovenije o sprejemu in odpravi začasnih ukrepov iz tretjega odstavka brez odlašanja obvesti Evropski bančni organ, Komisijo in pristojni organ druge države članice.

(7) Če banka države članice kljub ukrepom pristojnega organa države članice ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža banke ni mogoče izreči, ne odpravi kršitev ali ne odpravi kršitev kljub ukrepom Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Banka Slovenije izreče prepoved opravljanja storitev na območju Republike Slovenije.

(8) Pred izrekom ukrepa iz prejšnjega odstavka mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice, razen če zaradi varovanja interesov strank banke ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati. V tem primeru Banka Slovenije o prepovedi opravljanja storitev obvesti pristojni organ države članice, Evropski bančni organ in Komisijo takoj, ko je to mogoče.

290. člen

(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja banki države članice)

Če pristojni organ države članice sedeža banke obvesti Banko Slovenije, da je bilo banki, ki neposredno ali prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji je bilo prepovedano opravljati posamezne storitve, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe po tem zakonu, da se tej banki prepreči nadaljnje opravljanje teh storitev in da se zavarujejo interesi strank te banke.

9.3. Nadzor na konsolidirani podlagi

291. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije je kot konsolidacijski nadzornik pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke in je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora nad to banko na posamični podlagi ali

2. če je banka podrejena:

- nadrejenemu investicijskemu podjetju Republike Slovenije oziroma druge države članice
- nadrejenemu EU investicijskemu podjetju
- nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali
- EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu.

(2) Če so istemu nadrejenemu investicijskemu podjetju ali EU investicijskemu podjetju poleg banke podrejene banke ali kreditne institucije drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij druge države članice.

(3) Če sta istemu nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu podrejene dve ali več drugih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic, vključno z banko, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

- če je v skupini samo banka ali
- če je v skupini več podrejenih kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah, vključno z banko, in je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic.

(4) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, kadar se zahteva konsolidacija na podlagi člena 18(3) ali (6) Uredbe (EU) št. 575/2013 in je bilančna vsota banke največja

(5) Ne glede na določbe prve in druge alineje 2. točke prvega odstavka v povezavi s tretjim odstavkom, druge alineje četrtega odstavka in petega odstavka tega člena je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primeru, ko je v skladu s tem zakonom pristojna za nadzor ene ali več podrejenih bank v skupini in je seštevek bilančnih vsot teh nadzorovanih bank večji od bilančne vsote podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic v skupini, ki jih nadzira kateri koli drug pristojni organ.

(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor, pri tem pa se upoštevajo merila in postopek iz 292. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbe tega člena Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima nadrejeni finančni holding Republike Slovenije ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja in
2. če v skupini ni podrejene banke.

(8) Finančni holdingi in mešani finančni holdingi, ki so odobreni v skladu s 75.a členom tega zakona, in imajo kot svojo podrejeno družbo banko, so vključeni v konsolidirani nadzor Banke Slovenije, razen če zakon ne določa drugače.

~~(1) Banka Slovenije je kot konsolidacijski nadzornik pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:~~

- ~~1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke ali~~
- ~~2. če je banka podrejena:~~
 - ~~- nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije ali~~
 - ~~- EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, ali~~
- ~~3. v primerih iz 22. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.~~

~~(2) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če ima ta finančni holding ali mešani finančni holding sedež v Republiki Sloveniji.~~

~~(3) Če je banka podrejena več finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, ter je vsakemu od njih podrejena tudi banka teh držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank drugih držav članic.~~

~~(4) Če so istemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic in nobena od podrejenih bank ni pridobila dovoljenja za opravljanje storitev v državi članici sedeža tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor banke na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot podrejenih bank drugih držav članic.~~

~~(5) Ne glede na določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor.~~

~~(6) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:~~

- ~~1. če ima nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja in~~
- ~~1. če je za nadzor na konsolidirani podlagi tega investicijskega podjetja pristojen in odgovoren drug nadzorni organ.~~

292. člen

(prenos pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije lahko v dogovoru s pristojnimi organi držav članic prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka prejšnjega člena na pristojni organ države članice sedeža posamezne druge podrejene banke, če je to ustrezno ob upoštevanju dejavnosti bank v drugih državah članicah.

(2) Pred sprejemom odločitve iz prejšnjega odstavka mora dati Banka Slovenije EU nadrejeni banki, EU nadrejenemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu oziroma podrejeni banki z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

(3) Banka Slovenije obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o vsakem prenosu pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena.

293. člen

(dodatne naloge nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Če je Banka Slovenije v skladu z 291. členom tega zakona konsolidacijski nadzornik, mora poleg splošnih nalog nadzora opravljati tudi naslednje naloge:

1. usklajevati zbiranje in posredovanje ključnih informacij med pristojnimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi v času rednega poslovanja in v kriznih razmerah;
2. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora v času rednega poslovanja, vključno z izvajanjem nadzora na konsolidirani podlagi z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi;
3. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, in po potrebi s centralnimi bankami ESCB pri pripravah na krizne razmere in v kriznih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v bankah ali na finančnih trgih, z uporabo obstoječih načinov obveščanja zaradi učinkovitega kriznega upravljanja.

(2) Načrtovanje in usklajevanje nalog nadzora iz 3. točke prejšnjega odstavka vključuje ukrepe iz 250. člena tega zakona in vzpostavitev vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da drugi pristojni organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, ne izvajajo svojih nalog nadzora v obsegu iz prvega odstavka tega člena ali če z njo ne sodelujejo v obsegu, ki je potreben za ustrezno opravljanje nalog nadzora iz prvega odstavka

tega člena, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(4) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice in Banka Slovenije ugotovi, da ta organ ne opravlja ustrezno nalog nadzora na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(5) Banka Slovenije lahko zahteva predložitev finančnih in drugih poročil v zvezi s skupino oziroma bančno skupino ter določi podrobnejšo vsebino, način in roke za predložitev poročil.

294. člen

(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi pri skupnih odločitvah)

(1) Pri nadzoru na konsolidirani podlagi si mora Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi za nadzor podrejenih družb držav članic EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga prizadevati za sprejem skupne odločitve o:

1. oceni ~~ustreznega notranjega~~ ~~ustreznih~~ ravni kapitala na konsolidirani podlagi za bančno skupino, upošteva njegov finančni položaj in profil tveganosti ter zahtevan ei ravni kapitala na podlagi tretjega 183. člena in 1. točke drugega odstavka 250. člena tega zakona, za vsak subjekt pri vseh subjektih v bančni skupini in na konsolidirani podlagi;
2. ukrepih za obravnavo pomembnih zadev in ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, upošteva ustreznost organizacije in upravljanje likvidnostnega tveganja iz pododdelka 6.3.5. tega zakona ter posebnih zahtev za posamezno banko glede likvidnosti v skladu s petim odstavkom 250. člena tega zakona

2-3. kakršnih koli napotkih o dodatno potrebnem kapitalu iz 183.a člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev sprejeta:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganosti tveganj bančne skupine v skladu s 183. členom tega zakona oziroma 104a Direktive 2013/36/EU;
 2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka: v enem mesecu štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja bančne skupine v skladu s poglavjem 6.3.5 tega zakona ter petim odstavkom 250. člena tega zakona oziroma členoma 86 in 105 Direktive 2013/36/EU
- 2-3. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu s 183.a členom tega zakona oziroma členom 104b Direktive 2013/36/EU.

(3) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena vsebuje poleg ocene tveganosti tveganj bančne skupine oziroma ocene profila likvidnostnega tveganja bančne skupine iz prejšnjega odstavka tudi ocene tveganosti tveganj podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi.

(4) Obrazloženo skupno odločitev 1. in 2. točke iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki.

(5) Banka Slovenije ali katerikoli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo 1. in 2. točke iz prvega odstavka tega člena ali odločitvijo pristojnega organa v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena do izteka roka iz drugega odstavka tega člena oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve pristojnega organa predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev na konsolidirani podlagi, če:

1. skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena ali

2. Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od prejema predložitve zadeve vložitve zahteve iz prejšnjega odstavka.

(7) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom, pri tem po presoji upošteva ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik svojo odločitev pisno obrazloži in posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo ocene tveganosti podrejenih družb, ki so jih izdali sodelujoči pristojni organi, ter stališča Banke Slovenije o mnenjih in pomislekih drugih pristojnih organov.

(8) Če je banka del skupine, nad katero izvaja nadzor pristojni organ druge države članice kot konsolidacijski nadzornik, Banka Slovenije sama sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena na posamični ali subkonsolidirani podlagi za banko, ki je podrejena EU nadrejeni banki ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, z upoštevanjem skupne odločitve oziroma mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika, kadar skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena. Banka Slovenije to odločitev pisno obrazloži in posreduje banki ter konsolidacijskemu nadzorniku. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo tudi stališča Banke Slovenije do mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika.

(9) Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja iz sedmega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva pri odločitvi na podlagi sedmega ali osmega odstavka tega člena in pojasni vsakršno pomembnejše odstopanje od te odločitve. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom oziroma podrejeni banki in konsolidacijskemu nadzorniku, če je Banka Slovenije sodelujoči pristojni organ.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi upošteva skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika iz šestega odstavka tega člena kot dokončno.

(11) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posodobi enkrat na leto. Posodobitev odločitve Banka Slovenije zagotovi tudi, kadar organ, pristojen za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri Banki Slovenije kot konsolidacijskem nadzorniku vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev odločitve. V primeru iz prejšnjega stavka lahko posodobitev odločitve temelji na dvostranskem dogovoru med Banko Slovenije in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

(12) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, lahko Banka Slovenije pri tem organu vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev skupnih odločitev iz prvega odstavka tega člena.

295. člen

(kolegij pristojnih organov in sodelovanje Banke Slovenije v kolegiju)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi pisnega dogovora iz 298. člena tega zakona s sodelujočimi pristojnimi organi držav članic ustanovi kolegij pristojnih organov (v nadaljnjem besedilu: kolegij) z namenom učinkovitega sodelovanja pri izvajanju nalog iz 293., 294. in 296. člena tega zakona.

(2) Kolegij zagotavlja konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti, zlasti za:

1. izmenjavo informacij med člani kolegija, vključno z Evropskim bančnim organom, v skladu z 21. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010;
2. pripravo dogovorov o dodelitvi nalog in prenosu odgovornosti med člani kolegija;
3. določanje načrta nadzorniških pregledov na podlagi ocene tveganosti bančne skupine;
4. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 297. člena in tretjega odstavka 299. člena tega zakona za povečanje učinkovitosti nadzora;
5. dosledno uporabo bonitetnih zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 za vse osebe v bančni skupini brez poseganja v izvrševanje opcij in diskrecijskih pravic, ki izhajajo iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013;
6. izvajanje nalog iz 3. točke prvega odstavka 293. člena tega zakona ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi bili lahko ustanovljeni za ta namen.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik za lažje izvajanje nalog iz prvega odstavka 293. člena, prvega odstavka 296. člena in prvega odstavka 298. člena ustanovi kolegij tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene banke, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah, pod pogojem, da za sodelujoče pristojne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti, enakovredne tistim iz 14., 15., 16. in 19. člena tega zakona in po potrebi 76. in 81. člena Direktive 2015/65/EU

~~(43)~~ V kolegiju lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice banke iz 286. člena tega zakona, ~~Evropski bančni organ~~ in po potrebi centralne banke Evropskega sistema centralnih bank ter pristojni organi tretjih držav (člani kolegija), če zanje velja obveznost varovanja zaupnih informacij, enakovredna obveznosti iz pododdelka 2.2.1. tega zakona.

(5) V kolegiju lahko sodeluje pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 75.a členom tega zakona oziroma členom 21a Direktive 2013/36/EU.

~~(46)~~ Kolegij iz prvega odstavka tega člena vodi Banka Slovenije, ki v zvezi s tem izvaja zlasti te dejavnosti:

1. odloča o udeležbi članov kolegija na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in izvedenih dejavnostih;
3. obvešča Evropski bančni organ o dejavnosti kolegija, tudi v kriznih razmerah, in mu predloži informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

~~(75)~~ Banka Slovenije pri vodenju kolegija upošteva mogoč vpliv sprejetih odločitev na izvajanje nadzora drugih sodelujočih pristojnih organov, zlasti vpliv na stabilnost finančnega sistema v državah članicah teh pristojnih organov, še posebno v kriznih razmerah, poleg tega pa upošteva izvajanje obveznosti iz petega odstavka 281. člena tega zakona.

~~(86)~~ Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu in Uredbi (EU) št. 575/2013.

~~(97)~~ Če je za ustanovitev kolegija kot konsolidacijski nadzornik pristojen pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije sodeluje v tem kolegiju na podlagi pisnega dogovora iz 298. člena tega zakona.

296. člen

(obvestilo in informacije v kriznih razmerah)

(1) Ob nastopu kriznih razmer, vključno z razmerami iz 18. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v katerikoli državi članici, v kateri so osebe bančne skupine ali pomembne podružnice iz 280. člena tega zakona, vključene v to skupino, Banka Slovenije z upoštevanjem 18.

člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik takoj, ko je mogoče, pošlje obvestilo in informacije o tem Evropskemu bančnemu organu, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, pristojnim organom držav članic, udeleženi pri nadzoru te skupine, in naslednjim organom vsake od teh držav članic, kadar so informacije pomembne:

1. centralnim bankam ESCB, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;
2. ministrstvom, pristojnim za finance, oziroma državnim organom drugih držav članic, pristojnim za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami.

(2) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije ob nastopu kriznih razmer iz prejšnjega odstavka takoj, ko je mogoče, o tem obvesti konsolidacijskega nadzornika in druge pristojne organe držav članic, ki so udeleženi pri nadzoru te bančne skupine na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi, in Evropski bančni organ.

297. člen **(pridobivanje informacij od drugih pristojnih organov)**

Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik potrebuje informacije o bančni skupini, ki so bile že posredovane drugemu pristojnemu organu, mora, če je to mogoče, te informacije pridobiti od tega pristojnega organa z namenom preprečiti podvajanje poročanja bank različnim pristojnim organom, ki sodelujejo pri nadzoru.

298. člen **(dogovori s pristojnimi organi o sodelovanju pri nadzoru na konsolidirani podlagi)**

(1) Z namenom zagotoviti učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi Banka Slovenije z drugimi pristojnimi organi, udeleženi pri tem nadzoru, sklene ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Z dogovori iz prejšnjega odstavka se lahko določijo dodatne naloge konsolidacijskemu nadzorniku in postopki za sprejemanje odločitev ter sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 28. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 na podlagi dvostranskega dogovora prenese pristojnost in odgovornosti za nadzor nad podrejeno banko pristojnemu organu druge države članice, ki je izdal dovoljenje in nadzoruje nadrejeno banko države članice, tako da slednja prevzame odgovornost za nadzor te podrejene banke.

(4) Če je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad nadrejeno banko, lahko v skladu z 28. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 na podlagi dvostranskega dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki je pristojen za nadzor nad podrejeno družbo, prevzame pristojnost in odgovornosti za nadzor podrejene družbe in o tem obvesti Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena za namene nadzora na konsolidirani podlagi v zvezi z odobrenim finančnim holdingom oziroma mešanim finančnim holdingom S:

1. pristojnim organom druge države članice, kjer je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga;

2. konsolidacijskim nadzornikom, če je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, vendar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik.

(6) Kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, vendar ni koordinator v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, Banka Slovenije sodeluje s koordinatorjem za namene uporabe tega zakona in Uredbe (EU) št.

299. člen

(izmenjava informacij s pristojnimi organi držav članic pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi in z upoštevanjem 22. člena tega zakona tem organom posreduje zlasti informacije o:

1. pravni strukturi skupine in njeni strukturi upravljanja, vključno z organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane subjekte, nenadzorovane subjekte, nenadzorovane podrejene družbe in pomembne podružnice, ki pripadajo skupini, ter nadrejene osebe z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 128. členom tega zakona, ureditve glede razmerji tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s četrtem odstavkom 134. člena tega zakona ter navedbo vseh pristojnih organov nadzorovanih subjektov v skupini;
2. postopkih zbiranja informacij od institucij v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij;
3. neugodnih dogajanjih v banki ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vplivajo na druge banke v skupini;
4. pomembnih ukrepov, ki jih je izrekla banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala iz tretjega odstavka 250. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje.

(2) Če Banka Slovenije, kadar je odgovorna za nadzor banke, ki jo obvladuje EU nadrejena kreditna institucija, potrebuje informacije glede uporabe pristopov in metodologij iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, preden naslovi na banko zahtevo za predložitev teh informacij, preveri, ali je to mogoče, ali so te informacije dostopne pri konsolidacijskem nadzorniku.

(3) Če konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne zagotovi vseh bistvenih informacij iz prvega odstavka tega člena oziroma se na zahtevo po zagotovitvi teh informacij ne odzove v razumnem roku, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

300. člen

(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije se mora pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih pristojnih organov držav članic, z njimi posvetovati o:

1. spremembah delničarske, organizacijske ali upravljalvske strukture banke v skupini, za katere je treba pridobiti dovoljenje pristojnega organa;
2. pomembnih ukrepov, ki jih namerava izreči banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala na podlagi zahteve iz tretjega odstavka 250. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje v skladu z drugim odstavkom 312. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) V primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka se mora Banka Slovenije vedno posvetovati s konsolidacijskim nadzornikom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se Banka Slovenije ni dolžna predhodno posvetovati, če je izvedba ukrepa nujna ali če bi postopek posvetovanja lahko ogrozil učinkovitost predvidenih ukrepov. V teh primerih mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice nemudoma po sprejetju ukrepa.

301. člen

(obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Podrejene družbe morajo nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora svoji podrejeni banki posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding banki ne posreduje informacij iz prejšnjega odstavka, mora banka o tem takoj obvestiti Banko Slovenije.

(4) Podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Obveznosti iz prvega do četrtega odstavka tega člena obstajajo tudi, če nadrejena banka, nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding ali banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(6) Družba, ki je podrejena banki, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, mora pristojnemu organu, pristojnemu za nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, potrebne za nadzor posameznih bank v bančni skupini;
2. omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prejšnje točke.

(7) Če je družba iz prejšnjega odstavka zavarovalnica ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja z nadzornimi organi iz 306. člena tega zakona.

(8) Če ima družba iz šestega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke šestega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 308. člena tega zakona.

(9) V primeru podrejene banke, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z enim od primerov iz 19. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko Banka Slovenije od nadrejene osebe zahteva informacije, ki bi olajšale nadzor nad to podrejeno banko.

302. člen

(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi v zvezi z mešanim finančnim holdingom)

(1) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in ZFK, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi ali nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor podrejenih oseb, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezne določbe ZFK.

(2) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalniške skupine, za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe ZFK tega zakona, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata, kot je opredeljen v 9. in 10. členu ZFK.

(3) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obvesti Evropski bančni organ in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine o sklepih, sprejetih na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena.

303. člen

(obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, morajo mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe podrejenim bankam oziroma Banki Slovenije in drugim pristojnim organom posredovati vse informacije, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank.

(2) Nadrejeni mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prejšnjega odstavka.

(3) V primeru, ko ima mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb sedež v drugi državi članici, se preverjanje informacij opravi v skladu s 308. členom tega zakona.

304. člen

(nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in podrejenimi družbami)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, je Banka Slovenije v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti za nadzor nad temi bankami pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad posli med temi bankami in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora banka vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne notranje postopke za upravljanje tveganj in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov z njenim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(3) Banka mora Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki niso vključeni v poročanje na podlagi 394. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije lahko podrobneje predpiše način, vsebino in pogostost poročanja iz prejšnjega odstavka.

305. člen

(izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

Če imata nadrejena družba in katerakoli banka, ki ji je podrejena, sedeža v različnih državah članicah, si mora Banka Slovenije s pristojnimi organi teh držav članic izmenjevati vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi ali k temu pripomorejo.

306. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi, če je ena od podrejenih družb zavarovalnica ali investicijsko podjetje)

(1) Če banka, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki imajo položaj zavarovalnice ali druge družbe za investicijske storitve, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev, Banka Slovenije sodeluje tudi z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor teh družb.

(2) Banka Slovenije si mora z nadzornimi organi iz prejšnjega odstavka izmenjevati vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

(3) Če je mešani poslovni holding ali njegova podrejena družba zavarovalnica, se pregled poslovanja iz drugega odstavka 303. člena tega zakona lahko opravi v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim na nadzor zavarovalnice.

307. člen

(seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije oblikuje sezname nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov Republike Slovenije iz 11. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter jih pošlje pristojnim organom drugih držav članic, Evropskemu bančnemu organu in Komisiji.

308. člen

(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Banka Slovenije zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 575/2013, preveriti informacije, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 303. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, zaprosi pristojni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Pristojni organ, pristojen in odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi ali za nadzor nad banko države članice, lahko na območju Republike Slovenije za namen preveritve informacij, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne bančne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 303. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, opravi pregled poslovanja te družbe. O nameravanim pregledu poslovanja iz prejšnjega stavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 248. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo pristojnega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja družbe iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prejšnjega stavka.

309. člen

(~~poslovodstvo~~ upravljalni organ nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora zagotoviti, da ~~njegov upravljalni organ izpolnjuje pogoje iz 38. in 53. člena tega zakona~~ njegovo poslovodstvo ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov.

(2) ~~Prvi odstavek tega člena, se v primeru da nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding nima upravljalnega organa v smislu 32. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona, smiselno uporablja za poslovodstvo oziroma osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding.~~

~~Šteje se, če se ne dokaže drugače, da ima poslovodstvo nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov, če vsak član poslovodstva izpolnjuje naslednje pogoje:~~

~~3. ima ustrezne lastnosti in izkušnje pri vodenju poslov finančne družbe ali drugega podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot finančna družba oziroma drugih primerljivih poslov in~~

4. ~~ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana ter zoper njega tudi ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.~~

310. člen
(ukrepi nad finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom)

~~(1) Če finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding krši svoje obveznosti, določene v oddelku 9.3. tega zakona, Banka Slovenije temu holdingu oziroma njegovemu poslovodstvu izda odredbo. Za ukrepe iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljajo določbe 8. poglavja tega zakona, ki veljajo za ukrepe izrečene banki in članom uprave banke.~~

~~(2) Če ima finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije o kršitvi obveznosti iz prejšnjega odstavka in o sprejetih ukrepih obvesti pristojni ali nadzorni organ te države članice.~~

~~(3) Pri izrekanju ukrepov, katerih namen je odpraviti ugotovljene kršitve ali vzroke za take kršitve finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, mora Banka Slovenije sodelovati s pristojnimi ali nadzornimi organi drugih držav članic.~~

311. člen
(nadzor, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi)

(1) Če banka, ki je podrejena drugi banki ali finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, ki ima sedež v tretji državi, ni subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna Banka Slovenije po 291. členu tega zakona ali pristojni organ druge države članice, mora Banka Slovenije bodisi na zahtevo nadrejene osebe ali druge nadzorovane osebe v bančni skupini bodisi na lastno pobudo preveriti, ali je ta banka predmet nadzora na konsolidirani podlagi, ki ga opravlja pristojni organ te tretje države in ki je enakovreden nadzoru na konsolidirani podlagi po tem zakonu in 2. poglavju II. naslova 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Pri preverjanju po prejšnjem odstavku mora Banka Slovenije upoštevati morebitne splošne usmeritve glede ureditve razmerij v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi z nadzornimi organi tretje države, ki jih izda Evropski bančni odbor, in se o tem posvetovati z Evropskim bančnim organom in z drugimi pristojnimi organi držav članic, ki so vključeni v nadzor oseb v skupini.

(3) Če takega enakovrednega nadzora na konsolidirani podlagi v tretji državi ni, se za banko iz prvega odstavka tega člena smiselno uporabijo določbe tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 ali Banka Slovenije določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, ki lahko dosežejo namen nadzora banke na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije lahko zlasti zahteva, da se ustanovi finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Evropski uniji, in uporabi pravila o konsolidiranem nadzoru za konsolidirani položaj tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(4) O nadzornih postopkih in ukrepih iz prejšnjega odstavka se mora po predhodnem posvetovanju z drugimi pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor, strinjati pristojni organ države članice, ki bi bil odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi.

(5) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije obvesti druge sodelujoče pristojne organe držav članic, Evropski bančni organ in Komisijo.

312. člen
(izključitev odgovornosti za nadzor na posamični podlagi)

Nobena pristojnost Banke Slovenije, določena v oddelku 9.3. tega zakona, v razmerju do finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, finančnih institucij, družb za pomožne storitve

ali drugih družb, ki niso banke, ne pomeni, da je Banka Slovenije odgovorna za nadzor te družbe na posamični podlagi.

9.4. Nadzor nad drugimi osebami

313. člen

(odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti in drugih dejavnosti kot banka)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 96. členu tega zakona, sprejema depozite od javnosti, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja in zbere druge dokaze o tem, ali oseba zbira depozite od javnosti. Za zbiranje informacij ter pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe 240. do 247. člena tega zakona.

(3) V odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti.

(4) Če se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, pri opravljanju dejavnosti predstavlja kot banka in ne gre za primer iz drugega odstavka 26. člena tega zakona, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem ravnanjem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka).

(5) Za odredbo o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek tega člena.

(6) Če Banka Slovenije v zvezi z osebo, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, ugotovi okoliščine iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, vendar je ta oseba kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz osmega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je kršila določbe tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravila.

(7) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če lahko glede na naravo in pomen kršitev iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena za zagotavljanje pravne varnosti in zaščite deponentov izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 277. člena tega zakona pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(8) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz šestega odstavka tega člena kršitelja pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami iz prvega ali četrtega odstavka tega člena in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

314. člen

(odločba o ugotovitvi razlogov za prisilno likvidacijo pravne osebe)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi iz prvega ali četrtega odstavka prejšnjega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za prisilno likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo). Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega stavka tudi, če pravna oseba pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka prejšnjega člena.

- (2) Odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo mora biti obrazložena.
- (3) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo predlaga pristojnemu sodišču, da v skladu z zakonom, ki ureja prisilno prenehanje gospodarskih družb, zoper pravno osebo začne postopek prisilne likvidacije.
- (4) Sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne likvidacije pravne osebe na podlagi predloga Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v treh delovnih dneh od vložitve predloga.
- (5) Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.
- (6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku prisilne likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

10. POGLAVJE: HRANILNICE

315. člen **(uporaba določb o bankah)**

- (1) Za hranilnice se uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v 10. poglavju tega zakona drugače določeno.
- (2) Hranilnica lahko opravljanje nalog notranjega revidiranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog.

316. člen **(dejavnosti hranilnice)**

Hranilnica sme začeti z opravljanjem poslov v tujih valutah, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh poslov v skladu s tem zakonom.

317. člen **(ustanovni kapital)**

Najnižji znesek ustanovnega kapitala hranilnice je 1.000.000 eurov.

11. POGLAVJE: IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

318. člen **(reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)**

- (1) Banke morajo potrošnikom omogočiti izvensodno reševanje sporov v zvezi z bančnimi storitvam pred neodvisnim subjektom.
- (2) Banka, ki pooblasti neodvisni subjekt za odločanje o sporih v skladu s prejšnjim odstavkom, na svojih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objavi informacijo o pooblaščenici instituciji za reševanje sporov, o obliki in sestavi organa, ki v okviru pooblaščenega subjekta odloča v sporu, in o načinu ter postopku odločanja tega organa.

12. POGLAVJE:
POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH IN POSTOPEK
SODNEGA VARSTVA

12.1. Splošne določbe

319. člen
(uporaba določb o postopku)

(1) Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu in Uredbi (EU) št. 1024/2013, ter opravlja procesna dejanja v postopkih, za katere je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka, po postopku, določenem v 12. poglavju tega zakona, če ta zakon, Uredba (EU) št. 1024/2013 ali predpis, izdan na njeni podlagi, za posamezno vrsto postopka ne določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Banke Slovenije uporabljajo določbe ZUP.

320. člen
(vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 1024/2013, za katere je pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje odločitve vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje iz 31. člena ZUP in ki ga za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

320.a člen
(elektronske vloge)

(1) Vloga v elektronski obliki se vloži tako, da se po elektronski poti pošlje informacijskemu sistemu Banke Slovenije.

(2) Vloge v skupnih postopkih Banke Slovenije in Evropske centralne banke, kot so opredeljeni v delu V Uredbe (EU) št. 468/2014, ki se v skladu z določbami tega zakona vložijo pri Banki Slovenije, se v elektronski obliki lahko pošljejo tudi informacijskemu sistemu Evropske centralne banke.

(3) Pogoje in način vložitve vlog v elektronski obliki oziroma po elektronski poti in vročanje po elektronski poti uredi Banka Slovenije s podzakonskim aktom.

321. člen
(izjave strank)

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 324. člena tega zakona lahko stranke dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

322. člen
(možnost izjave)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če v posameznem primeru stranki ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah.

- (2) Poziv iz prejšnjega odstavka mora obsegati:
1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
 2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni;
 3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

323. člen (vročanje)

(1) V postopkih po tem zakonu se vročitve pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku opravijo tako, da se dokumenti izročijo osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali če te osebe ni, drugemu zaposlenemu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave ~~in članom nadzornega sveta~~ banke se opravljajo z vročanjem banki. Šteje se, da je z vročitvijo banki opravljena tudi vročitev članom uprave ~~oziroma članom nadzornega sveta~~.

(3) Kadar stranko v postopku zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je dokument vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

(4) V postopkih na zahtevo stranke in na podlagi izrecnega pisnega soglasja stranke v postopku se lahko vročanje po elektronski poti opravi tudi z vložitvijo v elektronski predal naslovnika. V tem primeru se od naslovnika zahteva potrditev prejema dokumenta. Vročitev šteje za opravljeno, ko stranka potrdi prejem dokumenta. V primeru dvoma se opravi ponovna vročitev.

324. člen (obravnava)

(1) Banka Slovenije obravnava zadeve brez naroka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije razpiše ustno ali videokonferenčno obravnavo:

1. če je treba zaslišati priče ali izvedence,
2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,
3. če je treba opraviti ustni razgovor po 41. členu tega zakona ali
4. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

(3) Če stranka nasprotuje videokonferenčni obravnavi, Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo, če to dopuščajo okoliščine primera in pri tem ne nastanejo nesorazmerni stroški.

325. člen (odločanje)

(1) Banka Slovenije odloča v obliki odločb, sklepov in odredb (v nadaljnjem besedilu: akti).

(2) Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj, zahtevah za oceno primernosti, odobritvah in izvzetjih ter o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali z odredbo.

(3) S sklepom Banka Slovenije odloča o vprašanjih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi z izvedbo postopka.

(4) Akti Banke Slovenije morajo biti obrazloženi, če ta ali drug zakon ne določa drugače.

(5) Izrek akta iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. osebne podatke subjekta nadzora, ki je fizična oseba (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, če teh podatkov ni, pa podatke o subjektu nadzora, ki so bili navedeni oziroma ugotovljeni v postopku;
2. kratek opis dejstev in okoliščin, ki pomenijo kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona (kraj in čas storitve, način storitve ter odločilne okoliščine), z navedbo predpisa, ki določa obveznost ali zahtevo, ki je bila kršena.

(6) V obrazložitvi odločbe ali sklepa, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, je treba kratko navesti izjavo subjekta nadzora o dejanju, kadar je v skladu s tem zakonom subjekt pozvan, da poda izjavo, ter dejstva in dokaze, na katere je oprta odločitev.

(7) Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo organa, pri katerem se pravno sredstvo vložiti.

326. člen **(pravna sredstva v postopku Banke Slovenije)**

(1) Proti odredbam je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Proti aktom, ki jih izda Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, ni pritožbe.

(3) V postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje.

(4) Sodno varstvo proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

327. člen **(izvršljivost)**

(1) Odločbe Banke Slovenije postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, odločbe, s katerimi se izreče globa ali določi denarna obveznost banke, pa postanejo izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.

(2) Odredbe Banke Slovenije ni mogoče prisilno izvršiti.

328. člen **(pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij)**

(1) Subjekt nadzora ima pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje določena uradna oseba.

(2) Pravico iz prejšnjega odstavka ima tudi vsakdo drug, ki verjetno izkaže, da ima od tega pravno korist.

(3) Pregled in prepis dokumentov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se zahteva pisno. Od osebe iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije v primeru dvoma zahteva, naj pisno obrazloži svojo pravno korist ter predloži ustrezna dokazila.

(4) Če so bili v postopku uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki se štejejo kot poslovna skrivnost osebe, ki ni subjekt nadzora v predmetnem postopku, Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v dokumentu označi podatke, ki jih šteje kot zaupne, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov. Pred razkritjem dokumentov Banka Slovenije prekrije osebne podatke ter druge zaupne podatke iz prvega stavka tega člena.

(5) Dokument se razkrije osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena brez osebnih in drugih zaupnih podatkov iz prejšnjega odstavka v obsegu, ki upošteva zakoniti interes oseb, ki niso subjekti nadzora v postopku Banke Slovenije. Pravica iz prvega in drugega odstavka tega člena ne vključuje pravice dostopa do zaupnih informacij, razen če so glede razkritja in uporabe zaupnih informacij osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjeni pogoji iz pododdelka 2.2.1. tega zakona.

(6) Če v zvezi z zahtevo subjekta nadzora ali druge osebe za pregled dokumentov zadeve niso izpolnjeni pogoji iz prvega do petega odstavka tega člena, Banka Slovenije z odločbo zavrne zahtevo. Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve lahko subjekt nadzora ali druga oseba, ki je zahtevala pregled dokumentov v zadevi, začne postopek sodnega varstva po tem zakonu.

(7) Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov in ki odražajo dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

12.2. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj in soglasij, [zahtevah za oceno primernosti ter odobritvah in izvzetjih](#)

329. člen (uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 12.2. tega zakona se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj ali soglasij (v nadaljnjem besedilu: dovoljenja) [zahtevah za oceno primernosti ter odobritvah in izvzetjih](#), o katerih na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013 odloča Banka Slovenije, če ta zakon za posamezni postopek izdaje dovoljenja ne določa drugače.

(2) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj se uporabljajo določbe oddelka 12.1. tega zakona, če ni v oddelku 12.2. tega zakona določeno drugače.

330. člen (taksa za odločanje)

(1) Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, ki se izdajo na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 in se vložijo pri Banki Slovenije, ter za odločanje o izdaji dovoljenj, ki jih Banka Slovenije izdaja po uradni dolžnosti, morajo vložniki oziroma prejemniki dovoljenj plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(2) Kadar je Banka Slovenije pristojna za posamezna dejanja v postopku odločanja o zadevah, za katere je na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije s tarifo določi takso, ki jo za opravljena dejanja Banke Slovenije v tem postopku opravi Banka Slovenije.

[\(3\) Za obravnavo uradnih obvestil in za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, vloženih pri Banki Slovenije, oziroma za odvzem dovoljenj na podlagi Uredbe \(EU\) št. 648/2012 ter pravnimi akti, sprejetimi na njeni podlagi, morajo vložniki uradnih obvestil in zahtev za izdajo dovoljenj oziroma osebe, katerim se dovoljenje odvzame, plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.](#)

331. člen **(udeleženci v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja)**

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: vložnik).

(2) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja banki lahko sodelujejo tudi člani nadzornega sveta banke ter imetniki kvalificiranih deležev, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta ali kvalificirani imetnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku.

(3) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja članu uprave, članu nadzornega sveta ali imetniku kvalificiranega deleža lahko sodeluje tudi banka, (drug) član uprave, (drug) član nadzornega sveta in (drug) kvalificirani imetnik, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Oseba, ki je v skladu s tem zakonom upravičena sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjena z dejanji v postopku, ni pa upravičena samostojno opravljati dejanj v postopku.

(4) Udeleženec v postopku izdaje dovoljenja je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz drugega in tretjega odstavka tega člena tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi predloga subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje dovoljenja, lahko v postopku podaja pisne izjave, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj v postopku do izdaje odločbe o zahtevi za izdajo dovoljenja.

(5) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(6) Za osebe iz drugega do četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij ter zaupnih podatkov uporablja 328. člen tega zakona. Odločba ali sklep, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, se tem osebam vroči na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

(7) Vsaka stranka in udeleženec v postopku nosi svoje stroške postopka.

332. člen **(začetek postopka)**

(1) Postopek odločanja Banke Slovenije se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja, zahteve za oceno primernosti, zahteve za odobritev ali zahteve za izvzetje pri Banki Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na predlog drugega pristojnega organa začne Banka Slovenije postopek za izdajo dovoljenja samo, kadar tako določa zakon, Uredba (EU) št. 575/2013, Uredba (EU) št. 1024/2013 ali drugi predpisi Evropske unije.

333. člen **(vsebina zahteve)**

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja, ki se vloži pri Banki Slovenije, mora obsegati:

1. osebne podatke vložnika;
2. določen zahtevek za izdajo dovoljenja oziroma soglasja;

3. druge podatke, določene z zakonom, Uredbo (EU) št. 575/2013 ali Uredbo (EU) št. 1024/2013 in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi, ter drugimi pravnimi akti iz 9. člena tega zakona.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom ali uredbo, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

334. člen **(procesne predpostavke za odločanje)**

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Banka Slovenije preizkusi, ali so izpolnjene naslednje procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba;
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegi;
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine;
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Banke Slovenije;
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, pozove vložnika, da pomanjkljivosti odpravi v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Banka Slovenije s sklepom zavrže zahtevo. Sklep o zavrženju Banka Slovenije izda v roku 2 mesecev.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali za združitev oziroma delitev, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve, razen če ta zakon določa drugače.

335. člen **(izvajanje dokazov in odločanje)**

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Banka Slovenije izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Banka Slovenije od vložnika zahteva, da ji:

1. v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni, predloži dodatne podatke oziroma listine;
2. omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 242. do 247. člen tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo, če vložnik:

1. v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Banki Slovenije ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali
2. odkloni zahtevo Banke Slovenije iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

336. člen **(možnost izjave o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja)**

(1) Če namerava Banka Slovenije zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev ali dokazov, ki jih ni predlagal vložnik, mora pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za to odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 322. člena tega zakona, le da rok za izjavo stranke ne more biti krajši od 15 dni.

337. člen **(rok za odločitev)**

(1) Banka Slovenije mora o zahtevi za izdajo teh dovoljenj odločiti v ~~šestih~~ dvanajstih mesecih od prejema zahteve za izdajo dovoljenja:

1. za opravljanje bančnih, ~~finančnih in dodatnih finančnih~~ storitev,
2. za združitve oziroma delitev.

(2) Banka Slovenije mora o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev odločiti v šestih mesecih.

(2) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj in soglasij mora Banka Slovenije odločiti v ~~treh~~ štiri mesecih od prejema zahteve, razen če za odločanje o posameznem dovoljenju ali soglasju ta zakon, Uredba (EU) št. 575/2013 ali drug predpis izrecno določa drugačen rok.

(3) Če je Banka Slovenije pozvala stranko, naj odpravi pomanjkljivosti ~~v skladu s šestim odstavkom 334. člena tega zakona~~, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena teče od trenutka, ko so bile pomanjkljivosti odpravljene.

(4) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena v skladu s 336. členom tega zakona vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

12.3. Postopek nadzora

12.3.1. Splošne določbe

338. člen **(uporaba določb)**

(1) Določbe oddelka 12.3. tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe oddelka 12.1. tega zakona, če ni v oddelku 12.3. tega zakona določeno drugače.

(3) V postopku nadzora se smiselno uporabljajo tretji odstavek 20. člena ter drugi in tretji odstavek 23. člena ZIN.

339. člen **(udeleženci postopka nadzora in postopka izdaje ukrepa nadzora)**

(1) Stranka v postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora je subjekt nadzora, nad katerim Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(2) V postopku nadzora nad banko lahko poleg stranke sodelujejo tudi član nadzornega sveta banke, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku nadzora, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku nadzora, podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku nadzora.

(3) Udeleženec v postopku izdaje ukrepa nadzora Banke Slovenije je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz prejšnjega odstavka tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi zahteve subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z ukrepom nadzora prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje ukrepa nadzora, lahko podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj do izdaje akta Banke Slovenije, s katerim se izreče ukrep nadzora.

(4) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(5) Za osebe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij in zaupnih podatkov uporablja 328. člen tega zakona. Akti, izdani v postopku izdaje ukrepa nadzora, se tem osebam vročijo na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

340. člen **(vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)**

(1) Banka Slovenije vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.

(2) Banka Slovenije začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 12. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad bankami ali v zvezi z izvrševanjem drugih svojih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za tak nadzor.

12.3.2. Odredba

341. člen **(uporaba določb o odredbi)**

Določbe pododdelka 12.3.2. tega zakona se uporabljajo, kadar ta zakon določa, da Banka Slovenije odloča z odredbo.

342. člen **(vsebina odredbe)**

Izrek odredbe mora obsegati:

1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitve, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži dodatne ukrepe, s katerimi se kršitve odpravijo na določen način;
4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

343. člen **(ugovor proti odredbi)**

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora in druga oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa nadzora, pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

344. člen (razlogi za ugovor)

(1) Ugovor je dopusten, če:

1. kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;
2. dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;
3. odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti v roku ali na način, določen z odredbo;
4. bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
5. je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora;
6. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje; ali
7. je podana kršitev pravil postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odredbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odredbe;
2. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
3. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena; ali
4. se odredbe ne da preizkusiti.

(3) Oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa, ter upravičena oseba na podlagi drugega odstavka 343. člena tega zakona, lahko vloži ugovor zoper odredbo le, če je zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena prizadet njen pravni interes.

345. člen (vsebina ugovora)

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. razloge za ugovor;
4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) Za odločanje o ugovoru mora vložnik plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(3) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(4) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(5) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

346. člen (meje preizkusa odredbe)

Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

347. člen (odločanje o ugovoru)

- (1) O ugovoru odloča Svet Banke Slovenije z odločbo.
- (2) Pri odločanju o ugovoru lahko Svet Banke Slovenije ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.
- (3) Svet Banke Slovenije ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.
- (4) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2. ali 5. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona, odpravi odredbo.
- (5) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 3., 4., 6. ali 7. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni.

12.3.3. Odvzem dovoljenja

348. člen (začetek postopka za odvzem dovoljenja)

- (1) Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen s tem zakonom, razen če je za odločanje o odvzemu posameznega dovoljenja pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka.
- (2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Banka Slovenije z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).
- (3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora obsegati:
 1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za začetek postopka;
 2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Banka Slovenije zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena;
 3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.
- (4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Banka Slovenije določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

349. člen (izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

- (1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.
- (2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe ~~tega zakona~~ o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

350. člen **(odločanje o odvzemu dovoljenja)**

(1) Banka Slovenije mora odločiti o odvzemu dovoljenja v 30 dneh od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Banka Slovenije sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

351. člen **(ustavitev postopka)**

Banka Slovenije ustavi postopek za odvzem dovoljenja, če na podlagi dokazov iz drugega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja.

352. člen **(odločba o odvzemu dovoljenja)**

- (1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:
1. odločitev o odvzemu dovoljenja z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja;
 2. firmo in sedež oziroma ime in priimek ter datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto;
 3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

353. člen **(uporaba določb o postopku za odvzem dovoljenja)**

- Določbe pododdelka 12.3.3. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za:
1. postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja in
 2. preklic soglasja, ki ga je izdala Banka Slovenije.

12.4. Postopek sodnega varstva

354. člen **(postopek sodnega varstva)**

(1) Za postopek sodnega varstva proti odločbam, ki jih izda Banka Slovenije, se uporabljajo določbe ZUS-1, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) V postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov.

355. člen **(pravica do sodnega varstva)**

(1) Tožbo zoper akte, ki jih v postopku nadzora izda Banka Slovenije, lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, vloži le subjekt nadzora.

(2) V postopku sodnega varstva po tem zakonu lahko stranka, ki nima opravljenega pravnškega državnega izpita, opravlja dejanja v postopku samo po pooblaščenцу, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

356. člen (izpodbijanje aktov Banke Slovenije)

(1) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti z vložitvijo tožbe proti odločbi Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek proti naslednjim odločbam ni posebnega postopka sodnega varstva:

1. proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja;
~~proti odločbi, s katero Banka Slovenije odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo.~~

(3) Odločba iz 1. točke prejšnjega odstavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

~~(4) Odločba iz 2. točke drugega odstavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva zoper odločbo, s katero je Banka Slovenije zavrnila ugovor zoper odredbo.~~

~~(45)~~ Postopek sodnega varstva je mogoče začeti zoper sklep, s katerim se konča postopek odločanja, začeti na zahtevo stranke in v drugih primerih, ko ta zakon izrecno določa, da je zoper sklep dopusten poseben postopek sodnega varstva.

~~(56)~~ Zoper odredbo, ki jo izda Banka Slovenije, ni posebnega postopka sodnega varstva.

357. člen (prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

358. člen (tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v 15 dneh.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka teče od vročitve odločbe. Če tožniku odločba ni bila vročena, teče rok iz prejšnjega odstavka od objave odločbe v skladu z 276. in 277. členom tega zakona.

(3) Tožba v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije po uradni dolžnosti s sklepom odloči, da se izvršitev odločbe, zoper katero se vložena tožba v postopku sodnega varstva, odloži. Zoper ta sklep ni sodnega varstva.

(5) Rok za odgovor na tožbo je 15 dni.

359. člen
(nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

360. člen
(meje preizkusa)

(1) Sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka.

- (2) Za bistveno kršitev pravil postopka izdaje odločbe Banke Slovenije se šteje, če:
1. je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odločbe;
 2. subjektu nadzora ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe, razen če zakon tako določa;
 3. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
 4. subjekta nadzora ni zastopal zakoniti zastopnik oziroma, če pooblaščenec ni imel ustreznega pooblastila;
 5. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena; ali
 6. se odločbe ne da preizkusiti.

361. člen
(seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko sodišče odloči brez glavne obravnave tudi v naslednjih primerih:

1. če je že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta ter upravnih spisov očitno, da je treba tožbi ugoditi in upravni akt odpraviti na podlagi prvega odstavka 64. člena ZUS-1, pa v upravnem sporu ni sodeloval tudi stranski udeleženec z nasprotnim interesom;
2. če je dejansko stanje med tožnikom in Banko Slovenije sporno, vendar stranke navajajo zgolj tista nova dejstva in dokaze, ki jih v skladu s tem zakonom sodišče ne more upoštevati (359. člen tega zakona);
3. če gre za spor med istima strankama, pa gre za podobno dejansko in pravno podlago ter je o tem vprašanju sodišče že pravnomočno odločilo.

(3) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo. V tem primeru sodišče odloči na seji in pri tem upošteva dejansko stanje, ki je bilo ugotovljeno v postopku izdaje upravnega akta ter morebitna nova dejstva in dokaze, ki jih predložijo stranke in jih sodišče v skladu s tem zakonom lahko upošteva (359. člen tega zakona).

362. člen
(odločitev sodišča)

Če je subjekt nadzora pretežno ali v celoti izvršil odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije, sodišče v primeru, ko v postopku sodnega varstva ugotovi razloge, zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi ali izreče za ničnega, izpodbijanega akta ne odpravi, ampak zgolj ugotovi njegovo nezakonitost.

363. člen
(uporaba predpisov glede izvajanja izrednih ukrepov)

Za izvajanje izrednih ukrepov za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema se uporabljajo določbe 7.7. poglavja Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K in 96/13; v nadaljnjem besedilu: ZBan-1), zakona, ki ureja organ in sklad za reševanje bank, in tega zakona.

364. člen
(prenehal veljati)

365. člen
(prenehal veljati)

14. POGLAVJE:

SISTEM IZMENJAVE INFORMACIJ O BONITETI STRANK
(prenehalo veljati)

366. člen
(prenehal veljati)
(administrativna sankcija za kršitev)

Banka Slovenije banki, finančnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali drugi pravni osebi v zvezi s katero izvaja nadzor na podlagi tega zakona (v nadaljevanju: kršitelj), z odločbo naloži plačilo administrativne sankcije (odločba o plačilu administrativne sankcije), če je pri kršitelju v postopku nadzora, ki ga izvaja Banka Slovenije, ugotovljena kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013.

367. člen
(prenehal veljati)
(lažje kršitve)

(1) Lažja kršitev je vsaka kršitev določb tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, ki v tem poglavju ni določena kot težja kršitev.

(2) Za lažjo kršitev se lahko kršitelju izreče administrativna sankcija v višini do 50.000 eurov.

367.a
(težje kršitve)

(1) Kot težja kršitev se šteje, če:

4. je banka pridobila dovoljenje ali soglasje, ki je določeno s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 z navajanjem neresničnih podatkov ali na podlagi drugih zavajajočih ravnanj;
5. če v nasprotju s petim odstavkom 30. člena tega zakona opravlja storitve, ki jih ne sme opravljati;
6. ne obvesti Banke Slovenije o spremembi deleža posameznega delničarja v skladu s prvim ali tretjim odstavkom 74. členom tega zakona;
7. ne obvesti Banke Slovenije o delničarjih, ki so imetniki kvalificiranega deleža, ter njihovih kvalificiranih deležih v skladu z drugim odstavkom 74. člena tega zakona;
8. ni vzpostavila ureditve notranjega upravljanja v skladu s 128. členom tega zakona;
9. ne zagotavlja kapitalske ustreznosti v skladu s 129. členom tega zakona;
10. ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona;
11. ne sporoča informacij glede izpolnjevanja kapitalskih zahtev, določenih v skladu z 92. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu z prvim odstavkom 99. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,

- oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije oziroma ne sporoča finančnih informacij v skladu z drugim odstavkom 99. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
12. ne sporoča informacij v skladu s 101. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
 13. ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti v skladu s prvim odstavkom 394. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
 14. ne sporoča informacij o likvidnosti ter o stabilnem financiranju v skladu s prvim in drugim odstavkom 415. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
 15. ne sporoča informacij o količniku finančnega vzvoda v skladu s prvim odstavkom 430. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
 16. ne razpolaga z likvidnimi sredstvi v skladu s 412. členom Uredbe (EU) št. 575/2013;
 17. doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz 395. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
 18. ne razkrije informacij v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 431. člena ali prvim odstavkom 451. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
 19. izvede izplačila imetnikom instrumentov, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala, v nasprotju z 229. členom tega zakona ali je izplačilo v nasprotju 28., 51. ali 63. členom Uredbe (EU) št. 575/2013;
 20. je omogočila, da ena ali več oseb, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih s tem zakonom, opravlja funkcijo člana upravljalnega organa, tudi v njegovi nadzorni funkciji, ali višjega vodstva banke;
 21. kreditira oziroma daje jamstva za nakup delnic v nasprotju s prvim odstavkom 31. člena tega zakona;
 22. po prenehanju dovoljenja za opravljanje storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 106. člena tega zakona;
 23. ne ravna v skladu z odredbo iz 203. člena tega zakona;
 24. ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi o tej nameri predhodno obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 110. člena tega zakona, ali začne opravljati posle prek podružnice v drugi državi članici v nasprotju s 112. členom tega zakona;
 25. začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 114. člena tega zakona;
 26. ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje v skladu s 115. členom tega zakona;
 27. pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z drugim odstavkom 200. člena tega zakona;
 28. ne vzpostavi ali ne izvaja ustrezne politike izbora kandidatov za člane upravljalnega organa v skladu z drugim odstavkom 34. člena tega zakona;
 29. ni zagotovila, da nadzorni svet banke imenuje komisiji v skladu s 49. členom tega zakona ali delovanje teh komisij ni v skladu z 50., 51. ali 52. členom tega zakona;
 30. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 86. členom člena tega zakona;
 31. ne poroča finančnih informacij v zvezi z računovodskim izkazi v skladu s tretjim odstavkom 87. člena tega zakona;
 32. ne predloži letnega poročila, konsolidiranega letnega poročila ali revizorjevega poročila v skladu z 89. členom tega zakona;
 33. glede razkritja dodatnih informacij ne ravna v skladu z 88. členom tega zakona;
 34. Banki Slovenije v postavljenem roku ne posreduje informacij in poročil na podlagi zahteve iz 241. člena tega zakona;
 35. pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali ovira izvajanje njegovih nalog in pooblastil na način, določen v 242., 245., 246., 247. in 248. členu tega zakona;
 36. ne vzpostavi ustreznih postopkov upravljanja tveganj oziroma notranjih kontrolnih mehanizmov, vključno z ustreznim poročanjem in računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov s svojim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami v skladu z drugim odstavkom 304. člena tega zakona;
 37. ne ravna v skladu z odredbo iz 249., 250., 253. ali 258. člena tega zakona;
 38. posebnemu pooblaščenцу iz 259. člena tega zakona ne omogoči ali ga ovira pri izvajanju njegovih nalog in pooblastil v skladu z določbami 259. in 261. člena tega zakona.

(2) Kot težja kršitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se šteje, če:

1. ne vloži zahteve za odobritev v skladu s 75.a členom tega zakona
2. ne vloži zahteve za izvzetje iz odobritve v skladu s 75.e členom tega zakona

3. konsolidacijskemu nadzorniku ne predloži informacij v skladu s tretjim odstavkom 75.f člena tega zakona

(3) Kot težja kršitev pravnih oseb v bančni skupini se šteje, če:

1. podrejena družba, ki nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (prvi odstavek 301. člena tega zakona);
2. nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki svoji podrejeni banki ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (drugi odstavek 301. člena tega zakona);
3. podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, ki je odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z 248. členom tega zakona (četrti odstavek 301. člena tega zakona);
4. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba, ki podrejenim bankam, Banki Slovenije oziroma drugim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, ne posreduje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank (prvi odstavek 303. člena tega zakona);
5. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu organu, ki je pristojen in odgovoren za nadzor podrejenih bank, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z 248. členom tega zakona (drugi odstavek 303. člena tega zakona).

(4) Kot težja kršitev drugih pravnih oseb se šteje, če:

1. sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 96. člena tega zakona
2. če pooblaščen osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način določen v 242., 245., 246., 247. in 248. členu tega zakona ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 313. člena tega zakona
3. pravna oseba, ki je imetnik deleža v banki, pridobi kvalificiran delež v banki, ne da bi pred tem pridobil odločitev o nenasprotovanju iz 70. člena tega zakona
4. pravna oseba, ki je imetnik deleža v banki, ne obvesti Banke Slovenije o sklenitvi kvalificiranega delničarskega sporazuma iz 60. člena tega zakona
5. pravna oseba, ki je imetnik kvalificiranega deleža ne odsvoji delnic v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic iz 267. člena tega zakona
6. sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila odločitev o nenasprotovanju iz 70. člena tega zakona

368. člen

(preneha veljati)

(višina administrativne sankcije za težje kršitve)

(1) Za težje kršitve se banki, finančnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali pravni osebi, ki je imetnik kvalificiranega deleža v banki, izreče administrativna sankcija v višini od 50.000 eurov do 1.500.000 eurov oziroma, kadar je narava kršitve posebno huda:

1. do 10 % skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s členom 316 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali
2. do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz 1. točke tega odstavka:

(2) Za težje kršitve se drugim pravnim osebam izreče administrativna sankcija v višini od 25.000 eurov do 750.000 eurov oziroma v višini od 40.000 eurov do 1.500.000 eurov, če pravna oseba po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo.

369. člen

(prenehal veljati)

(določitev višine administrativne sankcije)

(1) Banka Slovenije pri določitvi višine sankcije upošteva vse okoliščine izvršitve kršitve, zlasti pa:

- resnost in trajanje kršitve ter stopnjo odgovornosti kršitelja;
- finančni položaj kršitelja in pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti;
- izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpeli tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
- sodelovanje kršitelja v postopku ugotavljanja kršitve;
- predhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve.

370. člen

(prenehal veljati)

(periodične denarne kazni)

(1) Banka Slovenije lahko kršitelju naloži plačilo administrativne sankcije tudi primeru, če kršitelj:

- v roku, določenem v odredbi ali odločbi, ne odpravi ugotovljenih kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 ali
- izvrši ukrepa, ki ga je kršitelju z odredbo ali odločbo naložila Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije v tem primeru kršitelju naloži plačilo periodične administrativne sankcije, ki se določi za vsak dan kršitve, dokler kršitelj kršitve ne odpravi. Dnevni znesek se določi v ob upoštevanju 369. člena tega zakona in ne sme presegati 1000 eurov. Vsota dnevnih zneskov ne sme presegati dvakratnika najvišjega zneska, ki se lahko izreče kršitelju v skladu s 368. členom tega zakona.

371. člen

(prenehal veljati)

(posebne olajševalne okoliščine)

(1) Če kršitelj dokaže, da je do kršitve prišlo v posebnih olajševalnih okoliščinah, kot je npr. višja sila ali visoka stopnja odgovornosti neposrednega storilca, lahko Banka Slovenije odloči, da kršitelju ne bo naložila plačila administrativne sankcije.

(2) Banka Slovenije subjektu nadzora ne naloži plačila administrativne sankcije, če je od izvršitve kršitve minilo več kot 5 let.

372. člen

(prenehal veljati)

(postopek odločanja o administrativni sankciji)

(1) Banka Slovenije izreče denarno kazen z odločbo v kateri določi tudi rok, v katerem mora biti administrativna sankcija plačana. Ta rok ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši kot tri mesece. Rok za plačilo začne teči po pravnomočnosti odločbe o plačilu administrativne sankcije.

(2) Za odločbo o plačilu administrativne sankcije se smiselno uporabljajo določbe 12. 1. podpoglavja tega zakona, če ni v tem poglavju drugače določeno. .

(3) Banka Slovenije v pozivu k izjavi na podlagi 322. člena tega zakona opredeli tudi predvideno višino administrativne sankcije in okoliščine, ki jih je pri tem upoštevala ter pouk kršitelju, da mora v izjavi navesti vse okoliščine, v katerih je bila kršitev storjena, ker v nadaljnjem postopku ne bo imel več pravice navajati novih dejstev in dokazov.

15. POGLAVJE: KAZENSKE DOLOČBE

373. člen

(globa za kršitev banke članov upravljalnih organov)

- (1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, ki:
- ~~1. je pridobila dovoljenje ali soglasje, ki je določeno s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 z navajanjem neresničnih podatkov ali na podlagi drugih zavajajočih ravnanj;~~
 - ~~1. če v nasprotju s petim odstavkom 30. člena tega zakona opravlja storitve, ki jih ne sme opravljati;~~
 - ~~1. ne obvesti Banke Slovenije o spremembi deleža posameznega delničarja v skladu s 74. členom tega zakona;~~
 - ~~1. ni vzpostavila ureditve notranjega upravljanja v skladu s 128. členom tega zakona ali ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 131. členom tega zakona;~~
 - ~~1. ne sporoča informacij glede izpolnjevanja kapitalskih zahtev, določenih v skladu z 92. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s prvim odstavkom 99. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije oziroma ne sporoča finančnih informacij v skladu s drugim odstavkom 99. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;~~
 - ~~1. ne sporoča informacij v skladu s 101. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;~~
 - ~~2. ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti v skladu s prvim odstavkom 394. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;~~
 - ~~3. ne sporoča informacij o likvidnosti ter o stabilnem financiranju v skladu s prvim in drugim odstavkom 415. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;~~
 - ~~4. ne sporoča informacij o količniku finančnega vzvoda v skladu s prvim odstavkom 430. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;~~
 - ~~5. ne razpolaga z likvidnimi sredstvi v skladu s 412. členom Uredbe (EU) št. 575/2013;~~
 - ~~6. doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz 395. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;~~
 - ~~7. (črtana);~~
 - ~~8. ne razkrije informacij v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 431. člena ali prvim odstavkom 451. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;~~
 - ~~9. izvede izplačila imetnikom instrumentov, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala, v nasprotju z 229. členom tega zakona ali je izplačilo v nasprotju 28., 51. ali 63. členom Uredbe (EU) št. 575/2013;~~
 - ~~10. je omogočila, da ena ali več oseb, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih s tem zakonom, opravlja funkcijo člana upravljalnega organa, tudi v njegovi nadzorni funkciji, ali višjega vodstva banke;~~
 - ~~11. kreditira oziroma daje jamstva za nakup delnic v nasprotju s prvim odstavkom 31. člena tega zakona;~~
 - ~~12. po prenehanju dovoljenja za opravljanje storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 106. člena tega zakona;~~
 - ~~13. ne ravna v skladu z odredbo iz 203. člena tega zakona;~~
 - ~~14. ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi o tej nameri predhodno obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 110. člena tega zakona, ali začne opravljati posle prek podružnice v drugi državi članici v nasprotju s 112. členom tega zakona;~~
 - ~~15. začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 114. člena tega zakona;~~
 - ~~16. ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje v skladu s 115. členom tega zakona;~~
 - ~~17. pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z drugim odstavkom 200. člena tega zakona;~~
 - ~~18. ne vzpostavi ali ne izvaja ustrezne politike izbora kandidatov za člane upravljalnega organa v skladu s drugim odstavkom 34. člena tega zakona;~~
 - ~~19. ni zagotovila, da nadzorni svet banke imenuje komisiji v skladu s 49. členom tega zakona ali delovanje teh komisij ni v skladu s 50., 51. ali 52. členom tega zakona;~~
 - ~~20. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju s drugim odstavkom 86. členom člena tega zakona;~~

- ~~21. ne poroča finančnih informacij v zvezi z računovodskim izkazi v skladu s tretjim odstavkom 87. člena tega zakona;~~
- ~~22. ne predloži letnega poročila, konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila ali dodatnega revizorjevega poročila v skladu z 89. členom tega zakona;~~
- ~~23. glede razkritja dodatnih informacij ne ravna v skladu z 88. členom tega zakona;~~
- ~~24. v rokih iz prvega oziroma tretjega odstavka 92. člena tega zakona na svojih javnih spletnih straneh ne objavi letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila ali revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1;~~
- ~~25. ne zagotovi, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih javnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi (četrti odstavek 92. člena tega zakona);~~
- ~~26. pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali ovira izvajanje njegovih nalog in pooblastil na način, določen v 242., 245., 246., 247. in 248. členu tega zakona;~~
- ~~27. ne vzpostavi ustreznih postopkov upravljanja tveganj oziroma notranjih kontrolnih mehanizmov, vključno z ustreznim poročanjem in računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov s svojim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami v skladu z drugim odstavkom 304. člena tega zakona;~~
- ~~28. krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov v skladu s 126. členom tega zakona;~~
- ~~29. ne ravna v skladu z odredbo iz 253. in 258. člena tega zakona;~~
- ~~30. posebnemu pooblaščenцу iz 259. člena tega zakona ne omogoči ali ga ovira pri izvajanju njegovih nalog in pooblastil v skladu z določbami 259. in 261. člena tega zakona.~~

~~(2) Banka, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 80.000 do 500.000 eurov.~~

~~(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se banka kaznuje z globo v višini do:~~

- ~~1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, ali~~
- ~~1. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.~~

~~(14) Član uprave, ki krši dolžnosti člana uprave iz prvega ali drugega odstavka 45. člena tega zakona in je zato podana težja kršitev subjekta nadzora v katerem opravlja funkcijo člana uprave iz 368.a prvega odstavka tega člena tega zakona, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.~~

~~(25) Član nadzornega sveta banke, ki krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 55. člena tega zakona in je zato v banki podana težja kršitev subjekta nadzora, v katerem opravlja funkcijo člana nadzornega sveta iz prvega odstavka tega 368. člena tega zakona, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.~~

~~(6) Če je narava storjenega prekrška iz četrtga prvega ali petega drugega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član uprave ali nadzornega sveta kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.~~

~~(7) Odgovorna oseba banke subjekta nadzora, ki ni član uprave ali nadzornega sveta, ki naklepno ali iz hude malomarnosti krši svoje delovne naloge ali obveznosti in je zato podana težja kršitev subjekta nadzora iz 368. člena tega zakona, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 10.000 eurov. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba banke kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.~~

374. člen
(globa za kršitev kvalificiranega imetnika)

~~(1) Pravna oseba, ki kot neupravičeni imetnik ne odsvoji delnic v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic iz 267. člena tega zakona, se kaznuje za prekršek z globo v višini od 25.000 do 250.000 eurov. Pravna oseba, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega stavka kaznuje z globo od 80.000 do 500.000 eurov.~~

~~(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se pravna oseba kaznuje z globo v višini do:~~

~~1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, ali~~

~~1. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.~~

~~(13) Fizična oseba, ki kot neupravičeni imetnik, ne odsvoji delnic v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic iz 267. člena tega zakona, se kaznuje za prekršek z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.~~

~~(24) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se fizična oseba kaznuje z globo v višini do:~~

~~1. 5.000.000 eurov, ali~~

~~2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, če ju je mogoče opredeliti, in če dvakratni znesek ugotovljenega dobička ali izgube presega znesek iz prejšnje točke.~~

~~(35) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki kot neupravičeni imetnik stori prekršek iz prvega odstavka tega člena in odsvojila delnic v roku iz odredbe 267. člena tega zakona. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba pravne osebe kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.~~

375. člen
(kršitve drugih oseb)

~~(1) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:~~

- ~~1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 96. člena tega zakona; ali~~
- ~~1. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 242., 245., 246., 247. in 248. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 313. člena tega zakona.~~

~~(12) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki:~~

~~1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 96. člena tega zakona; ali~~

~~2. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 242., 245., 246., 247. in 248. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 313. člena tega zakona.~~

~~stori prekršek iz prejšnjega odstavka.~~

~~(23) Z globo od 400 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:~~

- ~~1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 96. člena tega zakona;~~

2. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 242., 245., 246., 247. in 248. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 314. člena tega zakona.

~~(34)~~ Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 96. člena tega zakona;
2. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 242., 245., 246., 247. in 248. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 314. člena tega zakona.

~~(5) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je delničar banke in ki:~~

- ~~1. pridobi delnice banke, ne da bi pred tem pridobil dovoljenje iz prvega odstavka 70. člena tega zakona;~~
1. ki ne obvesti Banke Slovenije o sklenitvi delničarskega sporazuma iz 59. člena tega zakona.

~~(64)~~ Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki je delničar banke in ki:

1. pridobi delnice banke, ne da bi pred tem pridobil dovoljenje iz prvega odstavka 70. člena tega zakona;
2. ki ne obvesti Banke Slovenije o sklenitvi delničarskega sporazuma iz 60. člena tega zakona. stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

~~(57)~~ Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki je delničar banke oziroma hranilnice in, ki

1. pridobi delnice banke, ne da bi pred tem pridobil dovoljenje iz prvega odstavka 70. člena tega zakona;
2. ne obvesti Banke Slovenije o sklenitvi delničarskega sporazuma iz 60. člena tega zakona. stori prekršek iz petega odstavka tega člena.

~~(8) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz 70. člena tega zakona.~~

~~(89)~~ Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz 70. člena tega zakona. stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

~~(910)~~ Z globo od 1000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz 70. člena tega zakona. samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.

~~(101)~~ Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz 70. člena tega zakona. stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.

~~(12) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, če ne poroča Banki Slovenije v skladu s prvim odstavkom 204. člena tega zakona.~~

~~(113)~~ Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, če ne poroča Banki Slovenije v skladu s prvim odstavkom 204. člena tega zakona. stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

~~(14) Pravna oseba, ki stori prekršek iz prvega, petega, osmega ali dvanajstega odstavka tega člena, in ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prvega, petega, osmega ali dvanajstega odstavka tega člena kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.~~

(125) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se ~~pravna oseba kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, pravna oseba, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov,~~ odgovorna oseba pravne osebe kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 41.000 do 450.000 eurov, posameznik pa z globo od 400 do 15.000 eurov.

376. člen **(kršitve v zvezi z obveščanjem Agencije za trg vrednostnih papirjev)**

~~(1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, če v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 78. člena tega zakona, o tem dejstvu ne obvesti Agencije za trg vrednostnih papirjev (drugi odstavek 78. člena tega zakona).~~

~~(2) Banka, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka in ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.~~

~~(13) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, če v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 78. člena tega zakona, o tem dejstvu ne obvesti Agencije za trg vrednostnih papirjev (drugi odstavek 78. člena tega zakona), ki je storila prekršek iz prvega odstavka tega člena.~~

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se ~~banka kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, banka, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov,~~ odgovorna oseba banke pakaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

(5) Glede izreka globe, postopka in zastaranja se uporabljajo določbe ZPre-1.

377. člen **(kršitve oseb v bančni skupini)**

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori katerokoli izmed naslednjih kršitev: Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. podrejena družba, ki nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (prvi odstavek 301. člena tega zakona);
2. nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki svoji podrejeni banki ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (drugi odstavek 301. člena tega zakona);
3. podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, ki je odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z 248. členom tega zakona (četrti odstavek 301. člena tega zakona);
4. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba, ki podrejenim bankam, Banki Slovenije oziroma drugim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, ne posreduje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank (prvi odstavek 303. člena tega zakona);

5. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu organu, ki je pristojen in odgovoren za nadzor podrejenih bank, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z 248. členom tega zakona (drugi odstavek 303. člena tega zakona).

~~(2) Oseba iz prejšnjega odstavka, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka in ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.~~

~~(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.~~

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, ~~se oseba iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, oseba iz drugega odstavka tega člena z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, se~~ odgovorna oseba iz prejšnjega odstavka kaznuje pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

378. člen **(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)**

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov ~~25.000 do 250.000 eurov~~ se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor~~revizijska družba~~:

1. če ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela poročil v skladu s prvim odstavkom 90. člena tega zakona oziroma s predpisom iz 93. člena tega zakona;
2. če Banki Slovenije na njeno zahtevo ne da dodatnih pojasnil v skladu s tretjim odstavkom 91. člena tega zakona;
3. če ne popravi oziroma dopolni svojih poročil v skladu z zahtevo Banke Slovenije iz četrtega odstavka 90. člena tega zakona;
4. če ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dejstvih oziroma okoliščinah iz prvega odstavka 91. člena tega zakona.

~~(2) Revizijska družba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.~~

~~(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.~~

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, ~~se revizijska družba kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, revizijska družba, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, se~~ odgovorna oseba revizijske družbe kaznuje pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

379. člen **(kršitve poglavja o sistemu izmenjave informacij o boniteti strank)**

~~(1) Z globo od 10.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka ali druga pravna oseba, ki je članica sistema iz prvega odstavka 366. člena tega zakona:~~

- ~~1. če uporabi podatek iz prvega ali drugega odstavka 368. člena tega zakona v nasprotju z drugim ali petim odstavkom 366. člena tega zakona ali ne zagotovi, da do podatkov iz prvega ali drugega odstavka 368. člena tega zakona lahko dostopajo le osebe iz 369. člena tega zakona;~~
- ~~1. če napačnega podatka ne izbriše v sedmih delovnih dneh po prejemu ugovora svoje stranke ali po dnevu, ko sama ugotovi, da je v sistemu zajet napačen podatek (370. člen tega zakona).~~

~~(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke ali druge pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.~~

380. člen (prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za prekrške iz 376. člena tega zakona prekrškovni organ Agencija za trg vrednostnih papirjev, za kršitve iz 379. člena tega zakona pa Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije.

381. člen (postopek o prekršku)

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na 319. člen tega zakona, se za postopek o prekršku uporablja zakon, ki ureja prekrške.

382. člen (izrek globe v hitrem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

Zakon o bančništvu – ZBan-2 (Uradni list RS, št. [25/15](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»16. POGLAVJE: PREHODNE DOLOČBE

16.1. Prehodne določbe glede likvidnostnih zahtev

383. člen (prehodno obdobje glede likvidnostnih zahtev)

Določbe pododdelka 16.1. tega zakona se glede določanja likvidnostnih zahtev, ki jih morajo izpolnjevati banke in podružnice bank držav članic, uporabljajo do 1. januarja 2018.

384. člen (izpolnjevanje likvidnostnih zahtev)

(1) Banka mora do 1. januarja 2018 poleg zahtev iz 130. člena tega zakona izpolnjevati tudi dodatne likvidnostne zahteve, ki jih v skladu s tretjim odstavkom tega člena določi Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar izvaja pristojnosti in naloge glede nadzora v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(2) Podružnica banke države članice mora do 1. januarja 2018 izpolnjevati likvidnostne zahteve, ki jih v skladu s tretjim odstavkom tega člena določi Banka Slovenije.

(3) Banka Slovenije opredeli likvidnostne zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena glede na:

1. razmerje med dejanskimi in potencialnimi viri likvidnosti ter dejansko in potencialno porabo likvidnih sredstev v istem obdobju;
2. razmerje med krediti in vlogami nebančnega sektorja.

(4) Banka Slovenije določi zahteve glede poročanja v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz prejšnjega odstavka in glede spremljanja tokov likvidnosti.

16.2. Prehodne določbe v zvezi z nadzorom pri čezmejnem opravljanju storitev

385. člen

(prehodno obdobje glede izvajanja nadzora pri čezmejnem opravljanju storitev)

(1) Določbe pododdelka 16.2. tega zakona se uporabljajo do 1. januarja 2018 glede izvajanja pristojnosti nadzora Banke Slovenije nad banko glede opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev v drugi državi članici ter izvajanja nadzora nad banko države članice, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije.

(2) Ne glede na tretji odstavek 117. člena tega zakona je do 1. januarja 2018 Banka Slovenije pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice, brez poseganja v pristojnosti pristojnega organa matične države članice, v obsegu in pod pogoji, določenimi v 9. poglavju tega zakona, če ni v pododdelku 16.2. tega zakona določeno drugače.

386. člen

(nadzor Banke Slovenije nad podružnico banke države članice)

(1) Banka Slovenije izvaja nadzor nad podružnico banke države članice v Republiki Sloveniji glede izvajanja predpisov iz 118. člena tega zakona ter glede izpolnjevanja zahtev Banke Slovenije v zvezi z likvidnostjo in poročanjem podružnice banke države članice, določenih na podlagi pododdelka 16.1. tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko za namene izvajanja nadzora iz prejšnjega odstavka od podružnice banke države članice zahteva poročanje tistih podatkov in informacij, ki jih potrebuje za namene izvajanja nadzora nad podružnico glede zahtev iz 384. člena tega zakona ali za statistične namene, če te informacije zahteva tudi od bank v Republiki Sloveniji.

(3) Banka Slovenije je izključno pristojna za ukrepe proti podružnici banke države članice v Republiki Sloveniji, ki pomenijo uresničevanje monetarne politike.

387. člen

(sodelovanje v zvezi z opravljanjem nadzora nad podružnico banke države članice)

(1) Ne glede na 285. člen tega zakona Banka Slovenije do 1. januarja 2018 sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali preko podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z

informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti ter mehanizma notranjih kontrol.

(2) Glede obveščanja in posvetovanja s pristojnim organom države članice o ugotovitvah Banke Slovenije pri izvajanju nadzora nad podružnico banke države članice, se v prehodnem obdobju do 1. januarja 2018 ne uporabljajo določbe četrtega odstavka 279. člena tega zakona ter določbe prvega in drugega odstavka 281. člena tega zakona.

(3) Glede pregleda poslovanja podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, ki ga opravi pristojni organ matične države članice, se do 1. januarja 2018 ne uporablja peti odstavek 287. člena tega zakona.

388. člen (ukrepi nadzora zoper banko države članice)

(1) Ne glede na drugi do sedmi odstavek 289. člena tega zakona, se do 1. januarja 2018 za izrekanje ukrepov nadzora Banke Slovenije, če banka države članice pri poslovanju v Republiki Sloveniji krši predpise iz 118. člena tega zakona ali zahteve Banke Slovenije v zvezi z likvidnostjo in poročanjem podružnice banke države članice, določene na podlagi 384. člena tega zakona, uporabljajo določbe drugega do petega odstavka tega člena.

(2) Če Banka Slovenije pri nadzoru nad podružnico banke države članice v Republiki Sloveniji ugotovi kršitve predpisov iz 118. člena tega zakona ali zahtev Republike Slovenije v zvezi z likvidnostjo in poročanjem podružnice banke države članice, določenih na podlagi 384. člena tega zakona, podružnici banke države članice z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu.

(3) Če podružnica banke države članice ne ravna v skladu z odredbo, Banka Slovenije o tem obvesti pristojni organ države članice sedeža banke. Če pristojni organ države gostiteljice na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ne sprejme ustreznih ukrepov, da se odpravijo kršitve pri poslovanju banke države članice v Republiki Sloveniji, ali če ti ukrepi niso učinkoviti, Banka Slovenije banki države članice prepove opravljati vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije.

(4) Banka Slovenije lahko, še pred ukrepanjem iz prejšnjega odstavka v nujnih primerih sprejme začasne ukrepe in od podružnice banke države članice zahteva ali ji prepove določene aktivnosti, če je to treba zaradi zaščite stabilnosti finančnega sistema, ali da se prepreči ogroženost skupnih interesov vlagateljev, investitorjev in drugih oseb v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije o sprejemu in odpravi ukrepov iz prejšnjega odstavka brez odlašanja obvesti Komisijo in pristojni organ druge države članice. Če Komisija na podlagi obvestila in po posvetovanju s pristojnimi organi odloči, da se ukrepi iz prejšnjega odstavka odpravijo ali spremenijo, Banka Slovenije z upoštevanjem te odločitve odloči o prenehanju ali spremembi ukrepov.

389. člen (sodelovanje v zvezi z opravljanjem nadzora nad podružnico banke v drugi državi članici)

(1) Banka Slovenije do 1. januarja 2018 pri izvajanju nadzora nad banko, ki opravlja storitve v drugi državi članici, upošteva ukrepe, ki jih je zoper banko v zvezi z zahtevami glede likvidnosti, ki veljajo za podružnico banke v tej državi članici, uvedel pristojni organ države gostiteljice.

(2) Če pristojni organ države članice obvesti Banko Slovenije, da banka v zvezi s poslovanjem v državi članici ni odpravila kršitev v skladu z ukrepom pristojnega organa države gostiteljice iz prejšnjega odstavka, Banka Slovenije banki izreče ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom, da se odpravijo kršitve v zvezi s poslovanjem banke v državi članici, in o tem obvesti pristojni organ države gostiteljice.

(3) Ne glede na 279. člen tega zakona Banka Slovenije do 1. januarja 2018 sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke v drugi državi članici, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti ter mehanizma notranjih kontrol.

(4) Glede sodelovanja pri nadzoru pomembne podružnice banke v drugi državi članici se do 1. januarja 2018 ne uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 281. člena tega zakona.

16.3. Prehodne določbe za kapitalske blažilnike

390. člen

(prehodno obdobje pri določanju varovalnega kapitalskega blažilnika in posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika)

Ne glede na 208. in 209. člen tega zakona morajo banke v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018 vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik in posamezni banki lastni proticiklični kapitalski blažilnik v skladu z 391. členom tega zakona.

391. člen

(prehodne določbe za varovalni kapitalski blažilnik in posamezni banki lasten proticiklični kapitalski blažilnik)

(1) V obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016 mora banka vzdrževati:

1. varovalni kapitalski blažilnik v višini 0,625 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik, ki ni višji od 0,625 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(2) V obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017 mora banka vzdrževati:

1. varovalni kapitalski blažilnik v višini 1,25 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik, ki ni višji od 1,25 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(3) V obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018 mora banka vzdrževati:

1. varovalni kapitalski blažilnik v višini 1,875 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalski blažilnik, ki ni višji od 1,875 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Kadar banka v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018 ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ob upoštevanju zahtev iz tega člena, zanjo veljajo zahteve glede omejitve razdelitev iz 229. člena tega zakona in glede načrta za ohranitev kapitala iz 232. člena tega zakona.

392. člen

(prehodne določbe za določitev GSPB in DSPB ter uporabo blažilnika za GSPB)

Banka vzdržuje blažilnik za GSPB od 1. januarja 2016 dalje na naslednji način:

1. 25 odstotkov blažilnika za GSPB, določenega v skladu z 220. členom tega zakona, v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
2. 50 odstotkov blažilnika za GSPB, določenega v skladu z 220. členom tega zakona, v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;
3. 75 odstotkov blažilnika za GSPB, določenega v skladu z 220. členom tega zakona, v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018;
4. 100 odstotkov blažilnika za GSPB, določenega v skladu z 220. členom tega zakona, v obdobju od 1. januarja 2019 dalje.

16.4. Prehodne določbe za uskladitev z drugimi zahtevami zakona

393. člen (ohranitev veljavnosti dovoljenj)

(1) Dovoljenja za opravljanje bančnih ali drugih storitev bank za opravljanje funkcije člana uprave banke, za pridobitev kvalificiranega deleža, za pridobitev kvalificirane naložbe ter druga dovoljenja in soglasja, ki na podlagi ZBan-1 veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja in soglasja izdana po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 575/2013. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja ali soglasja, kot jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, se dovoljenje ali soglasje odvzame oziroma prekliče.

(2) Za banko, ki ima ob uveljavitvi tega zakona kvalificirano naložbo, za katero se v skladu z ZBan-1 ni zahtevala pridobitev dovoljenja Banke Slovenije, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za pridobitev kvalificirane naložbe iz 200. člena tega zakona.

(3) Za banko, ki ob uveljavitvi tega zakona opravlja finančne storitve iz 13. ali 14. točke 10. člena ZBan-1 na podlagi 1. točke prvega odstavka 89. člena ZBan-1, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh finančnih storitev iz 103. člena tega zakona.

394. člen (uskladitev s pravili o delovanju upravljalnih organov)

(1) Nadzorni svet banke mora v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona imenovati komisijo za tveganja, v skladu z določbo 49. in 51. člena tega zakona.

(2) Nadzorni svet pomembne banke mora v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona imenovati komisijo za imenovanja, v skladu z določbo 49. in 50. člena tega zakona in uskladiti delovanje komisije za prejemke z določbami 52. člena tega zakona.

(3) Člani upravljalnih organov se morajo v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladiti z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

395. člen (uskladitev s pravili glede revizijskega pregleda in službe upravljanja tveganj)

(1) Drugi in tretji odstavek 90. člena tega zakona se uporabljata za imenovanje revizijske družbe, ki se opravi po uveljavitvi tega zakona. Za namene iz drugega odstavka 90. člena tega zakona se pri imenovanju revizijske družbe upoštevajo tudi revizijski pregledi letnih poročil, ki jih je revizijska družba opravila v banki pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Banke morajo v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona organizirati funkcijo upravljanja tveganj v skladu s 138. členom tega zakona.

396. člen (določitev načrtov za sanacijo)

Banke in EU nadrejene družbe iz 184. in 189. člena tega zakona morajo sprejeti in predložiti načrte za sanacijo v skladu s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

397. člen (uskladitev politik prejemkov)

(1) Za pogodbe, ki jih je banka sklenila s posamezniki iz drugega odstavka 169. člena tega zakona v obdobju po 1. januarju 2014 in pred uskladitvijo s politiko prejemkov iz prvega odstavka 169. člena tega zakona, mora banka v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona zagotoviti uskladitev določb v zvezi s prejemki s politiko prejemkov, oblikovano v skladu z zahtevami iz oddelka 6.5. tega zakona.

(2) Zahteva, določena v 6. točki prvega odstavka 170. člena tega zakona, se uporablja za prejemke, ki se izplačajo v zvezi s storitvami ali poslovnimi rezultati od 1. januarja 2014 dalje.

398. člen (postopki v teku)

(1) Postopki za izdajo dovoljenja in drugi postopki, ki so se začeli na zahtevo stranke in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah ZBan-1, ki so veljale do uveljavitve tega zakona.

(2) Drugi postopki Banke Slovenije, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona.

(3) Postopki sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije, ki so bile izdane pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona, če ni v 405. členu tega zakona za posamezne postopke določeno drugače.

399. člen (objava razkritij v zvezi z nadzorom)

(1) Banka Slovenije v treh mesecih od uveljavitve tega zakona objavi razkritja iz 274. člena in prvega odstavka 275. člena tega zakona.

(2) Določbe 277. člena tega zakona se ne uporabljajo v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je Banka Slovenije izrekla pred uveljavitvijo tega zakona.

400. člen (vzpostavitev in upravljanje sistema izmenjave informacij o boniteti strank)

(1) Banka Slovenije vzpostavi sistem izmenjave informacij o boniteti strank iz 366. člena tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona. Do vzpostavitve sistema izmenjave informacij o boniteti strank iz 366. člena tega zakona, se za izmenjavo informacij o boniteti strank uporablja sistem izmenjave informacij o boniteti strank, ki so ga na podlagi določb ZBan-1 organizirale banke v skladu z 390.a členom ZBan-1.

(2) Sistem izmenjave informacij o boniteti strank, ki so ga na podlagi 390.a člena ZBan-1 organizirale banke, preneha delovati z dnem vzpostavitve sistema iz 366. člena tega zakona oziroma najkasneje po poteku enega leta od dneva uveljavitve tega zakona. Od tega dne dalje upravljavec sistema, ki so ga na podlagi 390.a člena ZBan-1 organizirale banke:

- ne sme več zbirati ali obdelovati osebnih podatkov;
- mora trajno in nepovratno uničiti vse zbrane podatke.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko Banka Slovenije prevzame upravljanje sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki so ga organizirale banke, tako, da z upravljavcem tega sistema sklene pogodbo o prevzemu informacijske in tehnične podpore za upravljanje sistema, vključno z informacijami, ki se na dan prenosa obdelujejo v tem sistemu. Za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se ne uporablja zakon, ki ureja javno naročanje.

(4) V zvezi s prenosom informacijske in tehnične podpore za upravljanje sistema izmenjave informacij o boniteti strank se glede položaja zaposlenih pri upravljavcu sistema uporabljajo

določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, glede prenosa pogodbenih in drugih pravic ter obveznosti iz delovnih razmerij, ki so jih imeli delavci na dan prenosa pri delodajalcu prenosniku, na delodajalca prevzemnika.

(5) Pravne osebe iz prvega odstavka 367. člena tega zakona, ki na dan uveljavitve tega zakona niso člani sistema izmenjave informacij o boniteti strank, se morajo v ta sistem vključiti v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

401. člen (sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah iz 140. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah iz 239. člena tega zakona.

402. člen (izdaja predpisov)

(1) Banka Slovenije v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izda predpise na njegovi podlagi.

(2) Minister, pristojen za finance, izda akt iz petega odstavka 21. člena tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

403. člen (uporaba določb o prekrških)

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, ki so določeni v 373. in 374. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

404. člen (zavrnitev dostopa do informacije javnega značaja)

Do ureditve vsebine iz tega člena v zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, se dostop do informacije zavrne, če se zahteva za dostop nanaša na podatek, ki je pridobljen ali sestavljen zaradi nadzornega postopka Banke Slovenije, ki še teče, po zaključku le tega pa le, če bi razkritje podatka lahko povzročilo škodo banki ali drugi osebi ali če bi to ogrozilo izvajanja nalog Banke Slovenije.

17. POGLAVJE: KONČNE DOLOČBE

405. člen (razveljavitev in uporaba predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K in 96/13; v nadaljnjem besedilu: ZBan-1), razen:

1. določbe 7.7. poglavja, 7.8. poglavja, 8. poglavja ter določbe 9. poglavja;

2. določbe 10. poglavja glede postopka odločanja Banke Slovenije ter glede postopkov sodnega varstva v zvezi z odločitvami Banke Slovenije na podlagi določb, navedenih v 1. točki tega odstavka;
3. določbe 14. poglavja glede postopka o prekršku, pristojnosti Banke Slovenije kot prekrškovnega organa ter glede opredelitve kršitev določb iz 1. točke tega odstavka kot prekrškov.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi, izdani na podlagi ZBan-1:

1. Sklep o primernem premoženju in dokumentaciji za izdajo dovoljenja za povečanje osnovnega kapitala bank in hranilnic s stvarnim vložkom (Uradni list RS, št. 72/14);
2. Sklep o višini zneskov letnih plačil za opravljanje nadzora in taksah za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj (Uradni list RS, št. 12/14);
3. Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 80/13);
4. Sklep o dokumentaciji za dokazovanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 74/13 in 5/14);
5. Sklep o poročanju podružnic bank držav članic (Uradni list RS, št. 32/12);
6. Sklep o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 17/12, 104/13 in 89/14);
7. Sklep o skrbnosti članov uprave in nadzornega sveta bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 62/11 in 74/13);
8. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju in pravilih glede izpostavljenosti bank in hranilnic prenesenemu kreditnemu tveganju (Uradni list RS, št. 85/10, 100/11 in 60/13);
9. Sklep o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 85/10 in 34/11);
10. Sklep o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 85/10, 97/10, 100/11 in 100/12);
11. Sklep o poročanju monetarnih finančnih institucij (Uradni list RS, št. 46/09 in 79/11);
12. Sklep o poročanju posameznih dejstev in okoliščin bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 42/09, 85/10, 62/11, 105/11, 17/12, 71/12, 38/13, 74/13 in 80/13);
13. Sklep o najmanjšem obsegu in vsebini dodatnega revizijskega pregleda glede izpolnjevanja pravil o upravljanju s tveganji v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 42/09);
14. Sklep o imetnikih kvalificiranih deležev bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 21/09 in 60/13);
15. Sklep o poročanju učinkovitih obrestnih mer bank in hranilnic v skladu z Zakonom o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 18/08 in 72/10);
16. Sklep o poročanju o kapitalu in kapitalskih zahtevah bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 104/07, 85/10 in 105/11);
17. Pravilnik o določitvi meril za ugotavljanje pretežnega opravljanja dejavnosti pridobivanja kapitalskih deležev ali pretežnega opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke 10. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 55/07);
18. Sklep o minimalnih zahtevah za zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/07, 55/07, 83/07, 74/11, 26/12, 98/13 in 38/14);
19. Sklep o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/07, 102/08, 3/09, 29/12, 12/13 in 12/14);
20. Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države (Uradni list RS, št. 28/07);
21. Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev ter za statusna preoblikovanja (Uradni list RS, št. 28/07, 89/11 in 74/13);
22. Sklep o naložbah bank in hranilnic v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja (Uradni list RS, št. 135/06, 97/10 in 60/13);
23. Sklep o razkritjih s strani bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/06, 42/09, 85/10, 62/11, 100/11 in 60/13);
24. Sklep o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi (Uradni list RS, št. 135/06, 104/07, 97/10 in 60/13);
25. Sklep o upravljanju s tveganji in izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06, 28/07, 104/07, 85/10, 62/11, 3/13, 38/13, 60/13, 74/13, 12/14 in 25/14);
26. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06, 85/10 in 60/1);
27. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06, 104/07, 85/10, 100/11 in 60/13);

28. Sklep o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij (Uradni list RS, št. 135/06, 64/10 in 100/11);
29. Sklep o kreditnih zavarovanjih (Uradni list RS, št. 135/06, 104/07, 112/08, 100/09, 85/10 in 100/12);
30. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06, 104/07, 22/10, 85/10, 62/11, 22/12 in 60/13);
31. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06, 104/07, 85/10, 97/10, 62/11, 100/11, 22/12, 100/12 in 60/13).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se naslednji predpisi, izdani na podlagi ZBan-1, uporabljajo do izdaje predpisov na podlagi 402. člena tega zakona:

1. Sklep o primernem premoženju in dokumentaciji za izdajo dovoljenja za povečanje osnovnega kapitala bank in hranilnic s stvarnim vložkom (Uradni list RS, št. 72/14);
2. Sklep o višini zneskov letnih plačil za opravljanje nadzora in taksah za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj (Uradni list RS, št. 12/14);
3. Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 80/13);
- ~~4-6.~~ Sklep o dokumentaciji za dokazovanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 74/13 in 5/14);
- ~~5-7.~~ Sklep o poročanju podružnic bank držav članic (Uradni list RS, št. 32/12);
- ~~6-8.~~ Sklep o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 17/12, 104/13 in 89/14);
- ~~7-9.~~ Sklep o skrbnosti članov uprave in nadzornega sveta bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 62/11 in 74/13);
- ~~8-10.~~ Sklep o poročanju monetarnih finančnih institucij (Uradni list RS, št. 46/09 in 79/11);
- ~~9-11.~~ Sklep o poročanju posameznih dejstev in okoliščin bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 42/09, 85/10, 62/11, 105/11, 17/12, 71/12, 38/13, 74/13 in 80/13);
- ~~10-12.~~ Sklep o najmanjšem obsegu in vsebini dodatnega revizijskega pregleda glede izpolnjevanja pravil o upravljanju s tveganji v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 42/09);
- ~~11-13.~~ Sklep o imetnikih kvalificiranih deležev bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 21/09 in 60/13);
- ~~12-14.~~ Sklep o poročanju efektivnih obrestnih mer bank in hranilnic v skladu z Zakonom o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 18/08 in 72/10);
- ~~13-15.~~ Pravilnik o določitvi meril za ugotavljanje pretežnega opravljanja dejavnosti pridobivanja kapitalskih deležev ali pretežnega opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke 10. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 55/07);
- ~~14-16.~~ Sklep o minimalnih zahtevah za zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/07, 55/07, 83/07, 74/11, 26/12, 98/13 in 38/14);
- ~~15-17.~~ Sklep o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/07, 102/08, 3/09, 29/12, 12/13 in 12/14);
- ~~16-18.~~ Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države (Uradni list RS, št. 28/07);
- ~~17-19.~~ Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev ter za statusna preoblikovanja (Uradni list RS, št. 28/07, 89/11 in 74/13);
- ~~18-20.~~ Sklep o upravljanju s tveganji in izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/06, 28/07, 104/07, 85/10, 62/11, 3/13, 38/13, 60/13, 74/13, 12/14 in 25/14).

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se ZBan-1 uporabi, kadar se nanj sklicuje Zakon o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J in 63/13 – ZS-K).

406. člen

(sprememba zakona, ki ureja poslovanje SID banke)

V Zakonu o Slovenski izvozni in razvojni banki (Uradni list RS, št. 56/08 in 20/09) se v tretjem odstavku 14. člena pred piko doda nova alineja, ki se glasi: »– za SID banko ne veljajo obveznosti glede izdelave načrta sanacije in določbe o zajamčenih vlogah«.

407. člen
(uporaba določb o kapitalskih blažilnikih)

(1) Določbe 7. poglavja tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2016, razen 222. do 226. člena tega zakona, ki se uporabljajo od uveljavitve tega zakona.

(2) Določbe 218. do 221. člena tega zakona se začnejo uporabljati od 1. januarja 2016 dalje.

408. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank – ZRPPB (Uradni list RS, št. [44/16](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»270. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o centralnem kreditnem registru – ZCKR (Uradni list RS, št. [77/16](#)) v zvezi s prenehanjem veljavnosti 14. poglavja zakona določa:

»Ne glede na prejšnji odstavek se 14. poglavje ZBan-2 uporablja do poteka prehodnih obdobj iz 34. in 35. člena tega zakona.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»37. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – ZBan-2A (Uradni list RS, št. [41/17](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o trgu finančnih instrumentov – ZTFI-1 (Uradni list RS, št. [77/18](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»562. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o izvajanju Uredbe (EU) o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje – ZIUDDSOL (Uradni list RS, št. [22/19](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»13. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o bančništvu – ZBan-2B (Uradni list RS, št. ...) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

.... člen
(prehodna določba za kvalificirane imetnike)

(1) Dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, ki na podlagi ZBan-2 veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo kot odločitev o nenasprotovanju, izdana na dan izdaje dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma odločitve Evropske centralne banke o nenasprotovanju. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja, se smiselno uporablja 266. člen tega zakona.

(2) Za subjekte, ki imajo ob uveljavitvi tega zakona kvalificiran delež, za katerega se v skladu z ZBan-2 ni zahtevala pridobitev dovoljenja Banke Slovenije, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da imajo veljavno odločitev o nenasprotovanju. Banka Slovenije lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon zoper navedene subjekte ukrepa v skladu s poglavjem 8.4 tega zakona.

(3) Postopki za izdajo dovoljenja za kvalificiran delež, ki so se začeli na zahtevo stranke in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona. Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se šteje kot zahteva za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok za izdajo odločitve iz drugega odstavka 67. člena ZBan-2, teče od izdaje potrdila o popolnosti vloge po ZBan-2, upoštevajo pa se morebitne prekinitve teka roka v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom 67. člena tega zakona.

.... člen

(prehodna določba za finančne holdinge in mešane finančne holdinge)

(1) Nadrejeni finančni holding in nadrejeni mešani finančni holdingi iz 75.a člena tega zakona, ki so že obstajali na dan 27. junija 2019, zaprosijo za odobritev v skladu s 75.a členom tega zakona do 28. junija 2021. Če finančni holding ali mešani finančni holding ne zaprosi za odobritev do 28. junija 2021, Banka Slovenije sprejme ukrepe na podlagi 273.a člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena ima Banka Slovenije v obdobju do 28. junija 2021 vse potrebna nadzorniška pooblastila na podlagi tega zakona v zvezi s finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, ki so na dan 27. junija 2019 že obstajali in za katere je za namene konsolidiranega nadzora potrebna odobritev v skladu s 75. a členom tega zakona.

.... člen

(prehodna določba za dodatno revizorjevo poročilo)

Ne glede na spremembo 90. člena tega zakona, banke za poslovno leto 2020 izvedejo dodatni revizijski pregled in pripravijo dodatno revizorjevo poročilo v skladu z 90. členom ZBan-2.

.... člen

(prehodna določba za vmesno EU nadrejeno osebo)

Ne glede na določbe 124.a člena tega zakona, skupine iz tretjih držav, katerih skupna vrednost sredstev je 27. junija 2019 enaka ali višja od 40 milijard eurov, vzpostavijo eno ali dve vmesni EU nadrejeni osebi do 30. decembra 2023.

.... člen

(prehodna določba za soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov)

Sprememba prvega odstavka 164. člena se uporablja od 28. junija 2021 naprej.

.... člen

(prehodna določba za odločbo o dodatni kapitalski zahtevi in napotku o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Do izdaje odločbe o dodatni kapitalski zahtevi na podlagi prvega odstavka 183.b člena tega zakona, banka za namen zagotavljanja kapitalске zahteve, ki presega minimalno kapitalsko zahtevo iz prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, upošteva kapitalsko zahtevo določeno s pisnim obvestilom iz prvega odstavka 183. člena ZBan-2.

(2) Do izdaje odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu na podlagi tretjega odstavka 183.b člena tega zakona, banka upošteva kapitalsko smernico sporočeno s pisnim obvestilom iz prvega odstavka 183. člena ZBan-2.

.... člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.